

A

SECOND

COLLECTION OF THE PAPERS

RELATING TO

SRI RANGANADHASVAMI TEMPLE,

ITS MANAGEMENT &c.

BY

Kovalagudi S. RANGASWAMI AIYANGAR

SRIRANGAM.

PRINTED AT THE SOUTHERN STAR PRESS AND

"NOTES ON SRIRANGAM" AT DODSON PRESS.

TRICHINOPOLY.

1894.

Copyright Reserved.

THIS BOOK

IS

WITH PERMISSION

DEDICATED TO

M. R. Ry. S. NATARAJA AIYAR Avl.

THE SENIOR MEMBER

OF

THE TRICHINOPOLY TALUQ DEVASTANAM COMMITTEE

BY

HIS SINCERE WELL-WISHER

K. S. RANGASWAMI AIYANGAR.

PREFACE.

For some time past, I have been thinking to publish available unprinted matters relating to Sri Ranganadhasvami Temple its management &c. The present publication is a continuation of Mr. M. S. Thiruvengkatachariar's Book of 1887 on the subject. It is with extreme pleasure that I begin this book with the "*Notes on Srirangam*" written by Mr. M. A. Thirunaranachariar B. A. B. L. High Court Vakil, and I publish it with his permission, as it is, of much interest to readers and enquirers about the antiquity of Srirangam. I have to thank Mr. Thirunarana Chariar for the trouble he has taken in this behalf, and I am indebted also to my friends and gentlemen who were pleased to furnish me with some of the documents and copies.

1st October 1894.

K. S. RANGASWAMI AIYANGAR,

"NOTES ON SRIRANGAM."

"In the rush and stir of our daily life, in the ceaseless turmoil of activity of physical life, it is only natural that people should be perfectly unconscious that there is any self besides the self that is created by the sensation given rise to by the five senses of the body." "However, men oftener retire; and in fact it is ordained in the daily religious duties of the Hindus that they should spend at least a few hours a day in reflection on the Divine; and the conditions under which this has to be done, are laid down."

"We are aware that it is a law of acoustics, in order that a string may catch the vibration of any sound, it must be tuned in order to be moved by that sound. Similarly it is, with the brain consciousness. It is the duty of every man if he is to learn anything of higher life, to so strain his brain, so to train his lower consciousness that he may be able to catch the vibrations of the higher self." "Modern life is becoming petty, because we are not strong enough to reverence." "Worship of that which is higher than self, raises him; and the feeling of reverence is a feeling that lifts him up." "What is wanted is, the power, of seeing what is the noblest, and of bowing in the very dust before it, till it permeates his life and makes him like itself."

Hence it is, that the temples have been founded and a system of daily worship of the "*Most High*" ordained throughout the whole of India; and in the South, Srirangam is the seat of the chief shrine devoted to Vishnu, *Sri Ranganadhasvami*. The accompanying "*Notes on Srirangam*" will furnish to the reader a few hints towards its study and is the summary of the informations I have been able to collect during the last few months. I am indebted to the compilers of the Local District Manuals for some of the facts I have been able to gather from that source and to Professor M. Rangachariar M. A., for some of the statements which I have taken from his "*Yuga*," and also to my friends in Srirangam, who were pleased to furnish me with copies of some original manuscripts relating to the said Temple. A ground plan of Srirangam is given for facility of reference.

M. A. T.

INTRODUCTION.

Srirangam is a Town in the Trichinopoly District situated at North Latitude $10^{\circ} 51' 50''$ and East Longitude $78^{\circ} 43' 55''$ at a distance of 2 miles from Trichinopoly the capital of the District. It is about the centre of the island of Srirangam formed by the bifurcation of the river Kaveri into two branches at a place about 11 miles west of Trichinopoly. The Southern branch retains the name Kaveri while the Northern channel is known as the Kolaran (Koladarn)

The town owes its fame to its great Temple dedicated to Vishnu. The town and temple are indeed almost coterminous, the greater portion of the houses having been built inside the temple walls. The Shrine has been described at some length by Ferguson in his history of Indian Architecture. He makes it an illustration of the way in which South Indian temples grow around a small original shrine, so that the finest parts of the structure are the outermost ones.

The central enclosure is small, and has a dome or Vimana plated with gold-gilt metal, several parts of the interior being similarly plated. There are, in all, seven rectangular enclosures and ramparts around the Sanctum Sanctorum or the most Holy centre. The first rampart surrounds the Vimana. The enclosure between the first and second ramparts is known as Raja Mahendra Tiruvīdi. This 2nd enclosure (agreeing, in this respect with the inner shrine), has but one entrance on the south side, topped by a tower. It differs however from the form of the inner shrine in having what is now a gateless tower on the north side. The next (or 3rd) enclosure is that between the 2nd rampart wall and the third and is called Kulasekaran Tiruvīdi, though the common people call it Dorai-Pradakshana. It has towered entrances both on the northern and southern sides. The southern entrance is known as Aryabhatavasal in allusion to the fact that a large offering by certain Aryabhata (servants of saints) to the Deity was there kept and watched till acceptance. The northern entrance is the Paramapada Vasal or Heavens Gate, whose doors are opened only during latter ten days of the famous 20 day festival of Vaikunta Ekadasi. On this occasion the Deity passes in procession through the then opened gate aforesaid. The next outer enclosure, or that which lies between the 3rd and the 4th ramparts is known as the Alinadan Tiruvīdi. It has grand entrances on the north and south sides under regular turrets, and a small newly made entrance on the east. The famous Chandrapushkarini (or Moon's Tank) is found in this enclosure, in its north-eastern corner. The fifth rampart encloses Akalankan Tiruvīdi with the famous "Thousand Pillared Hall" which measures about 500 by 140 feet with an average height of about 25 feet. The sixth and seventh ramparts bound respectively the Trivikraman Tiruvīdi (commonly called Uttaravīdi) and Madamalikai Sal Tiruvīdi (commonly called Chitra Vīdi). In the two last mentioned enclosures people are living to this day. There remains one more street to be described. Its name is Adayavalaindan. It lies beyond the seven walls of Srirangam and has a boundary wall of its own. There are doors even in the last two walls and are closed and opened daily and are further watched by guards appointed therefor by the temple authorities. The temple of Sriranga Naichiyar is situated in the Akalankan Tiruvīdi in the northwest. Before any account can be given of the minor temples and buildings, a notice is necessary of the antiquity of the chief shrine. The following is an account taken from the *Sriranga Mahatmya* (or Glories of Srirangam) edited by Yauamadala Ananthachariyar published and printed in the Viveka Kalanidhi Press in 1889.

CHAPTER I.

For the understanding of the system of Chronology which is referred to in the Sriranga Mahatmyam, a few explanatory remarks may be introduced. According to that system, upon which really all Hindu calendars are based and upon which the performance of our (Hindu) religious rites depend, we are now (1) in the 4955th year of the Kali Yuga, (2) of the 28th Maha Yuga (3) of the 7th or Vairavasvata Manvantara, (4) of the Svethavarehikalpa. Be it observed that there is very little difference between the astronomical and Puranic divisions of time except in regard to those that are shorter than a day. Note also that with the ancient Hindus, religion was the chief incentive to the study of various branches of learning including astronomical and geometrical sciences. For instance, for the purpose of constructing various forms of altars for their sacrifices, they early cultivated a knowledge of geometry. Some European scholars hold the opinion that India is actually the cradle land of this science. In the case of astronomy, Professor Max-Muller has often pointed out that it had its first origin and development in India. The observations of Dr. Martin Haug in his introduction to the Aitareya Brahmana, go to show to what high stage of advancement this study was carried by the ancient Hindus. No real student of India's antiquity need, therefore, hesitate to consider the description of the Kalpa, the Yuga, and other vast periods mentioned in the Hindu Scriptures, to have had a scientific foundation.

The word Yuga is derived from the sanscrit root Yuj (to join) and is allied to the English astronomical term "conjunction". Kalpa and Maha Yuga have reference to periods of time depending upon certain conjunctions calculated from and supported by such observable date as were available in very early days. According to the Siddhanta Tatva Viveka of Kamalakara Bhatta, planets, their apogies and nodes and other celestial points did at one time stand in conjunction at the first point of aries in the ecliptic; and will be found in conjunction again and again after the lapse of vast periods. The interval between any two conjunctions of this kind is denominated Kalpa. Aryabhata has divided the Maha Yuga into four equal Yugas under the names of Krita, Treta, Dvapara, and Kali. According to him 72 Maha Yugas make one Manvantara and 14 Manvantaras make one Kalpa of 1008 Maha Yugas. The interval from the first grand conjunction of planets in the current Kalpa to the beginning of the current Kali Yuga has been calculated to amount to 452.75 Maha Yugas (or Chatvar Yuga) of 4,320,000 years each. It has been made out that the beginning of the current Kali Yuga took place, according to Aryabhata system, at "Midnight of Thursday corresponding to the 17th—18th February B. C. 3102 old style".

In the 1st of these Maha Yugas, as the Skhalapurana quoted in the introduction observes, King Ikshvaku son of Manu of the Solar Dynasty in the north of India, anxious to worship God in Ranga Vimana sought the guidance of the sage Vasishtha. Vasishtha thereupon taught him the Ashtakshara mantra or Eight syllabled Hymn, and enjoined him deeply to meditate on it. Ikshvaku obtained his meditation's fruition by obtaining Sriranganadha in the Tretayuga. He installed the Deity at a place about 4 miles from the gate of Ayodhya (Oudh) so as to face that city. This place was situated between the Sarayu and the Tamasa rivers. In connection with this installation King Ikshvaku celebrated a grand festival concluding the same with the Avabhrittha (Holy bath) on the day when the moon was in the Lunar Mansion called Uttara Phalguni in month of Minam (March). In commemoration of this event, a special Brahminsavam (or great ten day feast) is to this day annually held in Srirangam in the month of March. Thus obtained and installed on earth, Sriranganadha was, by Ikshvaku and his successors in the sovereignty of Ayodhya, worshipped for four Chatvar Yugas. It is unnecessary for our present purpose to trace these princes' line in detail. Suffice it therefore to come at once to King Dasaratha who in the Tretayuga of the 5th Chatvar Yuga arranged for an Asvamedha or Horse sacrifice. On the occasion of this sacrifice, prince Dharmavarma of the Chola Dynasty in the south of India was invited to Ayodhya.

This Chola prince, happening to visit Sriranganatha, was everafter inspired with an eager desire to obtain Him for himself. During a subsequent Asvamedha sacrifice made by Sri Rama, son of Dasaratha, Dharmavarma was again invited and was present when Sriranganatha was presented to Vibhishana King of Ceylon(Lanka). On his return to the south, he was awaiting Vibhishana's arrival on the way to Lanka. Vibhishana, in his return journey alighted at noon for worship on the bank of the Chandra Pushkarini Tank situated between the two branches of the Kaveri, and placing the Deity on the Ananta Patha, worshipped Him. Dharmavarma was invited to be in attendance during this worship. At length when Vibhishana wished to start thence, Dharmavarma induced him to stay there for a few days and arranged for the Brahmotsavam which was to commence on the following day. This festival was, thereupon, duly celebrated, and Vibhishana made a further stay of half a month. When, at last, he intended to start for his native island, he found himself unable to take the Deity, and felt much grieved and surprised. While he remained meditating, in this state of mind, he had a divine consolation; and with resignation, returned to Ceylon. Such is the antiquity of Srirangam as propounded in the Puranas. Ever since He was brought here by Vibhishana, He has been worshipped in the present site of His temple in the island of Srirangam.

The Tank Chandra Pushkarini is the chief Tirtha (or Holy water) in Srirangam, dedicated originally to the Deity under the name of Vasudeva. This Tirtha stands at about the centre of eight other Tirthas situated in its vicinity. To the east of it, is Bilva Tirtha, presided over by the Deity Srinivasa. In the south there is Jambu Tirtha with Mahadeva for its Guardian. South of Jambu is Asva Tirtha with Ananta for its presiding Deity. South of this, there is Palasa Tirtha with God Govinda. It is situated in the well known village of Jiyarpuram about 10 miles from Srirangam. In the equally well known Vipra Narayana Tapa or grove on the west of Srirangam, is situated Punuaga Tirtha, Sripati being the presiding Deity. In the northwest there is Vakula Tirtha in Nochchiyam village with God Madhava for presiding Deity. Directly to the north of the anciently inhabited part of Srirangam (Veli Tirumuttam i. e. outside the "Seven walls") is situated Kadamba Tirtha with God Uthamar for presiding Deity. The last for notice is Amra Tirtha in Talakudi village and Hrishikesa is the name of the Deity there said to preside.

The following table prepared from the particulars furnished by the Biographies of Sri Vaishnava saints will also be of use in determining the antiquity of Srirangam. Only such of these ancient saints, as directly and expressly allude to and refer to Srirangam in their writings are here mentioned.

Names of Srivaishnava saints who refer to Srirangam in their works	NAMES IN							
	Place.	Yuga year.	Cyclic year.	Month and date.	Bright or dark Fort-night.	Lunar Mansion.	Week day.	Year in relation to Christian Era.
1. Peykai Alvar	Kanchi (Conjivaram)							
2. Patattar	Mahabalipuram or Seven Pagodas				8 B.	Sravana	Tuesday	
3. Peyalvar	Mylapore (Madras)				9 B.	Dhanishthab Satabhisak	Wednesday	
4. Tirumalisapiran	Tirumalisai (3 miles west of Poonamalai)				10 B.		Thursday	
5. Nammalvar	Alvar Tirunagari near Tirunelveli			Tai	1 D.	Magha	Tuesday	
6. Kulasekharalvar	Tiruvanjikkolam (Malayalam)	Kali 1	Pramadhi	Vaikasi 12	16 B.	Vishakha	Friday	B. C. 3102
7. Periyalvar	Srivillipattur	27	Parabhava	Masi	12 B.	Punarvasu	Thursday	B. C. 3075
8. Andal	do	46	Krodhava	Ani	11 B.	Svati	Sunday	B. C. 3058
9. Tongaradippodi Alvar	do	97	Nala	Adi	4 B.	Parya	Tuesday	B. C. 3005
10. Tirappandalvar	Mandangudi (Trichinopoly Dist.) Urayur (near Trichinopoly)	289	Prabhava	Merkali	14 D.	Phalguni Jyestha	Tuesday Tuesday	B. C. 2814
11. Tirumengal Alvar	Tirunagari (near Shiyali)	312	Durmati	Kartikai	2 D.	Rohini	Wednesday	B. C. 2760
		397	Nala	Kartikai	16 B.	Krittika	Thursday	B. C. 2706

* This is 1100 years before the commencement of the Kali Yuga. Add 3102 (B.C.) to express it with reference to the Christian Era.

CHAPTER II.

We have been led in the course of the account in the last chapter to mention one of the Chola sovereigns in the south of India. A short account of this Dynasty may not therefore be out of place here. Chera, Chola, and Pandiya, were, it is said, three Royal brothers who at first lived and ruled in communion at Kolkai on the banks of the Tamraparni in the modern Tinnevely District. Eventually a separation took place. Pandiya remained at home. Chera and Chola founded Kingdoms of their own in the west and the north. The later and more important capital of the Pandiyan was Madura. Valmiki in his great epic poem mentions all the three kingdoms as having existed in Rama's days (Vide Ramayana Book IV Chapter 41). The Mahabharata mentions a Pandiya as having bestowed the hand of his daughter Chithrangada on Arjuna and that the issue of this marriage was Babruvahana who had the glory of defeating in battle Arjuna himself. The kingdom of Solomn (1033 B. C.) is known to orientalisks as having had trading connection with the Pandiya Kingdom and Indian antiquities have been traced by Professor Max. Muller himself to 3000 B. C. Later on the Pandiyans are known to have existed in the time of Megasthenes (B. C. 302) and the Cheras (Kerals) are mentioned in the inscriptions of Asoka (B. C. 250).

At present very little is known of the Cholas with whom we are chiefly concerned in this account of Trichinopoly and Srirangam, prior to the 10th century. About the end of the 7th century A. C. Tondanandalam (capital Kanchi) then in the occupation of the Pallava kings of Vengi family, was absorbed by conquest into the Chola kingdom. About 877 A. C. the Chera kingdom too was conquered by the Cholas. Dr. Burnell has reduced the succession of the Chola kings from 1023 to 1255 A. C. as follows.

Karikala Chola (about 950 A. C.)

—
Raja Raja alias Narendra (1023 to 1064, 40 years).

—
Vira Chola alias Kulottunga Chola I alias Raja Rajendra alias Raja Rajendra Koppa Kesari Varma (1064 to 1113, 49 years, installed 1079).

—
Vikrama Chola alias Karikala Chola (1113 to 1128, 15 years).

—
Kulottunga Chola II (1128 to 1156 or so, ruled over the whole country for at least 30 years).

* * * * *
—
Vikrama Deva (reigned in 1235).

In 1064 A. C. Rajendra conquered the Pandiyans and established a short Dynasty of Chola-Pandiyan kings at Madura, his brother Jayankonda Chola assuming the title of Sundara Pandiyan. The Cholas thus obtained universal sovereignty in the south of India. They were however checked occasionally by the power of the Hosala Ballalas above the ghats in Mysore.

Urayur near Trichinopoly was the ancient capital of the Cholas. It is referred to by Ptolemy (130 A. C.) who describes it as the capital of Soranag (Chola Naik). This capital was afterwards several times changed. It was at Kumbakonam (Mallikapura, in the 7th century, Gangai Kondan Chelapuram in the 10th, and Tanjore early in the 11th.

The decline of the Chola Dynasty commenced probably with Kulottunga Chola II about the middle of the 12th century. A part of the Chola kingdom with the whole of the Pandiyan was conquered by the Singalese about 1173. The Chera country was severed from

the Chola and absorbed into the Bellala kingdom of Dwērasamudra in the same century. In 1288, the 4th prince of Orungal dynasty ejected the Cholas from all their conquests in the Kalingana country. Tondaimaudalam was probably re-separated in the 14th century after the rise of the Vijayanagar Empire. In the 14th century, the Cholas recognised the supremacy of the Bellala kingdom in the south and paid tribute.

In 1310 Ala-ud-din Kilgi, Emperor of Delhi sent Malikkafur to reduce the Yadava king of Dwērasamudra. The invaders were completely successful and the kingdoms of both the Cholas and the Pandiyans were overthrown. Malikkafur and his successors held the country for 37 years.

The aspect of affairs was altered by the revolt of the Dekkani Mūssalmāns against their sovereigns in 1347. This led to the establishment of Bamini kingdom in the Dekkan. About this time the Kingdom of Vijayanagar (alias Vidyānagara) gradually obtained universal dominion over the whole of southern India.

Kempanna Udayar, son of Bukkanna Udayar, held the Chola country for some years, his family ruling from 1365 to 1404 A. C. After the time of the Udayars, the Naik adventurers from Vijayanagar, the legitimate chiefs of the Chola and the Pandyan dynasties, and the chiefs of the Mysore families, carried on a long struggle for sovereignty. Finally the whole country fell under the powerful Vijayanagar kings of the 16th century.

Nothing is recorded of those who intervened between Vikrama Deva and the last Chola king traditionally called Vira Sekhara with whom the dynasty became extinct in the 15th century. According to local tradition and certain manuscript records, it was a quarrel between the Chola and the Pandyan chiefs, Vira Sekhara and Chandra Sekhara, that resulted in the latter sending to Vijayanagar for aid, and this occasioned the first introduction of the Vijayanagar armies into the Chola and Pandyan countries.

Nagamma Naik a general of the pseudo-Raja Rama Raja, acting for the real Raja Sadāsiva, then in captivity, was sent to drive out the Cholas. He got possession of Madura, but instead of placing on the throne of Madura the Pandyan king whom he came to aid, he began to administer the country himself. Enraged by this proceeding, the sovereign of Vijayanagar sent Nagamma's own son Visvanath to reduce the rebel. Visvanath defeated Nagamma and nominally placing Chandrasekhara Pandyan on the throne, really ruled the country from 1559 to 1568. Visvanath, also, induced Tanjore Raja to exchange Trichinopoly (then belonging to Tanjore) for Vallam; and thus Trichinopoly became apart of the kingdoms of Madura. Visvanath died in 1568. His son Kumara Krishnappa ruled from 1568 to 1578. This ruler's son who was also named Krishnappa (alias Periya Virappa) then held sway in conjunction with his brother Visvanath II (1578 to 1593). These joint kings strengthened Trichinopoly and Chidambaram. Next to them Lingaiya or Kumara Krishnappa II, and Virappa or Visvanath III, (sons of Periya Virappa) were likewise joint-rulers (1593 to 1602). Muttu Krishnappa (1602 to 1609) son of Lingaiya was the next sovereign. Of his three sons, Muttu Virappa ruled till 1623 and was residing at Trichinopoly. The 2nd son, the famous Tirumal Naik (1623 to 1659) left Trichinopoly for Madura and built great temples and palaces there. His grandson Chokkanadha alias Chokkalinga or Chokkappa, ruled from 1660 to 1682 though he was for a year (in 1679) deprived of Government in the middle. After he married (in 1675) the famous Mangammal, he gave himself up to private enjoyments living at Trichinopoly. He was succeeded by his son Ranga Krishna Muthu Virappa (1682 to 1689) who died leaving a posthumous son afterwards known as Vijaya Ranga Chokka Nadha. Mangammal's regency, from 1688 to 1704, terminated when the Naik prince came of age. Vijaya Ranga Chokka Nadha ruled from 1704 to 1731, when he died without issue. Minakshi his widow (1731—1736) adopted a son Bangaru Tirumala. But a quarrel ensued when the latter asserted his own independent right. Chandā Sahib, a relative of the Nabob of Arcot, by deceiving Minakshi and the adopted son, assumed the Government and put an end to the Hindu dynasty in Madura. Minakshi killed herself in despair. Satara Mahrattas who were then called in aid by Tirumala besieged Trichinopoly and carried Chanda Sahib prisoner to Satara in 1741. Murari Row was left in charge of Trichinopoly in 1741, while another Mah-

ratta chief, administered Madura. In 1743, the whole was by a successful invasion incorporated with the Nizam's dominions. Bangaru Tirumala was poisoned afterwards. In 1748 Mahomed Ali besieged Trichinopoly and proclaimed himself Nabob of Arcot.

CHAPTER III.

Before entering at once on the subsequent history, we may pause for a while to consider the rise and growth of Srirangam during the period described in the last chapter. In the book called *Oluku* printed at Rajaratnam Chettiyar's Ripon Press, Madras, 1888, there is an account of the dedications made to Srirangam Temple and Deity by the Chola, the Chera, the Pandyan and the Naik chiefs.

Dharmavarma (who is the earliest Chola prince referred to in the latter part of Chap. I and to whom ancient history ascribes the installation of Sriranganadha Srami in Sriranga Vimana on the banks of the Kaveri) constructed a temple round the Vimana, the first enclosure round the Vimana, the Maha Mantapam in the front, the temple of Senai Mudaliar with tower thereon, Periya Tiru Mantapam alias Alabiya Manavalan Tirumantapam and the stone pavilion on the Chandrapushkarini bank.

Kili Chola who was a descendant of Dharmavarma restored or repaired the temple constructed by Dharmavarma, when owing to extraordinary floods, the said temple with the surrounding land had been immersed in the Kaveri sands.

Raja Mahendra built the 2nd rampart with 2 entrances, one of these being in the south and the other in the north. The northern one now stands closed. But the turrets on both the entrances still remain. He repaired and paved with stone the floors all round within the 2nd enclosure. He also raised the level of the Vimana round, within the 1st rampart, and paved its floor with stone.

Nanda Chola, a descendant of Dharmavarma constructed the old Naichiyar temple at Urayur; this fell into ruins, and on its site, the present temple was built by another Chola prince after a long time.

Kulasekhara Perumal, the sainted king of Kerala (Travancore) who was of Pandyan extraction, lived in the 1st century of the Kali Yuga, and contributed to the improvements of the temple. The front Mantapam known as Senai Venrou Mantapam on the southwest and immediately close to the Vahanasala in the 3rd round, was built by this prince. He improved the pathway and the whole of this 3rd round. This round hence bears this prince's name (Kula Sekharan Tiruvadi).

Sri Vallabha Deva, who was a disciple of Bhatta Nadha or Periyalvar the sainted father of the lady saint Andal, built the outer Andal temple, when he accompanied the said lady saint and her father, from Srivilliputhur to Srirangam.

Tirumangai Alvar flourished in the 5th century of the Kaliyuga. The Pahalpathu Mantapam or 100 pillared hall in the 2nd round, the 3rd rampart with entrances and towers thereon in the south and north, the Pavitrotsava Mantapam in the 3rd round, the Varanda on the west including the portion now used as Vahanasala, the big Kitchen Halls in the east and south, the 4th rampart with entrances and Gopuras thereon in the south and north, the Mettu Alusingar Temple, the Cowshed (or Gosala), the Varandas on the east of Chandrapushkarini, and the Granaries on the south west, are the contributions of this saint. The 4th round or that between the 3rd and 4th ramparts, is still called by his name. Desavatara temple close to the Kolladam branch and the adjacent burning ground (or Paduran Torai) also bear his name. Notice here the big brick figures of Tengala Nannam, Garuda, Hanuman, Sankha, and Chankara which are found facing the east over and forming part of the aforesaid Kitchen Hall of Tirumangai Alvar.

Cholendra Simha built the Mantapam or stone pavilion to the east of Chandrapushkarini tank.

A four pillared Mantapam which stands to the east of Perumal Devar's four pillared Mantapam in Alinadan round, has the figures of Rama, Lakshmana, Hanuman, and Sugriva, cut in relief on its pillars. This is attributed to Kulottunga Chola I (1064 to 1113)

Kampaiya Dandaiya Nayakar, constructed Paravasudeva temple on the north side of Chandra pushkarini tank in the Alinadan round. In the next or Akalanka street, the Sudarsana temple, Mantapam in Naichiyar temple, and the Thousand pillared Hall are also the contributions of this Nayakar. He dismantled the old cowshed north of the Thousand pillared Hall, and on the site thereof erected the Lakshmi Narayana temple, and certain Varandas on the east. The horse sided Mantapam in the Thousand pillared Hall and the big stone elephants on the two sides of the Mantapam to the north west of the same Hall are also described as the works of Pratapa Chakravarti Rama-nadha-Deva's Pradhani or prime minister Kampaiya Dandaiya Nayakar. So is also described the 4 pillared stone pavilion near Sudarsana temple.

Kariya Manikka Dandaiya Nayakar elder brother of the last mentioned Kampaiya Dandaiya Nayakar, improved the horse sided Mantapa and the elephant sided Mantapa described in the last paragraph.

Sundara Pandya, uncle of Vikrama and brother of Kulottunga Chola I (1064 to 1113), after completing his conquests and acquiring the title of Emperor, weighed himself against gold, pearls and precious stones, and with the money thus raised, completed the following charities. The raising of the first entrance into the inner most apartment, the filling up of the gap that existed originally between the Alaiyananavala Mantapam and the Jaya Vijaya entrance with pavement of its floor and the superstructure thereon, the flights of steps there on the east and west with curved parapets, the store rooms on either side of the inner Garuda temple there, the closing of the western side of the Alaiya Manavala mantapa, the Varandas all round the Rajamahendra round, the Pushpa (or flower) Mantapam, the Yagesala, and the four pillared pavilions 24 in number which are called Thalapurusha Mantapams and which are situated in the first four rounds commencing with Rajamahendra round. The name Thalapurusha Mantapa appears to preserve the recollection of the fact that the said Emperor weighed himself against gold as already mentioned. These charities ascribed to the Emperor, are mentioned as the works of Pallava Vilipparaya-Kariya Manikkya done in the name of Sundara Pandyan.

In connection probably with the same Emperor, are the following dedications which appear in the accounts. A Thalapurusha Mantapam to the east of Senai Venrai Mantapam, another Mantapam in the same round to the east of the northern entrance; and the repair and the completion of the Thousand-pillared Hall commenced previously and of the shed in the vicinity. This Emperor repaired also the 3rd round and constructed Varandas there. To him are ascribed also Ratnamangi or Sriranganadhas coat with precious stones, the Deity's Manikya crown, the diamond crown, and various other most valuable jewels, the gold plating over the Vimana and the adjacent parts, the gold plating and gilding of the Divajastamba (flag staff) and gold plates and gold vessels which are used during worship.

Vikrama Chola (1113 to 1128), son of Kulottunga Chola I or Akalanka as he is sometimes called, contributed to the temple charities by adding thereto the 5th rampart with its four towers and entrances, cowsheds in the north-east with Krishna's temple within their enclosure, Rama's temple in the south west commonly known as Ul-Andal or inner Andal Sannidhi, Sriranga Naichiyar's temple in the north-west, the large Garuda temple, and the ground in the Alinadan round.

Kauka-Deva Singanan Tandaiya Nayakar constructed Arogya Sala (Health office) and the Varanda thereabouts, in the name of Pratapa Chakravarti. Garuda Vahau Panditha,

the author of the book of saintly biographies entitled *Divyasuri charita*, bore (among other titles) the title of Ranga Nadha's *Arogya sala Vallabha*.

The *Adipparai Mantapam* in front of the *Mettu Alasingar* temple is the work of *Malai Perumal*. The tower and pedestal of the last mentioned temple were constructed by "Chera" a Malabar prince.

To *Vira Narasinga Devar* (A. c. 1223), *Hosala Battala*, a yadava prince of *Dvara Samudra*, belongs the honor of constructing the Upper part of the last mentioned *Mantapam*.

In connection with the said *Mettalasingar* temple, *Abular Vara Nadha Rayar* is said to be the author of the *Mohappu Koradu* (or fronting) *Mantapam*, that *Mantapam's* stair case with parapets, and also the temple's kitchen hall. This kitchen hall is now used as *Desikar's* temple.

Tevaperumal was the son of *Abular Vara Nadha Rayar*. The entrance, the pillars therein, and the north part of *Akalankai* (or 5th rampart) having fallen down, *Tevaperumal* reconstructed all of them.

Around the *Garuda* in the *Perya Tirumantapam* (i. e. *Alahiya Manavala Mantapam*), a *Mantapam* was constructed by *Vala Nadhu Rayar* by employing in it a mason named *Paraman*. In honor of this mason, the *Mantapam* has ever since been called *Paraman Mantapam*.

The 6th rampart and its 4 towers are the work of *Trivikrama Chola* after whose name is still called the street between the 5th and 6th ramparts.

Pallikonda Chola built the 7th rampart and its 4 towers. This rampart forms the outermost boundary of the *Mudanabikai Sal Tiruvidi* or as it is commonly called *Chitra Vidi*.

In the north-west of *Chitra Vidi*, *Katjuga Raman* constructed *Tirumangai Alvar Matam* and also other *Matams*. The restoration of the 7th rampart and its eastern tower is also ascribed to him.

The temple of *Teiva-pulleri-Varuvar* (or God riding on *Garuda*) near and outside the northern most gate, the *Varaha* temple near and beyond the north east end of the outermost enclosure, *Adikesava Perumal* temple east of this, and the *Alasingar* temple near and beyond the west side of the outermost enclosure in the round known as *Karai Pradakshinam* (or final circuit) are all said to have been founded by the *Cholas*.

The *Tulukka Naichiyar* temple is mentioned as *Rajendra Chola's* dedication. The same prince set apart also 2 villages for the upkeep of the same.

It will be thus seen that the town and the great temple system of *Srirangam*, became greatly extended and fortified in very early times, so as to comprise almost all main buildings now standing within the 7 walls or ramparts. Ever since the commencement of the *Mahomedan* period, *Srirangam* has been viewed by all foreigners as one of the most important fortifications in the south of *India*.

CHAPTER IV.

It is plain that from very early times the town or island of *Srirangam* has grown into prominence owing to its shrine and its Lord *Sriranganadha Svami*, a manifestation of *Vishnu*. Naturally therefore devotees of *Vishnu* under the name *Srivaishavas* have been from the commencement the chief residents of this locality, and other sectarians or religionists have ever been few and far between. Of these *Srivaishnava* devotees who have thus dwelt here from the *Chola* times, a few of the more important personages are now selected for notice from their having contributed an interesting chapter in *Srirangam* history.

In the 9th century A. C. flourished *Nadha Munihal*, the famous *Srivaishnava Yogi*. He taught his sister's sons *Kalai Ahattalvan* (or the east house sage) and *Melai Ahattalvan* (or west house sage) the divine way of singing and directed them to sing in this way the 4000 *Tamil* verses of the *Alvars*. From these sages, the present *Araiyars* or priestly singers of *Dravida Hymns* in the temple, derive their descent. The chief works of *Nadhamunihal*

are (1) the scientific treatise entitled *Nyaya Tatva* or Reason's essence, (2) *Yoga Ruktasya* or mystery of Mind concentration, and (3) *Parusha Nirnayam*. In his latter days, he retired to Kurukavalappan Sannidhi (Gangai Kouda Cholapuram) in the South Arcot District.

Uyyakkondar (alias Pundarikaksha) and Manukkal Nambi (alias Srivama misra) who were born about the years 824 and 870 A. C. respectively, were the two most distinguished inheritors of Nadhamunihal's wisdom.

Yamuna charya was the son of Isvara Munihal and grandson of Nadhamunihal. He was so called, in consequence of his having been born on the banks of the Yamuna or Jamna, when his father and grandfather were sojourning in that part of India. He was originally a wealthy zemindar in the district now known as Madura, but retired to Srirangam in his latter days, became an ascetic, and gave himself up entirely to religious study and teaching. His chief works are reckoned as seven. They are (1) the *Chathusloki*, (2) *Stotra ratnam* or Hymn of Hymns, (3) *Gitartha Sangraha* or Abridgment of *Gita's* meaning, (4) *Agamapromanya* or Proof of the authority of *Pancharata*, (5) *Siddhaya* or the three Siddhis or demonstrations of three several verities viz: a. Intelligence or samvit, b. the soul or atma of which intelligence is the attribute, and c. God or Isvara. Yamuna charya was surnamed *Alavandar* or "He who came to rule," the sage having been, with this title, saluted by the Madura Queen on account of his victory in a public discussion conducted at her husband's court on the merits of the different schools of philosophy. He left a son known as *Tiruvarangapperumal Araiyar*.

Periyunambi was one of the five Nambis or "perfect" disciples of *Alavandar*. His descendants are still the recipients of honors in the temples of *Srirangam*, *Srivilliputtur* &c. His place of residence was the same as that of his still surviving descendants i.e. in the western row of the East Chittra street of *Srirangam*, close to and south of the eastern entrance to and from the temple. This was formerly *Alavandar's Matam*.

Ramanuja chariyar, called also by various other names, such as *Udayavar*, *Sri Bhashiyakarar*, *Emberumanar* &c. (vide *Vadua Nambi's* hymn setting forth 108 names), was born in 1017 A. C. in *Sriperumbudur*. He was educated, and entered into *Sanyasasrama* or the 4th order of life at *Kanchi* or *Conjeevram* and was afterwards gloriously installed in the apostolic seat of *Periya Nambi*, *Alavandar* and their predecessors in *Srirangam*. The present *Sriranga Narayana Jiyar's Matam* in the North *Uttara Vidi* was his residence. He acquired the management of the temple which was formerly under the *Amudangars*, and introduced several reforms therein. During his absence in the ancient *Hosala* (now *Mysore*) territory owing to the then *Chola* king's oppression of *Srivaishnavas* in *Srirangam*, he restored *Tirunacrayanapuram* or *Melcota* temple and placed its worship on a permanent footing. He converted *Betta Deva*, a *Bellala* king of *Dvara Samudra*, into the *Srivaishnava* faith and the *Visishtadvaitam* philosophy. His propagation of this faith and philosophy in the southern parts of India and even in the north, is recorded by all historians. His chief works are (1) *Vedanta Dipsa*, (2) *Vedanta Sara*, (3) *Sri Bhashya* (all of which are commentaries on the *Brahma Sutras*), (4) *Vedantha Sangraha*, a brief discourse containing a digest of *Upanishad* texts bearing on the *Visishtadvaita* philosophy, (5) *Gita Bhashya*, (6) *Gadyatraya*, (7) the *Nitya*, and (8) *Niyamanappadi*. In his latter years he resided on the site of the present *Udayavar Sannidhi*.

Mudaliyandan, more shortly called *Andan*, was a sister's son of *Ramanujachariyar*, and resided in the East Chittra Street near the eastern entrance immediately to the west of *Kurat-talvan Tirumalithai*. He is the Patriarch of all the *Srivaishnava Vadudals*, such as *Annaugar*, *Vadula Rangachariyar* &c, who are still the recipients of important honors in *Srirangam* and other temples, and he was, during *Ramanujachariyar's* days, directly managing business in *Srirangam* temple. The present *Korattu Maniyam* office is said to have been originally held by *Mudaliyandan*. His principle works are (1) *Prarthana Panchaka* or Five versed prayer to *Ramanujachariyar*, (2) *Trayukattu*, &c.

Mudaliyandan's son *Ramanuja Guru* or *Kandadai Andan*, founded the temples of *Ramanujachariyar* in *Sriperumbudur*, and *Srirangam*. He left a son named *Kandadai Tolappur*.

Kurattalvan, called also Alvan, was senior to Madaliyandan, and both these apostles held the dearest place in the heart of Ramanujachariyar. Alvan abandoned great affluence for the crown of saintly martyrdom. His place of residence is still pointed out and bears to this day his name, being called Alvan Tirumelilai. He was Ramanujachariyar's assistant in the preparation of the Srihashya. Among his works are (1) Pancha Stava, (2) Yamaka Ratnakara (poem of two meanings), and (3) Gadyatrayabhshya. Kurusa Vijaya with commentary, passes under his name. He had two sons Periya Bhattar and Sriramappillai. Parasara Bhattar and Vedavyasa Bhattar, sons of Sriramappillai, are the heads of the two lines of Tirthakara Bhattars in the Temple that now reside in the North and South Uttara Vidi.

Embar or Govinda Jiyar, is another of Ramanujachariyar's 74 chief disciples. He entered into the Sanyasi or ascetic order of life while still young. His brother Siriya Govinda Perumal had a son Sriparankusadasar, whose son Embar gives the name to, and is the head of, the present Acharya Purusha or priestly class of Embar Aiyangars found in different parts of the south. This family still enjoys a Tirtha honor in the Srirangam temple. Embar had no separate residence but was ever staying in Ramanujachariyar's Matam. His great disciple was Periya Bhattar.

Tiruvarangath Amudavar, from whom Ramanujachariyar obtained control over Srirangam Temple, resided close to the west of the present residence of Embar Aiyangar in the North Uttara Vidi. He became a devout disciple of Kurattalvan. He is the author of Ramana Nattandedi, a poetical piece in honor of Ramanujachariyar.

Arulalapperumal Emberumavar originally resided in the north Chitra Vidi in the place now forming Gopala Doss' premises. Jnana sara, or Wisdom's essence, and Prameya Sara or Truth's essence, are among his religious works.

Anandalvan was also a devout disciple of Ramanujachariyar. He had two sons Ramana Pillan and Srinivasa Appan, and through these are descended the various Acharyapurusha families known as Anandan Pillai. From the fact that he at once undertook the holy gardening at Tripati for the purpose of offering flowers to God, at the very first suggestion of Ramanujachariyar and notwithstanding the distance and climate there, he was greeted by the name Anpillai (Manly soul), and this name accordingly is still retained by all his descendants. Anandalvan's family are still recipients of high honors in Tripati and other holy shrines.

Periya Bhattar lived in the latter part of the 11th and in the beginning of the 12th century. He is a most important contributor to both the Sanscrit and the Tamil Vedantas of Srivaishnavas. Among his numerous works may be mentioned the following. (1) Sabasra namabhshya, (2) Sri guna Ratnakosa, (3) Srirangaraja stava, (4) Ashtaslaki, (5) Kriyadipa, (6) Tanislaki, and (7) commentary on Kaisikadyaya of Varabapurana. His conversion of the Advaitavedanti, known subsequently as Nanjiyar, into the Visishtadvaita faith, is found recorded in local histories.

Nanjiyar's chief works are--(1) Commentary on Tiruppavai known as Irayirappadi, (2) a commentary on Tiruvay Molu known as Oupatinayirappadi, and the commentaries on (3) Second Tiruvandadi (4) Kannimun Siruttambu, (5) Tiruppallandu and (6) Gadyatraya. He is also known as Satabhshkanjiyar, from the fact that he completed one hundred courses of lectures on the Bhagavadvishayam or the Exegesis of the Tiruvay Molu.

Srutaprakasika Bhattar was the grand son of Sriramappillai, and has been so called from his lucid and well known commentaries on Ramanujachariyar's (1) Srihashyan, (2) Vedartha Sangraham (3) Saranagati Gadya, as well as by Subalopanishad Bhshya and other works. He was the disciple and note taker of the lectures of Varadaguru, the author of (1) Prapanna Parijata, (2) Srihashya Prameya mala and (3) Tatvasara, and other works.

Kara Narayana Jiyar was also a disciple of Periya Bhattar, and is well remembered for his service in connection with Parthasarady temple, great Garuda temple, Alasingar temple in the Kara Pradukshina, Hayagriva temple, and Sudarsana temple. He is the author of the standard commentaries on Dasopanishad, and Sudarsana Sataka.

Nambillai, known also as Ulaharyar or Jagadguru, was a disciple of Nanjiyar and was in his early years named Namburi Varada Rayar. His works are the commentaries on (1) Tiruvirttan (2) Kanninun Siruttambu, (3) Tiruppallandu, and (4) Tiruvay moli. In fact all the commentaries now received as standard classics on the Hymnal of 4000 verses are but notes of the lectures of this great sage. The eastern side of Rajamahendran Round in the great temple is still remembered as the place where this sage used to deliver his religious lectures.

Periya Achappillai was the elder of the two renowned disciples of Nambillai, and is known also by the names of Abhaya Pradana Rayar and Srīmat Krishna. He was the author of (1) the Standard commentaries on all the Srīvaishnava Hymnal of 4000 verses, (2) Parandā Rahasyam, (3) Navarathna mala, (4) Sakala Pramāna Tatparya, (5) Gadyatraya Vyakyanam, (6) Alavandar Stotra Vyakyanam, (7) Tanisloki, and several other works.

Vadaku Tiruvīdippillai, the 2nd of Nambillai's great disciples, has left a commentary of 3600 *grandas* (32 syllable lengths) of Tiruvay Moli, which, as to quality and quantity, is regarded as the greatest work extant in the whole range of Srīvaishnava Sanscrit-Tamil literature. He was the father of the sages Pillai Lokachariyar and Aishya Manavala Nayanar.

Ulaharyar, otherwise called Pillai Lokachariyar, and his younger brother Nayanar Achariyar are familiar to every reader of the modern Davidson Digest of the Visishtadvaita philosophy. Their famous works are known by the names of Ashtadasa Rahasyas and Acharya Hridaya, than which it is impossible to name a more scientific and philosophical discussion of real Hindu faith.

Vedantachariyar was one of the disciples of Kadambi Ramanuja Pillan, who was one of the followers of Nadadur Ammal. This Nadadur Ammal was a disciple of Ramanujachariyar's disciple Engaluvan. Among his Sanscrit works may be mentioned (1) *Gītabhāshya Tatparya*: chandrika, (2) *Pancha Raksha*, (3) *Sankalpa Stryodaya*, (4) *Padukasahasram*, (5) *Tatvatika*, (6) *Satadushani*, (7) *Adhikarana Saravali*, (8) *Tatvamukta kalapa* and its commentary, (9) *Nyayasiddhanta*, (10) *Statras or Hymns* (of which the *Nyayadasaka*, the *Daya sataka* &c. represent the highest flights of his devotion and almost adopting the *Marjara kisora Nyaya* of the Tenggais), (11) commentary on *Isavasyopanishad*, (12) *Dramidopanishad Tatparya Ratnavali*, and (13) *Tatva Dipika*. *Achchuta-sataka* is a memorial of his proficiency in the Prakrita dialect. The *Desika Prabanda* is his contribution to Tamil poetical literature. Of his 32 *Rahasyas*, the chief is *Rahasyatraya Sara* relied on by the *Vadagalai* sect of Srīvaishnavas. Vedantachar's disciples were his son *Varadachariyar*, called also *Nayanar acharyar*, and *Brahmatantra Jiyar*.

Srisailanadha, surnamed *Tiruvaymoli Pillai* was the author of *Svapadesa* or esoteric commentary on *Periyalvar Tirumoli*, the 2nd of the 24 hymns constituting the Srīvaishnava Hymnal of 4000 Tamil verses.

The famous ascetic *Manavala Mamunihal*, (1370 to 1443 A. C.) was the chief disciple of *Tiruvaymoli Pillai*. His principal works are (1) commentary on *Periyalvar Tirumoli* up to canto v. where *Periya Acham Pillai's* commentary still extant commences, (2) commentaries on *Jnana sara* and *Prameya sara*, (3) *Pramāna-therattu* for *Idu*, being a full collection of Sanscrit passages of reference in the *Idu* commentary on *Tiruvaymoli*, (4) *Tiruvaymoli Nattandadi*, abridging the contents of the century of verse-decades constituting *Tiruvaymoli*, (5) *Yati Raja Vimsati* in honor of *Ramanujachariyar*, (6) commentary on the hymn of 108 verses sung in honor of *Ramanujachariyar* by *Tiruvarangattamudanar*, (7) commentaries on *Mumukshuppadi*, *Tatratraya*, *Srīvaishnavabhāshana* and, *Acharya Hridaya*, (8) *Artiprabanda* a Tamil metrical hymn in honor of *Ramanujachariyar* &c. He left eight great disciples each of whom was the founder of a line of apostles which has come down to our own day. These disciples are (1) *Vasanthamali Jiyar* (2) *Paravaster Pattarpivanjiyar*, (3) *Periyajiyar* of *Tripati*, (4) *Kovil kaudalai Annan*, (5) *Prativedi Bhayanakaram Annan*, (6) *Erinbi Appa*, (7) *Appillai*, and (8) *Appillan*. The present temple in the South Uttara Vidi bearing his name, continues so from his residence.

Having thus far given a brief sketch (by way of specimen) of the important personages who have from time to time made Srīrangam their home, I may close this part of the subject by giving the following table which exhibits in one view the date and other particulars of these sages.

Names of the Srivaishnava sages.	Nativity in							Year in relation to Christian Era.	Remarks.
	Place.	Kali Yuga Year.	Cyclic year.	Month and date.	Bright or Dark fortnight.	Lunar Mansions.	Week day.		
Nadhemuzhal	Veranarayana-puram or Kettumanuar Kovil (S. Arcot District)	...	Sabharit	Jui	15a.	Anuradha	Wednesday	A. C.	* This sage was alive in A. C. 916 when his grandson Alavandar was born and left the earth during the latter's childhood
Uyyakkondar	Tiruvallari (10 miles north of Trichinopoly)	3927	Parabhava	Chittirai	15a.	Chitta	Friday	826	
Manakkainambi	Manakkal (7 miles north-east of Trichinopoly)	3970	Virodhi	Masi	14a.	Magha	Wednesday	870	
Alaraodar	Kuppanguli (one mile from Kettumanuar Kovil)	4017	Dhruva	Adi	16a.	Uttarashadha	Friday	916	
Tiruvazhappesumal Amiyar.	Srirangam	4055	Pingala	Vaikasi	...	Anuradha	...	957	
Periya Nambi	Do	4098	Hirvilambhi	Margasi	5a.	Jyeshtha	Wednesday	998	
Tirukkottiyar Nambi.	Tirukkottiyar (Madura District)	4088	Sarvajit	Vaikasi	...	Rohini	...	987	
Tirumalai Andan	Alahar Tirumalai (Madura District)	4099	Sarvadhari	Perattasi	...	Dhanishtha	...	998	
Tirukkachchi Nambi.	Poonamali	4110	Saanya	Masi	...	Mrigasira	...	1010	
Ramanujacharyar	Sripurambadar	4119	Pingala	Chittirai	5a.	Ardra	Thursday	1017	
Anandalar	Simpather (or Kirangur near Seerangapalan Mysore)	4154	Vijaya	Chittirai 10th	15a.	Chitta	Friday	1053	
Kavattalar	Kurasa near (Conjeevaram)	4131	Pramodata	Tai	5a.	Hasta	Sunday	1091	
Mudaliyandan	Pachchaperumal Kovil (near Poonamali)	4124	Srinakha	Chittirai 18th	6a.	Punarvasu	Monday	1093	
Embar	Maduramangalam	4126	Krodhana	Tai	15a.	Punarvasu	...	1095	
Periya Bhatlar	Srirangam	4175	Ananda	Vaikasi	16a.	Anuradha	...	1074	
Nanjayar	Sengeri (Mysore)	4154	Vijaya	Panguni	...	Uttara Phalguni	...	1054	
Nambhalai	Nambar (or Arumangalam near Trichinopoly)	4228	Pitaranga	Kartikai	...	Kritika	...	1227	
Periya Achchappilai	Sengannur (near Cumbakulam)	4260	Pramadhi	Arani	8a.	Rohini	...	1159	
Yadaku Tiruvadippilai.	Srirangam	4260	Pramadhi	Ani	...	Svati	...	1159	
Ulaharyar	Do	4314	Srinakha	Aippasi	...	Sravana	...	1218	
Tiruvay molipillai	Alvar Tirunagari	4408	Pitaranga	Vaikasi	...	Visakha	...	1307	
Manavala Marumihal.	Do	4471	Sadharana	Aippasi	...	Mula	Friday	1370	
Vedantacharyar	Typpil (near Conjeevaram)	4369	Vibhara	Perattasi	...	Sravana	...	1269	
Varadachariyar	Do	4417	Nala	Arani	...	Rohini	...	1316	

CHAPTER V.

To continue the political history: Chanda Sahib by deception obtained possession of Trichinopoly in 1740. In 1748 Mahomed Ali seized Trichinopoly and proclaimed himself Nabob of Arcot. In the contest between the French and the English in the south of India,

between 1747 and 1763, the French espoused the cause of Chanda Sahib, and the English that of Mahomed Ali. After his defeat at the battle of Ambur, the latter fled to Trichinopoly where he was besieged by Chanda Sahib, the French, and the Mahrattas who took up their position in the island of Srirangam. To draw up a portion of the besieging force from Trichinopoly, Clive, then an officer in the garrison, undertook the famous expedition to Arcot. This move had the desired effect. Shortly afterwards, a detachment was sent under Major Lawrence through Tanjore District to relieve Trichinopoly. The French attempted to intercept but without success, while Captain Dalton almost immediately afterwards successfully attacked a body of men sent by Dupleix to enforce the army in Srirangam and prevented it from joining the besieging force. On this, Chanda Sahib's troops deserted him. He was himself put to death and the siege of Trichinopoly was eventually raised. The principal operations during this portion of the war were carried on in the island of Srirangam and the villages along the old road from Madras to Trichinopoly.

On Chanda Sahib's death, the General of the Mysore army, who had up to that time assisted Mahomed Ali, claimed Trichinopoly as the reward for his services. His application to be put in possession of the city was refused, and he retreated to Srirangam, and aided by the French laid siege a second time to Trichinopoly, attempting to reduce the same by famine. Major Lawrence was sent to the assistance of the besieged force; and shortly after his arrival, the French in Srirangam were reinforced by a large detachment sent by Dupleix. On this, the besiegers moved their camp and took up a position a little beyond the present Race Course with a view to intercept all supplies brought into the city. Here they were attacked and utterly defeated by Major Lawrence in the battle of the Golden Rock. Major Lawrence went into Tanjore to obtain reinforcement from the Mahratta Raja of that place. On his return, the French unsuccessfully tried to intercept him, as he marched towards the city through the open plain lying to the east not far from the present Central Jail. In the battle of Sugar Loaf Rock fought not far from the same place, the French and the allies were again defeated. The only other incident in the actions round Trichinopoly, of any important interest, was the unsuccessful attempt made to surprise the city by night attack on the Dalton Battery situated northwest of the fort, which is now the only undemolished portion of the old fortifications. The siege of Trichinopoly was at last raised on the conclusion of the provisional treaty between the French and the English in 1754. War however broke out again almost immediately, but the interest in this portion of the conflict centers in the siege of Fort St. George, and Sir Eyre Coote's victories, and the skirmishes that took place round Trichinopoly were insignificant and unimportant. By the Treaty of Paris in 1763, Mahomed Ali was recognized Nabob of the Karnatic. In the wars that followed soon afterwards with Hyder Ali and Tippu, the district of Trichinopoly was devastated more than once but it was not the scene of any independent actions that were fought. About 1800--1801, Trichinopoly passed into the hands of the English.

CHAPTER VI.

At the commencement of the 19th century, the British Government of Madras obtained possession of the Karnatic including Trichinopoly District. Consequently in 1801, the said Government assumed that general control of all our religious institutions, which before had successively vested in the Hindu Rajas and the Mahomedan Nabobs. It continued to exercise control over these institutions till 1841. The total number of Hindu temples great and small benefited by Government and by individuals in this district was calculated by Mr. Lushington (Letter to the Revenue Board dated 17th June 1818) to amount to two thousands. Of these temples, the first in celebrity and size has been the great pagoda on the island of Srirangam. This, like the other pagodas, had, as stated by Mr. Wallace^b, considerable tracts of land from the produce of which its expenses were defrayed. It is said that 57 villages in this district originally belonged to the pagoda, which continued in full enjoyment thereof until (1775) the time of Nabob Wallaja, when the villages were attached and the sum of Rs. 42,584 was nominally allowed and continued till the last year of the Mahomedan rule. But this was not, as observed by Mr. Lushington, the full allowance fixed for the pagoda. Upon the establishment of the

(c). 19. (b). 20. N. B.—The figures in the footnote refer to the general number in the annexed list of documents.

British rule, Mr. Wallace determined that the expenses, which according to the scale then fixed amounted to Rs. 40,178-14-8, should be supplied from the Government treasury. This was exclusive of all voluntary offerings to the Pagoda which was to be set apart in order to form a separate fund for repairs. In Fasli 1222, Mr. Travers, being of opinion that the allowance was higher than necessary, reduced it to Rs. 35,000, which is the amount at present allowed to the pagoda. The extra revenue of the pagoda included presents from visitors, rents of shops constructed within the boundary walls of the pagoda, rents of lands adjacent to the walls, and jodi or fees paid by servants of the pagoda. Mr. Wallace fixed the scale of fees to be paid by each officer or servant and this continued. In some subsequent years, the offices were at intervals put up to auction and sold to the highest bidder, but complaints arose from various quarters and in 1828 the practice of sale was discontinued and Mr. Wallace's scheme restored. In 1837, another express order was issued that Maniyams &c, should be given to Tengalais only. About the year 1840, the Court of Directors issued instructions for the withdrawal of Government interference with temple management and directed that the temples be placed under trustees who professed the faith according to which the worship in such temples was to be conducted. The trustees thus appointed were at the same time made amenable to courts of justice for all breaches of duty. It was resolved in 1842, with respect to Srirangam temples, that the Stalattars who were the local managers from time immemorial should, together with two independent persons to be appointed by Government, be entrusted with the entire management. These Stalattars were the representatives for the time being of the families of Vadhula Desika Rangaiahariyar, Parasara Bhattar, Veda Vyasa Bhattar, and Utamanambi. Annanagar's family was however for some reason or other excluded from participation in the management. The Archakas who claimed to become one of Government nominees were declared ineligible and unfit to associate with the Stalattars, being themselves ministerial officers in the Temple. In 1863, when the Religious Endowment Act XX of 1863 was enacted, a further change was introduced in the Devasthanam Management. Though for a time it was doubted whether Srirangam Trustees were subordinate to the Committee appointed under the Act, the point has been finally settled in the affirmative by the Judicial decisions, and the Members of the Committee have been declared to have authority to appoint and dismiss a Trustee. As to the scheme of religious worship and regulation of ceremonies, the following points are worthy of notice. The Srivaishnavas, who alone are the performers of religious services in the temple, are divided into 2 sects, the Tengalai and the Vadagalai. They mutually differ on 18 important points in their religious doctrines and observances, and bear also different marks on their foreheads. The Tengalai characteristic in the Namam or forehead mark, consists (popularly speaking) in the bottom or elongation of the white mark over and on the noseline, which is absent in the Vadagalai mark. In one of the earliest decisions Mr. Latham, the Zillah Judge has settled (1808) that Tengalais possess absolute superiority over the Vadagalais within the Supthaprakaram on the island of Srirangam, that Tengalais are the dictators in all the ceremonies to be performed to the Sramies therein, that they alone have the right to perform the ceremonies in the houses of Vadagalais and others. Mr. Blair observes (1835) that all rights, respects and performances of ceremonies within the 7 walls of Srirangam have been confirmed by the Zillah Court on the Tengalais and that the said decree has been subsequently confirmed by the Sadder Court. This decision, standing as it does unaffected by any subsequent decision of a superior Court, has been held by the Judges of the Southern Provincial Court (1835) to be final and unalterable by any authority whatever. They held also that Tengalais should be supported and protected in the free and peaceful enjoyment of their exclusive privileges aforesaid and that any sect who might interfere with them should be punished. Mr. Justice Holloway (1864) was of opinion that the putting up of a Vadagalai mark anywhere in Srirangam was an offence. Mr. Pennington has declared more than once that the Temple is a Tengalai Temple, and Mr. Martin in 1880 expressed himself thus on the point; "It has been over and over again decided that this Temple is a Tengalai Temple in so far that the Tengalai sect have superior voice in the regulation of ceremonies and the Tengalais have often suc-

(c) 337, 338, 339. -20 para 12. (d) 85. (e) 101 para 1, 103. (f) 23, 28, 32, 101a, 102, 103, 104, 105, 108.
 (g) 103, 307, 232. (h) 101 para 5. (i) 2. (j) 81 para 4. (k) 83 para 5. (l) 83 para 6. (m) 176.
 See also 332. (n) 207 para 88, 214 para 21. (o) 238 para 5.

ceeded in preventing the Vadagalais from putting their Namam in the Temple". Thus from the earliest times, decisions have settled that Sriranganatha Svami Temple is Tengalait and that all the ceremonies should be conducted solely according to Tengalait faith. The Vadagalais have no right to recite Prabandas and Vedam, and this right belongs to the Tengalais only though repeated and varied attempts have been made from time to time to invade the Tengalait rights thus established, all such attempts have been rendered fruitless by public tribunals Magisterial and Civil. No processions with Vadagalait insignia is allowed in Sathaprakaram or the "7 Walls of the Temple". All the hereditary honours in the Temple appertain to Tengalais alone even to this day and not one Vadagalait can claim any of such honours. The Sthalattars (so well known) are all Tengalais. The servants were all originally, and mostly even now, Tengalais. The minor temples belonged to the big temples and were originally wholly Tengalais and even now they are so in substance. The only important servants of the Temple who now seemed to be Vadagalait and who have for some time past been allowed to succeed to their father, (not so under any claim of right, but probably from difficulty in procuring substitutes every now and then, and through favour,) are the Archakas. They are subject to the general directions of Trustees, they can be fined, suspended and are liable to be dismissed by the Trustees; they must render account to the Trustees for jewels &c. left with them; and they cannot absent themselves without leave from the Trustees. These Archakas originally bore the Tengalait Namam. This fact is proved by the most ancient paintings found in the Temple itself. Observe for instance the paintings in the roofs of the Ane-etti Mantapam and the Garuda Mantapam, and those on the Kutta Gopuram walls &c., where the Archakas are represented as wearing the Tengalait mark while ornamenting Sriranganatha, while anointing Him, while accompanying Him on the elephant vehicle, and in various other situations. The few other servants that now wear the non-Tengalait mark (or Vadagalait mark) are the Utiyakars and the Sthanugas. But these are the illegal purchasers of the services from their original owners, the Tengalais. It has been moreover settled by public authorities that even these non-Tengalait Utiyakars &c., should under all circumstances abide by Tengalait rules. As for the 2 minor temples which alone are now allowed to remain in the possession of the Vadagalais the chief or more important one is the Desikar Temple. Even this temple wears the proper Tengalait mark at the very entrance; and it has been ruled that the image within this is Tengalait, and that this image as well as the one in the other (that is Nadhamuni Temple), should not be carried out or exhibited with the non-Tengalait. The proper mark for the Nadhamuni Temple as well as for the Desikar temple being Tengalait, contrary marks in the former have been ordered to be removed when inserted, and Tengalait mark restored in the latter when demolished by Vadagalais. There is not one Vadagalait mark in any Temple, Mantapam, Vehicle, where God alights, or on any other article consecrated to His use. On the contrary there are innumerable Tengalait marks found in various situations. They are found for instance on the jewelry, utensils, paraphernalia, vehicle, turrets, entrances, walls, pillars and the paintings and curved figures therein. The different car-ornamentations and the different portable pavil-

(g) 2, 21, 24, 25, 26, 27, 214 para 21, 207 para 86, 229 para 5, 89, 108, 109. See also para 60, page 25, Introduction in C. Ramiachandrayar's collection of decisions on the Hindu Law of Marriage &c., Ed. 1892. Also the foot-
 notes r, s, &c., infra. (r) 30, 31, 35, 37, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 133, 143, 144, 145, 146, 147,
 148, 149, 150, 151, 152, 162, 177, 247, 248. (s) 8-9, 10, 37, 88, 40, 41, 42, 43, 55, 56, 57, 58, 59, 62, 63, 64, 62, 63,
 66, 67, 69, 100, 132, 287, 288, 289. (t) 39, 209, 270, 271, 272, 273, 273a, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282,
 283, 284, 285, 286, 40, 45. (u) 287, 288, 289, 334. (v) 22, 44, 60, 61, 68, 69, 835. (w) 3 to 7, 12, 29, 19. (x) 3,
 12, 29, 30, 32, 33, 113, 158, 159, 186, 188, 192, 324, 84, 157, 160, 249, 250, 256, 257, 317, 318, 320, 325, 326, 327,
 (y) 84, 119, 142, 153, 154, 155, 183, 185, 187, 189, 190, 191, 193, 194, 237, 246, 266, 267, 296, 299, 300,
 (z) 161, 268, 314, 315, 316, 319, 324, 329, 331. (a) 72, 73, 84, 137, 138, 161, 268, 158,
 157, 160, 249, 33. (b) 184, 297, 84, 186, 298. (c) 74, 297. (cc) See also para 47
 page 21 Introduction in C. Ramiachandrayar's Collection of decisions on the Hindu Law of
 Marriage &c., Ed. 1892. (d) 34, 70, 71, 218, 219, 220, 300, 301. (e) 11, 13, 14, 15,
 16, 17, 21, 24, 25, 26, 27, 59, 64, 86, 87, 89, 94, 143. (f) 75, 76, 81. (g) 1, 77, 78, 80,
 (h) 77, 78, 79, 80, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 215, 217, 216, 221,
 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 262, 263, 264, 265, 290, 291, 292,
 293, 294, 303, 304, 305. (i) 164, 165, 166, 167, 168, 173, 174, 175, 176. (j) 75, 76, 81
 (k) See 46, 47, 48 even as to those presented by Anobila Jiyar. (l) 132, 140, 141, 164, 165,
 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 181, 214, 238, 239, 240, 241, 307, 308,
 309, 310, 311, 312, 313, 332, 333.

tions prepared at different seasons for special festivals, including for instance Vendur chaprans Alom Pallakku &c., of Vadagalai devotees, as well as the decorations in the great Ekadasi Pandal, bear innumerable Tengalal emblems. The chief deity Ranganadha Svami himself is ornamented with this mark. The evidence for the Tengalalais, thus accumulated on all sides and from time immemorial, has led every impartial observer to pronounce the Srirangam Temple to be Tengalal in every respect. For some time past, the management of the Temple has not been so well as it ought to be. The chief reason for the defect lies in the fact that in the nomination of Trustees and Members of the Committee, the true rule of guidance has not been strictly followed. The duty of Government in this behalf has been stated even in the preamble of Regulation VII of 1817 to be to follow the real intent and foundation of the Trust. The Members of the Committee should, according to section 8 of Act XX of 1863 be appointed only from among persons professing the faith for the purpose of which the Temple was founded or maintained. In the rules framed by Government in connection with the supply of vacancies in the Managing Committee under the said Act by election, it is specially provided in clause 15 that no person shall be entitled even to vote unless he professes the religion for the purposes of which the religious institution in question was founded or is maintained. In the case reported in VIII Madras High Court Reports Page 63, the Honourable Judges held that the question of succession to the Management of a religious endowment depended upon the rules of foundation gathered from the evidence of usage or otherwise. The decision in the Indian Law Reports VII Madras 222 is also an authority that the Trustees should be of the sect to which the Temple belongs. In Civil Miscellaneous Petition No. 334 of 1881 Sir C. A. Turner C. J. and Mr. Justice Muthusamier ruled that in accordance with the letter and spirit of Act XX of 1863 the concerns of a religious institution should be directed by persons of the persuasion to which it belongs — persons whose religious convictions will be enlisted in support of their fiduciary office. See also Judgment in Appeal Suit No. 89 of 1883 where the same Judges expressed that appointment of a Trusteeship of a Pagoda should be from among persons of the sect to whose cult the Temple is devoted. Observe further that the nomination of 2 men to the post of Trustees in Srirangam, without strictly conforming to this general rule of law dictated from the wisdom of experience, has produced disastrous and serious results. In filling up the vacancies in the Committee in recent years some care has been taken to increase the Tengalal element. But this is not strictly enough. When once the character of the institution is determined, none should be appointed in its executive board or working staff, who is not of the same persuasion as that of the institution. If this principle is followed with regard to the great Srirangam Temple with which we are at present concerned, there is fullest assurance for preserving its ancient splendour to many generations to come, and for perpetuating it for several centuries more in its original style. It is earnestly hoped that in the revised legislature now in contemplation to better regulate the working of all religious institutions in this Presidency, a special attention will be paid to this part of the subject also, as the present mode of working is not in all places quite satisfactory.

CONCLUSION.

In the proposed programme of Archaeological Survey operations for the year 1895-96 in this presidency, this great temple of Srirangam is brought to notice prominently. It is described as one of the largest and most important temples of Southern India standing in an enclosure measuring 3872 by 2521 feet.

The old (Brahman) habitation of Srirangam was, as already remarked, outside the seven walls (Veli-Tirumuttam), until the residents recently changed their abode and began to live inside the Saptaprakaram about the time of the Mahomedan invasion. It then consisted of five streets, and their names are still preserved in the classification of the Temple Adyapkas. The street first noticed is known as Vadukku Mada Tiru Vidi, which came subse-

(m) 2, 171, 172, 313, 824.

(n) The Holloway &c.

(p) 306.

(o) Mr. Latham, Mr. Blair, Mr. Pennington, Mr. Malby, Mr. Justice.

(c) 126, 127 (para 2 and 4) 132, 207, 210, 212, 213, 221, 222, 223.

to be called Pillai Lokachari's Tiru Vidi in memory of this great sage's residence there. Pillai Lokachari's father, Vadakku Tiru Vidi Pillai, is still remembered in connection with this street. It is identical with what is now known as Srinivasa Dakshitar street and runs from west to east. No houses are there in existence now; but the gardens still pay the original house rent to the Temple, and are reckoned by Manais (house sites; 30 feet broad). There are still visible ruins of Adikesava Perumal Temple and of the old temple of Tondaradippodi Alvar towards the north east of this street, and the Sukravara Topa (used formerly on every Friday by Sri Raanganadaswami) is on the north west. From the southernmost point of this Vadakku Mada Street ran Kilakku Mada Tiru Vidi from north to south, which may be better identified as Naliapillai Street, with Kattu Alasingar Temple as the southernmost limit. Further on to the south, at the distance of about a furlong from this Alasingar Temple is to be found the ruins of Rama's Temple where Pillai Lokachariyar is said to have revealed the secrets of philosophy and religion to his disciples. From the said Alasingar Temple to the modern Kila Adayavalaindan, ran the old Terku Mada Street corresponding to Pattabhiram Aiyar's street appearing in the accounts, and there is still a broad entrance or gate way, opening to it on the west. The present East Adayavalaindan, was formerly Mela Mada Tiru Vidi. The rampart on the south was an after-construction, during the time of Periya Bhattar, by Akalanka Brahma Rayar. The destruction of the house of a devotee named Engalokan in the North Mada street, where it touched this rampart is mentioned in the Ida commentary of Tiruvaymoli as one objected to by Bhattar. Dalaray Agraharam is the modern name of the last of the five streets, viz: Ul-Kilakku or Neduvil Tiru Vidi, which ran from west to east and almost bisected the Mela and Kila Mada streets. Neduvil Tiru Vidi Bhattar (Srutaprakasika Bhattar) and Nambillai are still remembered as the residents of this Street.

Gradually, the residents of the above streets began to occupy the Chittirai and Utlara streets, and the regular processions of the Deity around the old streets commenced to be stopped. As the population within the temple increased, the temple authorities themselves were looking after the sanitation, until in 1871, the Municipal Act (III of 1871) was introduced, and the Government relieved the temple of this portion of the business and undertook to do it for the temple more systematically. Mr. Whiteside was the first President of this Municipality, and his successor was Mr. Pennington who carefully guarded the rights and privileges of the temple as they stood from time immemorial. The temple authorities have been assisting the Municipality in various ways, and contribute a certain sum towards the upkeep of the local Hospital. The present Hospital building is the re-construction of Rajah Sir Savalai Rameswami Mudaliyar Kt. C. I. E. in the year 1885. In 1861 a separate Post Office for Srirangam was established, and in 1882 a Sub-Registrar's Office was also constituted. Five years later on (in 1887) a system of trial of petty offences by Honorary Magistrates was introduced.

There is a boarding school for the education of Brahmin boys in Vedas, founded by Chinaiya Mudaliyar who has set apart certain villages for the maintenance of the same. There are at present about 30 boys on the roll of this school. Besides 4 schools for the education of girls and a few primary schools for boys, there is a Town School educating students in English and Tamil up to the Lower Secondary Standard. Srirangam club and Banerjee's Reading Room are 2 public institutions of some standing. Srirangam Janopakaya Nidhi is a small bank working satisfactorily with a capital of Rs. 60,000. There is a Police Station with an orderly force of 25 constables and 3 Head constables headed by an Inspector, and at special seasons and festivals, additional force is sent for to guard the town. The most important seasons during which pilgrims visit Srirangam are the months of December-January for the great Ekadasi feast, March and April for the Panguni and Chittirai Brahmotsavams (or ten day feasts), and October and November for the Thula Kaveri Bath.

In the census of 1911, the population of Srirangam (including Janbukesvaram and Melur) has been found to be 21,632 which is an increase of 1859 from the previous census figure. The numbers of males and females are respectively 10,238 and 11,394. This town is almost on a par with Tinnevely, Kurnool, Mayavaram, Guatuz, Srivilliputtur, Bezvada, Manargudi, and Dindigul, whose population is between 20,000 and 25,000.

LIST OF DOCUMENTS.

No.	DATE	DESCRIPTION OF THE DOCUMENTS.	PAGE.
1	15th August 1803	...Vela's aza No. 2 to Collector (Mr. J. Wallace) about Vethanthachar being Tengalai and the temple ceremonies being also of that character.	129
2	28th April 1808	...Zillah Court's (Mr. R. H. Latham) Decree in O. S. No. 130 of 1808 establishing Tengalai rights and privileges and declaring that they are dictators in all ceremonies.	1 1
3	15th August 1811	...Peshkar's aza to Collector--Archakas, Paricharakas &c, nos mirasdars.	2
4	22nd September 1811	...Muchilikas executed by Archakas for a portion of Pandari work distributed to them.	4
5	Do.	Similar Muchilika by Venkata Varada Aiyangar, Venguvaiyangar's man Ramanjaiyangar, Appuvaiyan's son Samuvaiyangar for a second portion of Pandari work.	5
6	Do.	Similar Muchilika by Venguvaiyangar, Thatbuvaiyangar, Venkataveraraghavaiyangar, Kutta Kuppanayangar, Kasthuri Rangaiyangar's son Kuppanaiyangar and Rangaiyangar for a third portion of Pandari work.	6
7	Do.	Similar Muchilika by Rangaiyangar, Ranaiyangar, Rangaiyangar and Aiyavaiyangar for a fourth and the remaining portion of Pandari work.	7
8	29th July 1813	...Petition of Sthalathars to Collector (Mr. Travers) about Vadagal's infringement of the Decree No. 130 of 1808.	5
9	7th August 1813	...Endorsement thereon by the above Collector.	5
10	Do.	The said Collector's order to Peshkar to enforce the said Decree No. 130 of 1808.	6
11	19th September 1813	...The said Collector's order to Peshkar about Senai Mudaliyar Uliyam.	7
12	1st October 1816	...Collector's (Mr. G. Philips) order to Peshkar for taking security from Archaka Saluvaiyangar.	8
13	6th March 1818	...The said Collector's order No. 5 to Peshkar that Vadagalai purchaser of Senai Mudaliyar Uliyam should follow Tengalai rules.	11
14	11th March 1818	...The said Collector's order No. 23 to Peshkar to take security for observance of Tengalai rules by Senai Mudaliyar temple servants.	8
15	14th March 1818	...The said Collector's order No. 24 to Peshkar to the above effect.	8
16	17th March 1818	...The said Collector's order to Peshkar to the same effect.	9
17	20th March 1818	...Security bond taken as above ordered.	11
18	12th December 1818	...Collector's order No. 42 to Peshkar to send from Thiruvallarai an Archaka competent to worship in Srirangam.	8
19	17th June 1818	...Collector's (Mr. C. M. Lushington) letter to the Board about the Devasthanams in the District.	(1)

20	14th February 1873	...Collector's similar letter to the Board.	(2)
21	13th April 1820	...Collector's order No. 31 to Peshkar to follow Ten-nachara rules and Sastras.	9
22	13th April 1821	...Collector's (Mr. G. Phillips) order No. 21 to Peshkar that Ayanar temple belongs to the Big Temple like all sub temples and mantapams.	179
23	12th June 1821	...Collector's order No. 45 to Peshkar to secure jewels.	9
24	12th February 1822	...Security bond by Vadagalai Ramanujam Aiyangar to keep up to Decree No. 130 of 1808.	10
25	14th February 1822	...Similar bond by Vadagalai Srinivasa Raghavachari.	10
26	22nd February 1822	...Similar bond by Vadagalai Raganatha Aiyangar.	11
27	23rd February 1822	...Similar bond by Vadagalai Chitta Annaviyengar.	11
28	20th March 1822	...Collector's order to Peshkar about letting certain Vadagalais in the temple.	9
29	21st June 1822	...Collector's (Mr. G. Phillips) order No. 52 to Peshkar to enquire about some irregularities of Archakas.	11
30	15th March 1824	...Collector's (Mr. G. W. Sanders) order No. 25 to Peshkar that the Vadagalais cannot recite Vedas.	12
31	20th July 1826	...Kumbakonam Zillah Dewany Adaulat Court's (Mr. G. F. Cherry) Decree in Civil Suit No. 82 of 1825 to the above effect and declaring that Decree No. 130 of 1808 was conclusive on the point.	13 12
32	21st August 1826	...Collector's (Mr. R. Grant) order No. 16 to Peshkar to secure Nabb's Kowil Nama properly.	14
33	25th July 1827	...Collector's order No. 26 to Peshkar about Archaka Saluviyangar's dismissal	14
34	28th August 1827	...Collector's order No. 66 to Peshkar that Archaka Kaniyakchi is not alienable. Saluvaiyengar kept	15
35	21st August 1827	...Collector's order No. 18 to Peshkar about enlistment of Adhyapakas.	16
36	10th October 1827	...Collector's order No. 109 to Peshkar sanctioning certain expenses incurred in suit against Vadagalais.	16
37	29th November 1827	...Collector's (Mr. H. Dickinson) letter to the Board affirming Tongalai rights.	15
38	11th September 1828	...The said Collector follows Decree No. 130 of 1808 and objects to Vadagalais reciting Vedas.	16
39	11th August 1829	...Collector's order No. 41 to Peshkar about the repair of Prakaram walls in Srirangan.	17
40	19th August 1829	...Collector's order No. 67 to Peshkar that Ahobila Jeoyar or Vadagalais should not recite Vedas or Prabandams.	17
41	18th September 1829	...Collector's (Mr. Cameron) order No. 134 to Peshkar to the above effect.	17
42	1st October 1829	...Magistrate's (Mr. Cameron) order No. 22 to Tahsildar to the same effect.	18

43	2nd October 1829	...Tahsildar's order to Head Constable to the same effect.	19
44	19th September 1829	...The said Collector's order No. 136 to Peshkar that Veli Andal Temple belongs to the Big Temple.	179
45	8th October 1829	...The said Collector's order No. 179 to Peshkar that Ahobila Jeeyar may have Upanishad Svasthivajanam only, keeping one Tengalai Brahmin.	19
46	14th October 1829	...Collector's (Mr. E. B. Thomas) order No. 192 to Peshkar to consult with the Sahafastars about Ahobila Jeeyar's Garudavahanam presentation.	159
47	16th October 1829	...The said Collector's order No. 196 to Peshkar to put Tengalai mark on the said vahanam.	159
48	19th October 1829	...The said Collector's order No. 202 to Peshkar to the above effect.	160
49	18th November 1829	...Collector's (Mr. Cameron) order No. 6 to Peshkar to publish a proclamation against Vadagalais reciting Vedas, Prabandams &c.	20
50	Do.	The said proclamation.	20
51	2nd April 1832	...Circuit Court's (Mr. G. Garrow) proceedings cancelling the said proclamation.	21
52	4th April 1832	...Magistrate's (Mr. R. Nelson) order to Peshkar to publish a counter proclamation.	22
53	Do.	The said Magistrate's counter proclamation.	22
54	Do.	The said Magistrate's note of return of the first proclamation.	23
55	14th August 1832	...Magistrate (Mr. H. M. Blair) recalled the second proclamation and confirmed the first proclamation on the authority of Fouzdari Adalat Court.	23
56	16th May 1832	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order to Peshkar to see observance of the Decree No. 130 of 1808.	23
57	May 1832.	...Head Assistant Magistrate's order to Peshkar to send witnesses about Vadagalais disturbance.	24
58	26th May 1832	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 119 to Peshkar to observe mamool.	25
59	21st October 1832	...The said Collector's order No. 256 to Peshkar to warn Vadagalais not to violate Decree No. 130 of 1808.	26
60	27th August 1832	...The said Collector's order No. 203 to Peshkar that Ramaswami kovil in Sesharayar mantapam belongs to the big temple.	181
61	13th February 1833	...The said Collector's order No. 36 to Peshkar that Thondaradippodi Alwar Temple belongs to the Big Temple.	180
62	16th February 1833	...Kumbakonam Zillah Judge's (Mr. J. F. Thomas) order about the execution of Decree No. 130 of 1808.	26
63	17th June 1833	...Sadur Adaulut proceedings that the Decree No. 130 of 1808 is executable.	27
64	23rd July 1833	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 231 to Peshkar to restrain Vadagalais from infringing the Decree No. 130 of 1808.	29

- 65 20th December 1833... Provincial Court referring Tengalais to a suit instead of a petition for Vadagalais non payment of Dakshinai. 92
- 66 15th March 1834... Collector (Mr. H. M. Blair) referring Tengalais to a suit instead of a petition for pecuniary loss sustained by the refusal of Vadagalais to have house ceremonies dictated by Tengalais. 30
- 67 15th April 1834 ... Circuit Court's (Mr. H. Dickinson) refusal to interfere with the above order. 30
- 68 12th June 1834 ... Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 220 to Peshkar that Pullalokachar temple belongs to the Dig Temple 180
- 69 9th January 1835 ... The said Collector's order No. 11 to Peshkar about pariabarakam of Raraswami Kovil in Sosharayar Mestapam. 181
- 70 22nd January 1835 ... The said Collector's order No. 20 to Peshkar that Maniyaru, Miras &c. cannot be sold. 10
- 71 11th June 1835 ... The said Collector's order to Peshkar in the above matter. 10
- 72 10th April 1835 ... The said Collector's order No. 107 to Peshkar about the dismissal of Arabaka Annaraiyangar, Pandari Desikamayangar and Karnam. 18
- 73 24th April 1835 ... The said Collector's remainder No. 128 about the above order. 19
- 74 11th September 1835 ... The said Collector's order No. 294 to Peshkar to enquire about the absence of certain Arabakas without leave. 19
- 75 10th September 1835... The said Collector's order No. 292 to Peshkar about the wrongful removal of Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple. 139
- 76 21st September 1835... Peshkar's report No. 306 to the said Collector that the original Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple was broken by the Vadagalais. 180
- 77 3rd October 1835 ... Peshkar's report No. 318 to the said Collector that Vethanthachar was newly brought out with Vadagalai mark. 133
- 78 6th October 1835 ... The said Collector's order No. 328 thereon to Peshkar to observe mamool. 137
- 79 13b. The said Collector's another order No. 330 to Peshkar to celebrate festivals in conformity with the decisions passed in favour of the Tengalais and in conformity with established mamool. 139
- 80 19th October 1835 ... The said Collector's order No. 341 to Peshkar to see Vethanthachar not brought out newly with Vadagalai mark on Deopavali day. 139
- 81 21st November 1835... The said Collector's order No. 366 to Peshkar to restore Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple. 131

82	11th December 1835	Provincial Court referred to by the said Collector as to the executability of the Decree No. 130 of 1808.	30
83	14th December 1835	Provincial Court's (Mr. G. M. Ogilvie) reply declaring that the Decree No 130 of 1808 is enforceable, final and unalterable and that Tengalais should be supported in the enjoyment of their undoubted exclusive rights and privileges.	32 20
84	24th June 1837	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 219 to Peshkar being Archaka Gopala Bhattan and certain others.	21
85	26th June 1837	...The said Collector's order No. 223 to Peshkar to give Korrattunaniyam &c. to Tengalais only.	22
86	30th June 1840	...Collector's (Mr. A. P. Onslow) order No. 122 to Peshkar to see that Vadagalais do not act contrary to Decree No. 130 of 1808 and mamool.	31
87	11th July 1840	...The said Collector's order to Peshkar explaining the above.	34
88	21st July 1840	...The said Collector's order No. 138 to Peshkar that parties are referred to a suit for the infringement of the Decree No. 130 of 1808.	35
89	3rd August 1840	...The said Collector's order No. 151 to Peshkar that when Vadagalais contravene the Decree No. 130 of 1808 by force, Tengalais should complain to the Police for investigation and taking security from Vadagalais and for punishment.	35
90	25th November 1840	...Peshkar's arji No. 542 to the said Collector about the dismissal of original Pandarios in Big Temple &c. and appointment of Archakas and other persons instead.	23
91	13th October 1840	...An English petition to the said Collector from a servant about the above matter.	24
92	5th December 1840	...Archaka Kuppaniyangar asks the said collector to be freed from Pandari work.	25
93	4th May 1842	...Peshkar's arji No. 178 to Collector (Mr. J. Bird) against the above matter.	25
94	8th December 1840	...Collector's (Mr. A. P. Onslow) order No. 335 to Peshkar that ceremonies in Dasavathara temple after Vadagalais got paricharakam should be according to Tengalai rules, as before.	35
95	20th August 1841	...Board to the Collector about the transfer of Deva-Sthanam management to Sthalattars.	(6)
96	22nd February 1842	...Collector (Mr. A. P. Onslow) to Board, his observations in the matter of Srirangam Pagoda.	(7)
97	15th March 1842	...Petition to Board from Sthalattars for making suggestions in the matter.	(8)
98	30th June 1842	...Endorsement thereon by Board.	(10)
99	23rd May 1843	...Board to Collector disapproving Mr. Onslow's recommendations.	(10)
100	29th July 1842	...Another proposal from the Collector (Mr. A. P. Onslow) to Board.	(11)

- 101 6th October 1842 ... Board to the said Collector approving his final arrangement. (12)
- 101A, 25th July 1842 ... Deed for the management of Sri Rangandhaswami Pagoda. 26
- 102 12th November 1842 ... Hukkamnamah given by Collector (Mr. A. P. Onslow) to the Trustees and Scholattars of Sri-rangan. (13)
- 103 21st November 1842 ... The said Collector's order to the Trustees to work with the Scholattars. (14)
- 104 25th July 1843 ... The said Collector's order to Trustees sending the account of all property, jewels &c. of all the temples. 27
- 105 26th November 1844 ... The said Collector's order No. 1135 about the appointment of Trustees. (14)
- 106 6th October 1845 ... The said Collector's order No. 865 for payment of Mohini mowey to Trustees. (15)
- 106A, 16th November 1845 ... Trustees' order No. 234 to Peshkar to issue Mritha Kattalai to a Vadagalai on his undertaking for Tengalais reciting Prabandhams. 27
- 107 22nd November 1845 ... Anuzagar refused Trusteeship by Collector (Mr. A. P. Onslow). (16)
- 108 13th January 1846 ... Fouzdari Adaulut Court referring Tengalais to a suit instead of a miscellaneous petition for the infringement of their right. 36
- 109 13th April 1842 ... Provincial Court admitting the Decree No. 130 of 1808 and referring Tengalais to a suit for damages and loss of fees in ceremonies to be observed by them in Vadagalai houses on each occasion. 37
- 110 22nd August 1842 ... Sadar Adaulut proceedings confirming the same. 38
- 111 10th July 1843 ... Fouzdari Court refusing to order Magistrate to punish Vadagalais but referring Tengalais to complain to the Magistrate in the usual course. 39
- 112 29th November 1843 ... Zillah Court's (Mr. G. S. Greenway) order referring Tengalais to a separate suit for infringement of their right by Vadagalais. 40
- 113 18th October 1844 ... Trustees' order No. 190 to Peshkar referring to Pandari work done by Archakas as cirkar servant and certain wages. 28
- 114 8th December 1845 ... Board to Collector (Mr. A. P. Onslow) about the succession of management. (17)
- 115 17th December 1845 ... Extract from diary of petitions about nomination of Trustees. (18)
- 116 18th December 1845 ... Committee to Collector (Mr. A. P. Onslow) for payment of Mohini allowance to certain Dharmakarthis liability. (19)
- 117 6th April 1846 ... Fouzdari Adaulut refusing to interfere on Tengalai Rangachar's non specific petition and affirming Magistrate's proceedings. 40
- 118 9th September 1846 ... Civil Court's (Mr. W. Harrington) proceedings refusing to order collector to execute the Decree No. 130 of 1808 but suggesting Magistrate to interfere for overt act of Vadagalais. 41

114	15th September 1848	...Siaga Bhattar fined by Trustee's order No. 157 to Peshkar.	28
120	6th April 1849	...Collector's (Mr. A. P. Ouslow) order No. 279 to Thasildar about appointment of Trustees and payment of Mohini money to Sihalattara.	(20)
121	10th April 1849	...Sihalattars' yadast No. 221 to Thasildar of Lal-gudi about the same.	(20)
122	21st June 1849	...Collector's (Mr. E. Maltby) order to Thasildar that the Court of Directors refused to interfere directly in the dispute between the parties.	42
123	12th July 1849	...Board to collector about general management and irregularities in the appointment of successors.	(21)
124	29th October 1849	...Extract from the diary of petitions by Collector (Mr. E. Maltby) about the nomination of certain Trustees.	(26)
125	10th January 1850	...The said Collector's letter to the Board against Mr. Ouslow's measure.	(27)
126	19th January 1850	...Dharmakarthis censured by the said Collector on certain complaint by Tengalais.	42
127	Do.	The said Collector's second letter to the Board against Mr. Ouslow's measure. Raja Bahadur Rangaswami Aiyangar and another asked to be removed.	43 (29)
128	23rd January 1850	...Board's letter No. 41 to Government on the same subject.	(30)
129	8th February 1850	...Government's proceedings approving the Board's and Mr. Maltby's suggestions.	(32)
130	11th February 1850	...Board communicates this to the Collector.	(32)
131	23rd April 1850	...Collector's sannad accordingly to Trustees.	(32)
132	24th January 1850	...Raja Bahadur Rangaswami Iyengar and another condemned by Magistrate (Mr. E. Maltby) in Rayagopuram Thiruman case and Decree No. 180 of 1808 followed.	44
133	25th May 1850	...Lalgudi Magistrate was directed by Magistrate's order No. 67 to refer Tengalai Rangabari to a suit against Vadagalais reciting Vedaparayanam.	49
134	6th October 1850	...Zillah Court's (Mr. T. E. J. Boyelow) refusing to interfere by miscellaneous petition of two parties.	49
135	6th November 1850	...Zillah Court's (Mr. J. Rhode) order referring Tengalais to a separate suit instead of a petition in connection with Vadagalai Vedaparayanam.	50
136	13th March 1851	...Sadur Adaulut Court's (Mr. E. P. Thompson and Mr. W. A. Morehead) confirming a similar proceedings of the Zillah Court dated 1-11-50.	50
137	12th October 1851	...Ramaswami Bhattar removed, by Trustees' order No. 254 to Peshkar, for doing duty in Asuchi.	28
138	6th January 1852	...Trustees' order No. 2 to Peshkar excusing Ramaswami Bhattar after two months.	29
139	21st September 1852	...Provincial Sadur Amin (Mr. J Gardan) refers Tengalais to a Magistrate about their objection to Vadagalai Vedaparayanam.	29

140	16th November 1854...	Appeal Judgment by (Mr. T. I. P. Harris) in civil suit about Rayagapuram matter.	46
141	14th November 1855...	Special Appeal Judgment by (Mr. G. S. Hooper, Mr. W. A. Morehead and Mr. T. L. Strange) in the same matter.	48
142	19th January 1858	...Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 15 to Peshkar.	30
143	29th May 1858	...Lalgudi Head Police's report No. 145 to Head Assistant Magistrate (Mr. H. M. S. Greame) about Vadagalais Iyal &c. and their commitment and asking for a proclamation against Vadagalais doing similar Act.	31
144	15th June 1858	...Head Police order to Village Munsif about attachment of property of certain Vadagalais who had absconded in the above case.	55
145	26th June 1858	...Head Assistant Collector's (Mr. H. M. S. Greame) order to Village Munsif against Vadagalais robbing Vedas &c.	51
146	Do.	...A proclamation for it by Head Assistant Magistrate (Mr. H. M. S. Greame.)	52
147	6th July 1858	...The said Head Assistant Magistrate's order No. 83 to Lalgudi Head Police that the above proclamation was recalled for issuing another.	52
148	Do.	...A second proclamation by the said Head Assistant Magistrate.	53
149	13th July 1858	...Letter from the said Head Assistant Magistrate to Magistrate (Mr. J. Bird) containing the reasons for withdrawing the first and issuing the second proclamation.	54
150	2nd December 1858	...Fouzdari Adanlut Court's (Mr. J. Harris) remarks against Iyal procession.	55
151	3rd February 1859	...Magistrate's order to Lalgudi Head Police about Uthamanambi Iyengar's Iyal.	56
152	24th March 1859.	...Sessions Judge (Mr. R. K. Clerk) in the same matter.	56
153	8th May 1859	...Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 152 to Peshkar.	32
154	17th November 1859...	Narasinga Bhattar fined by Trustees' order No. 501 to Peshkar.	33
155	20th November 1859...	Krishna Bhattar, Kuppa Bhattar's son Krishna Bhattar and Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 522 to Peshkar. Also Paudari Pichuvengar fined.	33
156	9th January 1860	...Collector's (Mr. J. Bird) order to Trustees that Lalgudi Sub Magistrate was directed not to assist Devaraja Bhattar.	34
157	12th January 1860	...Trustee's order No. 10 to Peshkar to invoke Lalgudi Sub Magistrate's assistance about keeping out Devaraja Bhattar.	35
158	29th January 1860	...Devaraja Bhattar dismissed by Trustees' order No. 67 to Peshkar.	35

159	4th February 1860	Magistrate's (Mr. J Bird) order to Trustees that the Lalgudi Head Police was ordered to prohibit Devaraja Bhattar from doing duties.	36
160	20th February 1860	Trustees' order to Peshkar to prevent Devaraja Bhattar from approaching Deity.	36
161	16th January 1861	Narasinga Bhattar and another suspended by Trustees' order No. 82 to Peshkar.	37
162	23th February 1861	Magistrate's order to the Lalgudi Head Police in conducting Periya Nambi Aiyengar's Iyal.	57
163	14th September 1861	Raja Bahadar Rangasamaingar's Appeal Judgment.	(33)
164	1st May 1863	Magistrate's (Mr. M. J Walhouse) order to II class Magistrate for enquiry about the new Vadagalai Kave Namam over the entrance to Nadamuni kovil.	63
165	1st June 1863	Deputy Magistrate's order No 113 to 2nd class Magistrate for its removal	63
166	3rd July 1863	Deputy Magistrate's supplemental order No. 138 to 2nd class Magistrate for its removal.	64
167	30th July 1863	Sessions Judge's (Mr. P. J. P. Hartis) order of non interference in the same subject.	65
167A.	20th October 1863	Petition to the High Court in the same case.	66
168	16th November 1863	High Court rejecting the same petition.	66
169	7th August 1863	Head Assistant Magistrate's (Mr. W. Nisbet) order to Trustees to send a Namam list.	161
170	16th August 1863	Trustees' order No 167 to Peshkar to prepare the list of Namams as directed by the said Head Assistant Magistrate.	38
171	1st September 1863	Peshkar's list of Namams sent to the Trustees.	38
171A.	15th September 1863	Trustees' letter to the Head Assistant Magistrate (Mr. W. Nisbet) sending the list of Namams.	161
172	Do	Trustees' list of Namams similar to No. 171, above sent to the said Head Assistant Magistrate.	163
173	30th October 1863	Thasildar's yadast to the Deputy Magistrate about Dhanvantri mode and Nadamuni kovil new stone Vadagalai marks.	119
174	30th October 1863	Dhanvantri mode and Nathamuni kovil stone Vadagalai Namam Case. One Rangaiyangar fined Rs. 1000 by the Head Assistant Magistrate (Mr. W. Nisbet) for putting Vadagalai mark over the entrance to Nadamuni kovil.	67
175	5th December 1863	Sessions Court's (Mr. T. I. P. Harris) proceedings confirming the above conviction.	68
176	21st July 1864	High Court's (Mr. Justice Frero and Mr. Justice Holloway) proceedings in the same case.	69 44
177	25th November 1863	Magistrate's (Mr. M. J. Walhouse) order to 2nd class Magistrate in Vedavyasa Venkata Sudarsana Bhattar's Iyal.	57
178	5th December 1863	Dhanvantri mode suit (Plaint).	122
179	13th November 1866	Decree in the above case by Mr. A. E. R. Mc. Donell, dismissing the suit.	45
180	Do	Judgment in the same case dismissing the suit.	123

181	19th February 1864	... Second class Magistrate's arji No. 59 to the Head Assistant Magistrate (Mr. G. D. Lemon) about the impropriety of Dhanvantri mode new Vadagalai Namam.	120
182	8th April	do ... The said Head Assistant Magistrate's reply to 2nd class Magistrate that there is no matter in the complaint for Magisterial interference.	122
183	16th May	do ... Peciya Appu Bhattar fined by Trustees' order No. 240 to Peshkar for taking God with two instead of three.	46
184	26th March 1865	... Trustees' order No. 97 to Peshkar to recover from Archakas for loss of jewels	46
185	22nd May	do ... An Archaka and certain others fined by Trustees' order No. 180 to Peshkar.	47
186	28th February 1866	... Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Aiyangar kept out by Trustees' order No. 41 to Peshkar.	47
187	11th May	do ... Chinna Appu Bhattar alias Krishnamachariar fined by Trustees' order No. 222 to Peshkar.	48
188	12th May	do ... Peshkar's arji No 229 to Trustees complaining certain Archakas' disobedience.	48
189	14th May	do ... Krishna Bhattar and others fined by Trustees' order No. 224 to Peshkar in consequence.	50
190	5th June	do ... Peshkar's arji No. 278 to Trustees that the above fine was recovered.	51
191	21st July	do ... Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Iyengar fined by Trustees' order No. 303 to Peshkar.	52
192	14th February 1867	... Peshkar's arji No 35 to Trustees about Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Aiyangar's disturbance.	52
192A.	27th August	do ... Trustees' order No. 307 to Peshkar to send a list of Mantapams belonging to the Big Temple outside the Nannugam Gopuram.	54
192B.	30th September	do ... Peshkar's arji No. 457 to the Trustees sending the list of Mantapams.	54
192C.	1st October	do ... The said list of Mantapams.	54
193	16th December 1868	... Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 516 to Peshkar.	54
194	10th June 1869	... Ragonada Bhattar fined by Trustees' order No. 295 to Peshkar.	58
195	18th October 1870	... Complaint in Sudarsana Bhattar's suit against Committee appointment and for Ragonada Bhattar's right and succession.	(34)
196	26th October 1872	... Decree in the above case by Mr. R. Davidson.	(35)
197	Do	... Judgment in the same case.	(36)
198	13th January 1873	... Memorandum of Regular Appeal against the above Decree.	(41)
199	10th March	do ... Memorandum of objections in the same case.	(42)
200	12th May	do ... Appeal Decree by Mr. Justice Halloway and Mr. Justice Kindersley in the same case.	(42)
201	Do	... Appeal Judgment in the same case.	(44)
202	19th December	do ... District Magistrate's (Mr. J. B. Pennington) first proclamation against putting Vadagalai marks and bringing out idols with that mark.	71

200	6th January 1874	...The said District Magistrate's second proclamation that nothing should be done contrary to mamool.	71
204	7th January do	...Complaint to the said District Magistrate that Vedantachar and Nadamunihal being taken out with Vadagalai marks.	72
205	4 February do	...Sudarsana Bhattar's deposition in the above case.	75
206	5 do. do.	Do.	75
207	28th March do	...The said District Magistrate's Judgment convicting twelve Vadagalais in the same case. (C. C. No. 9 of 74.)	79 58
208	22nd April do	...The said District Magistrate's third proclamation like the first.	94 & 95
209	15th September do	...The said District Magistrate's fourth proclamation recalling the second proclamation.	75
210	22nd July do	...Sessions Court's (Mr. E. F. Webster) proceedings dismissing the Criminal Appeal and confirming the above conviction.	97
211	30th October do	...Criminal Revision Petition to the High Court in the same case.	102
212	25th November do	...High Court's (Sir Walter Morgan Chief Justice and Mr. Justice Holloway) proceedings dismissing the above petition and confirming the conviction.	103
213	20th May 1875	...Government's order refusing to interfere in the same case.	103
214	7th September 1874	...District Magistrate's (Mr. J. B. Pennington) Vel-lagopuram Judgment.	173
215	17th February 1875	...Plaint in Vedantachar's first suit. (O. S. No. 14 of 75. Coimbatore District Court's file.)	140
216	26th January 1876	...Decree in the above case dismissing the Suit by Mr. F. M. Kindersley.	76
217	Do	Judgment in the same suit.	143
218	12th June 1875	...Decree about Ramaswami kovil in Sesharayer mantapath, dismissing the suit.	182
219	Do	Judgment in the same suit.	183
220	10th July 1876	...Appeal Judgment in the same suit by Mr. E. F. Webster dismissing the suit.	185
221	21st July 1875	...Plaint in civil suit against C. C. No. 9 of 74.	104
222	25th September 1875	...The above plaint rejected by Mr. E. F. Webster.	105
223	10th January 1876	...Memorandum of Regular Appeal No. 6 of 76 to the High Court in the above suit.	106
224	21st July 1875	...Plaint in Nadamunihal civil suit (O. S. 18 of 75 Coimbatore District Court's file.)	107
225	26th January 1876	...Decree in the above suit by Mr. F. M. Kindersley dismissing the suit.	110
226	Do	...Judgment in the same suit.	111
227	31st July do	...Appeal Decree in the same suit dismissing the original suit (by Sir Walter Morgan, knight chief justice and Mr. Justice Holloway.)	111

228	31st July 1876	...Appeal Judgments by Sir Walter Morgan, knight chief justice and Mr. Justice Halloway in C. C. No. 9 of 74, O. S. No. 14 of 75 and O. S. No. 18 of 75, dismissing the suits.	147
229	6th December do	...Plaint in Venkathachar's second suit.	149
230	29th January 1877	...Statement by defendants in the above suit.	150
231	27th July do	...Decree in the same suit dismissing the suit, by Mr F. M. Kindersley	151
232	Do	Judgment in the same suit.	
233	5th October do	...Memorandum of Appeal to the High Court in the same suit.	152 156
234	25th January 1878	...Appeal decree in the same suit dismissing the suit (by Sir Walter Morgan knight chief justice and Mr. Justice Kindersley)	157
235	11th January 1876	...Judgment about 'Koda murai mires' of Dancing girls in Srirangam	76
236	16th October 1877	...Appeal Judgment in Annaagar's suit, by Mr. Justice Kindersley and Mr. Justice Busteed.	(45)
237	31st January 1879	...Krishna Bhattar and certain others fined by Trustees' order No. 22 to Peshkar.	78
238	9th November 1880	...Sukravara Thope Namam proceedings by the District Magistrate (Mr C. W. W. Martin).	175
239	10th December do	...Petition of Vadagalais to the District Magistrate (Mr. H. Sewell) for a proclamation against putting Tengalai Narayan newly.	176
240	14th do do	...The same refused by the said District Magistrate No. 491.	177
241	11th August 1881	...Paramapada vasaal Tower Namam proceedings by the said District Magistrate No. 2493.	177
242	do	Dhanvantri mode Namam proceedings No 2494 by the said District Magistrate.	124
243	26th do do	...Review petition in the above proceedings to the said District Magistrate.	125
244	8th September 1881	...Rejecting order No. 2782 in the same	126
245	9th May 1882	...High Court proceedings in the same dismissing the criminal miscellaneous petition (by Sir Charles A Turner chief justice and Mr. Justice Muthusami Iyer.)	127
246	23th February 1881	...Sriranga Bhattar and certain others fined by Trustees' order No. 23 to Peshkar.	78
247	22nd June 1883	...Temporary Deputy Magistrate's proceedings in Rangachar's syal	58
248	11th Septemer 1883	...High court's (Honorable Sir Charles Turner C. I. K.) proceedings in the same dismissing the criminal Revision Petition.	62
249	6th do do	...Singa Bhattar kept out by the Trustees' order No. 347 to Peshkar.	79
250	11th June 1881	...Petition of Archakas to the Trustees objecting to Kuppanmal's adoption from a different Sakha.	80

251	6th November 1883	...	Kuppa Bhattar's statement against the adoption.	80
252	7th do do	...	Another Kuppa Bhattar's similar statement	82
253	Do	...	Krishna Bhattar's similar statement	82
254	Do	...	Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar's similar statement	82
255	Do	...	Ranga Bhattar's similar statement.	83
256	10th do do	...	Peshkar's arji No. 369 to the Trustees in the same matter	83
257	12th do do	...	Trustees' order No 410 to Peshkar not to allow the objectionable boy.	84
258	31st January do	...	Decree in Schafatbar's suit against Takar's appointment as Trustee, dismissing the suit (by Mr. F. Brandt).	(47)
259	Do	...	Judgment in the above suit.	(48)
260	8th February 1884	...	Appeal decree in the same case dismissing the suit (by Sir Charles A Turner Chief Justice and the Honorable Mr. Justice T. Muthusamy Iyer).	(57)
261	Do	...	Appeal Judgment in the same suit.	(59)
262	29th July 1885	...	Plaint in Alavandar's suit.	85
263	3rd April 1886	...	Judgment in the above dismissing the suit.	112
264	21st March 1887	...	Appeal judgment in the same dismissing the suit, by Mr. Duncan Irvine.	86
265	28th February 1888	...	Second Appeal Judgment in the same dismissing the suit (by Mr. Justice Kernan and Mr Justice Parker).	87
266	11th December 1887	...	Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar fined by Trustees' order No. 243 to Peshkar.	87
267	16th December 1888	...	Veppalai Ranga Bhattar and Kuppa Bhattar fined by Trustees' order No. 541 to Peshkar.	88
268	27th January 1889	...	Krishna Bhattar suspended by Trustees' order No. 28 to Peshkar.	89
269	4th December do	...	Letter No. 389 from the Deputy Magistrate to the District Magistrate (Mr. G. W. Fawcett) about Allobila Jiyar's entry into Srirangam.	89
270	13th do do	...	Police Inspector Mr Subbier's report against the Jiyar's procession.	90
271	14th do do	...	Another letter from the Deputy Magistrate to the District Magistrate (Mr. G. W. Fawcett) about the said Jiyar.	92
272	18th do do	...	The said District Magistrate's proceedings prohibiting the said Jiyar from doing certain acts.	93
273	30th do do	...	Deputy Magistrate's proceedings prohibiting the said Jiyar's procession with Vadagalai insignia.	91
273A	21st November 1891	...	District Magistrate's (Mr. C. J. Weir) proceedings prohibiting the said Jiyar's procession with Vadagalai insignia.	95
274	27th May 1892	...	Petition to the District Magistrate (Mr. W. H. Welsh) by the said Jiyar to go in procession through the streets of Srirangam.	96
275	24th June do	...	Police Inspector Mr. Subbier's deposition in the above case.	97

276	5th June 1892	...Thasildar Mr. Kandasami Pillai's deposition in the same case.	103
277	4th August do	...District Magistrate's (Mr. W. H. Walsh) proceedings prohibiting the said Jiyar's procession with Vadagalai insignia.	106
278	5th September 1892	...Revision petition to the High Court against the above proceedings.	109
279	8th December do	...High Court's (Sir Arthur Collins, Chief Justice and Mr. Justice Handley) proceedings against the said Jiyar.	110
280	16th do 1890	...Plaint in civil suit about the said Jiyar's right of entry into Srirangam with his own insignia	111
281		Statement of the defendants in the above suit.	113
282	5th February 1892	...Decree in the same case dismissing the suit, by Mr. H. H. O'Farrell.	115
283	Do.	Judgment in the same suit.	115
284	13th July do	...Memo of Appeal to the High Court in the same suit.	119
285	16th November 1893	...Appeal decree in the same case dismissing the suit (by Sir Arthur Collins Chief Justice and Mr. Justice Sheppard).	120
286	Do.	Judgment in the same	121
287	10th January 1890	...District Magistrate's (Mr. G. W. Fawcett) proceedings in favour of Tengalai's Brahmaratham	122
288	11th January do	...The said District Magistrate's proceedings in the same binding over six of the Vadagalais.	122
289	22nd November 1890	...Deputy Magistrate's proceedings enumerating the Tengalais' Brahmaratham.	123
290	10th March do	...Plaint in Vedantachur's third suit.	124
291	22nd October do	...Statement of third defendant in the above suit.	128
292	5th May 1891	...Statement of first defendant in the same suit.	125
293	Do.	Statement of second defendant in the same suit.	127
294	Do.	The said plaint withdrawn.	129
295	8th December 1890	...Judgment of the Salem District Court that an Archaka may be dismissed by the Trustees.	129
296	9th January 1891	...Krishna Bhattar fined by the Trustees.	131
297	10th March do	...Rs. 175 levied from Krishna Bhattar for the loss of two diamonds in the ear ornament.	131
298	18th November 1891	...Trustees' order No. 436 to Peshkar to get the new diamonds.	133
299	23rd August 1893	...Krishna Bhattar fined by the Trustees.	133
300	12th March 1891	...Judgment of the District Court of Trichinopoly by Mr. H. H. O'Farrell that temple kaniyakshi is not saleable.	134
301	16th September 1892	...Judgment of the High Court in the same.	136
302	11th May 1891	...Vanamamalai Jiyar's procession sanctioned by the District Magistrate (Mr. Hammick).	137
303	10th June do	...Petition by the Vadagalais to the Deputy Magistrate about Nathamuniyal's procession.	138
304	14th do do	...Police Inspector Mr. Subbier's report against the above procession.	139

305	17th June 1891.	...Deputy Magistrate's proceedings prohibiting the same procession.	139
306	21st October 1891	...Proceedings of the District Court (Mr. Dumergue) appointing members of the Dayasthanam Committee referring to the increased proportion of Tengalai Members.	140
307	29th November 1892	...Ranga Bhattar's petition to the Peshkar that the old Gold Tengalai Namam on the Big Deity was tampered with.	143
307A.	17th February 1893	...His statement to the above effect.	143
307B.	30th November 1892	...Peshkar's report to the Trustees in it.	144
308	Do.	Periya Devaraja Bhattar's statement that the said Gold Namam is Tengalai.	144
309	19th February 1893	...Archakas fined by the Trustees for tampering with the said Namam.	145
310	Do.	Papers connected with the above.	146
311	21st July	do ...Trustees order No 311 to Peshkar to prepare a new Gold Tengalai Namam.	147
312	18th August	do ...Police Inspector's report to the Deputy Magistrate with a list of certain articles with and without Namams.	147
313	14th November	do ...Proceedings of the District Magistrate (Mr. I. C. Miller), cancelling the order of the Deputy Magistrate against the use of the new Gold Tengalai Namam.	149
314	25th do	do ...Chinna Devaraja Bhattar suspended by Trustees for disobedience and refusal to have the new Namam used.	152
315	31st December	do ...Periya Devaraja Bhattar and Krishna Bhattar suspended by Trustees for disobedience.	153
316	29th January 1894	...Trustees' reminder order to Peshkar in the above matters.	154
317	31st do do	...Trustees' order to Peshkar that Ranga Bhattar should do as sirkar servant certain festival duties with Ramaswami Bhattar and Gopalsawmy Bhattar.	155
318	5th February do	...Peshkar's arji to the Trustees that Ramaswami Bhattar and Gopalswami Bhattar refused to do duty with Ranga Bhattar.	155
319	6th do do	...Ramaswami Bhattar and Gopalswami Bhattar were suspended thereon by the Trustees.	156
320	do.	Yadast from the Trustees to the Police Inspector that temple duty is stopped by Archakas.	157
321	10th February do	...Petition by Mr. Wedderburn to the District Magistrate (Mr. J. Andrew) to bind over Archakas &c. and allow worship.	157
322	do.	Proceedings of the said District Magistrate to give notice to the counter petitioners on the above petition.	159
323	do.	The above notice to the counter petitioners under section 114 C. P. C.	159
324	15th February do	...Proceedings of the said District Magistrate under section 144 C. P. C. prohibiting Archakas &c.	160

			from interfering with the Trustees' order in carrying on worship, &c.	
325	17th February 1894	...	Deposition of Ranga Bhattar that he will obey all the commands of Trustees.	164
326	Do.		Kuppa Bhattar's similar statement.	164
327	2nd March	do	...Kuppa Bhattar's another similar statement.	165
328	14th do	do	...Revision petition of the counter petitioners presented by Mr. Burton to the said District Magistrate to revise the proceedings of 15—2—94.	165
329	26th do	do	...Proceedings of the said District Magistrate dismissing the above petition.	166
330	30th do	do	...Criminal revision petition to the High Court in the same matter.	166
331	8th April	do	...Proceedings of the High Court dismissing the above petition.	167
331A.	14th April 1894	...	Head Peshkur's deposition in the Sesharaya Mantapam Tiruman dispute.	168
332	21st May	do	...Proceedings of the Deputy Magistrate convicting nine Vadagalais for mischief to Tengalai marks in Sesharayer mantapam.	169
333	3rd July	do	...Proceedings of the Sessions Judge (Mr. C. Venkopa Chariar) confirming the above conviction.	178
334			List of mariyathaikaras in the Srirangam Temple.	183
335			List of sub-temples belonging to the Big Temple of Srirangam.	184
336			List of Kainkaryakaras.	184
337	27th November 1865	...	Judgment about the temple shops Palapattarai Pakuthi.	185
338	26th September 1893	...	Similar Judgment.	186
339	Do.		Similar Judgment.	187
340			List of Temples in the Trichinopoly Taluq to which mohini allowances are given from the Huzur Treasury.	187

[Antique figures refer to the pages in the second collection of Temple papers. The figures in brackets refer to the pages in Part II and the rest to the pages in Part I of the first collection.]

INDEX

(The figures refer to the General number in the previous list of document).

1. Abobila Jeeyar—10, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 269, 270, 271, 272, 273, 273 A, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285 and 286.

2. Alavandar.—262, 263, 264 and 265.

3. Archakas.—

(a) They are liable to general directions of Trustees.—3, 12, 29, 34, 74, 90, 91, 92, 93, 113, 156, 157, 159, 160, 186, 188, 192, 249, 250, 256, 257, 317, 318, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328 and 330.

(b) They are liable to fine by Trustees—84, 119, 142, 153, 154, 155, 183, 184, 185, 187, 189, 190, 191, 193, 194, 237, 246, 266, 267, 296, 297, 299, 309 and 310.

(c) They are liable to suspension by Trustees.—161, 262, 314, 315, 316, 319, 324, 329 and 331.

(d) They are liable to dismissal by Trustees—33, 72, 78, 84, 137, 138, 157, 158, 160, 161, 249 and 268.

(e) They are liable to account for the jewels &c. to the Trustees.—72, 84, 184, 186, 297 and 298.

(f) They can adopt in their family only—250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, and 257.

(g) They are not Mirasidars.—3, 4, 5, 6, 7, 12, 18, 29, and 34.

(h) They should take leave from the Trustees for absence.—74 and 297.

4. Big temple Pandaris. 4, 5, 6, 7, 90, 91, 92, 93, 113, and 155.

5. Bramaratham and honours to Tengalais only.—287, 288, 289, 302, and 334.

6. Calendar of cases.

Rayagopuram Tiruman dispute—132, 140 and 141.

Nathamuni Temple stone Tiruman judgment—174, 175 and 176.

Nathamunihal and Vethanthachar procession judgment—207, 210, 212, and 213.

Vellagopuram Tiruman judgment—214.

Sukravara Thope Tiruman judgment—238.

Pramapadavasai Tiruman judgment—241.

Big Deity Tiruman judgement—313 and 314.

Besbarayar Mantapam Tiruman judgment—331 A, 332 and 333.

7. Ceremonies in temple should be conducted according to Tengalai rules and sastras.—1, 2, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 24, 25, 26, 27, 59, 64, 86, 87, 89, 94, 139, 143, 262, 263, 264, 265, 272, 273, and 302.

8. Decree in O. S. No. 130 of 1808.

Ordered to be strictly observed.—2, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 30, 31, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 45, 49, 50, 56, 57, 58, 59, 62, 64, 86, 87, 88, 89, 94, 103, and 122.

Execution proceedings—63, 82 and 83.

Tengalais referred to civil suit by the Magistrate as the proper procedure—65, 66, 67, 109, 110, 111, 112, 117, 118, 132, 133, 135 and 136.

9. Dhauvantri.—173, 174, 178, 179, 180, 181, 182, 242, 243, 244 and 245.

10. Iyal.—143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 162, 177, 247, and 248.

11. Kaniyakshi in Sonai Mudaliyar temple.—8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16 and 17.

12. Maniyams, Miras, Uliyams &c. not alienable.—34, 70, 71, 218, 219, 220, 235, 300, and 301.

13. Mariyadaikkaras.—287, 288, 289, 302 and 334.

14. Mohini list 340.

15. Nadamuni Temple.

Kave Vadagalai Tiruman removed.—164, 165, 166, 167, 167 A and 168.

Stone Vadagalai Tiruman condemned.—173, 174, 175 and 176.

Vadagalai mark procession condemned (C. C. No. 9 of 74) 202, 203, 204, 205, 207, 208, 209, 210, 211, 212 and 213.

Civil suit consequent upon C. C. No. 9 of 74 221, 222, 223 and 228.

Civil suit for honours and right to carry the idol.—(O. S. No. 18 of 75.) 224, 225, 226, 227 and 228.

Temple claimed as private property with Alavaudar's Tirunatchatteram honours but claim refused.—262, 263, 264 and 265.

Vadagalai mark procession rejected.—303, 304 and 305.

16. No procession allowed with Vadagalai insignia.—40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 202, 203, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 216, 217, 222, 225, 226, 227, 228, 231, 232, 234, 262, 263, 264, 265, 270, 271, 272, 273, 273 A, 277, 279, 282, 283, 285, 286, 294, 304 and 305.

17. Palaputtarai Pakudi rents.—20, 337, 338 and 339.
18. Sri Ranganadaswami Temple a Tongalalai one.—2, 21, 24, 25, 26, 27, 77, 81, 82, 83, 85, 89, 108, 109, 237 para 83, 214 para 21 and 238 para 5.
19. Sub temple and Mantapams belong to Sri Ranganadaswami temple.
Ayagar temple's front Mantapam—22.
Veliyandal temple—14.
Sesharayer Mantapam Ramaswami kovil—30, 69, 218, 219, 220, 332 and 333.
Tondaradipadi Alwar temple—61.
Pillailokachar temple—63.
Dhanvantiri mode—180.
List of Mantapams—192A, 192B and 192C.
Nathamuni temple—2 and 263.
List of sub temples—335.
20. Temple Committee—306.
21. Temple servants' list—336.
22. Temple to bear court costs concerning proceedings relating to ceremonial &c.—36, 332 and 333.
23. Tongalai Namam not Vadagalai is the rule—1, 2, 46, 47, 48, 75, 77, 78, 80, 81, 85, 132, 140, 141, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 171A, 172, 173, 174, 175, 176, 202, 203, 207, 208, 209, 214, 232, 239, 240, 241, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 324, 332, and 333.
24. Trustees have the entire management and are the sole custodians of the jewels &c.—23, 28, 32, 39, 101A, 102, 103, 104, 105, and 106.
25. Trustees authority to direct a man not to go in the Temple—9, 10, 16, 17, 24, 25, 26, 27, 28, 34, 56, 92, 93, 137, 142, 153, 154, 155, 156, 157, 159, 160, 183, 186, 192, 249, 272, and 273.
26. Vadagalai Trustees objectionable.
None such originally appointed. Hukumsamah—102.
Raja Babadur Rangaswami Aiyangar and Kodiyalam Rangaswami Aiyangar's nomination was because of their alienation from their party—127 paras 2 and 4, 132 para 2 and 207 para 106.
Kodiyalam Rangaswami Aiyangar's nomination productive of great mischief—126 127 paras 3 and 4, 132 paras 2 and 3 and 207.

Appointment should be from the sect to whose kull the temple is devoted and not arbitrary—236 para 10 and 261 para 4.

Appointment should be conformed to the trusts of the foundation. 236 para 10.

27. Vedas and Prabandams should not be sung by Vadagalais—30, 31, 35, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 45, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 133, 134, 135, 136, 139, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 162, 177, 247 and 248.

28. Vadanta char.

Temple ceremonies by Tongalai rules—L.
Temple mark Tongalai—75, 76 and 81.

Procession only with Tongalai mark (C. No. 9 of 74)—77, 78, 79, 80, 202, 203, 204, 205, 207, 208, 209, 210, 211, 212 and 213.

Civil suit against C. C. No. 9 of 74—221, 222, 223, and 228.

First civil suit (O. S. No. 14 of 75) 215, 216 and 217.

Second civil suit (O. S. No. 4 of 77) 229, 230, 231, 232, 233 and 234.

Third civil suit, 290, 291, 292, 293 and 294.

28th April 1808--Decree in O. S. No. 130 of 1808 establishing Tengalai
rights and privileges.

Original Suit No. 130 of 1808
Of the Zillah Court of Trichinopoly.

Plaintiffs—1. Streerunga Narayana Jeeyar. 2. Vedaveasa Buter. 3. Parasara But-
4. Vathulathasoga Rungachasiar. 5. Wuchamaumbi. 6. Addeapacaul.

Versus.

Defendants—1. Torriore Iyengar. 2. Kistnasamy. 3. Ananthatha Charian. 4. Ra-
nada Iyengar. 5. Anethaura Iyengar. 6. Thasoga Iyengar. 7. Venkatasinga Iyengar.
8. Ramauja Iyengar. 9. Raguada Iyengar, and other 100 house people.

The Court, after having considered the petition answer, reply and rejoinder, the evi-
dence of Saomaviengar, Ramauja Iyengar, Casturi Iyengar, Rungaliame Charry, Subien,
Gopaulien, Kistaten, Subien, Appaviengar, Appaniengar, Agelandamien, Varatha Iyengar, the
fifteen documents sent by Mr. Young the Collector, relative to the dispute between the parties
from 23rd July 1803, to the 3rd February 1806, the evidence of Thathacoyer, and the follow-
ing answer of the Pundit, is of opinion from the proceedings of the evidence, and the act of
the Collector's paying 40,000 Poods to the plaintiffs by the order of the Government, that the
Tenkaliars were recognized by that act to be the dictators of the ceremonies within the Suptha
Pracarum on the Island of Streerungam to Streerunga Sawmi's Kovil, and the Court is con-
firmed in this opinion from the circumstance of the Tenkala Therumen being affixed upon the
forehead of the Swami, the Muntapam, the Kovil and the Garuda Cumbum, which goes to
prove that the Suptha Pracaram were successively built for the Tenkaliars and not for Vada-
kaliars who appear to have been admitted from time to time to reside within the Suptha Pra-
carum under the condition of not giving any interruption to the ceremonies dictated to be per-
formed therein by the Tenkaliars, and to their consenting that the Tenkaliars were to perform
in the houses the Nunmay and Tinmay ceremonies either as a Addeapacauls or Vadaparaya-
num.

2. Though the defendants allege that the Vadakaliars are considered in other places
superior to the Tenkaliars, nevertheless that circumstance cannot operate with the Court a
precedent or argument in their favour, as where their superiority is acknowledged it is presum-
ed the places in which they preside must have been built for the express purpose of the Vada-
kaliars, not in which places were built for the express purpose of Tenkaliars, for agreeably to
that reasoning, the Mahomedans might equally claim a right to dictate the ceremonies in the
places where the Vadakaliars and Tenkaliars preside, as well as the right of receiving the
Theertham before either of the sect of Brahmins, which act would be in diametrical opposition
to the intention of the Government and the Regulation they have framed and enacted for the
purpose of securing to each sect their rights and privilege of performing their several ceremonies
in the manner prescribed respectively to them by the ancestors of each sect.

3. By the answer of the Pundit it also appears though the Sashter does not mention
the distinction of Tenkaliars and Vadakaliars, nevertheless it authorizes in the event of diffe-
rent schisms obtaining among the Brahmins, that one sect has right to prescribe rules to the
Brahmins of another sect, if they consent to abide by them, through which privileges and
under the condition of the Vadakaliars promising not to give any interruption to the ceremo-
nies as dictated to be performed by the Tenkaliars to the Streerunga Sawmi's Kovil, and to
their consenting to have the Nunmay and Tinmay ceremonies performed in their houses by the
Tenkaliars as Addeapacauls or Vadaparayanums and to the right of the Tenkaliars receiving
Theertham first that the Vadakaliars were permitted by them to reside within the Suptha Pra-
carum.

4. Though the Court, upon the above reasoning, and a conclusion, confirm the superiority of the Tenkaiars over the Vadakaliar in the Suptha Pracaram on the Island of Streerungam, nevertheless, it is to be understood, the Court does not mean thereby to allow, that their superiority over the Vadakaliars is to be generally through the Zillah in places that may have been erected for the express purpose of the Vadakaliar, for that would be contrary to the professed intent of the Regulations, and the Vadakaliars are therefore to understand that if any rich man should obtain a grant of ground for the purpose of erecting a similar Suptha Pracaram with all its appendages to that on the Island Streerungam for the express purpose of the Vadakaliars, they of course in such a Stallam will have their superiority confirmed to them over the Tenkaiars.

5. Though it appears by the proceedings, that the defendants have without any authority interrupted the plaintiffs in their dictatorial capacity, nevertheless, as no proof has been brought to the plaintiffs having experienced the loss of Star Pagoda 4/6-22-0 under the heads of Rundayeram, and Nanloyera Prabundem Cootums, and that of Nannay and Tinmay, they cannot on that account recover that sum as damage from the defendants.

6. It is therefore decreed conformably to Section X, Regulation II, A. D. 1802, that the Tenkaiars be confirmed in their superiority over the Vadakaliars of the Streerunga Swamy Kovil in the Suptha Pracaram and the Island of Streerungam, and that they be the dictators in all the ceremonies to be performed to the Sawmies therein, and that they alone have the right of performing the Nummy and Tinny ceremonies in the houses of the Vadakaliars and other of the Hindu caste within the Suptha Pracaram agreeably to Mamool, and that they receive the usual Thatchanay on that account, and the Teertham first as intended by Mr. Wallace's Proclamation, dated 31st August 1803, and that the Vadakaliar, be prohibited from interfering therein, and that the defendants pay batta to peous and batta to witnesses immediately.

7. The defendants and Vadakaliars are to understand, that if they attempt to interrupt the Tenkaiars in any of the previous privileges confirmed to them, that the Judge in his Magisterial capacity will either cause to inflict corporal punishment on the back of such offender and banish him out of the Suptha Pracaram or commit him to prison for trial before the Circuit Judge.

Given under my hand and seal of the Court at Trichinopoly Zillah Court, under date the 28th April 1808.

(Signed) R. H. LATHAM,
Judge.

Read and true copy given on the 7th May 1808, corresponding to 27th Chittirai of the year Vebavah.

(Signed) R. H. LATHAM,
Judge.

(A true copy.)

H. M. BLAIR,
Collector.

15th August 1811—Peshkar to Collector—Archakas, Paricharakas &c, not Mirasdars.

இது மலையாளத்தின் தஸ்தா வேஜுக்கு சரியான தர்ஜுமா.
திருச்சிணுப்பள்ளி கபா கலெக்ட்டர் மேஸ்தர் ஜார்ஜ் திரொவரஸ் கலையவர்கள் சமு
கத்துக்கு.

ஸ்ரீரெங்கம் வகைஞ் பேஷக்கார் மூமதாஸ் பண்டிதர் யிகவும் கணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட அர்த்தி.

காணது ஆகஸ்ட்டுமீ காணது தேதிவறையில் சமூகத்தின் தயவினாலே சர்க்கார் வேலை வ ஆசனாசிரிசுக்கிறேன். யோனாபிணுடைய ஸலாம்.

ஓறையூர் தெலுங்கன் பாபி செட்டியென்பவனுக்காக உத்திரவு வந்திருக்கிறது, ஆனால் பாபிசெட்டி யென்பவன் யெண்ணைகொண்டுவந்து ஸ்ரீரெங்கத்தில் வெகுநாளாய் வித்துக்கொண்டிருந்தான். வியாபாரம் செய்கிறது, மிராசுவேலை ஒப்பந்தம் காணப்படவில்லை, பிராக்கில் வானிய இருளன் யென்பவன் ஸ்ரீரெங்கத்தில் யெண்ணை விற்றிருக்கிற கடைகளுக்கு யொணாரு ரூபாய் இராசா ஒப்புக்கொண்டு மேல்படி தெலுங்கன் பாபிசெட்டி பொருகாளா வித்துக்கொண்டுவந்ததுபோல் வித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவன் விற்கவேண்டியதில்லை யென்று பாபிசெட்டியிடத்தில் சண்டைப்பட்டான், பிதிவியினிடத்தில் பிராது வந்தால் மாமூல்படி பாபிசெட்டியை வித்துக்கொள்ளும்படி சொன்னால் வானிய இருளன் கேழ்க்க தங்களுடைய சமூகத்தில் பிட்டிஷன் கொடுத்து அகின்பேரில் வேரெ ஒருவன் விற்க வேண்டியதில்லை, இருளனுடைய வசமாகவேயிருக்கும்படி செய்கிறதென்று இண்டார்ஸான பிட்டிஷன் கொண்டுவந்து கொடுத்தான், அந்த இண்டார்ஸப்படி அமுலுக்குக்கொண்டுவந்து மூன் பாபிசெட்டி வித்துக்கொண்டிருந்தான், இப்போது இருளன் இப்படி செய்திருக்கிறாரு என்று சமூகத்திற்கு அர்த்தி யெழுதிக்கொண்டேன், அதற்கு ஓயாப்பு வரவில்லை பிறகு பாபிசெட்டி சமூகத்தில் பிட்டிஷன் கொடுத்ததற்கு யேட் கிரஸ்தேதார திருமல ருவை விசாரணை செய்யும்படி உத்திரவு வந்தது, ஷெ ரூபர் அவர்கள் அதின் சங்கதிகள் யெல்லாம் யெழுதி அனுப்பிவிக்கும்படி யெனக்கு யெழுதியனுப்பினார்கள், ஆனால் ஷெ கட்டவடிசை யெல்லாம் யெழுதியனுப்பினேன், அவர்கள் விசாரணைசெய்ததும் இல்லாததும் பிசினிகெடுதரியாத, இப்போது திரும்பி பாபிசெட்டி பிட்டிஷன் கொடுத்து இண்டார் சாபிசெட்டிக்குகொண்டுவந்திருக்கிறபடியால் தெலுங்கன் பாபிசெட்டி பொரு காணாய் யெண்ணை வித்துக்கொண்டு வருஷம் 1க்கு இருவத்திராது கோபாணிப்பணம் கொடுத்தகொண்டிருந்தான், இருளன் யெல்லா யெண்ணைக்கடைகளையும் இராசா ஒப்புக்கொண்டு பாபிசெட்டியை விற்காமலிருக்கும்படி சமூகத்தின் ரிண்டார்சு பிட்டிஷன் கொண்டுவந்து கொடுத்தது, 5, 6-யீ மாய் தனமாரி பத்துசெய்துகொண்டு காலு பணம் ஜாஸ்தியாய் கொடுத்திருக்கிறான், சமூகத்தின் யோசனைக்குக் கொண்டுவந்து யெப்படி உத்திரவாகிரதொ அந்தப்படி நடந்துகொள்ளுகிறேன், கலம் 1.

ஓறையூர் பண்டாரி சமூகத்தில் பிட்டிஷன் கொடுத்து இண்டார்ஸான பிட்டிஷனைகொண்டு வந்து கொடுத்தான், விசாரணை செய்து தெரியப்படுத்த பிதிவிக்கி உடம்பு சொஸ்தாரில் வாததுனாலே கொஞ்சம் தாமசப்பட்டதுனாலே ஷெ பண்டாரிகள் மருமடி பிட்டிஷன் கொடுத்த உடனே ரிண்டார்ஸைகொண்டுவந்து கொடுத்தான், உடம்பு சொஸ்தமாயிருந்தால் பிதிவி தாமசம் செய்ய காரணமில்லை, பண்டாரிகளுடைய சங்கதி-ஸ்ரீரெங்கத்தில் நகைகள் திருட்டு போனதில் அனுமானப்பட்டவர்களே ஓறையூரினுமிருக்கிறார்கள், பிட்டிஷனில் பாசம்பிரியமாய் தங்கள் மிராசுக்காரர்கள், தங்கள்பேரில் ஒரு குத்தயில்லாமலிருக்க தங்களை யெடுத்து போட்டிருக்கிறார்கள் யென்று பொய்யாய் யெழுதியிருக்கிறார்கள், கலம் 2.

அந்த கோவில் நெவாலில் சாகேப் அவர்கள் காலைில் புதிசாய் நேமகமாயிருக்கிறது, போன சத்தாகதி வருஷம் சித்திரைமீ 7௨ கவாயிக்கி வைத்து 6 வருஷமாச்சுது, அச்சகாள்புரிசாரக்கா வகைஞ்சுக்கள் ஒன்றும் மிராசுதார்க்கள் அல்ல, அப்போது அச்சகபரிசாரக்கன் வகைஞ்சுக்கு நேமகம் செய்தபிறகு ஒரு வருஷம் 3½ மாசமான பிறகு ஸ்ரீரெங்கம் பண்டாரியால் அப்பு யென்பவனுக்கு சர்க்காரில் கூலி ஒப்பந்தம் ரித்தியம் காலத்தினகை சாதம் யேர்ப்படுத்தி மூன் மூத்தராயி பேஷக்கார் அனுப்பியிருக்கிறார் கமார் 4 வருஷமாச்சுது, ஆனதால் மிராசு அல்ல, அதர்க்குமூன் பேஷக்காற் முத்தசாயி ஓறையூர் மாஜி மணியம் சுப்பரூபர்பேரால் யெழுதிய ஓலை தஸ்தாவேஜா யிருக்குறது, அதர்க்கு நக்கல் அனுப்பியிருக்குமேன் அதின்பேரில் மிராசு அல்ல யென்பது சமூகத்துக்கு தெரியவ

ரும் நிலை-அப்படி யென்பவன் சர்க்காராலே நெமகமாயிருக்க அந்த வேலை பண்டாரி யெல் லோரும் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்கோவிலிலும் (வெள்ளி ஆலா) ஸ்ரீரெங்கஜன் யென்ப வன் அருத்த ஒரு பில்லை திருட்டுப் போயிருக்குறது. கலம் 3.

அதின் பிறகு நாச்சியராமநாதரடைய ஒரு வாலி சறமிருக்க பண்டாரி ருபஜீ யென் பவன் ஒரு குண்டு திருடினதற்கு அடித்திய மணிபகாரன் கெண்ப்தி கம்ம பேறால் யெழு தி பண்டாரியையும் அனுப்பிவித்தார் காரும் விசாரணை செய்ததில் கான் யாங்கரில்லை, கான் அரியமாட்டேன் யென்று சொன்னார். அதன்பிறகு ஒறைபூசில் ருகவாலால் குடுக்குறேன் யென்று அத்தாக்ஷி யெழுதிக்கொடுத்திருக்குறான் அதின் கங்கலையும் அனுப்பியிருக்கிறது. (வெள்ளி ஆலா) செயலித்த சாதாரணிகளுடைய அத்தாக்ஷி கங்கலும் அனுப்பியிருக்கிறது. ஸ்ரீரெங்கத்தில் தண்டை செய்த பண்டாரிகளே ஜனதனால் அத்தாக்ஷி வகையறா 6 தஸ்தா வேஜி கால் யெல்லாம் பாக்க மூன் யெயக்கார யெழுதினதையும் பாக்க பீட்டியுள் கொடுத்த வர்களுக்கு இலாகா யில்லையென்று கருகத்தின் சித்தத்தக்கு வரும், இது யிராக அல்ல. 2 வது அவிடத்திலும் திருத்திக் காணப்பட்டபடியால் முதலிலும் சர்க்காராலே வைத்த அ வர்கள் பேரில் குஜகு கொடுத்து அத்தாக்ஷி யெழுதிக்கொடுத்தபடி குடுக்குறதில்லை யென்று தண்டைசெய்தபடியினாலே இப்பவும் சர்க்காரார்யெடுத்த வேறொருவன் கவாதினத்தில் வே லையாகும்படி செய்திருக்குறது. இறக்கு உத்திரவு யெப்படி ஆகிரொ அந்தப்படி அம துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். கலம் 4.

ஆகையால்த சக்கதி தெரியலாயதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.
1811-ஆ ஆகஸ்ட்டிமீ 15உ.

(ஒப்பம்) ராமநாஸ் பண்டிதர் பேஷ்கார்,
ஸ்ரீரெங்கம்.

22nd September 1811--Muchilika executed by Archakas for a portion of Pandari work distributed to them.

1811-ஆ செப்டம்பர்மீ 22உ பிறவேதப்பத்தி 1811 புறட்டாசிடீ 3உ திருச்சினாப்ப ன்ளி கபாவகையறா கலெக்ட்டராகிய மகா-ரா-ஜி மேஸ்தர் சார்க்க திரேவர்க துரையவர் கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரெங்கநகரையியர் கோயில் அர்க்காள் தேவராஜ பட்டர், அய்யன், சிக்கமப் யங்கார், வெட்கமணய்யங்கார் குமாற் குப்பணய்யங்கார், திருவுண்மாசாரி குமாற் சீரங்கரூ யர், அப்பணய்யங்கார் குமாற் குப்பணய்யங்கார், சக்காரூபர், நாசய்யர், நாங்கன் யெழுதிக்க கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஷே. ஸ்ரீரெங்கநகர கவாயியர் கோயில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந் த வேலைக்காக சர்க்காரில் எங்களை திட்டம் பண்ணினபடியினாலே கவாயி நித்தியப்படி அதிக ப்படிக்கி பார்த்திரம் சோதிக்கிறது சொட்ட மெத்தவர்கள் ஏகாந்தபொட்டி திருவாசி இந்த வேலைகளும் ஆழ்வாங்கோயில் பரிசாரகரும் அதைச்சேர்ந்த வேலைகளும் இதுகளைல்லாம நாங்களே ஒப்புக்கொண்டு கவாயி காரியம் நித்தியப்படி அதிகப்படி உச்சவகுதலாய காரிய ங்களைல்லாம் காலகாலத்தில் ஜாக்கிரதையாய் பார்த்துக்கொண்டு வருவோமாகவும், மே லெழுதிய வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாணாயி நாங்கள் பார்த்தவாப்பட்டதற்கு சர்க்காரில் தி ட்டம்பண்ணின சம்பளம் ஆழ்வான் கோயில் பரிசாரகத்தக்கு மாதிரி கான் 1 க்கு கால்த னிகை சாதமும் நித்தியப்படி வர்க்கவகை மாதலமுமான சாதமும் பத்திக்கொண்டு மேலெ ழுதிய கவாயி காரியங்களில் யாதொரு வித்தியாசமும் வாராமல் ஜாக்கிரதையாய் நடந்து கொண்டு வருவோமாகவும், இப்படி வருமிடத்தில் கவாயி காரியத்திலாவது சாமான் மத்த காரியத்திலாவது வித்தியாசம் வந்தால் அது நாங்கள் உத்திறவாதம் பண்ணுவோமாகவும், மேலேகண்டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்து வருகிறதை சர்க்காரில் எப்போ வேண்டா

மென்று உத்தரவாகுறதோ அப்போது காங்கள் விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கு எங்கள் மனோரூஜியில் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

தேவராஜ பட்டர், சிங்கமயங்கார், அய்யன், அப்பனயங்கார் குமாரர் குப்பனயங்கார், கிஷ்ணமரசாரி குமாறன் ஸ்ரீரங்கராயர், ராகு, பெரிய குப்பனயங்கார், சக்கராயர், சாட்சி சிங்கரூசாலு அறிவேன், பாட்டரூசாரி அறிவேனென்றும் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள்.

(Signed) I. STOKES,

October 8th 1811.

Ag. Collector.

(ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்க முதலி,
யே. யே.

(True copy)

எல்

A. KRISHNASWAMIYAR,

Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Venkata Verada Iyengar, Venguviengar's man Ramanjengar, Appuvien's son Samuvien for a second portion of Paudari work.

1811-ஆம் செப்டம்பர் 22ல் பிறஜோதபத்தினால் புறட்டாசினர் 8௨ திருச்சி குப்பனயி சபா வகையு கலட்டரூசிய மகா-ரா-ர-ஸ்ரீ மேஸ்தநர் சார்க்கிதிரேவர்க துரைய வர்கள் சூட்டினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரங்கரூத கவாபிபார் கோவில் திருமஞ்சளம் ஊழியப்பண்ணப்பட்ட வெங்கிட வாதயங்கார், வெங்குவுயங்கார் மனுஷன் ஸாமாஸ்சியங்கார், அப்புலய்யன் பிள்ளை சாமு வய்யன் நாய்கள் மூணுபேருமெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் பிறஜோதபத்தினால் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்து வந்த பிராமணவேலைக்காக யெங்களை சர்க்காரில் திட்டம் பண்ணினபடியினாலே அதிகப்படி உதவ வாகி திருமஞ்சளங்களுக்கு கொல்லரிடத்தில் திருமஞ்சளக்கலசம் வாகி சோதிக்க திருமஞ்சளமாவதுடனே மருபடி கொல்லரிடத்தில் ஒப்புவிக்க போடுவோமாகவும் சுக்கிரவாரம் பண்டாரிகுடுக்கிற சாத்தப்படி சந்தனம் வாங்கி நீர்த்தத்தில் கரைக்கிறது சாத்தப்படி குடுக்கிறது. இந்தப்படிக்கி கவாபிகாரியத்தில் தாட்சிடுல்லாமல் ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்து வருவோமாகவும். இப்படிவருமிடத்தில் யேதாவது வித்தியாசம் வந்தால் அதற்கு நாங்களே உத்தரவாதம் பண்ணுவோமாகவும். ஷே வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாஸாபிருந்து பார்த்து வருகிறதற்கு சர்க்காரில் திட்டம் பண்ணினது திருமஞ்சளம் கடக்கும்போது வட்டில்சுத்தி மற்ற வேலைக்காக மாகாணி தனிகை சாதம் சம்பளம் பத்திக்கொள்ளுவோமாகவும். ஷே சர்க்கார் மனுஷாஸாய் நாய்கள் பார்த்து வருகிற வேலைகளை சர்க்காரில் எப்போ வேண்டாமென்று உத்தரவாகுறதோ அப்போது விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கி யெங்கள் மனோரூஜியில் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

(ஒப்பம்) வெங்கு மனுஷன் ஸாமாஸ்யம். (ஒப்பம்) வெங்கிடவாதன். (ஒப்பம்) சாமு. சாட்சிகள். (ஒப்பம்) பாட்டரூசாரி அறிவேன். (ஒப்பம்) சிங்கரூசாலு அறிவேன். இந்த

ப்படி கையெழுத்து போட்டிருக்கிறது. அசலுக்கு சரியான நகல். (ஒப்பம்) சி. வைத்தி
லிங்க முதலி, யேட் பேஷ்கார்.

8th October 1811.

(Signed) I. STOKES,
Ag. Collector.

(True copy)

(Signed) A. Krishnaswamiyar
Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Venguviengar, Thathuvien-
gar, Vengitta Veraragava Iyengar, Kutta Kuppaniengar,
Kusthuraiengar's son Kuppaniengar and Rangaien-
gar for a third portion of Pandari work.

—(00)—

1811இல் செப்டம்பர் 22ல் பிரஜோதப்பதி வு புரட்டாசெ 8ல் திருச்சிணுப்பன்
ளி சபா வலகயறு கலகட்டரூகிய மகர-ள-ள-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜத்திறேவர் ச தனாயவர்கள் கும்
பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமியார் கோவில் உள்ளூரார் ஷழியம்பண்ணப்பட்ட வெங்குவய்ய
ங்கார், தாத்தாவய்ய வெங்கிட்டவீர ரூகவய்யங்கார், குட்ட குப்பணய்யங்கார், கண்டூரய்யங்கா
ர் பிள்ளை குப்பணய்யங்கார், நெங்கய்யங்கார் நாங்கள் ஆருபேரும் எழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஷெ. ஸ்ரீரெங்கனாதசுவாமியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்துவக்
த பிராமண வேலைக்காக சர்க்காரில் யெங்களை திட்டம் பண்ணினபடியினாலே சுவாமி நித்திய
ப்படி அதியப்படிக்கி கொலலரிடத்தில் தங்கம் வெள்ளி சாமான் நாங்கள் வாங்கி சுவாமி காரி
யத்துக்கு தாழ்வு வராமல் குடுத்த சுவாமி காரியமானவுடனே மதுபடி கொல்லரிடத்தில்
குடுத்திக்கொண்டு அதியப்படி உச்சவாதிக்கு சலவை வஸ்திரங்களும் வாங்கி யெங்கன்
மாரிபத்தில் வசக்குவனாயில் வைத்துக்கொண்டு உச்சவதில் சுவாமிக்கி காலாகாலத்தில்
கொடுத்துக்கொண்டு நித்தியப்படிக்கி சாந்துப்படியும் அதிகப்படிக்கி சாந்துப்படி. அரிவரன
மும் சுக்கிரவாரப் பண்டாரி கொடுக்கிறதை நாங்கள்வாங்கி சுவாமிகாரியம் நடப்பிவித்துகொ
ண்டி வருவோமாகவும். சொட்டமொத்தை அதிகப்படி யேகாந்தப்பொட்டி. இது இரண்டு
ம் நம்பியார் ஒப்புக்கொண்டாஸச்சுது. ஒப்புக்கொள்ளாதபோனால் ஷெ இரண்டு காரியமு
ம் கூட நாங்களே ஒப்புக்கொண்டு சுவாமிகாரியம் பார்த்துவருவோமாகவும். மேலெழுதிய
வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷ்யனாய் நாங்கள் பார்த்துவரப்பட்டதுக்கு சர்க்காரில் திட்டம்பண்
ணின சமயமம் நாள் 1க்கு அரைக்கால் தனிசைச்சாதம் வீதம் பத்திக்கொண்டு சுவாமிகாரிய
த்தில் யாதொருவித்தியாசம் வாராமல் ஜக்கிறதைவாய் நடந்தகொண்டுவருவோமாகவும். இப்
படி வருமிடத்தில் சுவாமிகாரியத்திலாவது சாமான் மற்றக்காரியத்திலாவது வித்தியாசம் வந்
தால் அது நாங்களே உத்திரவாதம் பண்ணுவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் மேல்கண்
டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்துவருகிறதை சர்க்காரில் யெப்போ வேண்டாமென்று உத்
திரவாதமோ அப்போது நாங்கள் விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கி எங்கள் மனோரா
லியில் எழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

வெங்கு கையெழுத்து. தாத்தா கையெழுத்து. குப்பன் கையெழுத்து. வெங்கிட்
டவீரரூகவன். சின்னக்குப்பன் கையெழுத்து. நெங்கய்யங்கார். சாட்சிகள் ரூசு, சக்கி
றபாணி ஆசாரி யென்று நாசறத்தில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறான். பெருமாள் அறிவே
னென்று தெலுங்கில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறான்.

8th October 1811.

(Signed) I. STOKES,
Ag. Collector.

அசலுக்கு சரியான நகல், (ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்க முதலி, யேட்டேயேஷ்கார்.

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR,

Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Rangaiengar, Ramiengar, Rangaiengar and Iyaviengar for a fourth and the remaining portion of Pandari work.

1811ஆம் செப்டம்பர் 22ஆம் திகதி ராஜேந்திரபதிமுடி புரட்டாசிரி 8ஆம் திருச்சிறப்புப் பள்ளி சபா வகையறா கலெக்டராகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மேன்நர் சர்ஜ் திரேவர்க துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரெங்கநாதசுவாமியார் கோவிலில் சந்திரவாரபண்டாரி ஊழியம் செய்யப்பட்ட தெய்வயங்கார், குமயங்கார், நெங்கயங்கார், அய்யாவயங்கார் நாங்கள் காண்பேரும் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஷ. ஸ்ரீரெங்கநாத சுவாமியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந்த சன்னதியைச் சேர்ந்த பிராமணவேலைக்காக சர்க்காரில் பெங்களே திட்டம்பண்ணினபடியினாலே ஷ. கோவிலிலே நித்தியப்படி அநியப்படிக்கி சர்க்காரில் கொடுக்கப்பட்ட பச்சங்கல்பூம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, புதுகுசட்டம், சாம்பிரூணி, ஆலத்திகல்பூம், பாக்கு, வெற்றிலை, இதுகளை நிருத்த வாங்குகிறதை நிருத்த வலங்கிக்கொண்டு வெற்றிலை, பாக்கு பெண்ணி வாங்கிக்கொண்டு சாத்தப்படிக்காரன் அறைந்துக் கொடுக்கப்பட்ட சிசகட்டை சந்தனம் மிலக்காகட்டை சந்தனம் அளந்து வாங்கிக்கொண்டு கணக்கப்பிள்ளைகள் சொல்லுகிற கணக்குப்படிக்கு நித்தியப்படி அநியப்படிக்குள்ள சாமான் காலாகாலத்தில் ஜாக்கிறதையாய் குறித்துக்கொண்டு சுவாமிக்கி உள்சாத்து வஸ்திரம் நித்தியப்படிக்கி வேண்டியதுயெண்ணி வாங்கிக்கொண்டு யெந்தபெந்தவேளையில் யெவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு காலாகாலத்தில் ஜாக்கிறதையாய் குறித்துக்கொண்டு வருவோமாகவும், இப்படி வருமிடத்தில் சுவாமி காரியத்திலாவது சாமான் மந்தகாரியத்திலாவது யேதாவது வித்தியாசம் வந்தால் அது நாங்களே உத்திரவாதம்பண்ணுவோமாகவும், மேலெழுதிய வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாளாய் நாங்கள் பார்த்துவாப்பட்டதுக்கு தக்கிரவார பண்டாரி சுவந்திரம் சம்பளம் தவிர இப்போது சர்க்காரில் திட்டம்பண்ணின சம்பளம் நாள் 1க்கு அநாக்கால் தளிகை சாதம் வீதம் வாங்கிக்கொண்டு ஷே வேலைகள் பார்த்து வருவோமாகவும், இப்படி வருமிடத்தில் மேல்கண்டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்துவருகிறதை சர்க்காரில் பெப்போ வேண்டாமென்று உத்திரவாதறதோ அப்போது நாங்களே விட்டுவிடுவோமாகவும், இத்தப்படிக்கி யெங்கள் மனோரூபியில் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

நெங்கயங்கார், குமயன், நெங்கன், ஐயா, இந்தப்படி காண்பேர் கையெழுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். சாட்சிகள், சக்கிரபாணி ஆசாரியார யென்று நாகரத்தில் கையெழுத்து பேரட்டிருக்கிறான். கஸ்தூரிநெங்கயங்கார் யென்று தமிழில் கையெழுத்து பேரட்டிருக்கிறது.

அசலுக்கு சரியான நகல்,

(ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்க முதலி, யேட்டேயேஷ்கார்.

8th October 1811.

I. STOKES,
Ag. Collector,

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

1st October 1816—Collector's order to Peshkar for taking security from Archaka Saluviengar.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் அப்பாசாயி முதலிக்கு அனுப்பின சன்னத.
 யென்னவென்றால், ஷே யூரிவிருக்கும் அர்ச்சகன் சாலுவயங்கார் பென்கிறவன்
 ஷே கோவிலில் தனக்கு இருக்கப்பட்ட பூஜை காணியாகி அலுவலை தனக்கு கிடைக்கும்படி
 யாய் செய்யவேண்டுமென்று பீட்டிஷன் பண்ணிகொண்டு இருந்த சங்கதியை குறித்து கீர்ஸ்
 தலத்தார்மூலமாய் விசாரனை செய்ததில் ஷே சாலுவயங்காராலே ஷே பூஜை காணியாகிய
 குயாதொரு யிரோதங்களில்லையென்றும் கல்லியோக்கியென்றும், ஆனால் ஷே யான் முன்
 னாலே ஷே யூரில் சிறிது திருட்டுத்தனம் செய்ததாக மேஜஸ்திரேட்டு துணையவர்களுடைய
 தெண்டனைக்கி வுள்பட்டு இருந்தபோது ஷே யான் செய்துகொண்டிருந்த பூஜை காணியா
 சூரி அலுவலை மத்தொருத்தன்வசம் செய்து கிரவேத்திக்கொண்டிவரக்கொள்வி முன் னாலே
 மேஸ்தர் திரேவரசு துணையவர்கள் சன்னதாணப்புகிச்சிருக்கிறதும், தயிர அலுவலுக்கு யிரோ
 தமாயிருக்கப்பட்ட சிறிதுபேர் அர்ச்சகர்கள் பீட்டிஷன் பண்ணிக்கொண்டிருந்த சங்கதியை கு
 ரித்து ஷே யானே கோவிலுக்குள்ளாக விடவேண்டியதில்லையென்று மேஸ்தர் பேல் துணைய
 வர்கள் சன்னதா யனுப்பிக்கித்திருக்கிறார்களென்றும் நம்மிடம் ரூப ரூபில் ரிச்சொல்லிக்கொ
 ண்டபடிவினாலே உத்திரவு செய்கிறதென்றென்றால் ஷே சாலுவயங்காரொன்றிவரவன் ஷே
 கோவில் கவாயி பூஜை காணியங்களில் யாதொரு யிரோதங்களாவது, துர்நடத்தல்களாவது
 செய்யாமலிருந்து அலனும் கெட்டிக்காரனாயும் யோக்கியனாயும் ஷே ஸ்தலத்தார் முதலான
 பேர்களுக்கு சம்மதியாவிருந்தால் அவனிடத்தில் மதுபருண ஜாமீன் லாங்கிக்கொண்டு மரு
 படியும் ஷே யான் அலுவலை அவன் வசம் செய்துபோட்டு மரூஸ்படிக்கி அலனுடைய சுதக்
 தாரும் கெடுத்திக்கொண்டிவரவும், மத்த ஷே யான் னாரில் திருட்டுத்தனம் செய்த சங்க
 தியைக்குறித்து நாம் யாதொரு விசாரணையும் ய்ச்சாதிக்கவேண்டிய அகத்தியில்லை, ஆரி
 யவும்.

1816^{௧௭} அக்டோபர் 1^௧, திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) G. PHILLIPS, Ag. Collector.

12th December 1818—Collector's order to Peshkar to send from Thiru-
 vallarai a competent Archaka to worship in Srirangam.

செ. 42.

ஸ்ரீரங்கம் வகையாறு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் அலுவலு காயக்கருக்கு.
 யென்னவென்றால் திருவள்ளூறு கோவில் அர்ச்சகர்களில் ஸ்ரீரங்கத்து அர்ச்சகரவ்வே
 லைபார்க்கும்படியான யோக்கியனுப் ஒருவனை பார்த்து இந்த சன்னதா கண்டதகூறும் அரு
 ருக்கு அனுப்பிக்கவடி.

1818^{௧௭} டிசம்பர் 12^௨. முகாம் திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) R. W.

13th April 1820—Collector's order to Peshkar to follow Tennachara rules and Sastras in festivals.

ஸீல்.

1820ஆம் ஸ்ரீரங்கம் வகையறா தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடையிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய வெகஸ்திரூக்ட்டு.

நெ. 31.—யேப்பிரல்மீ 13௨.

என்னவென்றால் போள வெள்ளையன் நைக்கி ரொகணதிருமஞ்சனம் நடக்காமல் அட்டிப்பட்டுப்போன சங்கதியைக்குறித்து நீரொழுதிக்கொண்ட அர்ஜிகளுக்கும் ஸ்தலத்தாரொழுதிக்கொண்ட அர்ஜிகளுக்கும் சரியான நகல்கள் யேட் சிரஸ்ததார் பாலகிருஷ்ண துரையிடத்துக்கனுப்பி விச்சிருக்கிறதமன்றில் சாஸ்திரானாயும் தென்னுசாற சம்பிரதாயம் தெரிஞ்சுவர்களா விருக்கப்பட்ட கல்லயோக்கியர்களாய் நாறுபேலா பஞ்சாயத்துவைத்து நீர் மானஞ்செய்து ஷ திருமஞ்சனம் ஷராவே அட்டிப்பட்டுதொ அதுசேதி தெரியப்படுத்தும் படியாய் உத்திறவு அனுப்பியிருக்கிறோமாயால் நீர் ஷராரிடத்துக்குப்போய் அவர்கேழ்க்கப்பட்டதற்கு உத்திரவுசொல்லுகிறதம் தவிர இனிமேற்பட சுவாமி காரியங்களில் ஷ ஸ்தலத்தார் யேநாவது துறாசேதபனைசொன்னால் அதை நீர்கேழ்க்காமல் சாஸ்திரமும் தென்னுச்சாற சம்பிரதாயமும் நீர்விசாரணைசெய்து தெரிஞ்சுகொண்டு நியாயம்பெய்ப்படியோ அந் தவிழ்க்காடு சுவாமிகாரியம் நடப்பிவிச்சுக்கொண்டு வருகிறதேயல்லாமல் ஷ ஸ்தலத்தார்சொல்லுகிறார்களென்று நீர் சுவாமிகாரியம் குந்தசஞ்செய்தால் அதுனாலே உமக்குதொந்திரவு வேரிடும். அதறிந்து ஜாக்கிருதைவாய் நடந்துகொள்ளவும்.

1820ஆம் ஏப்பிரல்மீ 13௨.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

12th June 1821—Collector's order to Peshkar to secure Jewels.

ஸீல்.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னதுபதிவுடையிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய வெகஸ்திரூக்ட்டு. நெ. 4௦.

ஸ்ரீரங்கம்வகையறா யேட் பேஷ்கார் அப்பாசாமிமுதலிக்கி அனுப்பின சன்னதுயென்னவென்றால் ஸ்ரீரங்கத்துசுவாமியார் திருவாரணம்வகையறா நகைகள் பத்திறப்படுத்துகிறதற்காக பொட்டிக்காக தயார்செய்விச்ச அந்தபொட்டிகளுக்குப் பூட்டும் மூணுதொறகலும் தயார்பண்ணி ஒருதொறகல் சர்க்காரிலும் ஒருதொறகல் ஸ்தலத்தாரில் நாராயண ஜிய்யரிடத்திலும் ஒருதொறகல் கொல்லனிடத்திலும் இந்தப்படிக்கி குடுத்து திருவாரணம் வைக்கையிலும் யெடுக்கையிலும் மூணுபேருமாயிருந்து பூட்டி ஸ்தலத்தார் அஞ்சபேருமாய் மாமூல் ப்படி முத்திறைபோட்டு கருகலத்தில் பத்திரப்படுத்திக்கொண்டு வரச்சொல்லி மேமீ 14௨ ஸ்ரீரங்கத்துக்கு சுவாமிவந்திருக்கையில் ரூபுரூபில் தாக்கீதுசெய்திருக்க அந்தப்படி சாக்கிருதைசெய்த வருகிறதேதிமுதலாய் யெழுதாமல்போன வயணமென்ன. இப்பவும் மேல்யெழுதியபடி மூணுபேரிடத்திலும் தொறகல்வைத்திருக்கிறதம் திருவாரணங்கல் யெடுக்கையிலும் வைக்கையிலும் மேலேகண்டிருக்கிற ஸ்தலத்தார் கொல்லை சர்க்கார்தரப்பில் நீரும் இருந்து சாக்கிருதைவாய் நடந்துவருகிற சங்கதியை விபரமாய் அறியப்படுத்துகிறதமன்னியில் இன்னும் சிலபொட்டிகள் தயார்செய்யச்சொல்லி உத்திரவுசெய்தபடிக்கி பொட்டிகள் தயாரான சங்கதிகளும் அறியப்படுத்தவும்.

1821ஆம் ஜூன்மீ 12௨.

திருச்சிணுப்பள்ளி

ஸ்ரீரங்கம்கோவில் கேழ்வி எப்பிரமணிய பிள்ளைவசம் வாதாஸ்து—இதுபார்த்தெழுதி

நகரத்தினைப் பிடித்துக் கொண்டு அதற்குரிய அதிகாரத்தால் கையொப்பம் இல்லாததால் இடிக் கொடுத்தபடி.

True copy (Signed) Assistant Collector.

12th February 1822—Security bond by Vadagalai Ramanujam Iyengar to keep up to Decree 120 of 1808.

லீல்.

1822இல் பிப்ரவரி 12ஆம் திகதிக்குப் பள்ளி சுபா வகையறு யேட் அலிஸ்டான் கல்கட்டருகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சாஜ் பிளிப்சு துறையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு பூரிக்கத்திற்குக்கும் வாத்தியார் அண்ணுவயங்கார் குமாறன் ராமாணுஜயங்கார் யெழுதிக்கொடுத்த ஜாமீன்கத்து.

என்னவென்றால் ஷ. பூரிவிற்குக்கும் நெருஞ்சையங்காரென்கிறவர் 1808இல் எப்பிரல் 26ஆயில் பிறந்த ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு வினோதமாய் நடந்ததாக ஷ. யானா ஆலியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் வெளியில் நிருத்தியிருக்கிறபடியினாலே ஷ. யார் இனிமேல் ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கி நடந்துகொள்ளுகிறதாகவும் அதுக்காக யென்னை சர்க்காரில் ஜாமீனாகக் கொடுக்கக் கொள்ளுகிறபடியினாலே இனிமேல் ஷ. நெருஞ்சையங்காரென்ற நயன் ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கி மகா-ந-ந-ஸ்ரீ வெளிக்கட்டன் துறையவர்கள் தீர்மானப்படிக்கும் பறஸ்கு தங்களுக்கு நடந்தகொள்ளுவாராவும். அப்படிக்கி நடவாமல் மேலெழுதியதற்கு வினோதமாய்க் நடந்தால் அதுனாலே வரப்பட்ட தகராவுக்கு நானே முன்னின்று சர்க்காருக்கு பாத்தியப்பட்டு உத்திறவாதம் பண்ணுவேனாவும். இத்தப்படிக்கி யென்றாலில் யெழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

(ஒப்பம்) வாத்தியார் குமாணுஜயங்கார், சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சேஷயங்கார் அலியேன், (ஒப்பம்) அப்பனாயங்கார் அறிவேன். True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

14th February 1822—Similar bond by Vadagalai Srinivasa Raghavachari.

லீல்.

1822இல் பிப்ரவரி 14ஆம் திகதிக்குப் பள்ளி சுபா வகையறு யேட் அலிஸ்டான் கல்கட்டருகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சாஜ் பிளிப்சு துறையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு பூரிக்கத்திற்குக்கும் ஸ்ரீனிவாச ராகவாசாரியார் யெழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

என்னவென்றால் ஷ. ஷரீவிற்குக்கும் சின்னண்ணு வயங்காரென்கிறவர் இனிமேல் ப்பட ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கி நடந்துகொள்ளுகிறதாக யென்னை சர்க்காரில் ஜாமீனாகக் கொடுக்கக் கொள்ளுகிறபடியினாலே இனிமேல் ஷ. சின்னண்ணுவயங்கார் யென்கிறவர் 1808இல் எப்பிரல் 26ஆயில் பிறந்த ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கும் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ வெளிக்கட்டன் துறையவர்கள் தீர்மானப்படிக்கும் பறஸ்கு தங்களுக்கு நடந்தகொள்ளுவாராவும். அப்படிக்கி நடவாமல் மேலெழுதியதற்கு வினோதமாய்க் நடந்தால் அதுனாலே வரப்பட்ட தகராவுக்கு நானே முன்னின்று பாத்தியப்பட்டு உத்திறவாதம் பண்ணுவேனாவும். இத்தப்படிக்கி யென்றாலில் யெழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாசராகவாசாரியார், சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சேஷயங்கார் அலியேன், (ஒப்பம்) செங்கப்பன்.

True copy

(Signed)

A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

22nd February 1822—Similar bond by Vadagalai Regunatha Iyengar.

ஸீல்.

1822ஆம் பிப்ரவரியில் 22வது திருச்சினுப்பள்ளி சுபா வகையறா வேட அலிஸ்டர் அன்டு கலெக்ட்டராகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜ் பிலிப்சு துறையவர்கள் கும்பினிசர்க்காருக்கு ஸ்ரீதங்கத்திலிருக்கும் வாத்தியார் நெருணாயங்கார் பெழுதிக்குடுத்த முச்சிவிக்கை.

என்னவென்றால் 1808ஆம் ஏப்பிரல்மீ 26வதில் பிறந்த ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புக் குவிரோதமாய் நடந்தமித்தியம் யென்னை ஆறியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் நிருத்தி பிந்திருக்கிறபடியினால் நான் இனிமேல்ப்பட ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கும் மகா-ரா-ஸ்ரீ வெசிக்ட்டன் துறையவர்கள் தீர்மானப்படிக்கும் பறஸ்கு தங்களுக்கு நடந்தகொள்ளினாலும்கூட அந்தப்படிக்கி நடவாமல் வினோதமாய்நடந்தால் ஆறியவிட்ட வாசலுக்கு வெளியில் யென்னை நிருத்திப்போடுகிறதும் மல்லாமல் சர்க்காரில் விதிக்கப்பட்ட அபராதமும் குடுப்பேனாலும்கூட. அதற்காக ஜாடீனும் சொல்லிவைக்கிறேன். இந்தப்படிக்கி யென்றழியில் யெழுதிக்குடுத்த முச்சிவிக்கை.

(ஒப்பம்) ரெருணாயங்கார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சடகோபயங்கார். (ஒப்பம்) அப்பு.

True copy

(Signed)

A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

23rd February 1822—Similar bond by Vadagalai Chinna Annaviengar.

ஸீல்.

1822ஆம் பிப்ரவரியில் 23வது திருச்சினுப்பள்ளி சுபா வகையறா வேட அலிஸ்டர் அன்டு கலெக்ட்டராகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜ் பிலிப்சு துறையவர்கள் கும்பினிசர்க்காருக்கு ஸ்ரீதங்கத்திலிருக்கும் சின்னண்ணுவயங்கார் யெழுதிக்குடுத்த முச்சிவிக்கை.

என்னவென்றால் நான் 1808ஆம் ஏப்பிரல்மீ 26வதில்பிறந்த ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு வினோதமாய் நடந்தமித்தியம் யென்னை ஆறியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் நிருத்திப்போடுகிறபடியினால் நான் இனிமேல்ப்பட ஜில்லாகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படிக்கும் மகா-ரா-ஸ்ரீ வெசிக்ட்டன் துறையவர்கள் தீர்மானப்படிக்கும் பறஸ்கு தங்களுக்கு நடந்தகொள்ளினாலும்கூட அப்படிக்கி நடவாமல் வினோதமாய்நடந்தால் ஆறியவிட்டவாசலுக்கு வெளியில் யென்னை நிருத்திப்போடுகிறதும் மல்லாமல் சர்க்காரில் விதிக்க அபராதமும் குடுப்பேனாலும்கூட. அதற்காக ஜாடீனும் சொல்லிவைக்கிறேன். இந்தப்படிக்கி யென்றழியில் யெழுதிக்குடுத்த முச்சிவிக்கை.

(ஒப்பம்) சின்னண்ணுவயங்கார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாச குகவாசாரியர் அறிவேன். (ஒப்பம்) அண்ணுவயங்கார்.

True copy

(Signed)

A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

21st June 1822—Collector's order to Peshkar to enquire about some irregularities of Archakas.

ஸ்ரீதங்கம் தேவஸ்தானம் வேட பேஷ்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவு டைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திரூக்ட்டு.

என்னவென்றால் பூரீகங்கை சுவாமியாராக்கும் நாச்சியார் சத்துக்கோவிலுக்கும் நித்தியப்படியில் மந்திரியானகாலம் பெரிய அவசரம் திருவாரூர் தீர்த்தசெய்கிறதற்கு சாஸ்திரப்படிக்கு கலசமஸ்தாபித்து திருமஞ்சளம் செய்கிறதற்கு நாள் 1-க்கு அரிசி, நெய், பாக்கு, வெந்திலை, சந்தளம் இவைகளுக்குத்து ஷே சந்தளம் முதலானவைகள் சாஸ்திரப்படிக்கி நடக்கவேண்டியதற்கு அந்தப்படி நடப்பினைவராமல் நெல்லு அரிசி முதலானவைகள் மாதந்திரம் அர்ச்சகர்கள் கொண்டுவராதாக இன்னியதினம் ஸ்தலத்தார் அர்ஜீமூலமாய் தெரியவந்தகாரியத்துக்கு.

நீர் ஷே சங்கதிகள் விசாரணைசெய்து சாஸ்திரப்படி சுவாமிகாரியம் நடப்பிவிக்கவேண்டியபொருப்பு உம்முதாயிருக்க அப்படிக்கி நடத்தாமல் முதலானவைகள் அதிகப்படியில் நடப்பிவிக்காமல் வினாய் நெல்லுமுதலானவைகள் அர்ச்சகர்களுக்கு சூடுக்கவேண்டியதென்ன; அதற்கு, சரியான முகாந்திரம் யெழுதியனுப்பிவிக்கிறதமல்லாமல் அப்படிக்கி நடத்த பணம் முதலானவைகள் நடப்பிவிக்காமல் நெல்லுமுதலான சாமான்கள் அர்ச்சகர்கள் கொண்டுவராதாக நியமமாய்தோற்றத்துவே இனிமேல் சாஸ்திரப்படிக்கி நடத்த பணம்முதலானவைகள் நித்தியப்படியிலும் அதியப்படியிலும் நடப்பிவிக்க ஷே சாமான்கள் கொண்டுவராமல் திட்டம்செய்யவும். அப்படி நடப்பினைவராமல் யெந்த அர்ச்சகர்கள் யிருக்கிறானோ அப்போப்பட்டவனுக்கு ஷே சாமானும் குடாமல் பூணையிச்சம் அய்கேஜியில் நாகல்செய்கிறதும் தவிர ஷே அர்ச்சகர்க்கையும்கட்டி அஞ்சு தேவஸ்தானம் கச்சேரிக்கி அனுப்பவும்.

1823 ஜூன் 21 வ. திருச்செருப்பள்ளி.

யாதாந்து இதுபாத்தெழுதின சன்னது பதிவு டைரியில் பிளிப்சு தரையாவர்கள் சயல்யென்று யெழுதப்பட்டிருக்கிறது. சரியான நகல்.

29th July 1826—Decree in Civil Suit 82 of 1825 to the effect that the Vadagalais cannot recite Vedas.

Dewany Adaulut Zillah Kumbakonam.

Present—George Frederick Cherry Esquire, Judge.
Original Suit No. 82 of 1825.

Plaintiff—Kurathalvar Aiyangar of Srirangam.

Versus.—

- Defendants.—1. Parasara Bhuttur. 2. Vadavyasa Bhuttur. 3. Pillachy Vathiar.
 - 4. Kasturi Aiyangar. 5. Kuppanicugar. 6. Srirangachari. 7. Srinivasaiyengar.
 - 8. Tuudulam Venkita-Krishniengar. 9. Raniengar and 10. Veeraperumal of the same place.
- Srinivasachariar, Pleader to the 1st Defendant and Venkata Row, Pleader to the 2nd, 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants.

Decree

The plaintiff in his petition filed on the 29th March 1825, stated that he is one of 34 Brahmans of Srirangam, who are formed into a company or body for the purpose of making Veda Parayanam (reciting the Vedas) behind the Swami at the Srirangam Pagoda on the occasion of its being carried at processions, and that he had paid Rs. 12½, as usual, to that body, for his being received amongst them, on the 20th of Auvani of Yoovah (1815) and had from that period, recited the Vedas, and thereby had become entitled to receive a share of the emoluments receivable by that body; that the Defendants had allowed him his share up to 15th of the month Chittirai of Tarunah (April 1824) but have refused it since. The plaintiff therefore calculating the emoluments from the 16th Chittirai to 16th Masi (or April 1824 to February 1825) at a sum of Rs 510, claimed for his share (being one in 34) Rs. 15. He further

stated that although the 1st and 2nd Defendants have no share in the said emoluments, he had sued them also from their being "Heads or Managers of that body".

The 2nd Defendant in his answer filed 28th July 1825, stated that the Plaintiff being a Vadagalai Brahmin had no right to force himself into the body as all those who performed "Veda Parayanam" were all Brahmins of the "Tengalai Division"; that the plaintiff had never enjoyed that privilege which was given solely to the "Tengalai Brahmins" by a decree passed by the Zillah Judge Mr Latham in Original Suit No. 130 on the file of the Late Zillah Court of Trichinopoly under date 28th April 1808 as well as by orders issued by the Collectors of Trichinopoly and that this suit being instituted in opposition to that Decree ought to be dismissed under sections 9 and 10, Regulation II of 1802.

The 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants admit at the bottom of the above answer, that it is correct.

Against the 5th and 8th Defendants, the cause was tried *exparte*.

The first Defendant in a separate answer filed on the same date admitted the correctness of the plaint but denied the Plaintiff's right to sue him as Defendant.

The Plaintiff in his reply filed on the 6th August 1825, stated that the Decree in Original Suit No. 130 related merely to the performing certain ceremonies in the houses at Srirangam and not to the making "Veda Parayanam" at the pagoda that the orders of the Collectors have likewise no reference to the subject in question; and that Brahmins of the Vadagalai division were admitted into that assembly and had been so both before and after the passing of the Decree in No. 130; that there are even now in that body 8 other persons of Vadagalai, besides the Plaintiff, of whom 5 had been admitted before; and 3 others together with the Plaintiff subsequent to the date of that decision.

The Rejoinder filed on the 22nd August 1825 is merely a repetition of the answer given by the 2nd Defendants &c.

The Plaintiff filed no document, but examined 3 witnesses viz, 1. Annathurai Aiyangar, 2. Vengaiyengar, 3. Prinivasaiyengar.

The Defendants filed 3 documents viz:—

1. Copy of a Decree in Original suit No. 130 on the file of the Late Zillah Court of Trichinopoly
2. An order issued by the Collector of Trichinopoly under date 6th March 1818.
3. An order issued by the Collector of Trichinopoly under date 15th March 1824.

The Defendants examined 3 witnesses, Viz:—1. Seshaiyengar. 2. Ayyasami Aiyangar. 3. Vengooviyengar.

The Zillah Judge having attentively perused the pleadings in this suit as well as Vouchers filed, and heard the evidence given by the witnesses on both sides, comes to the following conclusion.

1. That it appears to the Court that the Plaintiff has clearly brought the claim against the Defendants by this suit with the intention of creating a right not only for himself, but for all other Brahmins of the Vadagalai division "residing at Srirangam to perform the Veda Parayanam" at the pagoda alluded to in the pleadings.

2. That by the Decree passed by Mr Latham formerly the Judge of the Zillah Court of Trichinopoly under date the 28th April 1808 in Original suit No. 130, it appears evident that all right and control as to the performance of all and each of the ceremonies required for that Pagoda was declared by him to be vested in the Brahmins of that Establishment, who were of the "Tengalai division" and that all others were prohibited from interfering with or doing any of the ceremonies first "except with the acknowledged consent and approbation of the Tengalai Brahmins".

3. That as no appeal against that decision appears ever to have been admitted, the Zillah Judge is of opinion that under the provision of sections 9 & 10 Regulation II of 1802,

the Plaintiff's suit must be dismissed and he does, accordingly nonsuit the Plaintiff, with costs, as specified herounder.

To be paid by the Plaintiff to the 2nd, 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants.

Value of stamp paper	Rs. 12	8	0
Batta to peons	Rs. 1	8	10.
Fees of the Pleader	Rs. 0	12	0
Total Rs.	14	12	10

To the 1st Defendant.

Value of Stamp paper	Rs. 1	8	0
Fees for Pleader	Rs. 0	12	0
Total Rs.	2	4	0

To be borne by the Plaintiff.

Value of stamp paper	Rs. 8	0	0
Batta to peons	Rs. 2	9	1
Total Rs.	10	9	1
Total Rs.	27	9	11

Total—Rupees Twenty-seven, annas nine, and Pies eleven.

Given under my hand and the seal of the Court House at Kumbakonam this 29th day of July 1826.

(Signed) G. F. CHERRY,
Judge.

21st August 1826—Collector's order to Peshkar to secure Nabob's Kowl Nama properly.

செ. 16.

ஸ்ரீமங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் அப்பாசாமிமுதலியாருக்கு.
என்னவென்றால் முன்னாலே நவாபுசாயப்பு அவர்கள் கன்னையில் ஸ்ரீமங்கம்கோவிலுக்
கு குடித்திருக்கிற கவுல்நாமாயென்கிற தஸ்தவேஜை மருபடியும் அனுப்பியிருக்கிறோம்கை
யால் அதை மாஸூல்பிரகாரம் ஸ்தலந்தார் ஐந்துபேரையும் வைத்துக்கொண்டு கருகலத்தில்
முத்திரைபோட்டு ஐக்கிருதைப்படுத்தவும்.

1826ஆம் ஆகஸ்டு 21

முசாம் திருச்சினுப்பள்ளி.

(Signed) R. GRANT.

25th July 1827—Collector's order to Peshkar about Archaka Salviengar's dismissal.

லில்.

1827ஆம் ஸ்ரீமங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட
சன்னத பதிவுடைரியிருந்து பெடுத்தெழுதிய பெக்ஸ்திருக்ட்டு.

செ. 26.

சூலை 25

என்னவென்றால் ஷே கோவில் அர்ச்சக சாலுவய்யங்காரியென்கிறவன் கோவில் கீத
லத்தாரில் முதன்மைபான ஸ்ரீரங்க நாராயணஜியாரை உதாரணமாய்பேசி அவமானம்செய்த
தாய் ஷேயார் உருவில் பிழைசெய்தசங்கதியை காட்சிகள்மூலமாய் விசாரணைசெய்ததில் பி
ழைக்கண்டிருக்கிறபடிக்கி ஷே அர்ச்சகசாலுவய்யங்காரியென்கிறவன் அவமானமாய் பேசி
னதாக பூர்த்தியாய் குகவானதானபடியினாலே அந்ததப்பித்தத்துக்காக அர்ச்சகசாலுவய்யங்கா
ரை அர்ச்சகமிராமலிநுந்து பர்த்தர்ப்புசெய்திருப்பதானாலே இனிமேலாக ஷேயான் கோவிலி
ல்போய் கவாமிபூஜைமுதலான ஷுழியங்கள்செய்வாமல் திட்டமசெய்யவும். அதறியவும்.

1827ஆண்டு சூலை 25உ.

முகாம் திருச்சிகுப்பள்ளி.

True copy. (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

28th August 1827—Archaka Kaniyatchi not alienable
Saluvliengar kept out.

லில்.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் வேட்டேய்க்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவு
டைரியிலிருந்து பெறத்தெழுதிய பெக்ஸ்திருக்கட்டு.

நெ. 66. 28உ.

என்னவென்றால் ஸ்ரீரங்கம் கோவில் அர்ச்சகன் குப்பணயங்காரென்கிறவன் அர்ச்சக
ன் சாலுவய்யங்காரருடைய சொந்தமான காணியாகுகி சிறுதுகளைத்தான் போக்கியத்துக்கு அ
ன்பது ரூபாய்க்கிவாங்கிக்கொண்டு தன்பேருக்கு தந்தவேக பெழுதிக்கொடுத்ததாகவும் ஷே
சாலுவய்யங்கார் காணியாகுகினை ஐப்பத்திபண்ணச்சொல்லி உத்திரவானதாகக் கேழ்கிப்பட்ட
டறாயும் தான்வாங்கியிருக்கிற காணியாகுகினை ஐப்பத்திசெய்யாமலிருக்கும்படி உத்திரவாக
வேணுமென்று அருளிலிருந்து பிட்டலுள்ளசங்கதியை உத்திரவுப்படிக்கி விசாரணைசெய்ததி
ல் பிட்டலுள்ள ஷே சாலுவய்யங்கார் காணியாகுகியை விபனூ ஆவனியீ 25உயில் நூ. 50
க்கு போக்கியம்வாங்கினதாக சாகுகியெழுத்துப்போட்டவர்களாலே குகவாயிருக்கிறதெ
ன்றும் ஆனால் 16ஆண்டுகள்முன்பு 3உயில்புறந்த சன்னது விளம்பரப்படிக்கி சர்க்காரில் தெரி
யப்படுத்தாமல் போக்கியம் வாங்கியிருக்கிறானென்றும் அப்படிக்கி போக்கியம்வாங்கினது பி
றட்டாக காணப்படுகிறதென்றும் நீர்வெழுதிய 50உவது நெ. அர்ஜிவகையரூலத்தது.

அதகாரியத்துக்கு உத்திரவுசெய்கிறதென்னவென்றால் ஷே அர்ச்சகன் சாலுவய்யங்
காரென்கப்பட்டவனை அர்ச்சக அலுவலிலிருந்து பர்த்தர்ப்பு செய்திருப்பதினாலேயும் ஷே
யானுக்கு பதிலாக நேமகமாகப்பட்ட அர்ச்சகன் ஷே யான் காணியாகுகியைச் சேர்ந்த வருமா
னம் கைப்பத்திக்கொண்டு கவாமிகாரியம் பர்த்தரவார வேணுமாகச் செய்யவும். ஷே பிட்
டலுள்ள ஷே விளம்பரத்துக்கும் உத்திரவுக்கும் விநோதமாய் போக்கியம் வாங்கியிருக்கிற
தாய் சொல்லுகிறதினாலேயும் அப்பேரப்பட்ட போக்கியத்தை ஒருபோதும் மஞ்சூர் செய்ய
த்தக்கதில்லை. ஆகையால் முன் உத்திரவுப்படிக்கி ஷே சாலுவய்யங்காரருடைய காணியா
ட்சியை ஐப்பதியில் வைத்து ஷே அர்ச்சகவேலைக்காக யோக்கியனாக ஒருவனை ரெயித்து மிசலு
க்கு அருளுக்கு அனுப்பவும்.

1827ஆண்டு ஆகஸ்டு 28உ.

முகாம் அரியலூர்.

(True copy)

(Signed) Assistant Collector.

21st August 1827.—Collector's order to Peshkar about enlistment
of Adhyapakas.

வில்.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் வேட்பேஷ்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவு
டைரிபீஸிருந்து எடுத்தெழுதிய வெகஸ்திராக்ட்டு.

நெ. 18. யென்னவென்றால், அத்தியாபகம் அண்ணக்கார வெங்கிறவர் அத்தி
யாபக சங்கதியை குறித்து அருளில் குடுத்த பிட்டுஷனை அருள் இண்டார்க் உத்திரவுபிரகார
ம் விசாரணை செய்து ரிபோர்ட்டிப்பண்ணியிருக்கிற சங்கத்தை குறித்து ரீய வெழுதிய 31 நெ.
அர்ஜியும் அதற்குள் அடக்கம்பண்ணி அனுப்பினித்த வாசகமுமுலங்களும வந்தது. அது கா
ரியத்துக்கு னை அத்தியாபகம் கோவடிவில் சேர்ந்தவர்கள் யாராவது வெளியில் சஞ்சாரம்
போயிருந்தால் அவர்கள் வருகிறபரிசுந்தம் புதுசாய் அத்தியாபகம் சாத்தபெத்தனப்பட்டவா
ள் காத்திராமல் அத்தியாபகம் சாத்தபெத்தனென்று மற்ற அதியாபகாரும் ஸ்கானீசாரும்
சொல்லி வாக்குமுல மெழுதிக்கொடுத்ததாக உம்முடைய அர்ஜியில் கண்டிருக்கிறபடியினு
லே அந்தப்பிரகாரம் புதுசாய் அத்தியாபகம் சாத்தபெத்தனென்று காத்திருக்கப்பட்டவர்களை
யெல்லாம் மாமுலபிரகாரம் சம்பவணை கொடுத்து அத்தியாபகம் சாத்தபெத்தனென்று திட்டஞ்
செய்யவும், பின்னும் னை அத்தியாபகம் சங்கதி ஸ்தலத்தாரில் ஒருவருடிய அண்ணக்கார
க்கு சேரவேண்டிய வருமானத்தை இன்னொரு உத்திரவு கொடுக்கவலாக்கும் தேவஸ்தா
னம் சச்சேரிபில் அமானத்துவைச்சவும்.

21-8-27.

முகாம் தச்சக்குரிக்கி.

(True Extract) (Signed) A. RAMACHANDRA ROW, Asst. Collector in charge.

10th October 1827—Collector sanctioning certain expenses incurred in
suit against Vadagalais.

நெ. 109.

ஸ்ரீரங்கம் வகையறு தேவஸ்தானம் வேட்பேஷ்கார அனுசாயக்கணக்கு அனுப்பின
சன்னது.

யென்னவென்றால், தென்னை வடகலை விவாச்சியத்தில் கோர்ட்டி தீர்ப்பு முதலான
தஸ்தவேகைள் ருயசம் வெஞ்சுவய்யக்காரும் பகோணம் பில்லா கோர்ட்டிக்கு போய்வாங்கி
க்கொண்டு வந்ததாகக் அச்சக்கடுதாசி முதலான சிலவாணைக்காக ஜாப்தா அனுப்பியிருக்
கிறபடியால் னை ஜாப்தாப்படிக்கி சிலவாணை 27 காலே முதுவிசத்துக்கு வருள் ரூ. 10
போக பக்கி ரூ. 17 காலேமுதுவிசம் கணக்கிலே சிலவெழுதிக்கொண்டபடி உத்திரவாக
வேனுமென்று ரீய வெழுதிய 96வது நெ. அர்ஜி வந்து சேர்ந்தது.

உத்திரவு செய்கிறதென்னவென்றால் னை ஜாப்தாவில்கண்டிருக்கிற ருயசம் வெக்கு
வய்யக்கார வகையறு பேர்களுடைய படிசெல்லவு ரூ. 8 காலேமுதுவிசம் னை யார்க்கள் சர்க்
கார சேவுகத்திலிருக்கிறவாணைகையால் அத்தப்படி பாபத்து முகளுகுடுக்கக்கூடாது. அது
போக மற்ற அச்சக்கடுதாசி வகையரா செலவு ரூ. 19க்கு சென்று ரூ. 10 போக பக்கி ரூ. 9
ம் கணக்கிலே சிலவெழுதிக்கொள்ளவும் அதரியவும்.

10-10-27.

திருச்சினுப்பள்ளி.

Collector.

11th August 1829 - Collector's order to Peabkar about the repair of Prakaram walls.

ஸீல்.

செ. 41.

ஸ்ரீரங்கம் டிப்டி பேஷ்கர் திருமலையாவுக்கனுப்பின சன்னத.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீரங்கம் சித்திநாவிதி, உத்திரமலிசி, அடைபலனஞ்சான், இந் த முதுவீதி மசன்களை பரக்கும்போது மதிவிலி ரந்து வெகு காலமுடன் விழுந்துபோயிருக்கிறபடியினாலே அந்த இடங்களிலெல்லாம் சுத்திப்பார்த்து விழுந்துபோன காலங்களில் இப்போது ஆஜரின்றிக்கப்பட்ட காலங்களை ஆராய்ச்செய்துகொண்டு ஆஜரிலலாத காலங்களை காலமுடன் விழுந்த இடங்களிலிருக்கிற வீட்டுக்காரர்களைக்கொண்டு ஆஜர் செய்துகொண்டு அது சங்கடிகளை அஞ்சுருக்கு ரீதியாட்டி செய்யவும்.

11-8--29.

மு. திருச்சிணுப்பன்சி.

17th June 1833.--Saddar Adaulat Proceedings that the Decree of 1808 is executable.

At the Court of the Saddar Adaulat, Monday 17th June 1833.

PRESENT.

The Honorable William Oliver Esquire, *Chief Judge.*

„ Charles May Lushington Esquire, *1st Puisne Judge.*

„ Thomas Alexander Oakes Esquire, *2d. 2nd Puisne Judge.*

„ William Huddleston Esquire, *3rd Puisne Judge.*

Road Petition presented on the 11th March by Krishniengar and others.

(Here enter M. P. No. 51 of 1833.)

1. The prayer of the petition is that the Court will not issue orders for the emolument of the decree in O S No 130 of 1803 on the file of the Zillah Court of Trichinopoly, wherein the Plaintiff's sued to recover the sum of Pagodas 416, Fanams 22, the amount of damages alleged to have been sustained by them in consequence of the performance by the Defendants of certain ceremonies, at which, they, the Plaintiff's, claimed a right to officiate and to receive for the performance thereof, certain fees.

2. The grounds upon which this application is made are, 1st that the subject of the decree is different from that of the plaint, "by which the Court understand the petitioners to mean that the points determined by the decree are different from those which it was the object of the suit to put in issue, 2nd that the decree itself is wholly contrary to Dhurmasastras, religious customs and the Regulations; 3rd that the decree has remained unexecuted for 25 years; 4th that neither the petitioners nor their adherents were Defendants in the cause;" by which the Court suppose to mean that neither the petitioners nor the persons of whom they are representatives were parties to the suit; 5th that the decree is likely to affect many people; and 6th that that the decree has been overruled by several decisions subsequently passed.

3. In regard to the first plea, it appears to the Court quite plain from the petitioners' own statement as well as from the recital in the decree that the rights and the privileges of the Plaintiff's were fit and necessary subjects of enquiry in the determination of the suit and that the main object of the suit was to obtain a judicial decision upon those rights and privileges. This plea, therefore, the Court consider to be altogether unfounded and it is the only one advanced, which if well founded and brought forward in a reasonable time after the passing of the decree, might perhaps have warranted the interference of the Court to declare the decree void and of no effect.

4. The second plea is one upon which the Court cannot enter without contravening

the provisions of section 21 Regulation II of 1802, which was in force when the decree was passed and for more than a year afterwards.

5. In regard to the third plea, all that needs to be observed is that the non-execution of a decree does not work its nullity nor afford any ground for declaring it null.

6. Neither does the fourth plea afford any ground for annulling the decree. Whether the petitioners are bound by the decree is another question. In general, a decree is conclusive or admissible in evidence only between the parties to the suit or those deriving under them, but there are exceptions to this rule; and whenever the matter in dispute is a question of public right or *lex loci* as in the present instance, a Judgment is evidence for or against parties other than those who were actually concerned in the suit. All persons standing in the same situation are affected by such Judgment and it is evidence to support or defeat the right claimed. The Court observe that litigation would be interminable, if in cases like the present the same subject matter were left open to dispute as often as new parties may arise.

7. The Court are not clear that they correctly comprehend the scope of the fifth plea, but it seems to them that it is in effect the same as the preceding one, and is inadmissible as a ground for annulling the decree.

8. In support of the sixth plea, a reference is made to the decree of the Zillah Court in O. S. No. 5 of 1825 and to the decree of the Provincial Court in O. S. No. 64 of 1812 as well as to Regulation VII of 1817. It appears clear to the Court that the provisions of the Regulation VII of 1817 have nothing whatever to do with the matter in dispute in this case, and the decree referred to would appear to have as little effect as far as the points decided by those decrees, can be gathered from the statement contained in the petition.

9. Upon the fullest consideration, the Court are decidedly of opinion that the prayer of the petition is totally inadmissible.

17th June 1833.

10th April 1835—Collector's order to Peshkar about the dismissal of Archaka Anaviengar, Pandari Desikamiengar and Karnam.

நெ. 107.

ஸ்ரீரங்கம்வகையரு தேவஸ்தானம் வேட்பேஷக்கார சுப்பாபிள்ளைக்கு.
என்னவென்றால், காளது 1812 லுள்ள ஸ்ரீரங்கம்வகையருமேயில் போட்டிருந்த ஒரு
டியானம்வகையரு கீ. 24½ பொருமான தடயங்கள் திருட்டுப்போவாகத்தியை காரியதாப
படி குண்டுசொலை போலீஸ்மாரூ விசாரணைபண்ணி யெழுதிய அறிவிப்பும் தஸ்தாவேஜ்களும் வந்த
து.

அதுகாரியத்துக்கு ஷ. போலீஸ் அறிவினுடைய அறிவினாலேயும் தஸ்தாவேஜ்கள்
குலேயும் பார்க்கும்போது ஷ. தேதியில் புகைமுறை அச்சகன அண்ணாவய்யகார பரிசா
ரகம் தேசிகமய்யகார இவர்கள்மேயில் அதுமாவதுதருகிற யிடமாயிருக்கிற தமல்லாமல் ஷ. யி
ருவரும் உம்முடையமுன்பாக யெழுதிவைத்த வாக்குமுலததில் ஷ. திருட்டுப்போன சொ
த்தின் மதிப்புக்காயத்த தாங்கள்செய்துத்திவைக்கிறதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியினாலே
யும் ஷ. தேவஸ்தானம் கற்ணன் அன்வையதனம்பகல் ஷ. அம்மன் தெரிசனத்துக்குப்போய்
செய்க்கக்கொண்டுபோனவுடனே ஷ. நகை களவுபோனதாக காணப்படுகிறதற்குதவிர பகன்
ல்வெயல்லாரும் பொழக்கமா யிருக்கப்பட்டவேளையில் வேறாதிருடர்கள்வந்து அய்யவாயு து
னிச்சலாய்திருட யெய்யிருதென்று காணப்படுவதால் ஷ. முன்றுபேரும்ஷ. மேயெழுதிய
படி தடயத்தை யெடுத்திருப்பார்களென்று காணப்படுகிறபடியினாலே களவுபோன தடயத்தி
ன் மதிப்புக்காயத்தை ஷ. முன்றுபேர்யிடத்திலும் உடனே வருல்பண்ணி களவுபோன தடய
ங்களுக்கு பதில்களையெய்திச்சு தேவஸ்தானம் தாக்கல்பண்ணிக்கொள்ளுகிறது. மல்லாமல்
ஷ. முன்றுபேரையும் பர்த்துப்படி பண்ணியிருப்பதினாலே, ஷ. அச்சகன பரிசாரகனுக்கு

பதில் கேமித்த தெரியப்படுத்துகிற துந்தவிர கர்ணனுக்குப் பதில் கேழுக்கம்பண்ணி முசலுக்காக அருளுக்கு அனுப்பவும் அரியவும்.

1835ஆம் ஏப்ரல் மீ 10உ

(Signed) H. M. BLAIR, Collector.

முசிரி.—ஈ. சாமரூவ், குமாஸ்தா அருர். மு. லக்ஷ்மணரூவ், தே. கிறிஸ்தேதார்.

24th April 1835—Reminder about the above order.

1835ஆம் ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார்பேரூவ் அனுப்பப்பட்ட சன்ன து பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெகண்டி ரூகட்டு.

128 செ. ஏப்ரல் மீ 24உ

என்னவென்றால் ஒறையூர் நாச்சியாரம்மன்கோவிலில் திருவாரணம் களவுபேரண ச க்காரில் அர்ச்சகர்கள் பரிசார்கன் கணக்கன் மூன்றுபேரையும் நானது மீ 10உயில் பர்த்தருப் புகெய்து திருவாரணத்து மதிப்புதகை கூ. 24½ ஷை யார்களிடத்தில் வரூவ்செய்யும் படி யாரும் பதில் அர்ச்சகன் பரிசார்கன் கேமிக்கும்படியாயும் கணக்குக்காக ஒருவனை மிசலுக்கு யனுப்பும்படியாயும் 107-வது சன்னது யனுப்பியிருந்ததல்லவா. அதுகாக இதுவரையில் நீர்செய்திருக்கிற சாக்கிரதையை திசத்துடன் அரினிக்கிற துந்தவிர மூண்டத்திறவுப்படி கணக் கணக்குப்பதில் ஒருவனை மிசலுக்காக அருளுக்கு அனுப்பவும்.

1835ஆம் ஏப்ரல் மீ 24உ.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.
லீல்.

11th September 1835—Collector's order to Peshkar to enquire about the absence of certain Archakas without leave.

1835ஆம் ஸ்ரீமங்கம் வகையறு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார்பேரூவ் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெகண்டி ரூகட்டு.

294 செ. செப்டம்பர் மீ 11உ.

என்னவென்றால் ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீமங்கனாதசுவாமிக்கி அர்ச்சகன் மூ தலாகிய ஊழியம்செய்யப்பட்ட குப்பாயட்டன், சாலுயட்டன், முத்தியாலுதம்பி குப்பாயட் டன் இந்த மூணுபேரும் கோவிலில் ஆஜரில்லாமல் அய்திருபாத்துக்கு போயிருக்கிறதாக கிரு வணியங்கார அருளுக்கு யெழுதியிருக்கிற அர்ஜியை இதில் அடக்கமாய் உம்மிடத்துக்கு அ னுப்பியிருக்கிறது.

அதுகாரியத்துக்கு மேலெழுதிய மூணுபேரும் யெப்போதும் கோவிலில் காத்திருக் து அர்ச்சகன் முதலாகிய ஊழியர்கள் பர்த்தவாப்பட்டவர்கள் ஆஜரில்லாமல் போயிருக்கி றது கிறந்தானு அப்படி போயிருக்கப்பட்டவர்கள் யார்க்கு திவின்பேரில் போயிருக்கிறார்க ன். அதுகங்கையை செம்மையாய் விசாரணைசெய்து தஸ்தாவேலிகள் அசல் அர்ஜியுடனே அருளுக்கு சிக்கிரம் ரிப்போர்ட்டுசெய்யவும்.

1835ஆம் செப்டம்பர் மீ 11உ.

முசிரி.

யாநாத்து. இதுபர்த்தெழுதின அசல் சன்னது பதிவுடைரியில் ப்பெளர் கலெக் ட்டர்யென்று இக்கிலிஷில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector

14th December 1835 - Provincial Court's reply to Collector that the Decree of 1802 is enforceable.

Extract from the Proceedings held before the Southern Provincial Court of Appeal on Monday the 14th December 1835.

PRESENT.

Henry Dickinson Esq Acting First Judge.
G M Ogilvie Esq. Second Judge.

Read letter under date the 11th Instant, received from the Collector of Trichinopoly stating that he had received a precept from the Zillah Court of Cumbakonam requiring him to carry into execution the Decree passed in No. 30 of 1802 on the file of the late Zillah Court of Trichinopoly; but that notwithstanding that he has caused the Decree to be published, he has met with so much opposition in carrying it into effect, that he anticipates being compelled to make return to the Zillah Court, that he is unable to execute it. He therefore solicits instructions of this Court for his guidance.

By the Decree in question, a copy of which accompanied the foregoing letter, the Court discover that the sect of Brahmins called Tengaliars of Srirangam prosecuted those of the sect called Vadagaliars in order to establish their right to the performance of certain ceremonies within the Sappthaprakaram of the Sriranganathaswami Pagoda, in Srirangam, of which they had been deprived by the Defendants and the decree after commenting on the evidence which had been offered in support of the Plaintiff's claim finally declares "It is therefore decreed, conformably to section 10 Regulation II. of 1802, that the Tengaliars be confirmed in their superiority over the Vadagaliars of Sriranganathaswami Kovil in the Sappthaprakaram on the island of Srirangam, and that they be the Dictators in all the ceremonies to be performed to the Swamis therein."

The Collector sets forth that "The Vadagalai Brahmins who by it (the decree) are expressly prohibited from all interference in the ceremonies of the Pagoda, have on several occasions since its publication infringed on the rights and privileges confirmed exclusively to the Tengaliar's sect and he adds that very lately they went so far as secretly to strike off the Tengalai Tiruman, from one of the gateways of the pagoda, and substituting the distinguishing mark of their own sect in lieu of it"

The Collector goes on to say "I am not aware of any Regulation by which I am authorized to inflict punishment on the parties offending against the Decree when no actual breach of the peace takes place; but it does seem a hard case; and bears the appearance of an anomaly in the law, that after regular Judgment of a Court passed and ordered to be enforced, no means should exist of putting the said sentence of the law into execution; so that the party in whose favour certain rights have been decreed are obliged to maintain those rights by force, thereby rendering themselves liable to punishment by the Magistrate or they must have recourse on every occasion of those rights being invaded, to an expensive civil process for the recovery of damages. By this means, the Magistrate concludes, "the disputes between the parties may be rendered interminable, as the Vadagaliars have shown the utmost determination to set at defiance the Decree passed against them; and the probability therefore is, that harassed by the continual encroachments of their opponents, the Tengaliars who are by far the weakest sects will be compelled to give up their undoubted exclusive rights and privileges in the Srirangam Pagoda"

With regard to the decree in question, the Court have to remark that standing as it does unaffected by any subsequent decision of a superior Court in appeal, it is final, and cannot hereafter, by any authority whatever, be altered.

By the decree, the Tengaliars are declared to be entitled to certain rights, to the exclusion of the Vadagaliars. In the free and peaceable enjoyment of these privileges, the Tenga-

laws must be supported and protected and any man who may dare to interfere with them, must be taught that no one can set himself up against the law with impunity.

The Collector having carried the decree of the Court into execution so far as the publishing of it in the Pagoda, and the directing that attention should be paid to it by the Public servants of the establishment are concerned, can, as the Court apprehend, have no difficulty in maintaining the order thus established by it inviolate.

The Collector acknowledges that nothing can be more likely to lead to a breach of the peace than the determined opposition which is offered to the decree by the party against whom it is passed but it would appear from his arguments that he supposes that it is required by the Regulations that he should wait until a breach of the peace shall have been actually committed before he can interfere as Magistrate to maintain order.

In correction of the error into which the Collector has fallen the Court would direct his attention to the commencement of clause first, section 5, Regulation VI of 1827, by which he will find that as Magistrate, he is empowered whenever he may consider the peace of the community to be endangered, to require both personal recognizances and security for keeping the peace to be entered into and in the event of his requisition not being complied with, to commit the persons from whom they are demanded, to jail.

The Court cannot doubt but that a wholesome exercise of this power against all persons who set themselves up in opposition to the decree will soon reduce them to submission. In the event however of any violence being actually used, it will be the duty of the Magistrate to forward the parties to the Criminal Judge who will either punish them himself or commit them for trial before the Court of Circuit from whom they will doubtless on conviction receive such a lesson as will for the future effectually prevent them and others from setting themselves up against legal authority.

Ordered that extract from these Proceedings be forwarded to the Collector of Trichinopoly for his information and guidance.

(Signed) G M OGILVE,

Ag. 2nd Judge for Registrar.

(True Copy)

(Signed) JOHN HARRIS,

Civil Judge.

**24th June 1837—Archaka Gopala Bhaten, Sthanika Krishna Iyengar,
and a Paricharaka fined by Collector.**

No. 219.

என்னவென்றால் புத்திரங்களுக்கவசியமாருக்கு காணிக்கையாய் வைராஜகொண்டுவந்த காணிக்கையுடைய சர்க்காரிலும் தெரியப்படுத்தாமலும் வழங்கப்படிக்கி காணிக்கைகளை சாதாரண வாகவேண்டியதை மாமூல்வழக்கத்துக்கு விசேஷமாய் பரிஜாரானும் அவனுக்கு ஒத்தாரையாய் அர்ச்சகன் கோபாலபட்டன் ஸ்தானிகம் கிருஷ்ணய்யங்கார் ஒருசாணிக்கிராமம்வாங்கி திருட்டுத்தனமாய் வச்சிருந்ததாகவும் அதுசங்கதி செய்துகொண்டுவே தெரியவந்ததாகவும் அந்த தப்பித்தத்துக்காக பரிஜாரானுக்கு ரூ. 2 அர்ச்சக கோபால பட்டனுக்கு ரூ. 1 கிருஷ்ணய்யங்காருக்கு ரூ. 1 இந்தப்படி ஷெயர்களுக்கு ரூ. 4 அபராதம் விதிக்க ஆள்களிடத்தில் அபராதம் வசூல் பண்ணி கணக்கில் தகவல் செய்திருக்கிற சங்கதியை குறித்து நீர் எழுதிய 296 கெ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷே தேவஸ்தானத்தில் சுவாமிக்காக வரப்பட்ட காணிக்கை முழுவதும் சாத்தாரவன் வாங்கப்பட்ட வழக்கமாயிருக்க அந்த வழக்கத்துக்கு விசேஷமாய் ஷே பரிஜாரகன் முதலானபேர்கள் அபகரித்து கொள்ளவேண்டுமென்றதைப் பற்றி இப்படிக்கி திருட்டுத்தனமாய் வாகுகினைத சர்க்காரில் தெரியப்படுத்தாமலிருந்தது அவர்களப்பேரில் பாரி தப்பித்தமான காரியம். ஆனால் அவர்களிடத்தில் 4 ரூ. அபராதம் வசூல் பண்ணி யிருக்கி

நதாக நீர் யெழுதிருக்கிறபடியிலேயும் பாரி அபகுதம் விதிக்காமல் மாப்பு செய்திருக்கி
 றோமகையால் இனிமேல்படி இப்படிக்கி ஷெ யார்களுவது மத்தவர்களாவது தண்டைக
 ள் செய்தால் அவர்களுக்கு பாரி அபகுதம் விதித்து அவர்களை அதுவழியிருந்து தள்ளி வே
 றே கோரிக்கப்படும.

ஆகையால்த சங்கதியை ஷெ யார்களுக்கும் மத்தவர்களுக்கும் செம்மையாய் தெரி
 யப்படுத்தவும்.

24-6-37.

26th June 1837—Collector's order to Peshkar to give Korattu
 maniyam &c to Tengalais only.

வீல்.

ஸ்ரீரங்கம் வகையாறு தேவஸ்தானம் யேட் பேவக்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட 1837
 இலத்திய சம்மதம் பதிவுடைரியிலிருந்து எடுக்கெழுதிய செய்க்கிறோக்ட்டி.
 செ. 225. 26வ.

யென்னவென்றால் வருநிற 47-ம் பானிக்காக ஸ்ரீரங்கம் கோவில் ஜோடிபாபத்த
 கள் யேலம் போட்டதில் கொறட்டிமணியம் உத்தமணியம் வகையாறு குத்தகைகளை ஓர்ந்த
 துறைக்குக் கேட்ட வடகலை யிறுமணிகள் ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் மேன்மையான அதிகாரம் ஸ்தா
 பித்துக்கொண்டிருக்கிற தெய்கலை பிராமணிகள் எதிரி மதஸ்தானாக இருக்கையால் அவர்களை
 க்குறித்து நீரும் வந்தலத்தாரும் ஆசேதபம் செய்கிறதாகவும் ஷெ கோவிலில் அவர்கள் யாதொ
 ரு அதிகாரம் அல்லது விசாரணை செய்கிறதுவே கோவில் காரியங்கள் குற்றப்படுமென்று
 யலப்படவேண்டியதாக யிருக்கிறதாகவும் நீர் யெழுதிக்கொண்ட 262-வது செ. அச்சியிலு
 லே காணப்படுகிறது.

இந்த சங்கதியை செம்மையாய் ஆலோசித்ததில் கொறட்டிமணியம் உத்தமணியம்
 வகையாறு அலுவல் பார்க்கிறவர்கள் கோவில் காரியங்களில் யி தந்த விசாரணை அகத்தியமாய்
 செய்யவேண்டியதாக காணாது, அப்படிக்கி செய்கிறது வடகலை தெய்கலை இரண்டு மதஸ்தா
 களுக்கிருக்கிற கொடுமான விநேதத்துலுலே வடகலை பிராமணிகள் அந்த உத்தியோககையால்
 பண்ணினால் கோவிலில் வாங்காமல் சண்டை சச்சரவுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும்
 பின்னும் 1808 இலத்திய 130வது செ. தீர்ப்பு ஸ்ரீரங்கம் கோவில் காரியத்தில் பிறவேகிகிற
 து, அல்லது அதிகாரம் செய்கிறது இதுகணிசியிருந்து வடகலை மதஸ்தர்களை நீக்கி வைத்திருக்
 கிறதென்று அபிப்பிராயமாகி யிருக்கிறது. ஆகையால் ஓர்ந்த துறைக்கிக் கேட்ட வடகலை
 யார்களுக்கு ஷெ ஜோடி பாபத்த குத்தகைகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டியதில்லைபென்று ஈம்
 முடைய அலுவலென்று ஈம் நினைக்கிறோம். இது சங்கதியை அவர்களுக்கு நீர் தெரியப்ப
 தெற்கவும், பின்னும் போல பசலிக்கு ஷெ ஜோடிபாபத்த இஈயா வாங்கியிருக்கிறவர்களு
 க்கு தெரியப்படுத்தவேண்டியது யென்னவென்றால் ஷெ ஜோடிபாபத்துகளை போல நீண்ட
 தில் குத்தகை கொடுத்திருக்கிற சராசரி துறைக்கு ஒப்புக்கொள்ள சம்மதியானால் அவர்களு
 க்கு கொடுக்கப்படுமென்று அறியவும்.

26-6-37.

ஊ. திருச்சிலுப்பள்ளி.

(Signed) H. M. BLAIR, Collector.
 (True Extract)

(Signed) Deputy Collector.

28th November 1840 - Peshkar to Collector about the dismissal of original Pandaries in Big Temple &c. and the appointment of Archakas and other persons instead.

செ. 542.

திருச்செருப்பள்ளி சுபாவனையறு கலெக்டரனுடைய மகா-ம-ம-புதி மேஸ்தர் ஆர்தர் புலி ஆஞ்சலலே தனாவலர்கள் சமட்சமத்துக்கு ஸ்ரீரங்கம் வஸதாரா தேவஸ்தானம் யேட் பேவகார் வைத்தியநிக மூதலியார் வணக்கமாய் சலாட்செய்து யொழு சிக்கெண்ட ஆர்ஜி.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்தில் பண்டாரிகளால் களவு சம்பவீதது அவர்களை பர்த்தருப் புசெய்து கொல்லுகளை வேழகம பண்டாரிபோது அவர்களுடைய மைத்த ஊழியங்களை சர்க்கார் தரப்பில் வேழகம் செய்தவர்களில் சிலபேர்கள் இறந்துபோயும் அவர்களுடைய பதில் வேழகமானவர்களிடத்தில் ஜாமீன் முச்சலிர்கை வாக்கவில்லையென்கிற சங்கதிகளாகுறித்த நெற்கய்யங்கார் சமூகத்தில் கொடுத்த இங்கிலிஷ் பிட்டியனை பனுபயிடுருக்கிற காகவும் பண்டாரிகள் தன்னாபட்டபோது அவர்கள் பாத்தவந்த ஊழியங்களை சர்க்கார் தரப்பில் வேழகம் தஸ்தாவேஜுகளை வாக்செய்யுகிறதும் அப்படி வேயிகப்படலர்கள் இப்போதிருக்கிறதும் இல்லாதபேர்களுடைய பதில் வேயிக்கிறுகிற ஆகியவு மூதலான விவரங்களை ரிபோர்ட்டுசெய்யச்செய்யலி 200வது செ. சன்னதுசாழாச்சது.

அதகவலித்துக்கு ஹெ சங்கதிகளாகுறித்த முன்நடந்திருக்கிற நடவடிக்கைகளை ரிதர் மூலமாய் பாண்டலிடத்தில் ஹெ பண்டாரிகளை பர்த்தருப்புண்ணின சருகலம் வேலைக்கு மாத்திரம் கொல்லுகளை வேயித்து மைத்த ஊழியங்களை பிரபாணுள் செய்யவேண்டிய காரியமானவால் ஆந்த அலுவலர்களாகப்பட்டவர்களாய் உத்தியை வந்தயிகாரம் அறைகசட்டனைபைச் சேர்ந்த வஸதிரம் வேலைக்கும் அசியப்படிதனில் வெள்ளிப்பாதகிரம் வஸதாரா சாமாஸன் பொட்டியுடன் மண்டபத்துக்கு கொண்டுப்பாற வேலைக்கும் பாக்கு வெற்றலை அரிவாணம் அமத்த சலாபிக்கி அழுது செய்யப்பண்ணுகிறவேலைக்கும் முதல் தேதி உள்ளூரார் ஊழியத்துக்கும் 20 சிறுப்பதிராய் ஊழியத்தகரும வெங்குய்யங்கார், தரத்தமயங்கார், வெங்கிட்ட வீரோகவயங்கார், குட்டியுப்பலையங்கார், கஸ்தாரியங்கார் பின்னை குப்பனைப்பயங்கார், பிட்டியுணர் நெற்கய்யங்கார், இவர்களையும்,

சக்கரத்தாழ்வார கோயிலில் பரிசாரகவேலைக்கும் பெரிய கோவிலில் நித்தியப்படி களில் வெள்ளிப்பாதகிரம் வஸதாரா கத்திபண்ணுகிற வேலைக்கும் ஹைபுர் நாசரியாகோவிலில் கருகலம் வேலைக்கும் அசியப்படியில சிறுவாசி சோட்டை தெத்தை வர்க்கெகெண் ணெந்து கொடுக்கிற வேலைக்கும்,

சாந்து நாச்சியார் கோவில் பரிசாரக வேலைக்கும் இதுகளுக்காக ஆச்சசம் தேவறு ஜ பட்டர், அய்யன், சிக்கமயங்கார், லக்கமணயங்கார் பின்னை குப்பலையங்கார், மறுஷ்யா மச்சாரி பின்னை ஸ்ரீரங்காராய், சககாராயர், நரசயங்கார், இவர்களையும்,

திருமஞ்சன காலத்தில் வெள்ளிக்காலம் கத்திப்பண்ணுகிற அலுவலுக்கு திருமஞ்சன ஊழியக்கார வெங்கிட்ட வரதயங்கார், வெங்குய்யங்கார் மறுஷ்யன் சாமாஞ்சியங்கார், அப்பலையங்கார் பின்னை சாமுலயங்கார், இவர்களையும்,

நித்தியப்படி அசியப்படியில் சாத்துப்படி சேத்து கொடுக்கிற அலுவலுக்கும், உச்சரத்தென சரலஸ்கிரம் குடுக்கிறதற்கும், இதுகளுக்காக சந்திரவாரபண்டாரி ருமயங்கார், நெக்கயங்கார், அய்யாவயங்கார், பிட்டியுணர் நெற்கய்யங்கார், இவர்களையும்,

ஆக 21 பேர்களை மேல் சொல்லிய விவரப்படிக்கி அந்தந்த வேலைகளை அவ்வளவான் பார்க்கும்படி வேயித்து அவ்வளவான் செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கும் அதுகளுக்காக சர்க்காரில் பத்திக்கொள்ளப்பட்ட பிரசாத வருமானங்களுக்கும் விவரம்கண்டும் பின்னும் சர்க்கார் மறுஷ்யானாய் அலுவல் பர்த்து வருகிறதென்றும் பெப்போ ஹெ வேலைபார்க்கவேண்டாம் யென்று சர்க்காரில் உத்திரவாகிறதோ அப்போ வேலையை விட்டுவிடுகிறதென்றும் தப்பிதங்கள் சம்பவீததால் உத்திரவாகம செய்திறதென்றதும் கண்டும் 1811(1830) செப்டம்பர் 22வ யில் காலுவகுப்பார்களிடத்திலும் முச்சலிக்கை வாக்கப்பட்டு அதில் அப்போ யேட்

அசின்டாண்டு கலகட்டரூபிருந்த மேஸ்தர் ஜான் இஷ்டோக்கு தலாயவர்கள் சயனுடலே தேவஸ்தானத்தாகரு வந்திருப்பதற்கு கரல் தயார் செய்த இலிடக்கமாய் சமட்சமத்தாக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன்.

ஷ காது முச்சிக்காதவிர வேறே ஜாயின் முதலான யாதொருதல் தாகேஜ்களும் வாக்ஷிதாச நிகாட்டுமூலமாய் காணப்படவில்லை.

மேலெழுதிய 21 பேர்களும் இப்போது ஆதரிருக்கிறார்களா யென்று விசாரித்ததில் 7 பேர் ஆதரிருக்கிறதாகவும் மற்றபேர்கள் இறந்துபோய்விட்டதாகவும் இறந்துபோனவர்களுடைய பாந்தியன்தர்களும் அவரன் தாப்பு மனாபிபாளுமாய் அந்தக்க அலுவல் பார்த்தவருதேதாய் விசாரணையில் தெரியவருகிறது. அப்படி அலுவல் பார்த்தவருதிறவர்களிடத்தில் சர்க்காரில் முச்சிக்கா யாதொன்றும் வாங்கி இருக்கிறதாக நிகாட்டுமூலமாய் காணப்படாததினாலே இறந்துபோனவர்களுக்கு பதிலாய் அலுவல் பார்த்தவராய்ப்பட்டவர்களை முன்னொப்பந்தம் முச்சிக்காவும் ஜாயினும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கரல் மேட்டில் அந்தப்படிக்குக் கிறதாக சம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

ஷ அலுவல்கள் பார்க்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்களுக்கு கரல் 1க்கு சிலவேலைகி 2படி அரிசைதமும் சிலவேலைகி ஒருபடி அரிசைதமும் சிலவேலைகி அலாப்படி அரிசைதமும் சம்பளமாக பந்தியருவிருக்களே தவிர றொக்கவருமானம் சாக்காரிலபத்திவருதிறதாகவும் காணப்படவில்லை. இது சங்கதிகளை விவரமாய் சமுத்தகக்கு தெரியப்படுத்தி ஜாக்ஷிதைசெய்யவேண்டுமென்று விருக்கையில் இந்த உத்திரவும் கூடப்படியினாலே தெரியவரவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன். உத்திரவுவருகிறபடி நடந்துகொள்ளுகிறேன். இங்கிலிஷ் பிட்டிஷினையும அனுப்பி விடுக்கிறேன்.

1840ஆம் ஆகஸ்ட் 28.

ஸ்ரீமத்கம்.

(ஒப்பம்) சி. வைத்தினிக்கம் முதலி,

யெ. பெ.

True copy.

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR,

Deputy Collector.

வில்.

அசல் 4 ஸ்டாம்பு.

8 அணு வேலில் ஒட்டி விருக்கிறது.

13th October 1840--A petition from a servant, in the above matter.

To,

A. P. OUSLOW Esquire,
Collector of Trichinopoly.

The most respectful petition of Reugappiangar Stancegam of Srirangam Pagoda.
Humbly sheweth,

That during the Collectorship of Mr. Travers all the Pandari Brahmins were dismissed on account of great suspicion then existed against them for having made away with some jewels of Pagoda, and Gollabs appointed to the charge of all gold and silver ornaments &c. &c. and certain Bramins appointed for the charge of all valuable cloths, brocades, laced cloths, silks and other effects of imponce quantity, and Muchilikas taken from every one of them to answer all losses &c. of whom, I being one, and we have ever since continued to discharge that duty, as cirkar servants but..... of Muchilika are died but we and different individuals are now employed in lieu of those deceased, without any kind of Muchilika whatever, I have therefore represented a petition to your honour's presence on the 28th Ultimo, praying either to deliver

the whole duty of that department over to my charge or to allow me to relinquish that duty, because I entertain great fear to hold an office in common with individuals who have neither rendered security nor executed any Muchilika to the sirkar, but no order has yet been given by your honour regarding my prayers and I most respectfully take the liberty to represent praying your honour will be pleased to send instructions to the Devasthanam Head Peshkar either to discontinue those other individuals and to make over the whole duty of that department to me under the responsibility of any Muchilika or to allow me to relinquish the charge of that and Sookaravata Arai duty, because I fear much, that I shall be held responsible to make good all losses &c that may occur.

For which act of benevolence I shall as in duty bound ever pray.

(ஒப்பம்) செங்கயல்க்கார். (ஒப்பம்) சி. வைத்திலிங்க முதலியார்.

13th October 1840.

யேட்பேஷ்கார்.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

5th December 1840—Archaka Kuppaniengar asks to be freed from Pandari work.

திருச்சினுப்பள்ளி கல்பா கலகட்டராசிய மகா.ந.ந.ஸ்ரீ மேஸ்தர் ஆர்த்ர்பூலி ஆன்ல ஸ்லே துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு.

ஸ்ரீநங்கத்திலிருக்கும் அர்ச்சகம் குப்பையங்கார் வணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீநங்கனாதசுவாமியார் கோவிலைசேர்ந்த ஓறையூர் நரசிங்கரங்கே லிலில் பண்டாரியென்று ஒருவேலைக்காரன் இருந்தான். அவன்பேரில் சில அனுமானத்தை பற்றி ஷே யானைத்தள்ளி ஷே யான் வருமானத்தையும் சர்க்காரில் ஜப்திசெய்துகொண்டு வேலையைமட்டும் சர்க்காரில் ஒரு மனுஷியனை நேமுடிம் செய்கிறவரையில் என் முன்னோர்க ளை பார்க்கும்படியாய் தேவந்தானம் பேஷ்கார் உத்திரவு கொடுத்தார்கள். என் முன்னோர் கள் மனுஷியனை நேமுடிசெய்து பார்த்துவந்தார்கள். இப்போது என் முன்னோர்களில் சிலபேர்கள் இறந்துபோனபடியினாலேயும் என் முன்னோர்கள் வர்க பார்த்துவந்த மனுஷியா ள் இப்போது பார்க்க சக்தியில்லையென்று சொல்லுகிறபடியினாலேயும் கரவாய்பார்க்க யெ ளக்கு சக்தியில்லாததினாலேயும் ஷே வேலை பார்க்க சர்க்காரில் ஒரு மனுஷியனை நேமுடிஞ் செய்பும்படியாய் உத்திரவாகவேண்டுமென்று மிகவும் வணக்கத்துடன் சலாஞ்செய்து கேட் டிக்கொள்ளுகிறேன்.

1840ஆம் டிசம்பர் 5உ.

(ஒப்பம்) குப்பையங்கார்

(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

4th May 1842—Peshkar's report against it

செ. 178.

1842ஆம் மே 4உ. ஸ்ரீநங்கம்.

திருச்சினுப்பள்ளி கல்பா ஆக்ட்டிங் கலகட்டராசிய மகா.ந.ந.ஸ்ரீ மேஸ்தர் ஜனப்பநி துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு.

ஸ்ரீநங்கம் வகையறு தேவந்தானம் யேட்பேஷ்கார் வீராசாமியங்கார் மிகவும்வண் க்கமாய் சலாஞ்செய்து யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

ஸ்ரீரங்கத்தினிருக்கும் அர்ச்சகம் சூப்பணியங்கரை அருளில் குறித்த சிட்டிகளில் உதையூர் காச்சியார் கோவிலில் பண்டாரி அலுவல்களை நான் முதலாளியே பார்த்துள்ளேன். தாகவும் இப்போது பார்க்க சந்திப்பினையென்றும் வேறே மனுஷியானே நேமிக்கும்படியாய் உத்தரவாகவேணும் என்றும் சண்டி நூர்கிற சங்கநியை விசாரித்து உடந்திருக்கிற விவரத்தை அரிககைசெய்யவும் பெலம் 1840 இல் டிசம்பர் 16 உயில் பிரக்த 128 கெ. இண்டார்க உத்தரவு வந்தது.

சங்கம் நேமிசகைத்தில் பண்டாரிகள் கருகலம் முதலான வேலைகள் பார்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் திருமுன்காய் பார்த்துப்படி செய்தபோது அவர்கள் பார்த்துவந்த பிராமண ஸ்தலியங்களை சர்க்கார் தற்படில் பார்த்தும்படி நேமித்தபோது அர்ச்சகாரும் சிலவேலை ஒப்புக்கொண்டு முச்சிவிக்காவும் குறித்த சூப்பணியுமாய் அலுவல் பார்த்தவருகிறதும் லாமல் உதையூர் கோவிலும் இந்த நேமித்தானத்தில் சேர்த்தானதால் இனிமேலும் இதுவரையில் அவர்கள் பார்த்துவந்தபடி அவர்களே அலுவல் பார்த்துவரவேணும்மேயல்லாது அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுதற்படி உத்தரவு கொடுக்கிறதாய் சாணப்படவில்லை. அசல்டு டிஷனும் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

(ஒப்பம்) வீராசாமியங்கரை, மே. பே. (ஒப்பம்) சேஷசுப்பன், டீவர்புகளிகமென். ம.

True copy

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

25th July 1842. — Deed for the Management of Sri Ranganadaswami Pagoda in the District of Trichinopoly.

1. We the undersigned do hereby agree to become Durmakarthas of the above mentioned pagoda and the several institutions attached to it promising to fulfil the duties of that situation with fidelity.
2. The authority usually belonging to the office of Durmakartha shall be vested in us and those who hereafter may be appointed Durmakarthas.
3. The Durmakarthas shall be subject to no authority in regard to their management of their trust save on except such as belongs to the established law of the land. The Durmakarthas shall keep regular accounts of receipts and disbursements of the funds entrusted to them and the accounts shall be attested by the entire number of hereditary Sthalathars according to the custom hitherto prevailing.
4. Moreover the 4 Sthalathars and their heirs shall be considered as belonging to the body of Durmakarthas but one of them only at a time shall exercise the office in corporation with the other members and each shall be appointed for one year in rotation.
5. The Names of the present Sthalathars are:—
1. Vedavyasa Bhattar 2. Vadula Desika Rangachari. 3. Parasara Bhattar.
4. Woothumanambi
6. Vedavyasa Bhattar shall hold office for the 1st year and the others in succession in which their names are written above.
7. In the event of vacancies occurring amongst the Durmakarthas by death or resignation it shall be the duty of the remainder to appoint successors. The Durmakarthas shall have the general authority and control over the servants of the Pagoda.
8. It shall be the duty of the Durmakarthas to receive charge of such monies as made from time to time be payable on account of the Pagoda from the sirkar Treasury. They shall be at liberty to appoint a Vakil to receive the said monies.
9. The deed is subject to the confirmation of the Board of Revenue and eventually of the Government and of the Court of Directors.

(ஒப்பம்) வி. கிருஷ்ணசூர், (ஒப்பம்) சந்திரசேகரம் பிள்ளை, (ஒப்பம்) ஸ்ரீ வேதவியாச
 (ஒப்பம்) ஸ்ரீ வாதலதேசிக செங்காசாரியார், (ஒப்பம்) ஸ்ரீ பராசர பட்டர், (ஒப்பம்)
 த. ம. ச. மீ.

Signed before me at Trichinopoly this 25th day of July 1842.

(Signed) A. P. ONSLOW, Collector & Magt.

(True copy.)

(Signed) T. APPAJI ROW, Ag. Deputy Collector.

**25th July 1843—Collector's order to Trustees sending the account
 of all the property, jewels etc. of all the temples.**

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்களைய ஸ்ரீவேதவியாச பட்டர், சந்திரசேகரம்
 பிள்ளை பிவர்களுக்கு.

பென்னவென்றால், ஸ்ரீமங்கம், திருவள்ளறை, சமையபுரம், கீழ்ப்பிள்ளை, மேலாபிள்ளை இக்
 த தேவஸ்தானங்களில் திருவாரணம், பாத்திரம் வகையறு தரோபஸ்து சாமான்களையும் உ
 ள்களை ஒப்புக்கொள்ளும்படி. முன்னாலே உத்திரவு அனுப்பியிருந்த காரியத்துக்கு அந்த உத்
 திரவுப்படி தரோபஸ்தும் உங்கரிடத்தில் ஒப்புவித்துபோட்டதாக ஸ்ரீமேற்கம் வகையறு
 போட் பேஷ்காரர்ந்த தீராதாமியங்கார் தஸ்தாவேங்களுடனே அருளுக்கு ரிபோர்ட்டி
 செய்திருக்கிறார். அந்தப்படி தரோபஸ்தும் வித்தியாசமில்லாமல் கணக்காசாரம் ஒப்புவித்
 ததில் ஸ்ரீமங்கம் பெரிய கோவில் சென்ற கணக்கு ஷேட் பேஷ்காரரிடத்தில் நீங்கள் வாக்
 கிடகொண்டது பேராமைதத சில்லரை தேவஸ்தானங்களின் கணக்குகள் ஷேட் பேஷ்கார முச
 ம்தார வைகிறிருக்கிறதானே இத்தானே அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை நீங்கள் தஸ்திரம்
 தாககல்செய்துகொண்டு அதுகள் வந்துசேர்ந்ததற்கு அருளுக்கு அரிசனை செய்யவும்.

1843ஆம் ஆகஸ்ட் 25உ.

முசாம்.—வாத்தலை கூடலூர்.

**16th November 1845—Trustees' order to Peshkar to issue Writa Kattalai
 to a Vadagalai on his undertaking for Tengalai reciting Prabandas.**

செ. 254.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் போட் பேஷ்கார் வெங்கிடாசல முதலியாருக்கு.

பென்னவென்றால், ஸ்ரீமங்கம் கோவில் வந்தாளீகம் நெருஞ்சுதம்பல்கார் தம்பி தாத்த
 மய்யல்கார் குமாறன் நாதமுனிப்பல்கார பென்னவன் தன் தமயன் நாதமுனி சேஷாத்நிய்ய
 ள்கார் புறட்டசேரி 23உ பெறந்துபோனதாயும் அதற்காக மாமூல்படிக்கி சன்னதி மரியாதை
 மிருதக்கட்டளைப்படி குடுக்கும்படி உத்திரவாகவேணும் என்று ஷேட் நாதமுனிப்பல்கார் பிட்டி
 ளன் குடுத்தது மன்னியில் சன்னதி மரியாதை அலங்காரம் அவர்விட்டுக்கு போனவுடனே
 சேவாகாலம் தெங்கலையாசை கொண்டு மாமூல்படிக்கி இதுவறையில் நடந்துவந்ததாயும் பி
 ல்ப்பவும் அந்த மாமூல்படிக்கி நடப்பிவிக்கிறதாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடியினாலே ஷேட் யாரு
 க்கு மாமூல்படிக்கி மிருதக்கட்டளைப்படி சன்னதிமரியாதை குடுக்கவும்.

1845ஆம் நவம்பர் 16உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பி.

(ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார்.

மாணேஜர்கள்.

18th October 1844—Trustees order to Peshkar referring to Pandari work done by Archakas as cirkar servant and certain wages.

செ. 190.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் சேஷ்யயங்குக்கு.

யென்னலென்றால், ஓநாற்புரீ கர்ச்சியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்தவந்த வேலை வய சர்க்கார் தரப்பில் முயற்சியே ஓங்கியென்று அச்சகாரை பண்டாரி அலுவல் பார்த்தவரு ம்படிபாய் திட்டம் செய்திருந்ததில் அப்போது சிருவாபரணம் சொல்பவர்களும் சித்தகோ, வெங்கலம், தாம்பரம் இக்கர்மாண்களாடிரந்ததினாலே தங்கள் ஓட்டிக்கொண்டதாயும் இப் போது சிருவாபரணம் விவந்திததும் வெள்ளிப்பாத்நீர்களுநர் சொம்பவும் பெழக்கிவரப்ப ட்டதானதினாலே ஒரு மனுஷனை நபிக்கையாய் ஜாக்கிறமையின்பேரில் அலுவல் நீரவேத்தி வரவேண்டியதற்காக சம்பளம் குடிக்கவேண்டுமென்று அச்சகான் கேட்டுக்கொண்டதற்காமவு ம் சிருவாபரணக்காரையும் வெள்ளிஜாமாண்களையும் ஜாக்கிறுமையின்பேரில் வேண்டிய பிணையாத தற்காமவும் மீ 1கரு பூசயிச்சும் அய்கொண்டியில் கூ. 3½ வீதம் தீர்மானம்செய்திருக்கிறது.

அந்தப்பிரகாரம் அச்சகாரை வரவழிக்க அந்தவேலைகளில் யாதொருகுக்கமன்றி யில் ஜாக்கிறுமையாய் பார்த்தவரவேண்டியதற்காக அவர்களிடத்தில் விபரமாய் முச்சிவிக்கா பெழுதி வரக்கிக்கொண்டு மாசம்மாசம் சம்பளங்குடுத்து அலுவல்பார்த்தவரும்படி திட்டம் செய்யவும்.

1844ஆம் ஆக்டோபர்மீ 18௭

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ னாதாலதேசிக சொக்காசாரியனு தெலுங்கில், (ஒப்பம்) சந்திரசே
கரம் பின்னை தமிழ், (ஒப்பம்) மு. வெங்குணயங்கார், மாணேஜர்கள்.

15th September 1848—Singa Bhattar fined by Trustees.

செ. 157.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் கிருஷணயங்குக்கு.

என்னலென்றால் ஷே கோவில் அச்சகம் சிங்கப்பட்டன்யென்பவன் வெள்ளிவட்டி யில் தளகியைவைத்துக்கொண்டு ஆசிரீதகாரனுடைய அச்சகையெய்செய்த தப்பித்ததைக்கு றிந்து ஷே யானிடத்தில் வருவ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அபராதம் கூ. 2½-ம் கூ. சிங்கப்பட்டன் தான் சொம்பவும் யேழையும் சம்சாரியுமாதினாலே மாப்புசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதைப்பற்றி ஷே அபராதம் கூ. 2½-வில் செண்டு ரூபாய் மாப்புசெய்துக்கொடுக்கிறார். ஆகையால் ஷே யானிடத்தில் வருவ்செய்யப்பட்டிருக்கிற கூ. 2½-ம் சிட்டாயில் தாக்கலாய் ஆதாயத்தில் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் கூ. ¼ அபராதம்மீட்டித்துக்கொண்டு பாக்கி கூ. 2-ம் பூச யிச்சத்திலாவது சிலவெழுதி ஷே யானிடத்தில்குடுத்து ரசீதுவாக்கிக்கொள்ளுகிறதும்தவிர இலியிப்படிக்கி யேதாவது வித்தியாசமாய் கடந்ததாக தெரியவருமேயானில் இதற்கும்பாறி யான அபராதம்வாக்கப்படுமென்று ஷே யானுக்கு கண்டிப்பாய் அரிக்கவும்.

1848ஆம் செப்டம்பர்மீ 15௭

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தம கம்பி, (ஒப்பம்) வீராசாமியார் தெலுங்கில், (ஒப்பம்)
தே. கஞ்சமலை முதலியார், மாணேஜர்கள்.

12th October 1851—Ramaswami Bhattar removed by Trustees for doing duty in Asuchi.

செ. 254.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் கிருஷணயங்குக்கு.

யென்னவென்றால், ஒறைநூர் நாச்சியார் கோவில் பூஜை செய்து வருகிற அர்ச்சகம்
 உடையவர்கள் யென்பவன் கீனம் பிரதி ஸ்தலம், ஸ்கந்தியாவந்தனம் முதலானவைகள்
 உடையவன் அர்ச்சகர்ப்புடன் காச்சியாளை தொடர் பூஜை செய்து வருகிறதற்கும் இன்னும்
 அது செய்துவரப்பட்ட கெட்ட நடத்தைகளைக்கண்டும் சிவலிபாத்துடன் ஷே கோவிலில் இ
 ருப்பவர்கள் தபால் மூலமாய் அனுப்பிவிடாத கடுதாசியை இத்தான் உய்யி-த்துக்கு
 உடையபிச்சிக்குகிறோம். அங்கண்டபடி கெட்ட நடத்தைசெய்யப்பட்ட நேரமான் நாச்சி
 யறைதொட்டு பூஜை முதலானவைகள் செய்துவருகிறது சொம்பவும் அடித்தமான் காரியமாய்
 ஸ்கந்தியானுலே இந்த உகதிரவுண்டவுடன் அர்ச்சகர் தரோபஸ்தபேர்ப்போயும் வரவழை
 து இந்த கடுதாசியை படித்த காண்பிவித்து வாராருக்கு ஷே கோவில் காணியாகியிருக்கி
 ருதே அலர்கள் முறைப்படிக்கிப்போய் பூஜை செய்துவரும்படி கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்
 து ஷே நாமவாயிபட்டனை ஷே கோவில் பூஜை செய்ய ஒட்டாமல் திருத்திப்போடும்படி ஷே
 கோவில் மணியகாரனுக்கு தாக்கீது செய்யவும்.

1851 ஆம் ஆக்டோபர் 12ல்.
 (ஒப்பம்) தெலுங்கு கையெழுத்து. (ஒப்பம்) தெலுங்கு கையெழுத்து.
 (ஒப்பம்) ஸ்ரீபாசாபட்டர். மாணேஜர்கள்.

6th January 1852—Trustees' order to Peshkar excusing Ramaswami
 Bhattar after 2 months.

கெ. 2.
 தீர்மானம் தேவஸ்தானம் வேட்பேகாரர் இருவரையொருக்கு.
 யென்னவென்றால், ஷே கோவில் அர்ச்சகன் நாமவாயிபட்டன் சந்திரை குந்த
 னு டிசம்பர் 21ல் ஷே கோவிலை 24ல் கெ. அர்ஜி வந்தது.
 அதை காரியத்துக்கு ஷே நாமவாயிபட்டன் ஒறைநூர் நாச்சியார் கோவிலில் அர்ச்சகர
 டன் நாச்சியாளை தொடர் பூஜை செய்து வருவதாக தெரியவந்ததற்காக நெண்டு யாசகால
 மாய பூஜை செய்ய வேண்டாமல் தடுத்துவிடுந்தே அவனுக்கு போதுமான சிதைதயாயிரு
 க்கிறதனாலும் இது முதல்சடவையாயிருக்கிறதினாலும் மன்னித்திருக்கிறோம். இனிமேல்
 ஷேயாள் காலகாலத்தில் கதச்சிபுடன் பூஜை செய்து வருவாவிடுக்கிறதாக தெரியவருமேயானால்
 தப்பாமல் திருத்திப்போடும்படிமென்று ஷேயாளுக்கு கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்து இனி ச
 ரியாய் நடந்துவருகிறதாக அலவிடத்தில் முக்கிவிக்கையும் வாங்கிவெண்டு அவனுக்கு
 யெப்போது முறை வருகிறதே அவன் முறைபயமட்டும் பூஜை செய்து வரும்படி உத்திரவு
 செய்து வமத்தஅர்ச்சகர் முறைமை அவரவர்கள் தானே பார்த்துவரவேண்டுமென்று தரோ
 பஸ்து அர்ச்சகானுக்கும் அறிவித்து அந்தப்படி நடப்பிவித்த வரவும்.

1852 ஆம் ஜனவரி 6ல்.
 (ஒப்பம்) ஸ்ரீபாசாபட்டர் தெலுக்கில். (ஒப்பம்) ஸ்ரீபாசாய்யர்.
 (ஒப்பம்) தே. பாண்டிச்சேரி முதலியார். மாணேஜர்கள்.

21st September 1852—Provincial Sadur Amin refers Tengalais to a Magis-
 trate about their objection to Vadagalai Vedaparayanam.

ஸீஸ்.
 திருச்சி இரப்பள்ளிக்குள்ளே பிரான்சிஸ் சதீர்மீன்கொரட்டாறவர்கள் முன்பாக 1852
 ஆம் செப்டம்பர் 21ல் நடந்தாடவடிக்கையிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய டைரிவெக்ஸ்திரு
 கட்டு.
 52 ஆம் மனு கெ. 911 லேட் ஜிஸ்கோர்ட்டு 1808 ஆம் ஆண்டு கெ. 130,
 வாதியகையாளுக்களில் ஒருவனுடைய தெற்குறெங்காசாரியரால் காணது 18ல் கோ
 ர்ட்டுப்பட்ட மனுவைப்படிக்கவாசுகது.

ஷேரானுயில் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் சப்தபிரகாரத்திலும் யேதத்தினாலேயு
ம் பிரபந்தத்தினாலேயும் செய்வப்பட்ட சாவ சடனாகலையும் தெய்வகையாங்கட்கும் செய்ய
வேணுமேயல்லாமல் வடகலையாரகன் செய்பக்கடாசென்றும் அவர்கள் செய்யாள் தெண்ட
கோக்குட்டபடுவர்களை மகமகண்டு ஷேரோபரில் தீர்ப்பாசிரிப்பதாகவும் வடகலையாரில் ஒரு
வகுை கூறத்தாழ்வாரய்யவ்வார கும்பகோணம் நிலலா கோர்ட்டு 1825 இல் ததய அசல நெ.
82-ல் வடகலையாருக்கு வேதபாராயணத்தைக் கட்டிச் சாலைமென்று செய்கவழக்கிலும் அந்
தபாகதியம் தன்னுபடியாய் தீர்ப்பாசிரிப்பதாகவும் அந் தீர்ப்புகளுக்கு மாரூழல்வழக்காத
க்கும் வினோதமாய் தங்கள் சுவாமிக் கப்பலினாலே வேதம் கொல்லிக்கொண்டு வருகையில் வ
டகலையாரும் தங்களுக்கு பின்புலே ஒரு கும்பல்கடி பிலே தகரமாயி வேதம் கொல்லி வருவ
தாகவும் அது சங்கதியை குறித்த தாள் சிவில் கோர்ட்டில் மனு குறித்த தற்கு அந்த வியயத்தி
ல் இத்தகோர்ட்டார் பிரவேசித்தது 1802 இல் ததய 3 வது சட்டம் 26-வது பிரிவுப்படிக்கி வி
சாரனை நடப்பிவிக்கலாமென்று செய்திருக்கிற வடகலையாரும் ஷே தீர்ப்புகளின் கல்கள் கல
கட்டர் சன்னதுகளின் கல்கள் முதலான 10 தந்தவேஜ்களை குறித்திருப்பதாகவும் ஷே தந்த
வேஜ்களை பார்க்கையிட்டுக்கொண்டு 10 காவலானிகள் அப்படி செய்துவருவதற்காக 9 சாக் திக
ளை விசாரித்ததுகொண்டு வேதபாராயணத்தை வடகலையார் பெப்போதும் பிரவேசியாமலிருக்
கும்படியாயும் வெந்தசடற்குகலையும் அவர்கள் நடத்தாமலிருக்கும்படியாயும் உத்திரவாகவே
ணுமென்று கண்டிருக்கிறது. செப்டம்பர் 30.

வாதிசனாடைய கதந்திரித்தின்பெரிச் அவர் ஒருடையமொதிரிகள் பிரவேசித்ததாய்
அந்தவாதிசனாடைய கதந்திரித்தின்பெரிச் மனுதான் பிறகுத செய்துகொள்ளுகிறது. ஆனால் ஷே
சுதந்திரியத்தைப்பற்றி வாதிசனாடையில் செய்த தீர்ப்பானது ஒரு விசை தீரவேதப்பட்டப
ருப்பதுலே அதில் விவயத்தில் கோர்ட்டார் குடைய கடைவாசானது முடிந்துபோனதாய்
யெண்ணவேண்டியிருக்குது. மேல் சொன்னபடி தீர்ப்புறவேழி அனைகவருஷமாய் விட்டப
டியால் இப்போது ஷே சுதந்திரித்தின் விவயத்தில் வெதிரிகள் மருபடி யுபிரவேசித்தால் அ
தை 1802 இல் ததய 3-வது சட்டம் 25-வது பிரிவுப்படிக்கி கோர்ட்டார் குடைய கட்டகைக்கி
யெதிர்த்த குத்தமென்றெண்ணவும் நடப்பிவிக்கவும் கூடாது. வாதிசனாடைய சக்கதியைப்பத்
தி சதிர்க்கோர்ட்டார்வர்களிடத்தில் குறித்திரிட்டுஷன்பெரில் அவர்கள் அவோந்தடவைகளி
ல் செய்திருக்கிற உத்திரவுப்படிக்கும் மாதிரி ஆகவே கோர்ட்டார் 41 இல் நவம்பர் 19
யிலும் செய்திருக்கிற உத்திரவுப்படிக்கும் வாதிசனாடைய சுதந்திரித்தின் விவயத்தில் வெ
திரிகள் பிரவேசித்ததைப்பத்தி புதுசாய் கல்டபிறுதாவது செய்துகொள்ளவேணும் அல்லது
35 இல் டிசம்பர் 14 யுள்ள புரேவிஷ்வியல் கோர்ட்டார் நடவடிக்கைக்கி அந்தகோர்ட்
டாரால் மேஜஸ்திரேட்டுக்கனுப்பிய வெகஸ்திரைத்தில் சிப்படிப்பட்ட விவயத்தில் மேஜஸ்தி
ரேட்டார் நடத்தவேண்டுகாரியங்களை தெளிவாய்க்கண்டிருப்பதுலே மேஜஸ்திரேட்டார்
வர்களிடத்திலாவது பிறகுத செய்துகொள்ளவேணுமென்றும் கோர்ட்டார் ஹவர்கள் உத்திரவு
செய்கிறார்கள்.

- (ஒப்பம்) ஜே. கார்டன், பிரன்சிபல் சதர் அமின்.
- 32 இல் அக்டோபர் 8 வ குடுக்கலாகது.
- சரியான கல், (ஒப்பம்) டப்ளிடி. போயர், ஆக்டிவ் பிரன்சிபல் சதர் அமின்.
- சரிபார்த்தது (ஒப்பம்) கிஷ்ணுமா, ஆ. சி. டி. சிபர்.

19th January 1858 - Devaraja Bhattar fined by Trustees.

நெ. 15,
ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் கிருஷ்ணய்யருக்கு,
ஷே கோர்ட்டில் அச்சகம் தேவராஜப்பட்டன் பெண்பவன் அற்பகிஸ் 28 வயில் பெருமா
ள் அமுதுசெய்த பொக்கல் தளிகைகளை முருகியார் சன்னதிக் கிப்போய் அமுதுசெய்யும்
போது வ. மாகாணிபொங்கல்வெடுத்த கவலண்டையில் மறைந்துவைத்திருந்த தப்பித்ததுக்
காக 25 வ-லும் டிசம்பர் 15 வயில் திருப்பள்ளி புரையக்காக ஷே யான் உடனே வருமல்

தாய் பித்திவந்தகனூல், விடியக்காலமே ஷை திருப்பள்ளி அருகியாமல் அட்டப்பட்டத
 மலக டூ. இ. சீ. அபுநாதம் சித்தித்தவைகருடாமலும் வாக்ருமலம் யெழுநிலைவகிறதில்லை
 21. னும் சிறுசரித்தகாரவுள் சிலவிவாங்காண்டு டிசம்பர் 10 உ. சிலும் 15 உ. யிலும் சீரெழு
 நய 356, 361 இர்த திராண்டிமபர் அரஜிபிலகண்ட. படிக்கி விடி தேவருடப்பட்டவசெய்த த
 ப்பித்தம்மக்கரக சீரவிதத்த அபுநாதத்தை குடாமலும் வாக்ருமலம் யெழுநிலைவகிறதில்லை
 யெனதும் சிரசரித்ததற்காச ஷை தேவருடப்பட்டவாசகு டூ. 1 அபுநாதம் வித்திநுக்கிறேன்.

ஷை அபுநாதம் டூ. 1 ம் சீ. இறன்திடலவையில் வித்திஅபுநாதம் டூ. டூ. டூ. ம் உ. ட
 னை அவனிடத்தில் வாக்ருமலம் ஆதாயம்வைக்கிற தந்தவிர உத்திரவுப்படி அபுநாதம்செ
 னுத்திலைவக்கலாம் வேதாவது அப்பியந்திரம்செய்தால் ஷை அபுநாதம் செலுத்துகிறவளையில்
 அவனை ஆறிவிட்டவாசலுக்குள்விடாமல் வெளியேநிநுத்திலைவத்து அவனுடைய அாச்சகம்
 முறையந்தால் வேறே அாச்சகனைக்கொண்டு நடப்பிவித்துவரவும்.

1858 ஆம் ஜனவரி 19 உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ வேதவிராச திருமலைபட்டர். (ஒப்பம்) வீரசாயியார். (ஒப்பம்)
 தே. பாலசுப்பிரமணியம், மெனேஜர்கள்.

29th May 1858 — Lalgudi Head Police report to the Head Assistant Magistrate about Vadagalais Iyal, their commitment and asking for proclamation against Vadagalais' doing similar act.

1858 ஆம் மே 29 உ. ஸ்ரீ ஹுகெடி.

நெ. 145.

திருச்சி ஒப்பம் வி தில்லா வே. அ. மேலில் திரேட்டரகிய மகராஜா-ஸ்ரீ மேன்ததர்
 வெச்சு, வெர். என். சிறீம் துரை யவர்கள் சமுதகத்துக்கு.

ஸ்ரீ ஹுகெடி தாலுக்கா யேட் ரெலின் காதர் தாலு வணக்கமாய் சலாம்செய்து யெழு
 திக்கொண்ட அரஜி. ஸ்ரீ ஹக்கத்தில் நாளதாயி 9 உ. யில் தீர்ப்பு முதலானவைகளுக்கு விநேத
 மாய் வடகலையார் இலயென்ற சடங்கு செய்ததை கேட்ட தெங்கலை ஆனை வெங்கிட்டசெ
 க்கல்யங்கார் வகையாறு பேர்களை அடித்து கத்தயால் வெட்டி கனமான காயப்படுத்தினதாக
 குற்றம் சாட்டப்பட்ட வாலாளிகளை சூழித்து கிறமபிரகாரம் நடந்துகொள்ளுகிறதாகவும்
 மறற யிருவகை பிருதுகள் விசாரணையாகி விருக்கிறதில் யெத்தை யெப்பா. உடதவேணு
 மேச அந்தப்படி நடத்தி அதை சூழித்ததம் தீர்ப்பு முதலான தஸ்தவேஜ்களை பாணவாட்டிய
 ருவத்தில் இருக்கிற சாரதகையும் இனி கலகம் நடவாமெருக்களெண்டிய வித்தகையும் கண்டு
 அனை சூழித்தம் விபரமாய் அறிக்கைசெய்கிறதாக நாளதாயி 25 உ. யில் 132 நெ. அரஜியெ
 மு சி திருப்பதுளுவே விசிகமாயிருக்குமே.

ஷை ஆனை வெங்கிட்ட ரெவ்யயங்கார் வகையாறு பிரதில் சம்மந்தப்பட்ட முக்கிய கா
 வலாளிகள் சிலர் நாளதாயி 27 உ. யில் ஆஜரானதிலே அவர்களை விசாரணைசெய்ததில் பூர
 ணமாய் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு ஷை நம்பரை முடிவுசெய்து நட்பு தஸ்தவேஜ்களுடனே கோர்
 ட்டுக்கு கம்மிட்டு செய்திருக்கிறதும் தவிர அரிகளை வகையாறு தஸ்தவேஜ்கள் கல் 45 யும் ச
 முகத்தில் பர்வைக்காச அனுப்பி விருக்கிறேன்.

தடயம் கொண்டுபோன வாலாளிகளில் சிலர் வாரண்டுக்கு தவல் மறறயிருக்கிறவ
 ர்களை பிடித்துவர வாரண்டின் சேவுகளை மருபடியும் அனுப்பிவிருக்கிறேன். ஆஜரானபின்
 விசாரித்த விமப்பிரகாரம் நடந்துகொள்ளுகிறேன்.

மைத்த தெங்கலை வடகலை இருக்கி ரெர்துகளிலும் பிக்கியால் செய்திருக்கிற தீர்
 மானம் விபரத்தைக்கொண்டு 136, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144 அரஜிகள் எழுதியி
 ருக்கிறேன்.

இதுவிஷயத்தில் தெங்கலையார் வடகலையார் ஆஜர்செய்த தஸ்தவேஜ்கள் 47 யும் பேரீ
 ஸ்தப்படி இதிலடக்கமாய் அனுப்பிவிருக்கிறேன்.

க. தானக வகுப்பிசய்து ஆதாயம் வைக்கும்படி 1859 ஆம் நவம்பர் 17 இல் அனுப்பிய 333
 ஆம் நம்பர் உத்திரவுப்படி ஷேராஜா அபராதம் செலுத்தச்சொல்லி கேட்டதற்கு குறிக்கிற
 தீர்மானம் உத்திரவை நிரூபித்து அதற்குரிய பங்களிக்கு கச்சேரியில் அநேக விதங்களால்
 பேசினதாக வங்கிள மாசு சகிதமாய் சிலவிபரங்கண்டு நவம்பர் 17 இல் மஜி பேஷ்கா
 ர் யெழுதிக்கொண்டிருக்கிற 417 நெ. அர்ஜிவை பார்க்குமிடத்தில் ஷேராஜா நெடுகிலும் இப்ப
 டியே அத்தமீயி நடத்துவரப்பட்டவனாக காணப்படுவதிலுலே அதற்காக ஷேராஜாக்கு ரூ. 2
 அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் முன் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 1ம் உடனே
 அவனிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம் வைத்து தெரிவிக்கிற தாமல்லாமல் மறுபடியும் உத்தி
 ரவுப்படி அபராதம் செலுத்தாமல் ஏதாவது தண்டைகள் செய்தால் உடனே அவனை ஆரிவிட்ட
 ட வாசலுக்குள் விடாமல் நிறுத்திப்போட்டு அவனுடைய அச்சகமுறையை ஜப்பிதியில்வை
 த்து வேறே அச்சகனைக்கொண்டு சர்க்கார் மனுஷியனுப் பார்த்துவரும்படி திட்டம் செய்து
 அத சங்கதியை தெரிவிப்பதென்றும்.

1859 ஆம் மே 8ல்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பியங்கார். (ஒப்பம்) வீராசாமிய்யா. (ஒப்பம்) கோபால
 சாமி முதலியார், மாணேஜர்கள்.

17th November 1859 - Narasinga Bhatler fined by Trustees.

நெ. 501.

ஸ்ரீ நங்கம் தேவஸ்தானம் பேட்டேஷ்கார் முத்தசாமிய்யருக்கு.

நவம்பர் 12ல் கீர்யெழுதிய 492-வது நெ. அர்ஜியில்கண்டபடிக்கி ஷே தேதி தினம்
 காவலே திருமஞ்சளம்வந்தவுடன அன்னியதினம் முறைக்காரான அச்சகார் நறசிக்கபட்ட
 டன் பென்பவன் கிசவரூபத்துக்கு திருக்காப்பு கீக்கலமுல் ஹெண்டுநாழிகைவறையில் அட்
 டிப்பட்டதற்காக ஷே. நறசிக்கபட்டலுக்கு பாரி அபராதம்விதித்து தகுந்தபடி செய்வவே
 ண்டியதாயிருந்தபோதிலும் அவனைகாம் ரூபரூபில் வரவழைத்து விசாரணைசெய்ததில் அன்
 னியதினம் தன்னால் அட்டியாகை தப்பித்தநனென்றும் இனிசரியாய் நடந்துவருவதாகவும்
 ரெம்பவும்சேட்டுக்கொண்டதாலுலே ஷே தப்பித்ததுக்காக உம்மால் விதிக்கப்பட்டதாய் கண்
 டிருக்கிற அபராதம் ரூ. 3-மே இத்தத்தடவை போதுமானதாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஷே
 அபராதம் ரூ. 3 யும் உடனே அவனிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம்வைத்துக்கொண்டு இனி
 அப்படி கிசவமிகாயத்தில் பேதாவது அட்டி செய்ததாக தெரியவருவோயில் பாரி அப
 ராதம்விதித்து தகுந்தசிறைசெய்விக்கப்படும் யென்று கண்டிப்பாய் ஆரிவிக்கவும். ஒருவார
 ததுக்குள் ஷே அபராதம் செலுத்திவைக்காவிட்டால் ஆரிவிட்டவாசலுக்குள் விடாமல் நிறுத்
 தல்செய்து அபராதம்செலுத்தினைற்கு உள்ளேவிடவும்.

பின்னால் ஷே அர்ஜியில்கண்டபடி முத்தசாமிருத்திரி கோவிலுக்குள் கோல்லன் சோ
 தினைசெய்துவரும்போது அகப்பட்டதாய் ஆசிரிசெய்த சாமிமுத்திறை ஷே நறசிக்கபட்ட
 டுடைய கோந்தம்பென்றும் கோவிள்ளியிகள் அல்லவென்றும் தெரியவருவதுலுலே ஷே கா
 விழுத்திறையை ஷே நறசிக்கபட்டனிடம் குறித்துவிடவும்.

1859 ஆம் நவம்பர் 17ல்

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ பராசபட்டர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலைமுதலியார்.
 (ஒப்பம்) க. வறதாசாலு மாணேஜர்கள்.

20th November 1859 - Krishna Bhatler, Kuppa Bhatler's son Krishna Bhatler and Devaraja Bhatler fined by Trustees, also Pandari Pichuviengar.

நெ. 522.

ஸ்ரீ நங்கம் தேவஸ்தானம் பேட்டேஷ்கார் முத்தசாமிய்யருக்கு.

நாளதயி 17உ நியெழுதிய 500-வது மெ. அர்ஜிவகையரு வாக்குமுலம்மையிப் பார் வைபிட்டகில் அற்பசிமீ 20உயிலும் 21உயிலும் மகா-ஈ-ஈ-ஈ டிபட்டிகலகட்டறவர்கள் பெருமான் நாச்சியார் சேலிக்கலந்தபோது சன்னதியில்கொடுத்த கூ. கூவம் கைகேதி முறைக்காத அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் 1 குப்பாபட்டர் குமாறர் கிருஷ்ணபட்டர் 1 தேவராஜபட்டர் 1 பண்டாரி பிச்சவய்யங்கார் 1 இவர்கள் தங்களைசேரவேணுமென்றுசொல்லி உண்டுகையி ல்போடாமல்வைத்திருக்கிறதெ பெசகானகாரியமாயும் இவைறையிலும் நடக்கவந்த யேர்ப்பாட்டை நத்துசெய்யவேணுமென்ற மெண்ணக்கொண்டு விண்ணு அறாசேஷபணைசெய்கிற தாகவும் தெரியவருகிறவனாலே ஷே யார்களிடத்திலிருக்கிற கூ. கூவம் அவர்களிடத்தில் உடனேவருக்செய்து ஆதாயம்வைத்து அனுப்புகிறதந்தவீர வழக்கத்துக்கும் இவைறையில் நடந்துவந்த மாமுலுக்குவினேதமாய் உடனே உண்டுகையில் சேர்ப்பிவிக்காமல் இருக்கதப்பி தத்துக்காத அர்ச்சகம் மேல்கண்ட கிருஷ்ணபட்டருக்கு கூ. 1 குப்பாபட்டர் குமாறன் கிருஷ்ணபட்டருக்கு கூ. 1 தேவராஜபட்டருக்கு கூ. 1 பண்டாரி பிச்சவய்யங்காருக்கு கூ. 1 இத்தப்படிக்கி அபறாதமும் வருக்செய்து ஆதாயம்வைத்து அனுப்பவும். ஒருவராதத்துக்குள் அபறாதத்தை செலுத்திவைக்காமலிருந்தால் உடனே ஆறிவிட்டவாசதுக்குள்ளிடாமல் சிறுத்தல்செய்து வருவானதின்பேரில் உள்ளேவிடவும்.

1859இல் நவம்பர்மீ 20உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ சுகதிச்சவபட்டர், (ஒப்பம்) தே. சஞ்சமலை முதலி, (ஒப்பம்) க. வரதராசலு. மாணேஜர்கள்.

9th January 1860—Collector to Trustees that the Lalgudi Sub-Magistrate was directed not to assist Devaraja Bhattar,

ஸ்ரீதக்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்களுக்காய் ஸ்ரீ பறாசரபட்டருடைய மைனருக்காக ஸ்ரீ பறாசரகநர்ச்சவபட்டர், தே. சஞ்சமலை முதலியார், ம. வீராசாமினாயக்கருக்காக க. வரதராஜலுயக்கா அவர்களுக்கு.

உக்களால் சிறுத்தல் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஷே தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் தேவராஜபட்டரை உக்களுடைய உத்திரவு கில்லகைக்கோவில் வேலைபில்மாவேசிக்கும்படி ஸலுகெரதாலாக போலீஸ்அயீனா உத்திரவுகொடுத்த கல்லல் உண்டாகும்படி செய்திருக்கிறதாக சிலபிரகண்டுகூளதயி 9உ யெழுதிய அர்ஜிவந்தது.

அதகாரியத்தக்கு இனிமேலப்படி கோவில்காரியங்களில் யெவ்வளவும் பிரவேசிக்காமலிருக்கும்படியாய் ஷே போலீஸ்அயீனா காரணயருக்கு அனுப்பியிருக்கிற உத்திரவுக்கு நகல் இத்தடனே உக்களுடைய பார்வைக்காக அனுப்பியிருக்கிறது.

ஷே போலீஸ்அயீனா தேவஸ்தானம் யெட்பேஷ்க்கார் கொல்லன் இவர்களுக்கு போட்டிருக்கிற அபறாதத்தை மர்ப்புசெய்யவேணுமென்று சிலபழயதஸ்தவேஜ்களுடனே டிசம்பர்மீ 24உ யெழுதிய அர்ஜியில் கண்டிருக்கிறீர்கள். அந்ததஸ்தவேஜ்களையும் போலீஸ் அயீனா விசாரனை நடத்தியிருக்கிற தஸ்தவேஜ்களையும் பார்வையிடப்பட்டது.

ஆனால் அந்தஅபறாதம் சச்சரவு குந்தத்துக்காக போட்டதாயிருக்கிறபடியினாலே அதைஉருகிசெய்திருக்கிறது. வேறேவிதமாய் உத்திரவுசெய்ய நியித்தியம் காணப்படவில்லை ஷே அர்ஜியுடனேவந்த பழயறிக்காரர்களுக்கும் பேரிஸ்துப்படி இத்தடனே வாய்ச்செய்திருக்கிறோம்.

1860இல் ஜனவரிமீ 9உ, திருச்சிலுப்பள்ளி.

(ஒப்பம்) மு. கிருஷ்ணராவு யேட். ஐ. மே. பந்தொனா மேஜஸ்திரோட்டு.

12th January 1860—Trustees' order to Peshkar to invoke Lalgudi Sub-Magistrate's assistance about keeping out Devaraja Bhatker.

நெ. 10. 1860ஆம் ஜனவரி 12.

முற்றங்கம் தேவஸ்தானம் யேட். பேஷ்கர் முத்துசாமியற்கு.

ஔ சேவியல் ஆரிவிட்டான் வாசலுக்குள் விடாமல் வெளியில் இருந்தபடி குத்தி
 நாச்சகம் தேவராஜப்பட்டன் யென்பவன் போலீஸ் அமீனுவை கூட்டி கொண்டு கம்முடைய உ
 ச்சிறவு சிவாயி ஆரிவிட்டான் வாசலுக்குள் போய் தருகிறதாய் கேட்கிறவையே சிறு நவா
 சிவாயி கல்லுண்டாகும்படி செய்ததைக் குறித்து அருர் மேஜஸ்ட்ரேட்டு ஹாஸ்பவர்கள்
 சமூகத்துக்கு அஜியெழுதின தின்பேரில் ஔ போலீஸ் அமீனுவிற்கு பெறக்கூடிய உத்திர
 வுக்கு நகல் இத்துடன் அனுப்புகிறதும் தவிர ஔ தேவராஜப்பட்டன் இனி ஆரிவிட்டான்
 வாசல்கொல்லி நிராகரித்துக்கொண்டு உள்ளேயாவது மண்டபத்திலாவது போய் தருகிற ச
 ம்செய்தாலும் வேலையில் பிரவேசித்தாலும் இன்னும் யாறாவது தண்டனை செய்யாது
 மீர் அதுசங்கதியை தெரியப்படுத்திக்கொண்டால் வேண்டிய பந்தோபஸ்து செய்து குடுக்கு
 ம்படிவாய் லாலுசெய்தாலும் யேட் போலீஸ்தாறவர்களுக்கு யாதாஸ்து யெழுதிருக்கிறோ
 மாகையால் ஔ தேவராஜப்பட்டனுவது வேலையாவது கோவலுக்குள்ளாகிலும் சுவாயிமண்
 டபத்திலிருக்கும்போதானாலும் வந்ததண்டனை செய்யால் அதுசங்கதியை ஔ யேட் போலீ
 ஸ்தா ஹர்களுக்கு யாதாஸ்து மூலமாய் தெரியப்படுத்தி பந்தோபஸ்தின்பேரில் சுவாயிகாரி
 யத்தில் கல்லும் தவக்கமுமன்றியில் சிறவேத்திவாவும்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ ப. கதர்சனபட்டர், தெலுக்கு (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார்.
 (ஒப்பம்) க. வாதாஜலு, மாணேஜர்கள்.

29th January 1860—Devaraja Bhatker dismissed by Trustees.

நெ. 67.

முற்றங்கம் தேவஸ்தானம் டிப்டி பேஷ்கர் முத்துக்குறா பிள்ளைக்கு.

யென்னவென்றால் வெளியில் இருத்தியிருக்கிற அர்ச்சகன் தேவராஜப்பட்டன் யென்ப
 தவன் உத்திறவு நிராகரித்து கொல்லர் தடக்கலும் மீரி கூட்டத்தடனே கோலிலுக்குள் பிர
 வேசித்து கலகமும் சுவாயி காரியம் குந்தகமும் செய்துகொடுக்க சக்கையை குறித்து விசார
 னை செய்து காணது மரம் 28உ யெழுதிய வது நெ. அர்ஜியும் அதிலடக்கமாய் அனுப்
 பிர யாக்குமூலம் 3ம் வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஔ அர்ஜி வகையறா வாக்கு மூலக்களை பார்வையிட்டதில் ஔ
 தேவராஜப்பட்டன் யென்பதவன் சில காளாய் கூட்டத்தடனே ஆரிவிட்டான் கொல்லி நிர
 கரித்துபோட்டு பலாத்காரமாய் உள்ளே பிரவேசித்ததும் அதை குறித்து யாறாவது கேட்
 டால் சச்சரவுக்கு ஆறம்பம் செய்கிறதும் வேலைக்காரர்களை கல்லப்பண்ணி சுவாயிகாரியம்
 குந்தகமாகும்படி செய்கிறதும் இப்படிக்கெல்லாம் செய்துவருகிறதாயும் காணது அதை
 16உ தை உதவவும் முதல்திருநாள் தினம் காலமே கூட்டத்தடனே கொல்லக்கலை நிராகரித்
 துபோட்டு உள்ளே வந்து கொடிபேத்த மண்டபத்திலிருந்த பெருமாளிடத்தில் போய் தவக்
 ஸ்சுடகோபத்தையும் உத்திரகிண்ணி முதலானதுகளையும் யெடுத்த வச்சுக்கொண்டு நாலு கா
 ஸ்சுடக வறையில் குந்தகமும் கலகமும் சமாதானத்துக்கு விருதமாயும் செய்துவருகிறதாய்
 தெரியவருகிறதும் தவிர இவன் யேட் பேஷ்கர் வகையறாபேரில் தப்பு இருது குடுத்த
 பெய்சாகுகளைகொண்டு ருசுப்படுத்தி வச்சலனாயும் நெடுகிலும் தண்டனை செய்யப்பட்டவன
 யும் மாணேஜர்களுக்குக் குத்துப்பட்டு நடக்காதனாயிருப்பதனாலேயும் இப்படிப்பட்டவனை
 அர்ச்சகம் வேலையில் வச்சிருப்பதில் சுவாயி திருவாரணங்களுக்கு அபாயமும் அடிக்கடி கு
 ந்தகமும் கலகமும் நேரிடுகிறதனாலேயும் இனி ஔ யானே வேலையில் வைக்கிறது யென்பவளவு
 ம் யுத்தமாயும் சரியாயும் காண்ப்படாத்தனாலேயும் ஔ யானே வேலையிலிருந்து நீக்குதல் செ
 ய்திருக்கிறோம்.

அவன் இனி ஆரியிட்ட வாசலுக்குள் போகாமலும் யாதொரு வேலையில் பிறவேலை காமலும் வெல்லாருக்கும் கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்து நிறுத்திப்போடவும் அப்படிக்கில்லாமல் யேதாவது அவன் எத்திறவு கிருகரித்து உள்வே பிறவேலெந்த தண்டைகள் செய்தால் உடனே விசாரித்து வாக்கு மூலங்கள் சகிதமாய் தெரியப்படுத்தவும். அவன் குறையை மை தத அச்சகாளை கொண்டு நிறவேத்தி வரும்படிக்கும் வேலை பாக்கப்பட்டவனை வருமாளம் பெத்துக்கொள்ளும்படியாயும் திட்டம் செய்யவும்.

1860ஆம் ஜனவரிமீ 29உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபாசா எட்டர் தெலுக்கு. (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முகலிபார்.
(ஒப்பம்) க. வறதராஜலு. மாணேஜர்சன்.

4th February 1860—Magistrate's order to Trustees that the Lalgudi Head Police was ordered to prohibit Devaraja Bhattar from doing duties.

லில்.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்சனாகிய ஸ்ரீபராபட்டர் மைனருக்காக பராசாச தர்சனபட்டர், தே. கஞ்சமலை முகலிபார், ஸ்ரீராசாயிப்பருக்காக க. வறதராஜலு நாயக்கர் இ வர்களுக்கு.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் அச்சகர்களில் ஒருவனாகிய தேவராஜபட்டனென்கிறவன் கோவில்சாரியங்களில் சரியாய்கடவாதகிபித்தியம் அவனுக்கு புத்திவரும்பொருட்டா யிலாகா யதுமுதல்கொண்டு நடந்துகொண்டிருக்கிற வழக்கப்படி அவனுடைய ஊழியமென்கிற வே லைகளில் பிறவேலிக்காமலிருக்கும்படி உல்களால் உத்திறவுசெய்யப்பட்டிருந்ததில் அவன்நிறு கரித்த சவாயிக்கி சமீபம் திருவாரணம் முதலானது நிறுக்கப்பட்டபித்ததில் பிறவேலித்த சவாயிசடகோபம் முதலானவைகையிலெடுத்துக்கொண்டு பொழுக்கம்செய்கிறதானே கல லெசெய்யவேனுமென்கிற தானிதமாய் சிலபேசுகளை கூட்டம்சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறதா, கவும் அதனாலே சவாயிசேர்த்தகளுக்கு அபாயம்கேரிட யிடமாநிறுககிறதென்றும் சவாயி யிருக்கப்பட்ட பிடத்துக்கு 30-அடிக்கிசமீமாய் திருவாரணங்களும் தங்கம் வெள்ளி பாக் திரங்களும் புக்கிஷ்ருமிருக்கப்பட்ட பிடககில்மட்டும் அவன்வந்து பிரவேலிக்காமலிருக்கும் படி தாக்கீதுசெய்ய உத்திரவாகவேனுமென்றும் நாளதுமீ 2உ யெழுதிய அர்ஜிவந்தது.

அந்தப்படி ஷ தேவராஜபட்டனுக்கு கண்டிப்பாய் அரிவித்த பந்தோபஸ்தசெய்து குடுக்கும்படியாய் லர்லுகெடிதாலாகா பேட போலீசாருக்கு கண்டிப்பாய் தாக்கீது அனுப் பியிருக்கிறோம்.

1860ஆம் பிப்பிரவரிமீ 4உ. மு. திருச்சிபுப்பள்ளி.
(ஒப்பம்) ஜான்பறதி, Magistrate.

20th February 1860—Trustees' order to Peshkar to prevent Devaraja Bhattar from approaching the Deity.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் டிபட்டி பேஷ்கார் முத்துக்குமார பிள்ளைக்கு.

அச்சக தேவராஜபட்டனென்பவன் நாளது மாசமீ 6உ சரத்திரி உத்திரவள்ளியில் சன்னதிக்குள் தாராகிதமாய் பிரவேலித்து சவாயியண்டையில் நின்றுகொண்டிருந்த சங்கதி யை குறித்து விசாரனை செய்த வாக்கு மூலங்கள் சகிதமாய் நாளது மாசம் 16உ தீரெழுதிய 66வது கெ. அர்ஜி வந்தது.

அது சரியத்துக்கு ஷ தேவராஜபட்டன் ஷ கோவிலுக்குள் நிருவாரணம், பாத் திரம் தங்கம் வெள்ளி வசையரு யிருக்கப்பட்ட இடங்களிலும் சவாயியண்டையிலும் தன்

தவிர்த்து சாயல் பிரேமேசுவரன் என்பவரின் அருள்மேஜஸ்திரோட்டி உத்திரவு சாதாரணிருக்கிற
 உயர்வரம்பல் வரலாறுகளைப்பற்றி யே போலீஸ்தாரை ஹம் தாக்கீது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா
 கவும் ஆதாரம் யாதாஸ்தம் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் இனி ஸ்டீயன் ஸ்டீ உத்திரவுகளுக்கு
 சூவிதோதமாய் உத்திரவு விவாய்கவாயி சன்னதிகளுள்ளாவது நூலாபரணம் வகையறாக்க
 ிருக்கப்பட்ட ருழிசேகர்ப்பவாசலுக்குள் கருகலம்முதலான விடங்கலிலாவது பேசுக்கூடா
 தென்று கொல்லணக்கொண்டும் சன்னதியாசல் சேவுதர்களைகொண்டும் தடுக்கும்படி தாக்கீ
 துசெய்த ஜாக்கிரதைவாயிருக்கும்படி திட்டமிடசெய்யவும். அப்படிக்கி தாக்கீதுசெய்தும்
 உத்திரவைமீதி ஹோன் பிரேமேசுவரன் உடனே கிராமமுன்ஸீபுடானுசேவுதர்களுக்குச்சொ
 லளிஅனுப்பி அவர்களைகொண்டு தடுக்கும்படிசெய்து நடந்தவிவரத்தைக்கண்டு உடனே வி
 சாரணசெய்த வர்களுடையவர்கள் சரிதமாய் தெரிவிப்படுத்திக்கொண்டுவரவும். நீர் இதைக்கு
 நித்த கிராமமுன்ஸீபு டாலு சேவுதர்களுக்குச்சொல்ளி அனுப்பிவித்தால் அவர்கள்உடனே
 வரும்படியான தாக்கீது யேப்போலீஸ்தாரால் தரிவித்தும் ருடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகைய
 யால் அந்தப்படிநடந்துவரவும்.

1860ஆம் சிப்பிரவரி 20உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. ப. சந்திரசனபட்டர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலீ
 யர். (ஒப்பம்) க. வரதராஜலு, மாணேஜர்கள்.

16th January 1861—Narasinga Bhattar and Golla Naick
 suspended by Trustees.

நெ. 32.

முற்றும் தேவஸ்தானம் யேப் பேஷ்கார் அப்பாசாபியருக்கு,

மார்ச்சுமீ 14உ நினைம் காலமே வெடிய ஒருநாழிவகக்கி அர்ச்சகம் நரசிங்கப்பட்டனும்
 ம் ஆரிவிட்டான் கொல்லணக்கிருக்கண னுயக்கலும் சன்னதிகாசல் கதவைத்திறந்து வழக்கத்
 திருவிதோதமாய் சர்க்காருக்கு காணிக்கைப்போடும்படியான ருத்திரக்கூட்டம் 200 பேர்வ
 றையில உள்ளேவிட்டு சேவிக்கப்பண்ணிவைச்ச சங்கதியைக்குறித்த நீர்விசாரணை செய்த வர
 ள்களைகாக்குமுலவர்க்கித்தமாய் சிலவிவரங்கண்டு மி.சம்பர்மீ 31உ நீர்யெழுதிய 568-வது
 நெ. அர்ஜிவந்தை.

அதிகாரிவந்தக்கு ஷ அர்ஜிவகையாறு வர்க்குமுலவர்களை பார்வையிட்டதில் உம்மு
 டைய அரஜிவ்கண்டபடிக்கி அன்னியநினைம் வெடியக்காலமே மாணேஜர்களுடைய உத்திர
 வுக்கும் வழக்கதற்கும் விதோதமாய் அர்ச்சகம் நரசிங்கப்பட்டனும் ஆரிவிட்டான்சொல்ல ரு
 மகிருவண னுயக்கலும் மனதரிந்த சர்க்காருக்கு வரும்படியான காணிக்கைப்பணத்தையும்
 மோசஞ்செய்த அப்பாசாதக்கு யெடமால் திருப்புளிச்சி திருலாரைதனமாகுநதற்குமுன்
 ஷ ருத்திரக்கூட்டங்களை சன்னதிக்குள்ளேவிட்டு சேவிக்கப்பண்ணி வைச்சிருக்கிறதாய் தெ
 ரியவருநிதேயல்லாமல் ஷ அர்ச்சகலும் கொல்லணம் ஷ செய்கைக்கி உள்ப்பட்டவர்களால்
 லபோல் யெழுதிவைத்திருக்கிறத யெதார்த்தமாய் யெவ்வளவும் காணப்படவில்லை.

ஷ ருமகிருஷண னுயக்கள் சொல்லுதிரபடி தான் அசில் சம்பந்தப்பட்டவனுயிரு
 ந்தால் ஆரிவிட்டான் வரலாசலில் தானே யிருந்தகொண்டு அன்னோத்தில் ஷ கூட்டங்களை
 உள்ளே போடுவோட்டாமல் கிருத்தவேண்டியது அவனுடைய கடமையாயிருக்க அப்படிக்கி
 ச்செய்யாமல் தன்னிடம்விட்டு சன்னதிக்குள்போய் கூட்டத்தை போக்கும்படி சொல்லவேண்
 டிய நிமித்தியம் இவனுக்கு யென்ன யிருக்கிறது.

இதன்பேரில் யோசிக்கும்போது ஷ அர்ச்சகனும் ஷ கொல்லணம் ஒண்ணுசேர்ந்த
 ஷ கூட்டங்களிடத்தில் யேகோ சில பிறயோசனைத்தக்கு இச்சித்த இப்படிக்கி அகாலத்தில்
 கடக்கும்படி செய்யதாவும் கூடியிருந்த பரிசாரகன் அர்ச்சகனுடைய சொந்த மனுஷியும்
 இங்க செய்கைக்கி ஷ கொல்லணம் அர்ச்சகனுமே முக்கியமான பத்தியஸ்தர்களாயு யிருக்
 கிறதாக காணப்படுகிறதுனாலே இப்பேர்ப்பட்ட அகாரியத்தை செய்த ஷ இருவரையும் தத்

தமரய வெலையிலிருந்து பர்த்தர்ப்பெய்து பேட்டவேண்டியது அகத்தியமானதா மிருந்தாலும் இத்தத்தடவை மரபுசெய்து ஒரு நற்சிக் காட்டின முன்னுமாகத்தத்தும் கொள்ள முயகிருவர் னை னுயக்களை ஆறு மரகத்தத்தும் வெலையிலிருந்து சல்பெண்டு செய்திருக்கிறது.

ஒரு செடுவாசிற வலுறையில் ஒரு இருவரும் கோவில் வெலையிலும் பூரவேசிகாமல் ஒரு கொலலன் வேலைக்கு தஞ்சைவனும் ஒருவளை பார்த்து வையது வேலை பார்த்தவரும்படி திட்டம்செய்து அவன் பேரகண்டு தெரிவிக்கிறதத்தவிசை அச்சகன் முறைவை சர்க்கார் விடியலாய் வைத்து அச்சகாரினர் ஒருவனை பார்த்தவரும்படிக்கும் திட்டம் செய்யவும்.

பின்னும் பரிசாரகம் நெய்க்கொயி செய்பவன் அச்சகனுடைய கொத்த மனுஷியும் ஒரு கூட்டம்களை சேவிக்கப்பண்ணி வைக்கவேண்டிய நிமித்தியமே உதவலத்திறந்த கூட்டியிருத்திருக்கையிலே யெதார்த்தத்தவது கொல்லாமல் படுத்திக்கொள்ளக்கூடாத ஜயவஜயரவர்கள சன்னதிக் குள் படுத்திக்கொண்டு தாநிவதாய் கொள்ள தப்பித்தத்தக்ககை ஒரு பரிசாரகனுக்கு தல 1 அபுராதம் விதித்திருத்திறதி. அனாத அவனிடத்தில் வனும் செய்யது ஸீதாயம் வைத்து அனுப்பவும்.

1861 (ஆ) ஜனவரி 16ல்
(ஒப்பம்) தீர்மானம்செய்யக்காரர், (ஒப்பம்) விசாராயியர், மாணேஜர்கள்.

16th August 1863—Trustees' order to Peshkar to prepare the list of Mannans as directed by Collector.

நெ. 167.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் வேட்டபெலுக்கார் அப்பாசாரிய்யருக்கு.

பெயர்வென்றால் ஒரு தேவஸ்தானத்திலும் மதன்கேபரம். முகலானிடங்களிலும் இன்னின ஜாக்காயில் இவ்வீதமரண திருமண வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை கணபர்த்து ஐயத்தாயர்சொங்க அனுப்பும்படியாய் காளையர் 7 உயள்ள வேட்ட அவிச்சுடாண்டு மேலுல்து ரேட்டு தலையவர்கள் உத்திரவுசாதாரணியுப்பனானிலே இந்த உத்திரவுகண்டவுடனே நீர் மீது உதனக்குப்பின்கே மேலுல்திரி இவர்களை கூடவைத்துக்கொண்டு கொடியம் மண்டபம்மதன்களியு வைவருவியம் பெருமிகு சாமால், தேர், திணை, அகயர்வகிரிகட்டுவேலை முதலானத்திலிருந்து திருமண்கலைக்கண்பார்த்து விபரமாய் ஒரு ஐயத்தாரையர்சொய்து கூட்டினதற்குள் அனுப்பிவிக்கவும். நர்க்கேளும்வந்தபார்ப்போம். சரியாயிருக்கவேணும்.

1863 (ஆ) ஜனவரி 16ல்.
(ஒப்பம்) தெலுக்கு வைபெழுத்து. (ஒப்பம்) தெ. பெரியசாமி முகலியார், மாணேஜர்கள்.

1st September 1863—Peshkar's list of Mannans sent to the Trustees.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் அனாதச்சொந்த மண்டபம் மதின் கொடியம் பர்த்தியம் வரகனம் பல்லக்கு பெருமிகு ஜாமான் முதலானகளிலும் மிருக்கப்பட்ட திருமண்களுக்கு ஜாப்தர்.

பெரியபெருமான் வலிசுதெக்கலை திருமண	விபரம்.	காமம் உருப்படி.
ஒரு தனக்கத்தகடு ஒரு திருமண
ஒரு முத்து அகிலியில் முத்துணல் தெக்கலை திருமண	...	1
உஸ்மத்தவர் ப்பாலுராயன் நென்றாலும் தக்ககைவன்பெரிய தெக்கலைத்திருமண	...	1
மையிருக்கிறது. ஒரு பெருமான் சொக்கோலில் தெக்கலை திருமண	...	1

செய்யுடைய கருத்துக்கள் என்னவாக இருக்கின்றன என்பதை அறியும் பொருட்டு இவற்றைப் படிக்க வேண்டும்.

I ...
II ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

I ...
II ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...
... ஸ்ரீமதாயுத்யாய நம: ...

பிரதம அமைச்சர் மண்டபத்திலும் மண்டபநெத்திக்கண்ணிலும் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற அநேக பிரதிமைகளில் தெங்கலை திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

பண்டாரவாசலில் காணக்கட்டுனால் தெங்கலை திருமண் ... 1
மணவெளிக்கி மேல்பரம் மதளில் காணக்கட்டடத்துனால் ஷ பெரியதிருமண் ... 1
ஷ மதளில் அனுமார்கெருடன் பிரதிமையில் ஷ திருமண் ... 2
கருடமண்டபம் தூண்களிலும் ஷ கருடன் நெத்திலும் ஷ திருமணிநூந்து கொண்டிருக்கிறது.

கொட்டாரம் பிரதமநெத்தில் காவியினால் ஷ திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சக்கரத்தாழ்வார் கோவில் வாசலிலும் பக்கத்தில் எழுதியிருக்கிற பிரதிமையிலும் சித்திரத்தினால் தெங்கலை திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

சக்கரத்தாழ்வார் மூலவர் வெள்ளி தெங்கலை திருமண் ... 1
ஷ யோகா நரசிம்ம சுவாமி தெங்கலை ஷ திருமண் ... 1
தாமதசாளிக்கிரம சம்புடத்தில் ஷ திருமண் ... 1
ஷ பூபாலராயன் சிம்மாசனத்தில் தெங்கலை திருமண் ... 1
கொட்டாக்குழியில் காண கட்டடத்தினால் ஷ திருமண் ... 1
கலையினால் ஷ திருமண் ... 1

ஷ பிரதமநெத்தில் காவியினால் ஷ திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் கோவிலுக்கு தென்புயிருக்கிற மண்டபங்களில் ஒரு நாலுகால் மண்டபம் நெத்திக்கண்ணில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற அநேக பிரதிமைகளில் ஷ திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் வெள்ளி தேரளிக்கினியாளில் ஷ திருமண் ... 1

சந்தண மண்டபத்திலிருக்கிற நாலுகால் மண்டப சப்பரத்தில் அநேக பிரதிமைகளில் ஷ திருமண்களிருக்கிறது.

நாச்சியார் கோவில் மரச்சீருவாசியில் ஷ திருமண் ... 1

ஷ சந்தண மண்டபத்திலிருக்கிற கல்லை ஷ திருமண் ... 2

ஷ மண்டப தூணில் ஷ திருமண் ... 1

நாச்சியார் கோவில் பிரதமநெத்தில் நெத்திக்கண்ணிலும் சுவரிலும் பங்குனி உத்தராமண்டபத்திலும் ஊஞ்சல் மண்டபத்திலும் திருவிண்ணாழி பிரதமநெத்திலும் சித்திரத்தினால் எழுதியிருக்கிற அநேக பிரதிமைகளிலும் தெங்கலை திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் விமானத்தில் சில பிரதிமைகளில் ஷ திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

தேசிகர் கோவில் வாசலில் காண கட்டடத்தினால் தெங்கலை திருமண் ... 1

மேட்டு அழகசிகர் கோவில் வாசலிலும் சந்தர் மண்டபத்திலும் சித்திரத்தினால் எழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷ திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

வாசுதேவபெருமார் கோவில் வாசலில் சித்திரத்துனால் தெங்கலை திருமண் ... 1

அதுக்கு மேல்புயிருக்கிற அரை வாசலில் கருங்கல்வினால் ஷ திருமண் ... 1

உத்திரவிதிக்கிசம்பம் நாச்சியார் கோட்டைவாசலிலும் சக்கரத்தாழ்வார் கோட்டைவாசலிலும் சித்திரத்துனால் எழுதியிருக்கிற அநேக பிரதிமைகளில் ஷ திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஆழிரக்கால் மண்டபத்தில் காவியினால் தெங்கலை திருமணிநூந்துகொண்டிருக்கிறது.

சேஷாராயர் மண்டபத்தில் நெத்திக்கண்ணிலும் தூண்களிலிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷ திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

தொப்பக்குளத்தில் கருங்கல்லிசால் ஷா திருமண்	...	2
ஆயனூர் கோவில் வாசலில் காணா கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
நீருமுக படித்துறை 16 கால் மண்டபத்தில் காணா கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
சித்திரத்தினால் பெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷா திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.
உரியடி உபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	2
காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
சித்திரத்தினால் பெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷா திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.
அகவதீர்த்தகனா மண்டபத்தில் காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
நாகப்பிள்ளை ஓபயமண்டபத்தில் சித்திரத்தினால் ஷா திருமண்	...	2
யெல்லக்கரை சாமரஞ்சன் நாலுகால்மண்டபத்தில் தூணில் ஷா திருமண்	...	1
மொட்டக்கோபுரத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	4
ஷா. செனாத்தில் ஷா திருமண்.	...	1
யெல்லக்கரை மண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
கோழுட்டிகள் ஓபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	2
காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
ஷா 4 கால்மண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
கலெக்ட்டர் ஓபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
அம்மா மண்டபத்தில் காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	2
கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
ஷா மண்டபத்துக்குப்பேற மாரக்கத்திருக்கிற 4 கால்மண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷா திருமண்	...	1
வாணிய ஓபயமண்டபத்தில் காணாக்கட்டடத்தினால் ஷா	...	1
ஒண்டே ருமசாரி ஓபயமண்டபத்தில் ஷா திருமண்	...	1
ருமகிண்டை அயக்கர்மண்டபத்தில் ஷா திருமண்	...	1
விரகதிமண்டபத்தில் ஷா	...	1
பழையபிளையெட்டு மண்டபத்திலும் அதில் சித்திரத்தினால் பெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷா திருமண் யிருக்கிறது.
நிய்யபுரமண்டபத்திலும் அதில் சித்திரத்தினால் பெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷா திருமண்களிருக்கிறது.
உத்தமர் கோவிலிலிருக்கிற சூறக்கனாநாகவாரி மண்டபத்தில் காணா கட்டடத்தினால் ஷா திருமண்	...	1
ஓறையூர் கோவிலும் மதன் மண்டபம் கோபுரம் இது வகையறாவிலும் தெக்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.
செங்கர் கோவிலிலும் ஷா கோட்டவாசல் மண்டபம் வகையறாவிலும் ஷா திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.
ஷா அழகிங்கர் நெத்தியில் வெள்ளியினால் ஷா திருமண்	...	1
வெளி குடிக்கொடுத்த நாச்சியார் கோவிலின் வாசலில் சித்திரத்தினால் ஷா	...	1
செங்கர்கோவில் விஜயநாயகி மண்டபத்திலும் சக்கிரவாரி தோட்டத்திலிருக்கிற மண்டபத்திலும் ஷா திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஜூ.

தேர்வண்டியூர் சப்பறம் கதிதாசி ஒட்டுவேலைகளிலும் கொட்டகை திருகாள் தூக்கம் சபைபொம்மை திருவாசி வகையானவிலும் குருத்தோலை சப்பறம் தடுக்கு திருவாசிகளிலும் புஷ்பசப்பறங்களிலும் அருமபு பல்லாக்கு ஆனும்பல்லாக்கு யிதிகளிலும் ஆழ்வார் ஆச்சாரி யார் திருக்கூத்திர சப்பிரங்களிலும் அந்தந்த உதவலத்தின்போது தெங்கலை திருமண்கள் வைத்து வருகிற வழக்கமாயும் ஸ்ட. கட்டுவேலைகளில் கித்தித்ததினால் வெழுதியிருக்கிற பிரதி மைகளிலும் ஸ்ட. திருமண்கள் வைத்துவருகிற வழக்கமாயிருக்கிறது.

1863இல் செப்டம்பர் 1ல்

(ஒப்பம்) ஆகிரசா. (ஒப்பம்) யிருகாணக்கு சாயியயின்னை. (ஒப்பம்) பேட் பேஷ்கார்.

21st July 1864—High Court Proceedings in Nadhamuni Kovil
stone Vadagalai namam case.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Thursday the 21st July 1864.

Present.—The Honorable Mr. Justice Frore

and The Honorable Mr. Justice Holloway.

Criminal Petition No. 20 of 1864.

Nadamuni Ranga Iyengar ... Petitioner

Sudarsana Bhattar *alias* Sri Parasara Bhattar, Counter petitioner.

Application under S. 404 of the Code of Criminal Procedure for revision of the sentence of the Head Assistant Magistrate of Trichinopoly in Case No. 89 of 1863 on his file.

This application coming on for final hearing, the Court, upon perusing the application and the record sent up by the Magistrate, and upon hearing the arguments of W. Stokes Esquire, Counsel, and T. Srinivasa Chari, Vakil for petitioner, and of Alexander M. Ritchie Esquire and S. Tirumalachari, Vakils for counter petitioner, delivered the following judgment:—

Judgment.—This is an application to the Court to quash a sentence passed by the Head Assistant Magistrate of Trichinopoly and confirmed by the Sessions Judge. The ground was that the sentence of fine of Rs 1000, passed under S. 188 of the Penal Code for setting up a Vadagalai Mark in the important pagoda of Srirangam contrary to the Magisterial order, was contrary to law, because there was literally *no evidence* that the prisoner had committed the offence.

2. As the calendar of the Head Assistant Magistrate set out no evidence, whatever, that the act had been done by the prisoner we considered it necessary to call for a translation of the record which has now been laid before us

3. To avoid all misapprehension, we think it necessary to state that the act, if committed, would in our opinion, clearly fall within the provisions of S. 188. The order of the Magistrate was merely a reiteration of orders which have been in force for a period of many years forbidding the setting up of Vadagalai Marks in this pagoda. We are quite unable to assent to the arguments of the appellant's Counsel that the setting up of such a mark is only a reasonable exercise of liberty. The act, in the place in which it was done, precisely resembles the act of a zealous protestant who should be rash or wicked enough to scrawl "no popery" in a Roman Catholic church, situate in the midst of the excitable and not highly instructed population of an Irish country. There could be no question of the tendency of such an act to create a riot or affray. Even therefore if such a question would be open to us, we should come unhesitatingly to the conclusion that the tendency is clearly made out.

4. We should also not think the punishment at all excessive for the commission of so gross an act.

5. We make these observations to prevent the slightest possibility of the appellant imagining that we either consider the act done in violation of the Magistrate's order legal or that the result of this application warrants the sect to which the appellant belongs in setting up such a mark.

6. We have, however, read the proceedings in this case with great surprise and dissatisfaction. The person convicted has actually not been tried at all. No evidence whatever has been taken that he either committed this act or caused others to commit it. All the evidence consists of the opinion of the Head Assistant Magistrate upon inspecting the mark. He states that it is impossible for him to decide upon inspection and he then determines the point by reference to evidence taken in another case, that it was a recent mark, that any evidence for the defence is unnecessary, and that as their factions are very bitter, a severe punishment is necessary. It is almost incredible that any Magistrate, how inexperienced soever, could thus convict and punish a man without any trial at all, that he should consider the mere fact of a certain act having been done sufficient without a scintilla of evidence to fix its commission upon a particular person, and that when about to inflict an exemplary punishment, he should consider the hearing of the prisoner's evidence needless.

7. The matter however assumes a much more serious aspect when a sentence so passed is found to have been confirmed by a Sessions Judge; who has been many years upon the bench. It would naturally be supposed that so mere a mockery of justice would have at once attracted his attention, that he would have passed a well deserved censure upon such proceedings, and have remedied the illegality committed. He has done none of these things, but by sanctioning proceedings of the character described, has either wholly misconceived or entirely neglected the important duties devolving upon him. As the sentence in a case which has never been tried is wholly illegal, it is unnecessary precisely to define the want of evidence which will render it necessary as a question of law, to quash a sentence against which there is no appeal upon the fact.

8. It is accordingly ordered that the decision of the Head Assistant Magistrate be, and the same hereby is, reversed and that the fine, if levied, be returned to the defendant.

(By the Court)

(Signed) P. P. HUTCHINS,

Ag. Registrar. Appellate Side.

13th November 1866—Original Decree in Dhanvanthiri Mode suit.

DECREE.

Original Suit No. 1 of 1864 on Sudar Amins side.

In the Civil Court of Trichinopoly.

Present:—A. E. R. McDONELL Esquire, *Civil Judge.*

1. Srinivasa Nagaviengar.
2. Krishnasami Iyengar.
3. Sesha Iyengar. } *Plaintiffs*

Vakils Saptbarishi Sastry, Vythilingier & High Court Vakil,
T. Srinivasaachari.

Parasara Sudarsana Bhattar.

Defendant.

Vakil Srinivasa Iyer.

The Plaintiffs sue for the establishing their title to a certain pagoda and to prevent the Defendant from all interference with their enjoyment of the same, and further to recover from him, Rupees three hundred, being charges for expenses incurred by them (Plaintiffs) in consequence of the Defendant's interference.

2. The Court dismisses the Plaintiffs' claim with all costs.

To be paid to Defendant by Plaintiffs.		To be borne by Plaintiffs.	
Value of stamp papers used		Value of stamp papers used	
for statements &c.	2-0-0	for plaint &c.	52-0-0
Peon's Batta....	1-4-0	Peon's Batta...	3-0-0
Vakils' fee ...	70-0-0	Vakils fee ...	70-0-0
	<u>73-4-0</u>		<u>125-0-0</u>

Given under my hand and the seal of the Civil Court of Trichinopoly, this 13th November 1866, The period for preferring an appeal is 90 days from this date.

(Signed) A. E. R. McDONNELL,
Civil Judge.

16th May 1864—Peria Appu Bhattar fined by Trustees for taking God with 2 instead of 3 Archakas.

செ. 200.

ஸ்ரீமத்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் ஸ்ரீனிவாஸ ராயருக்கு.

நாளது யீ 12வ கீரோமுதிய 189 செ. அர்ச்சகையரும் அத்தாடன் வந்த அர்ச்சக பெரிய அப்புபட்டர் ருமாறன் வெங்கிடாசல பட்டன் வாக்கு மூலக்கையும் பார்வையிட்டதில் சர்ச்சகர் உத்திரவுகளுக்கு கோவில் யேர்ப்பாட்டுக்கும் வழக்கததக்கும் விநேதமாய் சித்தி நையீ 19வ சித்திறை உதவயம் வாலந்திருகாள் கோமட்டி மண்டபத்தில் அர்ச்சகாள் 3 பேர் இருந்து பெருமானே யேளப்பண்ணாமல் பெருமாள் திருமேனி விரயத்தில் நிர்ப்பயமாய் நெய் வெங்கிடாசலப்பட்டன் அவன் தம்பி கிருஷ்ணபட்டணமட்டிம் சேர்க்கைக்கொண்டு இரண்டு போய் யேளப்பண்ணியிருப்பதாக தெரியவருகிற தப்பித்ததாக்கூட கூ. 10 அபராஜம் விதித் திருக்கிறத. அதை உடனே அன்னியதன்ம முறைக்கார பெரிய அப்பு பட்டரிடம் வகுக்க செய்து ஆகாயம் வைத்து தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர இனி உத்திரவுக்கு விநேதமாய் நடக்காமல் யெப்போவும் அர்ச்சகாள் 3 பேருக்குக் குறைவாமல் இருந்து பெருமானே யேளப்பண்ணி வரும்படியாய் திட்டப்படுத்தவும், அபராஜம் செலுத்த ஆட்சேபித்தால் வகுவாகிறவ நையில் ஆரிவிட்ட வசதுக்கு வெளியில் திருத்தப்போடவும்.

1864ஆம் மேயீ 16வ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பியங்கார். (ஒப்பம்) கே. பெரியசாமி முதலியார், மாணேஜர்கள்.

26th March 1865—Trustees' order to Peshkar to recoup from Archakas for loss of jewels.

செ. 97.

ஸ்ரீமத்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் ஸ்ரீனிவாஸ ராயருக்கு.

அர்ச்சகாள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு பெரிய பெருமானுக்கு சேத்தியிருந்த மகாலட்சுமி பதக்கத்தில் சாடு ஒடிந்து ஜீரணமாயிருந்ததை கறஸ்து செய்ய திருத்த டார்த்ததில் பதக்கமூன்பட கணக்குப்படி விரகவெண்டிய விரகானிடை 506½க்கு இருப்பு இருக்கிறத பதக்கம் விரகானிடை 103 சாடு விரகானிடை 348½ ஆக விரகானிடை 451½ போக விரகானிடை 55 மீயி வேரிட்டிருக்கிறதாய் சில விபரத்தாடன் அர்ச்சகாள் வாக்கு மூலம் சித்தமாய் சென்ற 64ஆம் டிசம்பர்யீ 27வ கீரோமுதிய 500 செ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஸ்ரீ சாநி யெப்போ ஜீரணப்பட்டு ஒடிபும்படியிருந்ததே அந்த காலத்தில்தான் அதை மகவச்சமாய் வைத்துக்கொண்டிருந்த அர்ச்சகாள் சர்க்காரில் ஒப்புவி

சுதப்போடாமல் இறண்டு துண்டாய் முறிந்துபோய் இறண்டு வருஷகாலமாய் வச்சக்கொண் டிருந்த இப்போ பாத்ரீயப்பலாட்டோமென்று சொல்லுகிறது யெவ்வளவும் சரியல்லாத்து னாலும் முன் நடந்துவந்திருக்கிற வழக்கப்படிக்கும் அவர்கள் வசமிருந்த கம்பிப்பட்டிருக்கிற தக்கத்தாக்கு அவர்களே பாத்ரீயப்பட்டு செலுத்தவேண்டியது திறமமானதாலும் ஷு சுறட் புன் கமலி தக்கம் விராகனிடை 55 தத்துக்குள்ள திறயத்தை 30 உ யின் முறை விதப்படிக்கு ள்ள அர்ச்சகாள் பேரினும் விதித்து வருல்செய்த ஆதாயம் வைத்து அத விபரம் தெரியப் படுத்தவும்.

1865 ஆம் மார்ச்சு 26 உ.

(ஒப்பம்) உத்தமசம்பியங்கார், (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார், மாணேஜர்கள்.

22nd May 1865—An Archaka and certain others fined by Trustees.

கெ. 180.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் ஆளுமுதல் பிள்ளைகி.

நாளாய் 13 உ. சீரோமுதிய 163 கெ. அர்ஜி வசையரு தந்தவேங்களை பார்வையிட்ட தில் பங்குனி உதஸவம் 6 நீதிருநன் தினம் வழக்கமாய் நடந்துவருகிற ஒறைபூர் அக்கிறகார த்திக்குக்கிற நாலுகால் மண்டபத்தின் உபயத்தில் பெருமாளை யேனப்பண்ணாமலும் உபயக்கா ளன் சொர்விததிருந்த தரிசை அமுது செய்யாமலும் பெருமாள் உள்ளே யேனிடீட்டாக தெரியவருகிறது.

ஷு உபயத்தில் பணத்தகராஜ்ரூல் புண்வாரசனம் செய்யாமல் அர்ச்சகன் திருமஞ்ச னக்காரன் வாத்தியார் இவர்கள் ஆட்சேபித்தால் அதைப்பைசலசெய்து பெருமாள் உபயத்தில் யேனப்பண்ணாமலும் அவர்கள் பைசலுக்குள் படாயிட்டால் அவடமிருந்த உம்மிடத்தில் தே ரியப்படுத்தி உத்திரலின்பேறில் பெருமாளை யேனப்பண்ணாமல் கவையாய் திறவேத்திப்போ ட்ட கொறட்டு மணியகாரனுக்கு கூ. 1 ம் முதலில் தகராசெய்த அர்ச்சகன் திருமஞ்சனம் ப்சசவய்யங்கார், புள்ளசகி வாத்தியார் இவர்களுக்கு இனம் 1 க்கு கூ. 2 வீதமும் அபரூதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை உடனே அவர்களுடத்தில் வருல்செய்த ஆதாயம் வைத்து தெ ரியப்படுத்துதெதும் தவிர பெருமாள் அமுது செய்யாத காததின் திறயம் கூ. 1 1/2 கோசை யின் திறயம் கூ. 1/2 பைசா 3 ஆக கூ. 1 1/2 பைசா 3 யும் ஷு உபயக்காரனிடம் சேர்ப்புவித்து ப்போடவும்.

1865 ஆம் மேய் 22 உ.

(ஒப்பம்) சீ. வ. தே. நவாசாரியார், (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார், மாணேஜர்கள்.

28th February 1866—Devaraja Bhattar alias Srirangaraja Iyengar kept out by Trustees.

கெ. 41.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர் தே. பெரியசாமி முதலியாரவர்கள்.

யேட். பேஷ்க்கார் ஆளுமுதல் பிள்ளைகி தாக்கீது.

சுத்தெத்தாழ்வார் சன்னதியினிருந்த உதர்சனமெந்திறத்தகடு 1, நறமும் பெந்திறத்தக டு 1, இதுகள் சென்ற மார்ச்சு 25 உயில் காணாமல்போனதைக்குறித்து ஷு தேகி முறை க்கார அர்ச்சகன் தேவருஜபட்டமென்கிற ஸ்ரீரங்கரூய்யங்காரை விசாரணைசெய்ததில் ஷு பெந்திரங்கருக்கு தான் உத்திரவாதம் செய்யவேண்டியதுதன்னென்றும் ஆனால் அர்ச்சகன் பெரிய அப்படிப்பட்ட குமுறன் திருஷ்ணப்பட்டர்பேசில் சிலயேதுக்களால் அனுமானமிருக்கி

றதென்றும் அதை நடுபித்திரமாக சொல்லியபடி. கைத்த அர்ச்சகாள்னாலும் ஸ. யானுடைய கரிசாரகனாலும் ருகவாகாத்தினாலே பெந்த அர்ச்சகாள்முறையில் கரணமல்போயிருக்கிறதோ அவனே உத்திரவாதம்செய்யவேண்டியது கிறமமாயிருக்கிறபடியால் ஸே தேதி முறைக்கார னான தேவராஜப்பட்டசென்றிர ஸ்ரீரங்கராஜப்பங்காண பெரியகோவில்முதலான பீத்தகங்காணிகளில் பெந்தவேலையிலும் பிசுவேசிக்காமல் வெளியிலிருந்தி கரணமல்போன முன்யிருந்த க தர்ச்சன பெந்திரத்தகடு 1, நறசியம்பெந்திரத்தகடு 1, இதுகளை 3 ரகோக்குள் ஆஜர்ப்படுத்தும்படி தாக்கீதுசெய்து அதசங்கடமக்கு நிபோர்ட்டு செய்யவும்.

1866ஆம் பிப்பிரவரி 28உ.

(ஒப்பம்) தே. பெரியசாயி முதலியார், மாணேஜர்.

**11th May 1866—Chinna Appu Bhattar alias Krishnama Charlar
fined by Trustees.**

நெ. 222.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்வர்கள்.

யேட்டேவக்கார் முத்துசாயி அப்பருக்கு.

ஸே கோவில் அர்ச்சகாள் சின்ன அப்புப்பட்டசென்றிர கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் கிருஷ்ணப்பட்டரும் இன்றையதினம் கம்மிடத்துக்குவந்த வினாசங்கடிகள் பேசினதும் தவிர ஸ. சின்ன அப்புப்பட்டசென்றிர கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அத்தாநீரி பேசியிருப்பதானாலே அந் ததயித்தத்துக்கார ஸ. யாருக்கு கூ. 5 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அனைவருக்குச்செய்த ஆதாயம்வைத்திறதும் தவிர இனிபெந்தகங்கடிகளும் ஒம்மிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொள்ளாமல் ஸே அர்ச்சகன்வகையறு பெந்தணழியக்காரானவது கம்மிடத்துக்குவந்த வினா ஆட்சே பனைபேசினால் தகுந்தஅபராதம் விதிக்கப்படுமென்றும் தெரியப்படுத்தப்போடவும்.

1866ஆம் மே 11உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ ஸ. தே. தக்காசாரியார், (ஒப்பம்) தே. பெரியசாயி முதலியார் மாணேஜர்கள்.

**13th May 1866—Peshkar's complaint to Trustees about certain
Archakas' disobedience.**

நெ. 229.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ மாணேஜர்வர்கள் சமூகத்துக்கு.

யேட்டேவக்கார் முத்துசாயியன் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால் காளத்தி 10உ யில் பிறந்த 221 வது நெ. உத்திரவுப்படிக்கி பண்டாரி அப்பணைப்பங்காரிடத்தில் கூ. 300க்கு ரெக்க ஜாமீன் வாங்கிக்கொண்டு முதல்தேதி உள்நாளுர் ஊழியம் இரண்டாந்தேதி திருப்பதியார் ஊழியம் முதலான சிலவற்றை வேலைகளை யும் அவரையும் அவர் குமாறனையும்செண்டு நிறவேத்தி வரும்படி கொறட்டு மணியகாரன் பேராலும் ஸ்தானாபதி நறசியங்கமயங்கார் பலபட்டகணக்கு ருமகவாயிப்பங்கார் பேராலும் தாக்கீதுயெழுதி காளத்தி தேதி காலமே 3 மணிக்கு கொடுத்த அந்திரகாரம் நடத்தும்படி உத்திரவு செய்தேன்.

அந்தப்படி அவர்கள் ஸே அப்பணைப்பங்கார் குமாறன் சேஷ்யங்காராகொண்டு இன்னியதினம் ஸைய்யாசியி 1உ உள்நாளுர் ஊழியத்தை பார்க்கும்படி உத்திரவு செய்தபடி அன்றும் சாமாங்களை ஒப்புக்கொண்டு 10 மணிக்கி சேர்வை பொங்கல் தளிகை சன்ன திக்கி போகும்போது சாமநம் போட்டுக்கொண்டு உள்ளே போயிருந்து திருவங்கி காப்புக் கொடரும் வாங்கிகொடுத்து வேலைபார்த்துக்கொண்டு யிருந்ததாகவும் அதின்பேரில் காளத்தி

தேதி திருப்பதியார் ஊழியம் ஸ்தலத்தார் ஸ்ரீ உத்தமநம்பியங்கார் கைக தர்த்தபிள்ளை சாயி யங்கார் மறுஷியனாய் வேலைபார்த்தவருகிற ஆஞ்சர் ஸ்ரீனிவாஸயங்காரென்கிறவன் கொற ட்டு மணியகாரன உத்திரவுப்படி திருக்காப்பு சேர்க்காமல் தன்னுடைய யெழுமான் உத்திர வு யறவேணும்மென்றும் ஷ சேஷயங்கார் வெளியில் வந்துதான் திருக்காப்பு சேர்க்கவேணு மென்றும் சொல்லிப்போட்டதாகவும் அகின்பேறில் சர்க்கார் மறுஷியனை வைச்ச கொறட்டு மணியகாரன் திருக்காப்புசேர்க்கச்சொன்னதில் ஷ ஆஞ்சர் ஸ்ரீனிவாஸயங்கார் 1 திருமஞ்சன ம் நறசிக்கமயங்கார் 1 ஹதம்பிள்ளை ஸ்ரீனிவாஸயங்கார் 1 பெருமான் ஸ்ரீனிவாஸயங்க ளார் 1 இவர்கள் சன்னதிவாசலில் வந்திருக்கொண்டு நதவைசாத்தக்கடாதென்றும் ஷ ச தவைப்பிடித்துக்கொண்டு கூச்சல்போட்டு யேகதேசமாய்ப்பேசி கொறட்டுமணியகாரன் உத் திரவை திருகரித்துப்போட்டதாகவும் இதுணவே திருக்காப்புசேர்த்து பொங்கல் அமுதுசெ ய்கிறதற்குயில்லாமல் அட்டிப்பட்டிருக்கிறதென்றும் ஷ மணியகாரன் யென்முன்பாகவந்து பகல் 12-மணிக்கு தெரியப்படுத்தினான். உடனே அந்தப்படி அவனிடத்தில் வாக்ருமூலம் வாங்கிக்கொண்டு ஷ ஆஞ்சர் ஸ்ரீனிவாஸயங்காரை கேட்டதில் அவன்கேட்டகேள்விக்கு சரியான பதவிப்பேசல்மூலம் யெழுதிவைத்தவாக்ருமூலத்தில் கையெழுத்துபோடாமலும் திருகரித்துப்போட்டான். அந்தப்படி ஷ வாக்ருமூலத்தில் ஷ ருயெழுதி கூடியிருந்தவர்க ளிடத்தில் சாகிதையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு ஷ தர்த்தபிள்ளை சாயியங்காரருக்கு பர்த தியல் தவென்றுவந்த துணாசாயி பிள்ளை ஸ்ரீனிவாஸயங்காரை கேழ்க்ருமிடத்தில் தன்னு டைய யெழுமான் உத்தமநம்பியங்கார் உள்ளேவந்து தான் திருக்காப்புசேர்த்து பொங்கல் அமுதுசெய்ய பண்ணினோனுமென்றும் சொன்னான். அந்தப்பிறகாரும் வாக்ருமூலம் யெ ழுதிக்கொடுக்கார்சொல்லி கேட்டதற்கு வாக்ருமூலம் யெழுதிக்கொடுக்கிறதில்லையென்று திரு கரித்துப்போட்டான். அதைகருமித்து உடனே மரூவாங்கிக்கொண்டு கோவிலுக்குள் போயிருந்தகொண்டு யானாதேதி முறைக்கார அர்ச்சகம் அய்யன்பிள்ளை கிருஷ்ணபட்டரை யும் திருமஞ்சனக்கார ஸ்ரீவேதகரியாசபட்டர் மறுஷியன் காராயணயங்காராரும் வரவழித் துகேட்டதில் ஷ சேஷயங்கார் யெளியிலவந்தாலெழிய பொங்கல் அமுது செய்யப்பண் ணுகிறதில்லையென்றும் தீர்த்தம் கொண்டுள்ளதொருக்கொடுக்கில்லையென்றும் சொல்லர்கள். அந்தப்படி வாக்ருமூலம் கொடுக்கச்சொல்லி கேட்டதற்கும் கொடுக்கிறதில்லையென்று திருகரி த்துப்போட்டார்கள். அதைகருமித்தும் மசஜர்னம வாய்சப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி இருக்க ஷ அர்ச்சகர் திருக்ஷைபட்டர் 1 சின்னையுப்புபட்டர் 1 நறசிக்கபட் டர் 1 இவர்கள் மைத்த வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் மறுஷியையே வைச்ச நடத்தி திருக்காப்பு சேர்த்துப்போட்டால் தங்கள் பொங்கல் அமுதுசெய்யப்பண்ணிப்போடுகிறதா ய் ஒப்புக்கொண்டு வாக்ருமூலம் யெழுதிவைச்சார்கள். அதில் கையெழுத்து போடுகிறதில் லையென்றும் சொன்னதுவே ஷ வாக்ருமூலத்தில் ஷ ருயெழுதி ஓயா சாகி கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டும் போலிஸ் யெட்கான்ஸ்டேபிள் முதலான ஜவான்களை யங்கோபந்துக்காக வரவழித்து வைச்சக்கொண்டு ஷ அர்ச்சகரை கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஷ திருப்பதியார் ஊழியம் முதலானதகளை சர்க்கார் மறுஷியனை வைச்ச கலாயிகாரியம் நடத்த யெத்தனப்ப ட்டதில் சாயந்திரம் 5 மணிக்கு ஸ்தலத்தார் ஸ்ரீபராகதநர்னபட்டர் 1 ஸ்ரீவேதகரியாசநாத் தபட்டர் 1 ஷ வெங்கிடபட்டர் 1 ஸ்ரீ உத்தமநம்பி ரெக்கசாயியங்கார் 1 அவர்தமயன் குமா ரன் நெக்கசாயியங்கார் 1 இவர்கள் அங்குபேறும் சுமார் 100 பேர்வறையில் கும்பல்சேர்த் துக்கொண்டு நரூயிட்டலாசலில் பாறயிருந்த போலிஸ் ஜவான்களையும் தள்ளிக்கொண்டு உள் ளே போய் சன்னதிக்குள்ளாக வந்திருந்தமொண்டும் அர்ச்சகரையும் கவாதினப்படுத்திக்கொ ண்டும் பெருமானுக்கு பொங்கல் அமுது செய்யப் பண்ணுவோட்டாமல் ருத்திரி 10-மணிவ றையில் தடுத்திப்போட்டார்கள். அதைகருமித்து அனேகவிதமாய் சொல்லி அணுப்பியும் அ வர்கள் கேழ்க்கவில்லை. ஒரேயிடிவாதமாய் முஷ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திருந்தார்கள். இதி னவே கோவிலுக்குள் யேகரும்பலாய்சேர்ந்து யிகவும் கைகத்துக்கும் சச்சரவுக்கும் ஆஸ்பத மாயிருந்தது.

அகின்பேரில் பெருமான் பொங்கல் அமுது செய்து சப்தாவர்ணம் உத்ஸவம் நடக்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்ததினாலே ஷ சேஷயங்காரை வெளியில் வரும்படிசெய்து சர் க்கார் மறுஷியனாய் ஷ உள்ளூரார் ஊழியத்துக்கு தட்டு கிருஷ்ணசாயி பிள்ளை நெக்கசாயி

பக்காரையும் திருப்பதியார் ஊழியத்துக்கு அமுதன் பிள்ளை சேவர்ப்பங்காரையும் திருமஞ்சன் ஊழியத்துக்கு ஓடயாத்து அப்பாதமறையங்காரையும் பால் ஊழியத்துக்கு கோவிந்தன் பேரன் றெங்கசாரியங்காரையும் கொட்டி மணியகாரைகொண்டு வக்கிருக்காராய் சேர்த்து பெருமானுக்கு பொங்கல் அமுது செய்யப்பண்ணுமபடி திட்டஞ்செய்து அதன்பேரில் பெருமாள் பொங்கல் அமுது செய்து பெருமாள் பிறப்பாட்டு உதவையாகியும் நடந்திருக்கிறது. ஸ்தானுபதி நறகிங்கமயங்கார் நாமகயாமிப்பங்கார் ரிபோட்டி 1 ம 1/2 விசாரணையில் பெரும்பாட்டவாக்குமுலம் 3 மகஜா 2ம் இலட்சகம் செய்திருக்கிறேன்.

பெஜமாண்களுடைய சண்டை உத்திரவுப்படிக்கி ஷி சேவர்ப்பங்காரை வளச்சு உள் றூரார் ஊழியம் பார்க்கும்படி திட்டம் செய்து அநும உள்ளே போய் முக்கால் வரிசை ஊழியம் பார்க்கிறுக்க ஸ்தலததாரகன் ஊழியத்தை பார்க்கப்பட்ட உதமம் கம்பியங்கார் மனு லியன் ஆரூர் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 ஷி வறதம் பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 திருமஞ்சனம் நறகிங்கமயங்கார் 1 தவாசாயி பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 வேதவியாச பட்டர் மதுவழியன் திருமஞ்சனம் நாரணயங்கார் 1 இலங்கரும் அர்ச்சக ம் முறைக்காற திருஷ்ணாபட்டர் வகையறாக்கறம் ஒன்றுசேர்க்கு கட்டுப்பாடாருக்குகொ ண்டி சர்க்கார் உத்திரவை திருக்கித்து ஷி வேதயங்கார் வெளியிலேபோனூழிய வேலைபா ர்க்கிறதில்லையென்றும் பொங்கல் அமுது செய்யப்பண்ணுகிறதில்லையென்றும் திருக்காப்புசே ர்க்கிறதில்லையென்றும் திருக்கித்து பேசியும் வாககுமுலம்யெழுதி கையெழுத்து போடுகிறதில் லையென்றும் திருக்கித்துப்பேட்டிருலேயும் 10 மணிக்ஷி சன்னதிக்ருவந்த பொங்கல் தளி கையை ருத்திரி 10 மணியறையில் அமுதுசெய்யவொட்டாமல் தடுத்த உதவையும் காலத்தி ல் நடக்கவொட்டாமல் அப்பிரந்திரப்படுத்தி சுவாமிகாரியத்தை குந்தகப்படுத்திப்பதினூ லேயும் சர்க்கார் உத்திரவுப்படி நடக்கவேண்டுமென்று வெண்ணிலில்லாமல் நடத்திருப்பதினூ லேயும் ஷயார்களுக்கு தருக்க அபரூதம் விதித்து வகுலபண்ணும்படிக்கும் கூடாவிட்டால் வெளியில் திருத்தி அவர்களுக்கு பதிலாய் சர்க்கார் மனுஷியனை கேயித்து வேலைபை நிறவேத் தி வரும்படியாயும் உத்திரவாசல்வறும். இவ்வாதவலையில் பெஜமாண்களுடைய உத்திரவு ப்படிக்கி சர்க்கார் வேலைகளை நிறைவேற்றுகிற வகுந்தப்படுமென்று சேலூரூறது. இவ்வ ளவு ஆட்சேபத்துக்கு ஷி ஸ்தலததாரகனே காரணமாயிருந்து குந்தகமாரும்படி செய்திருக்கி றார்கள். இதைகுறித்து பெஜமாண்கள் பெப்பவும் ஆலோசனையில் வைக்கவேண்டியது ஆவ சியமாயிருக்கிறது.

ஆகையால் சங்கதி தெரியலாவதாய் ரொழுதிக்கொண்டேன். உத்திரவுப்படி நடந்து கொள்ளுகிறேன்.

1866(19) மே 13ல்,
(ஒப்பம்) யேட்பேஷ்கார் முத்துசாயியப்பன்.

14th May 1866—Krishna Bhattar and others fined by Trustees in consequence.

நெ. 224.
ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜறவர்கள்.
யேட்பேஷ்கார் முத்துசாயியருக்கு தகவிற.

நானது வைபாதி 1ல் தினம் பெருமாள்பொங்கல் அமுதுசெய்ய தன்கைஉள்ளே வந்திருக்கும்போது நகரார்க்கேரிட்டு ருத்திரி 10-மணியறையில் அட்டப்பட்டதைக்குறித்து விசாரணைசெய்த தஸ்தவேக்ஷன்சுகிதமாய் தீர் நானது 13ல் யிலெழுதிய 229 நெ. அர்தி வந்தது.

அதுகாரியத்துக்கு திருப்பதியார் ஊழியம்பார்த்த ஆரூர் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 திரு மஞ்சனம் ஊழியம்பார்த்த நாரணயங்கார் 1 அர்ச்சகம் திருஷ்ணாபட்டர் 1 இலர்கள் சர்க்கார். உத்திரவுக்கு கீழ்ப்படிந்தநடக்காமலும் பொங்கல் அமுதுசெய்ய யெந்தெந்தவேலைக்காரனும்

அந்தந்தவேளையில் அறக்கடிகள் வரிசில் சிறிதளவுக்காமலும் அதைக்குறித்து நீக்கப்பட்டதற்கு ச
 ியாபுரம் பஞ்சாயத்து வாரக்குழுமூலத்தில் ஸையொழுக்கவைக்கிற வேலையென்று உடையத்தது
 ளுவாள்பேறில் பாரிதப்பிதமாசிருந்தபோதிலும் இது முதல்தடவைபானதால் இனம் 1-க்கு
 ரூ. 20 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை உடனே வசூல் செய்து ஆதாயம் வைக்கிறது
 உத்தரவு ஷா அபராதங்கள் வருவானதை கமக்கு தெரியப்படுத்தி உத்தரவு பெற்றுக்கொள்
 சூழையறையில் ஷாயாகள் பெரிய கோவிலு முதலான பெந்த சன்னதிகளிலும் பிரவேசித்து
 வேலைபார்க்காமல் நிருத்திவைக்கவும். ஷா திருப்பதியா ஷாழியம் பார்த்த ஆநர் ஸ்ரீனிவா
 சய்யங்காருக்கு உபயலமாயிருந்து திருக்காயிட்டு கோக்கையொட்டாமல் தகராசெய்தும் ஷா
 ட்டு மலையியலான நிராகரித்த தப்பித்தத்துக்காக கிருமஞ்சனம் நறசிவமயயங்கார் 1 வரதமபி
 ன்ளை ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் 1 துறைசாயி பிள்ளை ஸ்ரீனிவா
 சய்யங்கார் 1 இவர்கள் இனம் 1க்கு ரூ. 2 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை உடனே
 வசூல்செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

1866 ஜூன் மேஸ் 14உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வ. தே. நங்காசாரியார், (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்
 மாணேஜர்கள்.

5th June 1866—Peshkar's report to Trustees that the above
 fine was recovered.

௧௨. 278.

ஸ்ரீநாயக்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ மாணேஜர்கள் சமூகத்துக்கு,
 வேட்டபேய்க்கார முத்தசாயியார் பெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

பென்வென்றால் சென்ற மேஸ் 14உ பிறந்த 224-வது ௧௨. உத்தரவுப்படிக்கி ச
 முகத்தில்விதித்த அபராதம் கிருமஞ்சனம் நறணய்யங்கார் ரூ. 20. அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்ட
 ரூ. 20. கிருமஞ்சனம் நறசிவமயயங்கார் ரூ. 2. நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் ரூ. 2.
 ஆர் ரூ. 44-ம் அபராதம் சம்பளவருமானத்தில் கீட்டுப்பண்ணி ஆதாயம்வைக்கப்பட்டிருக்கி
 றது.

மைத்தொரு ஆநர் ஸ்ரீனிவாசயங்கார் அபராதம் ரூ. 20-ம் வரதன்பிள்ளை ஸ்ரீனிவாச
 யங்கார் அபராதம் ரூ. 2-ம் வசூல்செய்திறத்துக்கு அவர்களுக்கு இந்தவேலஸ்தானத்தில் யா
 தொருவருமானமு பில்லாத்துலேயும் றொக்கமாய் செலுத்தாத்துலேயும் அவர்களை ஆநி
 விட்டவாசலுக்குள்விடாமலும் கோவிலுக்குள் பாடொருவேலையிலும் பிரவேசிக்காமலும் நிரு
 த்திவைக்குமபடி ஆந்விட்டாறுக்கு உத்தரவுசெய்து நிருத்தியிருக்கிறது.

அப்படிக்கிருக்க காளு ஸைய்யாசிஸ் 22உ. தினம் சாயந்திரம் 4-மணிக்கி ஸ்தலத்தா
 ர் உத்தமநம்பியங்கார்குட ஆநிவிட்டவாசலுக்குள் போனதாகவும் அப்போ ஷா வாலிவிரு
 ந்த கொல்ல அரிநாயக்கன் தகப்பன் நல்லமநாயக்கன் உள்ளேபோகக்கூடாதென்று தடுத்தத்
 துக்கு தான்சன்னதிப்பேறாய் போகவேதவிர வேலைக்கீழ்போகவில்லையென்று ஷாவினுவய்ய
 க்கார்சொன்ன கமதவிர ஷா உத்தமநம்பியங்காரும் அந்தப்படியே சொன்னதாகவும் ஷா
 ஸல்லமநாயக்கனும் அரிநாயக்கனும் யென்முன்பாகவந்து தெரியப்படுத்தியிருக்கிறதும்தவிர அ
 வர் உத்தமநம்பியங்கார்பிறகே உள்ளேபோய்வந்து வெளியில் போய்விட்டதாகவும் தெரிய
 ப்படுத்தினார்கள்.

இதைகுறித்து ஷா அரிநாயக்கனிடத்தில் வாக்குமூலம் வாக்கி இதுவடக்கம்செய்திரு
 க்கிறேன்.

ஷா வாலிவிருத்தில் ஷா கிருஷ்ணயங்கார் சர்க்கார் உத்தரவு கிருகரித்து உள்ளேபோ
 கலாமாவென்றுதான் கெட்டதற்கு சன்னதிப்பேறாய் உத்தம நம்பியங்கார் கட்டியப்போன
 தாகவும் ஷாழியத்துக்கு போகவில்லையென்றும் இனி கோவிலுக்குள் வருகிறதில்லையென்றும்
 சொன்னதாக சொல்லியிருக்கிறேன்.

சர்க்கார் உத்தரவுப்படி நடக்கவேண்டுமென்றும் ஸ்தலத்தார் கூடபோனும் உள்
ளே விட்டது பிரகாசிக்கிறது. இந்த தப்பித்ததற்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும்.

மீயில்லாதவேளையில் நடந்ததுபோல இந்த தடவை அபராதம் விதிக்காமல் நிரந்தர
மாகிறது. இனிமேல் அறாக்கிரகையாய்க்கக்கூடாது. இந்த சிலுவையங்காரை அபராத
ம் செலுத்துகிறவதையில் உள்ளே விடவேண்டிய தில்லையென்று கொல்லுக்கு கண்டிப்
பாய் தரவேண்டி செய்திருக்கிறேன்.

ஸ்தலத்தாராளுக்குரிய உத்தமகாரியங்காரர் தானே அவனை சர்க்கார் உத்தரவு நிராக
ரித்து தன்கூடவரும்படி உத்தரவுகொடுத்தது உள்ளே கூட்டி போடுகிறது குறித்து யோசித்து
யுகநிதிகாரம் உத்தரவு அனுப்பவேண்டும் யென்கிற சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொ
ண்டேன்.

1866இல் சூன்மீ 5உ.

(ஒப்பம்) பேட்பேஷ்கார் முத்துசாமிப்பயல்.

**21st July 1866--Devaraja Bhattar alias Srirangaraja Iyengar
fined by Trustees.**

செ. 303.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்கள்.

பேட்பேஷ்கார் முத்துசாமிப்பயருக்கு தாக்கீது.

சென்ற ஆனிமீ 2உயில் பண்டாரி சேஷியங்காரருடையமனுஷல் வழக்கப்படி கொ
ண்டுவந்துகுடித்த சலவையை வாங்கி சாத்தமாட்டேனென்று அர்ச்சகன் தேவராஜப்பட்டனெ
ன்கிற ஸ்ரீரங்கராஜ்யங்காரும் பெருமானுக்கு திருமண்காப்பு குடுக்காமல் அறையை சாத்தி
பூட்டிக்கொண்டு சக்கிரவாரபண்டாரி ஸ்ரீனிவாசயங்கார் போய்விட்டதை குறித்தும் நீர் வி
சாரண செய்த தவறவேஜ்கள்சகிகமாய் யெழுதிய 302, 305 இந்த செ. அர்ஜி வகையாருவந்
தது. அது காரியத்தக்கு வழக்கமாய் பண்டாரி சேஷியங்கார் மனுஷியன் குடுத்தவந்த
சலவையை வாங்காமல் விண்ண துருட்சேபனை செய்த பெருமாள் காரியத்தை இரண்டும
ணி நெரம் குத்தம்செய்த அர்ச்சகன் தேவராஜப்பட்டனென்கிற ஸ்ரீரங்கராஜ்யங்காரருக்கு
ரூ. 2 பெருமாள் ஆறுதலகாலத்தில் காத்திருந்து திருமண்காப்பு குடுக்காமல் இரண்டுவேளை
குந்தகப்படுத்தி அறைக் கதவை சாத்திப் பூட்டிக்கொண்டுபோன ஸ்ரீனிவாசயங்காரருக்கு
ரூ. 2ம் அபராதம் விதித்திருக்கிறோம்.

அதை உடனே வசூல்செய்து ஆதாயம் வைக்கிறதம்நவிர ஷெ அர்ச்சகம் தேவராஜப
ட்டர் அடிக்கடி பிரகாசனசெய்த தெண்டனைப்பட்டிருக்கிறதாக தெரியவருகிறபடியால் யெ
த்தினைதடவை யென்னகுத்தத்துக்காக தெண்டனைப்பட்டிருக்கிறான். அதில் விவரங்களுக்
கு ரிகார்டுசேர்த்து சிக்கிரத்தில் தெரியப்படுத்தவும்.

1866இல் சூன்மீ 21உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வச. தே. நங்காசாரியார்.

(ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதுவியார்,

மானேஜர்கள்.

**14th February 1867--Peshkar's report to Trustees about Devaraja Bhattar
alias Srirangaraja Iyengar's disturbance.**

செ. 35.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மானேஜர்கள் சமூகத்துக்கு.

ஆ. பேட்பேஷ்கார் ஆளுகும் பின்னே யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

சென்னை

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சென்னை, 1967 ஆகஸ்ட் 14

27th August 67—Trustees' order to Peshkar to send a list of Mantapams belonging to the Big Temple outside the Nanmugam Gopuram.

நெ. 807.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

யேட் பேஷ்கார் கெணபதி முதலியாருக்கு.

ஷை ஸ்ரீநெங்கனாதசுவாமியாருக்கு கார்த்தாழ்வார் கோட்டை வாசலுக்கு வெளியில் இந்த ஸ்ரீநங்கத்திலும் இதர ஊர்களிலும் பெந்தயெடத்தில் யெல்விதமான மண்டபங்கள் யிருக்கிறதா. நீர்போய் உண்டாக்கிய பெந்தகாலத்தில் சுவாமி அடிகளில் போயிருக்கிறார். இவ்விபரத்தையும் அதுகளைப்பற்றி கடியலவறையில் தெரியவருந்தையும் கண்டு ஒரு ஜாப்தா அனுப்பவும்.

1867 (ஆ) ஆகஸ்டு 25 உ.

ஷை மண்டபத்தைச் சேர்ந்த தீர்த்த குணங்களிருந்தால் அத விபரமும் தெரியப்படுத்தவும்.

27--8--67.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபாசாபட்டர் ஸ்ரீசுமர்சனபட்டர், தெலுங்கல்.

(ஒப்பம்) இ. யெதிராசலு செட்டி. மாணேஜர்கள்.

30th September 67 —Peshkar's report to the Trustees sending the said list of Mantapams.

நெ. 457.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ரா-ஸ்ரீ மாணேஜர்கள் சமூகத்துக்கு.

யேட் பேஷ்கார் கெணபதி முதலியார் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யெண்ணெவென்றால், சென்ற ஆகஸ்டு 27 உயில் பிறந்த 307வது கம்பர் உத்திறவுப்படிக்கி ஸ்ரீநெங்கனாதசுவாமியாருக்கு கார்த்தாழ்வார் கோட்டைவாசலுக்கு வெளியில் இந்த ஸ்ரீநங்கத்திலும் இதர ஊர்களிலும் யிருக்கப்பட்ட மண்டபங்களுக்கு விபரமான கணக்கு தயார் செய்து விட்ட இத்தகடன் அனுப்பியிருக்கிற கங்கநி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.

1867 (ஆ) செப்டம்பர் 30 உ.

(ஒப்பம்) கெணபதிமுதலியார், யேட் பேஷ்கார்.

1st October 67—The said list of Mantapams.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் நாமுக்கம் கோபுரவாசலுக்கு வெளியில் கோயிலை சேர்ந்த மண்டபங்கள் ஆஜர் பார்த்த கணக்கு. 1277ம் பக்கி.

1. சிக்கர்கோவில் தோட்டில் 22 கால் மண்டபம் சுத்தி மூணுபுறமும் கல்மதள் பெருமாளுக்கு விஜயதசயி உபயம் நடக்கிறது.
2. ஷை சன்னிவாசலில் நாலுகால்மண்டபம் பெருமாள் வழிகடை உபயம் அமுதசெய்த அம்புபோடுகிறது.
3. இத்தகு தென்புறம் காலுகால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடந்தவந்ததா.
4. வடநீருக்காவேரிக்கறை யோரம் யெல்லக்கறை பதினாறு கால்மண்டபம் சுத்தி மூணுபக்கமும் கருக்கல் செவர் பெருமாளுக்கு பங்குனி பெட்டாந்திருகால் உபயம் நடக்கிறது.

5. மக்சயாமண்டபம் மேல்புரம் பெருமாள் கன்னி கொப்பக்கிரகம் கருக்கல்கட்டடம் ஷ. மண்டபம் தென்புரம் கொஞ்சமும் மேல்புரம் முழுவுதம் வடபுரம் முழுவுதம் கருக்கல் மதள். ஷ. அறை 1. 34கால் மண்டபம் பங்குனி 3-ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
6. ஷ. மண்டபத்தைக்கு பெரீர் 4 கால் மண்டபம். ஷ. திருநாளில் பெருமாள் யெழுந்தருளி யிதற்கு கீழ்புரமிருக்கிற திருக்குளத்தில் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.
7. திருவானைக்காவல் தெப்பக்குளத்தைக்கு மேல்புரம் வெள்ளை மதள். மேல்புரம் 16கால் மண்டபம். பெருமாளுக்கு பங்குனித்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
8. இதற்கு மேல்புரம் 4 கால் மண்டபம். ஷ. 8-ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
9. திருவானைக்காவல் செந்தரையில் தென்புரம் சுத்தி செங்கலச்சவர். 24கால் மண்டபம். பெருமாள் சித்திதை 6-ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
10. இதற்கு மேல்புரம் மூனுபக்கமும் செங்கலச்சவர் 24கால் மண்டபம். தென்புரம் குளம். பங்குனி 8-ந்திருநாளில் தீர்த்தவாரி நடந்த வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
11. காளேரி கறை யோரம் வீகேகவரத்தில் சுத்தி மூனுபக்கமும் கருக்கலச்சவர். 36கால் மண்டபம். தை 4-ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
12. அம்மாமண்டபம் மேல்புரம் முழுவுதம் கீழ்புரம் பாடியும் கருக்கல் மதள். 48கால் மண்டபம். சித்திர பெளர்ணமி உபயம் நடக்கிறது.
13. இதின் வடக்கு ரெஸ்தாவில் 4கால் மண்டபம். வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
14. ஷ. அம்மாமண்டபம் போன்ற ரெஸ்தாவில் மேல்புரம் 16கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
15. ஷ. ரெஸ்தாவில் கீழ்புரம் 16-கால்மண்டபம் மாசி 6-ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
16. இதின் கீழ்புரம் 16 கால்மண்டபம் பெருமாள் முன்னே யெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்.
17. வீகேகவரம் ஒண்டே சாமரச்சாரியார் தோட்டத்தில் சுத்தி மூனுபுரமும் கருக்கலச்சவர். 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு மாசி 3-ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
18. தெற்கு சாயகோபுரவாசலுக்கு வெளியில் அடுத்த மேல்புரம் சுத்தி மூனுபக்கமும் செங்கலச்சவர். 16 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு முன் உபயம் நடந்தது.
19. ஷ. சாயகோபுரத்துக்கு தென்புரம் 16 கால்மண்டபம் பெருமாள் பங்குனி 8-ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
20. இதற்கு மேல்புரம் கோதண்டராமகவாயி கோவில் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், கருக்கல்கட்டடம், சுத்தி மூனுபுரம் செங்கலச்சவர். 16 கால்மண்டபம் ஷ. திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
21. இதற்கு தெற்கு 4-கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
22. இதற்கு தெற்கு 4-கால்மண்டபம் பங்குனி 2-ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
23. இதற்கு தெற்கு 4-கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
24. இதற்கு தெற்கு திருமஞ்சன படித்தறைக்கி கீழ்புரம் சுத்தி மூனுபக்கம் செங்கலச்சவர். 30-கால்மண்டபம். பெருமாளுக்கு உரியடி திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
25. இதற்கு தெற்கு சுத்தி மூனுபக்கமும் செங்கலச்சவர். கருக்கல்மண்டபம். இதின் கீழ்புரம் மூனுபக்கமும் கருக்கலச்சவர். 8-கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு 18-ம் பேருக்கு உதனவம் நடக்கிறது.
26. இதற்கு மேற்கு 16கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு வழிநடை உபயம் நடந்த வருகிறது.
27. திருமஞ்சனப்படித்தறைக்கி மேற்கு சுத்தி கருக்கலச்சவர் 44கால் மண்டபம். பெருமாள் முன்னே யெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்.

28. ஆயனார் கோவிலுக்கு கீழ்ப்புரம் ஒத்தப்பததி 73 கால் மண்டபம்.
29. ஆயனார் கோவில் முன்மண்டபமட 65 கால் மண்டபம் சுத்திலும் செங்கல்ச் சுவர் அடப்பு.
30. இதற்குநெற்கு சுதநி செங்கல்ச்சுவர். 24கால்மண்டபம்.
31. தெற்கு ராயகோபுரத்துக்கு மேற்கு அகண்டகாவேரிக்கி போகிறொன்றாவுக்கு தெற்கு முனுபக்கமும் சுருங்கல்ச்சுவர். 12கால்மண்டபம் முன் உபயம் நடத்தது.
32. இதற்கு மேல்புரம் லெத்தாவில் தென்புரம் 8கால்மண்டபம். பெருமாளுக்கு மாசின திருநாள் 4ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
33. இதற்குமேற்கு ஷை ரெந்தா வடபுரம் நவாப் தோட்டத்துக்குள் 8கால்மண்டபம் மாள் 4ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
34. ஷை ரெந்தாவுக்கு தெற்கு காட்டிலாய்க்கால் ஓரம் முனுபக்கமும் சுருங்கல்ச்சுவர். 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு சுத்திலும் 5ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
35. மேலூரில் யிருக்கிறமண்டபம், முனுபக்கமும் சுருங்கல்ச்சுவர், 14கால்மண்டபம், பெருமாள் ஜியப்புரத்துக்கு யெழுந்தருளுமபோது வழிநடை உபயம் நடக்கிறது. யெதிராசுருக்குளத்தில் தீர்தநவாரி நடக்கிறது.
36. மேலூர் கோமாதத்துக்கு வடகிழக்கில் முனுபக்கமும் சுருங்கல்ச்சுவர், 22கால் மண்டபம் யெதீர் 4கால்மண்டபம், சித்திதை 4ந்திருநாள் பெருமாளுக்கு உபயம் நடக்கிறது.
37. தெப்பக்குளத்தெருவுக்கு மேல்புரம் பெருமாள் ஜியப்புரம் போகிற ரெந்தா எல் 4கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடத்துவந்தது.
38. ஊருக்கு மேல்புரம் தெப்பக்குளம் சுருங்கல்சட்டம, நடுவில் 10கால்மண்டபம் பெருமாள் தெப்பக்கண்டருளி ஷை மண்டபத்தில் யெழுந்தருளுகிறது.
39. தெப்பக்குளத்துக்கு வடபுரம் தியாகமண்டபம் சுத்திலும் முனுபுரம் சுருங்கல்ச்சுவர், 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு மாள் 8ந்திருநாள் 9ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
40. வடக்குராயகோபுரத்துக்கு வெளியில் மேல்புரம் கிருஷ்ணன் சன்னதி கொப்பக்கிறகம் லெளிமண்டபம் முனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 36 கால்மண்டபம்; பெருமாள் சுத்திதை 3ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
41. வடதிருக்காவேரிக்கறை வளவு லாந்தல் 6 கால் மண்டபம்.
42. இதின் வடக்கு சுத்தி முனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 36 கால்மண்டபம் பெருமாள் பங்குனி 4ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
43. வடதிருக்காவேரி படித்துறைக்கி தென்புரம் 41கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடத்துவந்தது.
44. இதற்குமேற்கு 6கால்மண்டபம் தென்புரம் மேல்புரம் செங்கல் அடைப்புச்சுவர்.
45. தெற்குச்சித்தினாவிதி கடைவிதிக்கி கீழ்புரம் சுத்தி சுருங்கல்ச்சுவர் 6 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு சுத்திதை 8ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
46. இதற்கு தென்புரம் 4கால்மண்டபம் உரியடி உபயம்நடக்கிறது.
47. கரிசாய்கடைவிதிக்கி கீழ்க்கு 4 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
48. தெற்குராயகோபுரத்துக்கு கீழ்புரம் உள்பக்கம் 16 கால் மண்டபம்.
49. இதின் வடக்கு ஒத்தப்பததி 16கால்மண்டபம்.
50. இதின்மேல்புரம் சுங்கல்ச்சுவர் 8கால்மண்டபம்.
51. இதின்வடக்கு திருக்கொரளப்பன் சன்னதி, யெதீர் 4 கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
52. இதின்வடக்கு ஸ்டேஷன்சச்சேரி போட்டிருக்கிற 16கால்மண்டபம்.

33. அடையவளஞ்சரன் மேலேழுமலை குடி கொடுத்த காச்சியார் சன்னதி 16 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடக்கிறது.
34. அடையவளஞ்சரன் வடக்குவாசல் 15 கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
35. அடையவளஞ்சரன் கிழவாசல் 15 கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
36. சுக்கிரவார கோட்டம் 14 கால் மண்டபம் முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் பெருமாளுக்கு தை நீர்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
37. யேத்தனும்பட்டி கிராமத்தில் தளவாய்மண்டபம் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர், 44 கால் மண்டபம் முன் உபயம் நடந்துவந்தது.
38. ஒட்டகுடி கிராமத்தில் முணுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 32 கால் மண்டபம், முன் உபயம் நடந்துவந்தது.
39. மல்லாச்சியம்மாபுரம் 16 கால் மண்டபம், வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
40. திருத்தாங்கோணி தேர்ப்புக்குள் 10 கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
41. ஷையர் ஓஸ்தாவில் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர், 12 கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
42. இசின் கிற்புரம் ஒத்தப்பக்கி ஓஸ்தாமண்டபம்.
43. ஷைபாண்டமங்கலம் ஓஸ்தாவில் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர் 10 கால் மண்டபம், வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
44. ஓறையூர் காச்சியார்கோவில் முன் 4 கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.
45. மேத்துடி கிராமத்தில் திப்பாபுரம் மண்டபம் முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் 14 கால் மண்டபம் திப்பாபுரம் உபயம், தீர்த்தக்கரை பெருமாள் கொப்பக்கிரகம் கருங்கல் கட்டடம்.
46. யெதிர் தீர்த்தக்கரை 4 கால் மண்டபம் வழிநடை ஷை திருநாள் உபயம் நடக்கிறது. யெதிர் திருக்குளம் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.
47. திருவாசிமண்டபம் பிரிபட்டு கீழே கிடக்கிறது. கால் 21, ஷை துண்டு 4, உத்திரம் 13, போதிகை 8, பாக்கலது 57, சிலலனாகல் 91, கோவிலுக்குள் அர்த்தமண்டபம் கால் 4, சிலலனாகல் 21, நாலுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் மேலகட்டுக்கோப்பு பாவுகல் 46, போதிகை 4, கருங்கல் சன்னல் 2, தீர்த்தக்கரை மண்டபம்.
48. செட்டமண்டபம் சுத்தி முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14 கால் மண்டபம், பக்குனி நீர்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
49. நொச்சியம் மண்டபம் சுத்தி முணுபாடும் கருங்கல்ச்சுவர், 14 கால் மண்டபம், மாசி 2 நீர்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.
50. உத்தமர்கோவிலுக்கு வெளியில் சயீபத்தில் முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 16 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடந்துவந்தது.
51. ஷை மண்டபத்துக்கும் கோவிலுக்கும் கிழக்கு முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடக்கிறது, தீர்த்தக்கரை பெருமாள்கோவில் கொப்பக்கிரகம் யெதிர் திருக்குளத்தில் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.
52. செப்பயனார் மண்டபம் சுத்தி முணுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14 கால் மண்டபம் தீர்த்தக்கரை பெருமாள் சன்னதி கொப்பக்கிரகம் கருங்கல் கட்டடம், மாசி நீர்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது. பலலிருஷம் தோப்பு, யெதிர் திருக்குளம் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.
53. சிதேவிமங்கலம் அக்கிரகாரத்துக்கு வடக்கு சமயபுரம் பழய ஓஸ்தாவுக்கு வடபுரம் 14 கால் மண்டபம், சுத்தி முணுபாடும் கருங்கல்ச்சுவர், முன்னாலே பெருமாள் யெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்.

1867இல் அக்டோபர் 1௨.

(ஒப்பம்) பலபட்டரை கணக்கு எமகவாயிப்பங்கார். (ஒப்பம்) சேழ்வைக்கணக்கு முகமுதலாயினார். (ஒப்பம்) முகமுதலர் குப்பரூவ் மகராஜாத்தின். (ஒப்பம்) கணபதி முதலியார் யேட்டேஷக்கார்.

16th December 1868—Devaraja Bhattar fined by Trustees.

கெ. 516.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

யேட்டேஷக்கார் கணபதி முதலியாருக்கு.

ஜெஷ்டமாதேஷத்தினம் செவசம்பாவின்போது ஒமம் செய்யாததைக்குறித்து எழுதிய 318 கெ. அர்ஜியுடன் வந்த வாக்குமுலங்களால் அர்ச்சகம் முறைக்காரான இருவரையுடைய குமாரர் எமகவாயிப்பட்டருக்கு பதிலாய் வேலைபார்த்த அர்ச்சகம் தேவராஜாட்டென்பவன் ஷத்தினம் செவசம்பாவின்போது ஒமம் செய்யாமல் கிரியாசேபம் செய்ததால் வழக்கம் கூடயில்லையென்று பொய்யானமுகங்காரம் சென்ன தப்பித்தாக்கு பாரிமலா காராஷ்செய்யவேண்டியது அவசியமாகியிருந்தபோதிலும் இந்தகடவை ரூ. 3 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை ஷபாரிடத்தில் வரூல் செய்த ஆசாயம்வைக்கிறதும், இனி இப்படி நடக்காமலிருக்கும்படிக்கு திட்டஞ்செய்யவும்.

1868இல் டிசம்பர் 16௨

(ஒப்பம்) ஸ்ரீசுத்தமங்கலியங்கார். (ஒப்பம்) செங்கையியங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமிமுதலியார், மாணேஜர்கள்.

10th June 1869—Regunatha Bhattar fined by Trustees.

கெ. 295.

ஸ்ரீமங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

யேட்டேஷக்கார் கணபதி முதலியாருக்கு.

சீர் யெழுதிய 259வது கெ. அர்ஜியில்கண்டிருக்கிற தோகறம் ஸ்ரீமங்ககாச்சியார் ஸ்ரீசுடகோபத்தின்பேரில் ஆசிர்தகாரன் கற்பூற ஆறத்திபாட்டுப்பீடிக்கும்படி செய்த அர்ச்சகம் ரொகூர்பட்டன்பேரில் ஸ்ரீத்தியாய் ருகவாயிருக்கிறபடியால் அதற்காக ரூ. 2 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அதையும் அந்தவியைத்துக்காக சம்புரோஷணைக்கி செய்திருக்கிறதையும் வரூல்செய்துகொண்டும் இனி உவாராய் வேலை பார்த்துவரும்படிக்கும் அறிவிக்கிறதும், கற்பூற ஆறத்தி சமீபத்தில் நடத்தவது ரொம்ப பிசகாயிருப்பதாலே இனிபெரிய சன்னதி காச்சியார்க்குள்ளதி முதலான இடங்களில் ஷ கற்பூற ஆறத்திபாத்திரம் வேதிசெக்கி அடுத்தாப்போல் நடத்திவரும்படி திட்டம்செய்யவும்.

1869இல் ஜூன் 10௨.

(ஒப்பம்) நெங்கையியங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்,

மாணேஜர்கள்.

28th March 1874—Mr. Pennington's Judgment prohibiting Vedantachar's and Nadamunihal's processions with Vadagalai marks on their foreheads.

Extract from calender in case No. 9 on the District Magistrate's file of 1874. Trichinopoly.

CHAMN I. Number of the case—9 of 1874.

II. Name and description of the accused.—

1. Kodiyalam Rangaswami Aiyangar. 2. Seshagiri Aiyangar. 3. Krishnaiengar. 4. Ramaswami Aiyangar. 5. Duraiswami Aiyangar. 6. Puliyur Narayana Aiyangar. 7. Rangunadha Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9. Krishnaswami Aiyangar. 10. Sundram Aiyangar. 11. Vedantam Aiyangar. 12. Kasturi Aiyangar. (Brahmans)

1 6, 11, 12. Landholders, the rest Vydikham.

III. Copy of the charge: *Firstly*. That you the first prisoner Kodiyalam Rangaswami Aiyangar. 2. Seshagiri Aiyangar. 3. Krishna Aiyangar. 4. Ramaswami Aiyangar. 5. Duraiswami Aiyangar. 6. Puliyur Narayana Aiyangar. 7. Rangunadha Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9. Krishnaswami Aiyangar. 10. Sundram Aiyangar. 11. Vedantam Aiyangar & 12. Kasturi Aiyangar, on or about the 6th day of January 1874 at Srirangam intentionally insulted and thereby gave provocation to the Complainant and others, intending or knowing it to be likely that such provocation would cause them to break the public peace, and thereby committed an offence punishable under section 504 of the I. P. C. and within my cognizance.

Secondly: That you, the said prisoners at the same time and place malignantly or wantonly, by doing an illegal act gave provocation to the Complainant and others, intending or knowing it to be likely that such provocation would cause the offence of rioting to be committed and thereby committed an offence punishable under section 153 of I. P. C. and within my cognizance.

Thirdly: That you, the said prisoners at the same time and place, voluntarily caused disturbance to an assembly lawfully engaged in the performance of religious worship or religious ceremonies, and thereby committed an offence punishable under section 296 of I. P. C. and within my cognizance.

Fourthly: That you, the said prisoners at the same time and place, with the deliberate intention of wounding the religious feeling of the Complainant and others, placed an object in their sight and thereby committed an offence punishable under section 293. of I. P. C. and within my cognizance.

Fifthly: That you, the first prisoner Kodiyalam Rangaswami Aiyangar at the same time and place abetted the prisoners 2nd to 12th in the commission of the above offences and thereby committed offences punishable under sections 504, 153, 296, 293 and 109. of I. P. C. and within my cognizance.

IV. Name of Complainant. Regina.

V. Names of witnesses for the prosecution. 1. Parasara Bhattar. 2. Sami Aiyangar. 3. Tillanayagam Pillai. 4. Appasami Aiyar. 5. Ganapathy Mudali. 6. Narayana Rao. 7. Krishnasami Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9. Anantha Aiyar. 10. D. Periyasami Mudaliar. 11. Venkataramana Aiyangar

VI. Names of witnesses for the defence if any.

1. Thirumalai Aiyangar. 2. Srinivasa Aiyangar. 3. Krishna Bhattar. 4. Kuppa Bhattar. 5. Sundararaja Aiyangar. 6. Srinivasa Rao. 7. Rangasami Aiyangar. 8. Krishna Rao. 9. Subba Aiyar. 10. Shadaya Raja. 11. Subbaya Chari. 12. Krishnaswami Achari. 13. Gopala Chari. 14. Krishna Aiyangar. 15. Venkatachari. 16. Ranga Chari. 17. Sesha Aiyangar. 18. Singam Aiyangar. 19. Duraiswami Aiyangar. 20. Gurusami Aiyar. 21. Maduranayaga Mudaliar. 22. Kuppa Rao. 23. Nilakantam Pillai.

VII. Statement of evidence and ground of conviction:—In this case, the Complainant (1st witness) who is a prominent member of the Tengalai Sect of Brah-

mans attached to the Temple at Srirangam, charges the Defendants with having insulted the religious feelings of himself and his co-religionists and with having provoked a breach of the peace by carrying in procession 2 idols with the distinctive mark of the Vadagalai sect emblazoned on their foreheads, *contrary to immemorial custom.*

2. It is not alleged that the first Defendant was actually concerned in carrying the idols in procession but that he ordered them to be brought both in writing and verbally, and that he is in fact chiefly, if not solely, responsible for their having been brought in procession, with Vadagalai marks.

He has, therefore, been charged with abetment of the offences alleged to have been committed by the other Defendants.

3. As to these offences, a preliminary objection was taken by Mr. O'Sullivan that the facts, even if proved would not constitute offences under the sections quoted and that even if they did technically amount to offences according to the literal meaning of the Penal Code, yet that a Magistrate would exercise a wise discretion in declining to adjudicate on the facts, because in doing so, he must necessarily decide a question of Civil right which would be much better left to the Civil Courts.

4. Now as to the plea, that the facts if proved, do not amount to an offence *because there was in point of fact a danger of a breach of the peace &c.*, I think it is completely disposed of by the Judgment of the High Court in Criminal Petition No. 20. of 1884 dated 31st July 1884. (Exhibit XI) and that it is no defence to a charge of insult to say that the accused knew that the Complainant was of such a mild disposition as not to be at all likely to resent it; that would be a most extraordinary kind of law and of course, a man must always be understood to contemplate the *natural* consequences of his acts, the complainant, at the same time, being assumed to be a person of ordinary sensibilities and temper. But the present case is much stronger than an ordinary case of insulting an individual of so peaceable a character as to be unlikely to commit a breach of the peace in resenting it, for there is always considerable danger of disturbance during a Festival when crowds of *strangers* are present and a very slight spark will often set things in a blaze on such occasions however peaceable the regular inhabitants of the place may be.

5. I think, therefore, that if the Defendants did commit the acts complained of, they must be assumed to have known that they were likely to cause a riot.

6. Then, as to the advisability of such cases involving (as they undoubtedly do) delicate questions of civil right, being referred to the Civil Courts, I should have been only too glad if the complainants had thought fit to prosecute their rights in the Civil Courts. But as they chose to complain to a Magistrate and as it did appear to me that, *supposing their allegations to be true*, they had been grossly and *wantonly* insulted, I do not understand how I could, with any propriety, have refused to take up their complaint. It was not, as if they were endeavouring to establish some apparently insignificant and unreasonnable right (such as their claim to perform some mysterious ceremonies in the houses of the Vadagalais) their complaint was that they had been grossly insulted in the midst of a great Festival and during the celebration of a religious ceremony, when any such interruption is peculiarly likely to cause disturbance and that as a matter of fact, the usual ceremonies had been altogether suspended in consequence of the Defendants' act.

7. To argue that, because the complainant's party did not make any
*Vide District very vehement commotion and did not appear to be very excited

Magistrate's order is useless, because they had been expressly instructed* not to interfere in any way if any thing was done contrary to custom, but to complain at once to a Magistrate and though it is, of course, most unfortunate that a Magistrate should have to decide such an apparently intricate question of custom as is involved in the present case, I cannot see that this is a sufficient reason for depriving the complainants of the direct remedy provided for them by law and for compelling them to go to the expense of a Civil suit. It is unfortunate that Courts should differ in opinion on matters of fact, but this occurs every day in Appeal cases, and if the Defendants in this case should unfortunately happen to be improperly convicted in this case, even if the conviction should be affirmed on appeal, they might perhaps still recover damages by Civil suit.

8. On the question therefore as to the propriety of a criminal prosecution in such cases I may say at once (following the High Court) that the facts alleged appear to me to constitute a very serious offence against the public, as well as against the complainant's sect, and that Defendants if convicted would deserve exemplary punishment. The offence would be aggravated by an unusual display of torches in front of Vedanta, intended apparently to make the Vadagalai mark more conspicuous.

9. I come now to the facts of the case and it appears that the only point at issue is whether the two idols Vedantachari, and Nadamuni Alvar have been carried in procession with Vadagalai or with Tengalai marks.

10. The complainants unanimously assert that they have always worn Tongalai marks: the Defendants are equally positive that they have never worn anything but Vadagalai marks.

11. Now it was incidentally observed at the very beginning of the inquiry by a pleader on one side (if not by the pleaders on both) that there would be a good deal of bard swearing on both sides, and that much reliance could not be placed on a great deal of the oral evidence on either side, but I must say I was hardly prepared for such deliberate contradiction as to a plain matter of fact the truth of which must, I cannot help thinking, be perfectly well known to almost every witness who has been examined and probably to every one in Srirangam.

12. Mr. Johnstone indeed, was charitable enough to contend that the witnesses on both sides, were so blinded by religious prejudice that they swore simply to what they *believed* was the case, or even persuaded themselves must be the case without having had any opportunity of ascertaining what the marks really were.

13. It is just possible this theory might account for the evidence of some of the witnesses, for it is, as Mr. Johnstone observed,* altogether unaccountable, why they should take such

*One witness Singamaingar stated that he had not noticed a particular Tengalai mark to which he was referred but he knew it was there and that may be the character of their knowledge of these marks.

particular notice of marks as to which, according to their own showing, there had never been any doubt or dispute, but some of those examined for the Defendants were intelligent men of good position and appeared to give their evidence in a very honest and straight-

forward manner; and if they were ignorant of the facts they so positively swore to as *of their own knowledge*, it is difficult to see how they could avoid the charge of perjury.

14. The contradictions in the oral evidence are at any rate so unaccountable that one is necessarily driven to the documentary evidence to see what

the probabilities of the case are; and unfortunately the documentary evidence, though in the highest degree voluminous is neither perfectly clear nor by any means directly *conclusive on the point at issue.*

*Lsh. XIII.

15. The earliest document on record that has been produced, is a Report²⁵ from one Velu, who calls himself *Devasthanam Arbitrator*, in which he reports on a complaint of the Tengalais that the Vadagalai people would not allow them to perform *Nimmari* and *Tinnai*, and other ceremonies in their houses. He adds that on the 11th instant, (August 1808, the Tengalai people celebrated within the Pagoda, the Festival of *Tengalai Vedantachari* according to *mamool*, but the *Vadagalai* people contrary to custom read the *Ramanuja-patram* &c. to which the Tengalais objected; he concludes by charging some of the Vadagalais with being wicked people who go contrary to custom and perform *new ceremonies* (or do things in a new fashion not according to *mamool*).

16. It does not appear what Velu was exactly & we have, in this only his report of what happened, but the authenticity of the document was not questioned by the defendants & as he was not even reporting specially as to any dispute about *Vedantachari*, his casual remark that the Tengalais had celebrated the festival of *Tengalai Vedantachariar* & the fact (which may fairly be inferred) that the Vadagalais did not even object to it are very significant and it is also evident that then the Tengalais claimed the exclusive privilege of performing ceremonies in the houses of the Vadagalais.

17. The next document in order of time is the decree in O. S. No. 130 of 1808 of the Zillah Court of Trichinopoly which may fairly be described as the *Magna Charta* of the Tengalai Sect. As Mr. O'Sullivan observed, it is a decree suited to a time when slave holding was still an institution of the country and equal rights between man and man were not clearly recognized; and no doubt it would have been difficult to enforce its provisions even by regular suit; so complete is the control with which it endows the Tengalais and so subject the servitude to which it must have reduced the Vadagalais. But it is relied upon not so much as declaratory of the rights of the Tengalais, but rather as evidence of a presumption that fortified with such a decree (which, it must be remembered, though it appears to have been *appealed against*, was never *altered*), the Tengalais would certainly not have submitted to any invasion of what they considered their exclusive privileges without the most determined resistance.

18. Fairly construed it must mean what it says, that "the Tengalais are confirmed in their superiority over the Vadagalais of Srirangam and are declared the *dictators* in all the ceremonies to be performed to the Swamies therein."

19. It has been argued that the Tengalais never took any proper steps to assert their rights under the above decree, and always tried to gain their ends by miscellaneous petitions whenever a new Judge or a new Collector appeared before the scenes, but it is evident from the numerous documents filed that for nearly 70 years they have persistently opposed the inroads of the Vadagalais; and if either party was bound to take proceedings with reference to that decree, it was surely the Vadagalais who had been treated by it, as Mr. O'Sullivan remarked, like slaves.

*No. 27

20. In an Order²⁶ dated 6-3-1818, Mr. Lushington, the then Collector enforces the terms of the above decree, and says plainly in so many words that the Vadagalais *must do as the Tengalais tell them* or they won't be allowed to do any thing and will be held to security.

21. Exhibit 28. is the bond by which one of them was held to security accordingly.

*No. 28

*Exb. I.

22. In 1825, Kooratalwar Aiyangar brought a suits for fees due to him for reading the Vedas behind the God (Ranganadaswami) in processions. The defence was that plaintiff being a *Vadagalai*, had no business to read the Vedas and that the privilege was confined to the *Tengalais* by the decree in O. S. No. 130. The suit was dismissed on the ground that the decree in No. 130 was conclusive in favour of the Defendants and was binding as it had never been reversed.

23. Exhibit 18 is an Order from the Collector to the Deputy Peshkar dated 13-10-29 directing him to get *Tengalai* marks put upon a silver kite vehicle (given by Agobala Jeer) and upon a gilt kite when they entered the Pagoda. This Agobala Jeer, it may be observed, is the proprietor of Vedantachari's temple and the leader of the *Vadagalais*.

*No. 31.

*Exb. A.

24. In 1829, Mr. Cameron, the then Collector, appears to have issued a proclamation* affirming the provisions of the decree in O. S. No. 130, which the Circuit Judge ordered to be cancelled in Extract* from Proceedings dated 2-4-1832.

25. Then again the Fouzdari Adaulat seem to have ruled that the Circuit Judge was *wrong* (see. Exb. XXXI.) and accordingly the proclamation was renewed (Exb. XXX. dated. 21-10-1832,) re-affirming in the most explicit manner the original decree and warning the *Vadagalai* people to act up to the terms of that Judgment.

*Exb. VIII.

26. Somewhere about this time the *Vadagalais* appeared to have applied direct to the Sudur Adaulat to annul the decree in O. S. No. 130 of 1803 (Exb. No. 1.) and the application was rejected* after the fullest consideration (17-6-33.)

27. This application seems to have been consequent on the orders of the Zilla Judge of Kumbakonam under date 11-2-33, which orders must therefore be considered to have been superseded by the orders of the Sudur Adaulat (Exb. VIII).

28. Exb. F. (dated 20-12-1833) is an extract from Proceedings of the Provincial Court on a Petition of the *Tengalais* informing them that they can only assert the rights they claim under the decree in O. S. No. 130 of 1803 by a fresh suit.

29. Exb. G. (dated 15-3-1834) is an endorsement from the Magistrate to the *Tengalais* to the same effect.

30. Exb. H. (dated. 15-4-1834) confirms the Magistrate's order in G.

31. So then from 1803, till 1834, there is no mention in the Exhibits of any disputes as to these 2 Idols nor as to any mark in the Pagoda, and on the whole it must be conceded that the decree in O. S. No. 130 of 1803 was pretty consistently followed and was at any rate never altered. So that in every dispute, the *Tengalais* put it forward as the authority for the most exclusive rights, and the *Vadagalais* as persistently endeavoured to get it annulled. Considering then the respective positions of the parties in 1834 and the fact that in 1803, this Vedantachari is called *Tengalai Vedantachari* by a man who calls himself an arbiter, and especially considering that there is no evidence that this curious expression of his was ever even challenged by the *Vadagalai* party, it does seem most unreasonable to suppose that he had been constantly carried in procession with a *Vadagalai* mark before 1835.

32. The first document filed that refers to any dispute about a mark, is No. XXXII of the complainant's exhibits, from which it appears that the Tengalai people complained that the Vadagalais had removed the Tengalai mark over the entrance to Vedantachari's chapel, and put up a Vadagalai mark instead. No. XXXII is the Magistrate's order (dated. 10-9-1835) to the Head Peshkar to inquire into the complaint &c.

33. The mark was ordered to be removed and the Tengalai mark restored by the Collector's order dated 21-11-1835 (Exh. IV).

34. Meantime on the 2nd October 1835, another dispute seems to have taken place which bears a remarkable resemblance to that now under inquiry.

35. Official intimation of it was sent to the Collector on the 3rd October (Exh. Z) and three depositions were enclosed, two of which are Y. and H. H. (the third has not been filed).

36. From this report it appears that on the 2nd idem the idol Vedantachari had been taken out with a Vadagalai mark on, and the Tengalai authorities, objected and refused to allow it to receive the honours, because they said the Vadagalai mark was contrary to custom.

37. The result of the inquiry by the Peshkar as to the custom was that the Vadagalai people generally said the idol always wore the Vadagalai mark, and the Tengalai people the Tengalai mark. One Tengalai who was a Sathani however gave a deposition to the effect that the idol always had a Vadagalai mark.

38. He appears to have meant that it wore this mark in processions as well as in its shrine; but he was not cross-examined, and his evidence is certainly not more reliable than that of the 10th witness for the defence, a bricklayer, who professes to be a Tengalai and who deposes that the mark has always been Vadagalai.

39. Ultimately, however, the Peshkar appears to have persuaded the Tengalais to perform the usual honours to Vedantachari and got the festival celebrated.

40. One point in the report is noteworthy, and that is that the people who belonged to neither sect, accountants and other Devasthanam catchery servants stated that they *did not know* if it was a Tengalai or Vadagalai mark that was usually worn. This is decidedly corroborative of Mr. Johnstone's contention that the corresponding witnesses now who speak so positively on the point are not to be trusted and speak more from what they believe or wish than from what they have seen with their own eyes. It appears too that Subba Pillai the then Head Peshkar was unable to give a decided opinion of *his own knowledge* on the subject, but he evidently came to the decided conclusion from the evidence that it was new to have the Vadagalai mark though he did not agree with the Tengalais in supposing that it had been put on the day before the feast, as he observed the Vadagalais had long had Vedantachari in their keeping and might have put the mark long before. He must have been confirmed in his view when the servants of Vedantachari refused to allow him to examine the idol's forehead. It is, in my opinion, quite impossible to believe that the Tengalais would after this have allowed Vedantachari to come out with Vadagalai mark without making the slightest protest and the fact that no such protest was made till last year seems good evidence that it had never been so brought out till last year.

41. The order on this report has not been filed by either party. It is dated 6th October and is simply to the effect that such disturbances are not to be allowed and that the Peshkar himself would be dismissed if he did not

manage the affairs of the pagoda better. No decision of any kind was come to on the point then at issue, but in an order on petitions of the same date (Exhibit II) enclosing endorsements to the two parties the Collector says that there is to be no disturbance in the celebration of festivals *in conformity with the decisions passed in favour of the Tengalais and in conformity with established mamool.*

*Exb III.

42. Then on the 19 idam, the Collector wrote to the Head Peshkar on a complaint of the Tengalais that Vedantachari was again about to be brought out with Vadagalai mark, that by decree in O. S. No 130 the Vadagalais have no right to perform the principal ceremonies in the Supihaprakaram of Srirangam, or in any way to attempt to perform ceremonies like Tengalais. The Head Peshkar was therefore directed to take care that nothing was done contrary to the decisions passed in favour of the Tengalais &c. and it is evident from his language in his report dated 3rd October (Esh. Z.) that he would take this to prohibit Vedantachari being brought with Vadagalai mark, but it is unfortunate that this decision was not stated in explicit terms.

43. Exhibit XXV, Proceedings of the Provincial Court, dated. 14-12-1835 is an important document in many ways.

44. It appears from it that the Collector having received a precept from the Zilla Court of Kumbakonam directing him to carry into effect the decree in O. S. No. 130 of 1808, had accordingly caused the decree to be published, but had met with so much opposition that he anticipated being compelled to make return that he was unable to execute it. He accordingly applied to the Provincial Court for instructions and the Court informed him that the decree in O. S. No. 130 was final, and could not hereafter by any authority whatever be altered. They went on to say that by that decree the Tengalais were declared to be entitled to certain rights to the exclusion of the Vadagalais, and in the free and peaceable enjoyment of those privileges they must be supported; further suggesting that any one setting himself up against the authority of the decree should be held to security.

45. It may be remarked incidentally as a curious fact that in writing to the Court, the Collector mentions the dispute about the mark over Vedantachari's shrine, but does not allude to the more recent case of the mark on his forehead.

46. It is also not irrelevant to observe that he describes the Tengalais as "by far the weakest sect" and speaks of "the continual encroachments of the Vadagalais being likely to compel the Tengalais to give up their undoubted exclusive rights and privileges in the Srirangam Pagoda".

*Exb. I.

47. There is no evidence of any further dispute till 1840; when there seems to have been some discussion as to the decree of 1808, and the Collector (Mr. Onslow) in an order* dated the 21st July told the Head Peshkar that the parties should be referred to a civil suit with regard to the infringement of the terms of the decree, and that they would be prosecuted if they committed any breach of the peace.

Exh. J.

48. Then in September of the same year on a complaint from the Tengalais that they were prevented from performing the Nanmai and Tiamai ceremonies in the Vadagalais' houses the Magistrate, (Mr. Onslow) *informed them that it would be better if the 2 parties performed their respective ceremonies themselves without interfering with each other; and so no doubt it would, but the Magistrate's order to that effect was in no way binding on either party, and was clearly only an expression of impatience at the perpetual disputes.

49. It appears from Exhibit K. (an Extract from the Proceedings of the Foudari Sadur Adaulut dated 18-1-1841) that the Collector (or Magistrate had carried out a threat he made in J, that he would hold the parties to security and that the Tengalais party had accordingly been held to security and fined, that they had appealed to the Court of Circuit who had declined to interfere on the ground that the subject of the dispute was of a civil nature which could only be satisfactorily decided by the Collector; and that the Sadur ordered the Court of Circuit to hear the appeal.

50. They went on to say, that if the Tengalais considered their just rights had been invaded, they should sue for the recovery of any such emoluments or rights of which they considered they had been deprived.

51. In L. dated 10-2-1841 the Court of Circuit apparently dispose of the Appeal and confirm the order of the Magistrate finding and holding to security certain Tengalais for a breach of the peace with reference to a Vadagalai corpse.

*Exh. M.

52. In a decree* (dated 18-4-1842) the Southern Provincial Court ruled that to enforce the right claimed under the decree of 1808 to perform ceremonies in the houses of Vadagalais would be manifestly an act of gross oppression, and that no order having for its object to insist upon the Vadagalais submitting to have their houses so invaded against their will can be passed; and added that the Tengalais were at liberty as they have been repeatedly told to bring Civil actions for any fees or emoluments of which they considered they had been deprived by the Vadagalais through their refusal to admit them for such purposes into their houses, and that this was the only mode of proceeding whereby the amount of their claims on that account could be ascertained and settled.

Exh. N.

53. This ruling was confirmed* by the Sadur Adaulut as regards the performance of ceremonies in the houses of the Vadagalais and the Sadur assen-erated the same principle that the Tengalais must sue for any rights &c. of which they consider they had been deprived.

54. It appears from C. C. that the affairs of the Temple were handed over to the charge of certain Dharmakarthas stalathas in 1842. but it does not appear that this had or was intended to have any effect on the ceremonies &c. to be performed in the temple, and it was not relied upon as a document of any importance.

*Exh. O.

55. In 1843, the Tengalais again attempted by miscellaneous petition to assert their exclusive claims under the decree in O. S. No. 130, and were told* that if sufficient cause were shown, the Magistrate would no doubt interfere to prevent a breach of the peace.

*Exh. I.

56. A similar Order* was passed by the Zillah Judge on the 29th November 1843, and the Tengalais were again told to institute a suit against any one who had injured them.

57. In 1845, it appears from D. D. that a Committee was appointed to assist the Dharmakarthas; but it does not appear that this has any thing to do with the present case except to prove that first defendant's father was selected as a member.

58. Exhibits A. R. S. T. (from 1846 to 1850) are all to the same effect viz: that it is the Magistrate's business simply to preserve the peace, and if the Tengalais' rights are infringed they should apply to the Civil Court.

59. In 1850 apparently, there was another dispute about a mark which was erected over the entrance Raya Gopuram by the Tengalais and pulled down

A. A.

by *Vadagalai Rangasami Iyengar* who is styled in the* proceedings of the Sessions Court a church warden of the pagoda. The Tenggala's representative appears to have complained to the Magistrate and on his declining to interfere, to the Sessions Court which dismissed his complaint with the remark that the petitioner deserved severe punishment for presuming to put any marks at all on the pagoda.

60. This is the first instance of a dispute as to the distinguishing mark since 1835, and it is worthy of note that during the interval the Tenggala's party had confined itself principally to asserting its apparently extravagant claims to perform ceremonies in the houses of the Vadagalais. It is also worthy of remark that the first Vadagalai Dharmakartha (1st Defendant's relative) had been appointed in December 1845. It will appear hereafter how he was connected with the dispute.

61. Exh. X. is filed to prove that one Veda Vyasa Bhattar a Tenggala was bound over to keep the peace between the 2 parties on the 24th January 1850, and is really of no importance either way.

* Exh. XXIX.

62. Mr. Maltby's decision* in case No. 1 of 1850 gives a clear account of the condition of the parties at that time and shows how a Vadagalai came to be appointed a Dharmakartha, partly because he was supposed to be not in good terms with his own party. Mr. Maltby also gives an account of the dispute as to the new Tenggala's mark on the entrance (*Raya Gopuram*) and charges *Rangasami Iyengar*, (1st defendant's relative) with being the cause of that disturbance.

63. It is evident that he was ready to assert the provisions of the decree of 1803 in favour of the Tenggala's, for he speaks of their ancient and undoubted rights, and the case ended by his holding *Rangasami* and the 2nd defendant to security for Rs. 500 each and the other 2 defendants (who were Tenggala's) for Rs. 200 and Rs. 50 respectively.

64. From Exhibit E. E. it appears that the Tenggala's again attempted to assert their rights by miscellaneous petition instead of by regular suit. The complaint in that case being that the Vadagalais had recited parayasuams &c. over a corpse contrary to custom. The Judge (in Proceedings dated 6-11-50) remarked that the act complained of was a distinct grievance for which damages might be claimed by regular suit.

65. In spite of these clear and repeated instructions, the Tenggala's simply appealed against the order to the Sadar Court, and of course their appeal was rejected as usual.

66. From Exhibit B. B. decree of the Civil Court in A. S. No. 41 of 1853 it appears that *Rangasami Iyengar* the Vadagalai Dharmakartha was adjudged in the Lower Court to pay damages for destroying the Tenggala's mark over the entrance (*Raya Gopuram*) alluded to in paras 58 and 61, and that on appeal the decree was reversed; the Judge (Mr. Harris) holding with Mr. Greenway that Respondents had no business to put the mark up without written authority.

67. In 1853 another dispute took place and it seems that Mr. Greame then Head Assistant Magistrate issued a proclamation on the Subject which he afterwards withdrew (by Exh. U) and told the parties in general terms that if there was any dispute about the performance of their respective ceremonies they should go to the Civil Court.

68. Exh. G. G. dated 13-7-1858 is a letter containing his reasons for withdrawing his first and issuing his second proclamation.

69. Exh. V. is another proceeding of the Fouzdari Adalut rejecting another miscellaneous petition of the Tengalais protesting against the proceedings of the Magistracy and the Sessions Judge in refusing to interfere in their behalf. It was of course dismissed, and there was a lull in the storm for about 5 years when, in 1863, the first dispute about *Nadamuni Alwar* took place, the Tengalais complaining that the Vadagalais had put their mark newly over the entrance to his shrine. Exh. V is Mr. Walkhouse's order to the Sub-Magistrate to inquire into the complaint, and the result of the inquiry is stated in Exh. VI, namely that the mark should be removed. It may be remarked that on this occasion also there was the same dispute as the Vadagalai mark being old or new, and the same hardswearing by both parties.

70. Exh. No. VII (dated 3-7-1863,) is merely a supplemental order to the Sub-Magistrate on the same subject.

71. So harassing were these continual disputes that in August 1863, Mr. Nisbet the then Head Assistant determined to get a list of all the "Nammams" within the Supthaprakaram of Srirangam; and accordingly issued an order on the 7th idem to the Managers, Virasamy Iyer, Periasami Mudali (10th witness) and Parasara Sudarsana Bhattar (complainant) to prepare a list. They reported* accordingly on the 26th that they were engaged in preparing a list, but in the meantime they complained that several Vadagalai marks had been put up in different parts of the pagoda and also *inside Nadamuni Alwar's shrine*, and that it was quite unjust and contrary to custom &c. so they requested the Magistrate to come down and see them and have them removed.

*Exh. XXI.

72. This complaint of a Vadagalai mark *inside Nadamuni Alwar's shrine* is rather remarkable and the fact that nothing seems to have been said even then about *Nadamuni* himself always wearing a Vadagalai mark is in my opinion very significant. If he had had one in 1835 when the dispute about *Vedanta* took place, it is almost certain that some allusion would have been made to the fact at the time.

*Exh. IX.

73. The List* of marks was duly prepared (15-9-1863) and the Managers say that there is *not even one Vadagalai mark* all over the Pagoda except some recently painted marks on the walls, and those above referred to in *Nadamuni Alwar's shrine* which they requested might be removed as having been put up quite recently.

74. This list would have been almost conclusive in favour of the Tengalais (especially as it is signed by Periasamy who is now hand and glove with the defendants) but that unfortunately no mention is made in it of the *Alwars*, though one witness (the 4th) who helped to prepare the list says that all the *Alwars* were inspected, and that *if there had been any Vadagalai marks on their heads*, they would have been entered, and this seems very reasonable; as to Periasamy he relieves himself of all responsibility in the matter by admitting that he signed it without looking at it relying on the other trustees (who were Tengalais). But it is almost impossible he can have been ignorant of the unmistakable tenor of their report and the only rational explanation of his evidence now is that he has changed sides since the date of the list and that his evidence is altogether untrustworthy for if as he now pretends, he had known then the existence of the Vadagalai marks he would certainly have protested against the trustees' sweeping that there was not one legitimate Vadagalai mark in the temple.

75. In October 1863, came another complaint that the Vadagalais had put their mark over the *Dharmuntri Kovil*; and Mr. Nisbet in his order of the 30th idem, orders an enquiry into it, and on the same day he passed

Exhibit XII. his decision *finding a Vadagalai named *Rangaiyengar* Rs 1000 for putting a Vadagalai mark on the Nadamuni Alwar's shrine.

76. It is to be regretted that owing to the irregularity of his procedure Exhibit No. XI his decision was necessarily reversed on a *reference to the High Court; but the fact remains that the Vadagalais have never attempted to renew the mark and there can be no doubt that Mr. Nisbet was right on the facts and that the Deputy Magistrate's order had been disobeyed.

77. Exhibit W is an order of Mr. Lemon's dated 5th April 1864, on the complaint referred to above as to a new Vadagalai mark having been placed on the Dhunmantri pagoda to the effect that it did not appear to him that there was anything in the complaint that required to be enquired into magisterially.

78. As to that of course his mere opinion unsupported by a word of argument is of very little weight, and he would probably have thought differently if he had an opportunity of reading the Judgment of the High Court in Mr. Nisbet's case (dated 21-7-64).

79. The clear exposition of the law in that decree seems to have had a considerable effect in keeping the rival sects or rather the Vadagalais quiet for some time and (to judge from the documents) it was not till last December that another dispute took place.

80. There is nothing to show conclusively what the immediate exciting cause of this dispute was; the complainant's account on behalf of the Tengalais is that having heard that the Vadagalais intended to bring out *Vedantachari* and *Nadamuni Alwar* with Vadagalai marks on the occasion of the Kottai Utsavam (otherwise called the *Vakadasi Festival*) which lasted from the 20th December to 8th January, they went to the Acting District Magistrate on the 19th December and induced him to prohibit the idols from being so brought out.

81. The Vadagalais contend that this application was cunningly timed just before the Christmas Holidays, and that the Tengalais were taking advantage of the fact that the chief officials in the District were new to make another attempt to assert claims which were altogether obsolete.

82. It was certainly a curious coincidence that the commencement of the Christmas Holidays should have so nearly coincided with the commencement of the feast and it is probable that the order of the 20th of December (which was dated 19th) would not have been made so absolute had it not been for the fact that the Courts were closing the next day; accordingly on cause being shown the order was amended on the 6th January so as simply to warn the Vadagalais of the risk they ran if they did any thing not clearly sanctioned by custom or express authority.

83. The very night the revised order reached Srirangam the two Alwars were brought in procession with Vadagalai marks and the Tengalais objecting brought their complaint next day as they were expressly advised to do in the 2nd order referred to.

84. It has been urged that the authorities showed some bias in the issue of those two orders; and in confirmation of that view it has been alleged that the first order was published in Srirangam with much greater promptitude than the 2nd; but in point of fact there was not much difference, for, the rough draft of the 2nd order was only signed on the 8th and the proclamation was made about 8 or 9 the same evening; and moreover there was heed for unusual expedition about the first as the Court closed the day after it was signed.

85. Then it is contended that unless it had been usual Rangaswami (the first defendant) and Periasamy would never have run the risk of bringing out the idols; but this argument assures the whole question in dispute and I must say it seems to me far more reasonable (judging from the history of this dispute) to assume *a priori* that the Vadagalai party would seize any opportunity encroaching on the rights of the Tengalais than to assume that the Tengalais would presume to suddenly invade any of the immemorial rights of the Vadagalais. I think indeed that considering the great wealth and influence of the 1st Defendant Rangaswami, the opportunity was more favourable for them than for the Tengalai.

86. It will be sufficiently apparent from the remarks made as to each of the documents filed that in my opinion the evidence to be derived from them preponderates decidedly in favour of the Tengalais. The Temple is undoubtedly a Tengalai Temple, and Tengalai marks are found all over it even over the entrance to the shrine of Vedantachari, the Vadagalai High Priest himself; and it was not denied that in processions a canopy with a Tengalai mark is carried over him. No Vadagalai mark has ever been put up without the most strenuous opposition and the decree in O. S. No. 130 of 1868 undoubtedly gave the Tengalais such absolute authority in the Supthaprakaram that it is impossible for me to suppose that they would have allowed such a manifest invasion of their rights especially when we find them persistently asserting claims which are apparently much more extravagant, namely, to perform ceremonies in the Vadagalai houses.

87. Not one of the documents filed for the defence has any real bearing on the question now at issue, except the depositions given in 1835, any in such a case as this when a really trustworthy deposition is not to be expected even now it would be ridiculous to lay any stress on depositions taken by a Head Peshkar in 1835, which were not even subjected to the test of cross-examination.

88.—Then the question is whether the oral evidence for the defence is as clear and trustworthy as to prove either that the Tengalais have set up an entire false case, well knowing that Vadagalai marks have always been worn by the two Alwars or that they have just found out the fact for the first time.

89. As to the supposition that they may have been ignorant of the fact that Vadagalai mark was always put on the idols, it seems scarcely necessary to discuss it on account of the similar dispute as to Vedantachariar's mark in 1835 which was vividly before both parties.

90. It is most unfortunate that no express order should have been passed then on the subject, but the fact that the Tengalais objected then to the Vadagalai mark on Vedantachari's forehead, though he as High Priest of the party was certainly more clearly entitled to the mark than any other Alwar proves conclusively to my mind that they would certainly have objected to a Vadagalai mark being placed on Nadamuni and as they have never done so till last year, and I am altogether unable to suppose that they could possibly have failed to observe the fact if it had come out with a Vadagalai mark considering how jealously they had guarded against the smallest attempts at any encroachments on their alleged exclusive rights and privileges, I cannot believe that Nadamuni ever came out with a Vadagalai mark before in spite of the assertions of so many such respectable witnesses, and so their evidence failing as to one point cannot be relied upon as to the other. The respectable witnesses of whom Venkatachari 15th witness for the defence

is in every way the best specimen, may have been mistaken, and those who must know the facts perfectly well may have perjured themselves deliberately as it is quite clear many of the witnesses on one side or other must have done. But whatever the explanation may be, I can come to no other conclusion from a careful consideration of the history of the dispute and the surrounding circumstances than that the two Alwars had been brought out *newly* with Vadagalai marks. It is not necessary to decide whether they wore Vadagalai marks in their shrines or not: and as they are admittedly in charge of Vadagalais it would be impossible for Tenggalaies to prevent their putting on Vadagalai marks when inside if they choose to do so.

91. Then as to the persons responsible for bringing them, the defendants 2 to 12 are identified by witnesses who must have known them well, and who could have had, so far as appears, no conceivable reason for naming the wrong persons. Many of them are servants of one Alwar or the other whose business it would be to attend and carry the idols; nearly all admitted that they accompanied them in the procession. None of them could say who actually carried the idols, but asserted that none of the defendants did! None of the defence witnesses could say who carried the idols, though they were all wonderfully certain that defendants did not! Only one pleaded an *alibi* and he afterwards declined to examine the witnesses to prove it, and it is evident that they, like the 1st defendant rest their defence on the plea that nothing was done contrary to custom. I see no reason to doubt therefore that all the defendants 2 to 12 were engaged in bringing out the Alwars with Vadagalai marks, but it is equally clear that they acted only as servants under the orders of their superiors, and the complainants say, the person chiefly responsible for the act was 1st defendant *Rangaswami*.

92. Mr. O'Sullivan contended that his written orders on the subject were not sufficient to bring him within the Criminal law and that the evidence as to his having given any verbal orders was altogether untrustworthy.

93. He also pleaded *alibi* but I observed that Mr. O'Sullivan did not lay much stress on the evidence to prove it, and taken by itself, it would be altogether reliable and I think, inconclusive even if generally true.

94. But whether he actually gave verbal orders in so many words—that the idols should be brought out with Vadagalai marks (according to the very questionable evidence of the complainant and other witnesses) if it is clearly pressumable from his written orders and from his position as the undoubted representative of the Vadagalai sect, that he and no one else or at any rate he chiefly gave orders for the offence to be committed, that appears to me to be sufficient.

95. I confess I do not understand Mr. O'Sullivan's argument that a direct order in writing is not an abetment to commit an offence. On the contrary it is clear to me that in a case like this the person who issued the order to accomplices who as mere menial servants were practically bound to obey his orders would be unmistakably the principal in the offence committed in consequence of such abetment.

96. The document on which the prosecution rely to prove that 1st defendant ordered the Alwar to be brought out with Vadagalai marks is that marked M. M. which is an order by the two Managers Rangaswami (1st defendant) and Periasamy (10th witness) to the Acting Head *Pesbkar* that honors are to be done to the 2 Alwars if they are brought out as usual by the Vadagalai party.

97. Now as 1st Defendant still contends that it is usual to bring them out with Vadagalai marks, this could only be intended to mean to authorize

their being brought out with Vadagalai marks, however cautiously the order may have been worded; and it is clear that this was intended from the passage following, which shows that objections were anticipated and instructions were given that if the Pagoda servants refused to pay the honors, men should be engaged on purpose and the ceremonies performed without hindrance, the Tahsildar being applied to in the last resource for assistance to compel the pagoda servants to submit. It is pretty clear from this alone that the 1st Defendant meant the idols to be carried with Vadagalai marks and was quite prepared to carry out his orders by force if necessary.

98. It is scarcely necessary to observe that the fact that Periasamy also signed this order does not relieve Rangaawami of his share of responsibility and it appears that Periasamy left Trichy for Madras the same day, and was therefore responsible no further. Reasons are given further on for considering that Periasamy acted throughout under Rangaawami's instigation. To show what interest was taken in the matter by those managers it is only necessary to observe that their order detailing what was to be done was signed and in the hands of the Head Peshkar before the Magistrate's order referred to in it was actually issued or probably even drafted.

99. The order is explained to the Korattumaniyam by the Peshkar's *Exhibit XV order of the same date that the Alvars are to receive their usual honors in spite of objections.

*Exhibit XVI 100. The *Yadast to the Tahsildar, which was not received by him, he says, till about midnight, was still more explicit as to the marks, and the Tahsildar is expressly requested to assist the Head Peshkar in doing the honors to the Alvars in spite of their wearing Vadagalai marks.

101. Moreover it is admitted that Rangaawami was in the temple just before the Alvars were brought out, and considering the discussion there had been, and the very strong view that has been adopted by the Acting Magistrate it is impossible to suppose that the servants of the temples would not have fortified themselves with his direct authority before bringing them out.

102. There are other documents corroborative of this view and which prove at any rate the strong interest taken in the question by Periasamy and Rangaawami. The first of these is a *Yadast, dated 20th December, in reply to one of the same date (J. J.) from the Head Peshkar representing that objections had been made to Vedanta's being taken with Vadagalai mark and asking for orders. *Exh. XX.

103. The reply is so ambiguously worded that it would appear as if the Peshkar a (madhya) wanted to inveigle the managers into giving an express order, as to the marks; and that they were determined not to do so and therefore contented themselves with venting their indignation on the Head Peshkar as they probably suspected he was playing them false. So that the only order he got was a threat of dismissal if things did not go on properly, and ultimately in reply to more urgent demands for orders the *order suspending him dated 21-12-1873. *Exhibit XVII

104. This order of suspension is a most remarkable document and shows most plainly the bias of the managers who signed it. The reasons assigned for suspending the Head Peshkar are really no reasons, and Periasamy when cross-examined as to them could give no reasonable explanation of the order. It is impossible to doubt that Appasami Aiyar was suspended on the 21st December because he was believed to consider the Vadagalai marks contrary to custom, and because he would not carry out the procession without the express orders of the managers. Periasamy's explanation was that he should have carried out the procession without hindrance, and being pressed to say what he was to do if the Stalathars objected, he said,

*10 J. J. K. K., M. M. he should have reported, which is exactly what he * did, and yet he was immediately suspended, a number of other reasons being added, evidently merely as excuses for the severity of the order.

105. To prove the influence and interfering character of Rangaswami, it is only necessary to read the depositions and the exhibits XXII, XXIII & XXIV (dated February, March and April 187) which are letters from Periasamy to the Devasthanam Committee detailing all the mischief Rangaswami was doing.

106. It is not denied that Rangaswami is one of the chief men of the Vadagalai sect, and he appears to have been appointed Manager, pretty much as his relative was, because he was thought to be not on good terms with his own party. He was however, dismissed by the Civil Court on the complaint of the other Dharmakartha, and only restored on appeal to the High Court on May last year. It is not surprising if after that he should have been eager to assert his authority again and as a man of evident abilities and considerable boldness the course he appears to have adopted is what might have been expected of him.

107. It is scarcely too much to say that there was no one else who was sufficiently interested as a Vadagalai, and sufficiently powerful as an individual, to attempt such a lofty enterprise.

108. As to Periasamy it is clear that he is now altogether under Rangaswami's thumb and explanation of the marvellous change that has taken place in his sentiments as to Rangaswami and the Vadagalai marks seems to be really his indebtedness to Rangaswami which state of indebtedness and dependency also sufficiently accounts for the evidence of a good many of the defence witnesses.

109. Some other documents have been filed such as Mahazarnamas against Rangaswami to prove enmity &c., but they are none of them, I think, of any importance. Enmity may be fairly assumed in such a case but it does not alter facts, and as I have come to the conclusion that the 2 Alwars Nadamuni and Vadantuchari were newly brought out with Vadagalai marks at the last feast, and that the defendants 2 to 12, were engaged personally in bringing them and that the 1st defendant expressly ordered them to be brought, it only remains to pass sentence on them all. I am aware that much more might be said (especially on the side of the prosecution) but my summary has already run to a most inordinate length and I hope I may have stated the evidence with sufficient clearness and fullness to enable the Appellate Court to ascertain what it is.

110. I should have preferred to send the case for trial after hearing all the evidence, but did not feel that I should have been justified in causing such a further expenditure of public time as would have been involved in the re-examination of all the witness.

111. After a good deal of hesitation I have come to the conclusion that it is not an offence which requires to be punished with imprisonment, but I should think anything less than the maximum amount of fine quite inadequate in the case of the 1st defendant. In case the conviction is upheld, if the Appellate court should differ as to imprisonment, the punishment can be altered accordingly under the provisions of S. 280 of C. G. P. and this was another reason for not committing the case for trial.

112. Some stress was laid upon the fact that the chief native officials in the Collector's office and in the Court are Tengalais, but this may easily have

happened because they were the fittest persons for the appointment; it is not likely that the officers who appointed them either knew or cared whether they were Tengalais or Vadagalais and it happens that the last appointment of importance made was that of Singam Iyengar (a Vadagalai) as public prosecutor. It is true I did not know he was a Vadagalai and certainly no whisper of objection was made on that score; not even anonymously.

113. The documents filed for the prosecution are marked I and so on, & those for the defence A, and so on.

(Signed) J. B. Pennington District Magistrate,

P. S.—After having all the evidence I thought it desirable to go again and refresh my memory as to the idols in question, and the chapels in which they are placed. I went accordingly and found that Vedantachari's chapel has a very distinct Tengalai mark over the entrance which is evidently not recent.

The idol shewn me as that in dispute is of copper and has an embossed Vadagalai mark which certainly could not be distinguished without pretty close and careful inspection. The idol is seated and with its pedestal, is about a foot high. There is another very small idol in the same chapel with the face of a horse; it is about 6 inches high.

There is also a stone idol of Vedanta at the back of the shrine with a Vadagalai mark and 2 other stone idols of different gods in a side chamber as well as a collection of very small images of no apparent importance. In Nadamuni Alvar's chapel I found one idol in a *standing* position with an embossed Vadagalai mark which certainly looks as if it might have been altered as there are distinct marks at the bottom of the V (Vadagalai namam). There was also an idol of Krishnasami with no mark and a third of Lakshmi with the Tillakam.

There was no distinctive mark over the entrance door way of Nadamuni chapel, but inside both chapels were several marks, all Vadagalai of course.

(Signed) J. B. PENNINGTON Ag. Dt. Magistrate,

COLUMN VIII. *Finding and sentence.* The Court finds that the prisoners 2. Seshagiri Iyengar. 3. Kristna Iyengar. 4. Ramasami Iyengar. 5. Dorasami Iyengar. 6. Paliyur Narayana Iyengar. 7. Regunada Iyengar. 8. Srinivasa Iyengar. 9. Kristnasami Iyengar. 10. Sundaram Iyengar. 11. Vedantam Iyengar. and 12. Kusturi Iyengar. are guilty of the offences specified in the 1st 2nd 3rd and 4th Counts in the charge; viz.—that they intentionally insulted and gave provocation to the complainant and others intending or knowing it to be likely that such provocation would cause them to break the public peace; that they maliciously or wantonly by doing an illegal act gave provocation to the complainant and others intending or knowing it to be likely that such provocation would cause the offence of rioting to be committed; that they voluntarily caused disturbance to an assembly lawfully engaged in the performance of religious worship or religious ceremonies and that they, with the deliberate intention of wounding the religious feelings of the complainant and others, placed an object in their sight, and that they have thereby committed offences punishable under Ss. 504, 153, 296, and 298 of the I. P. C.

The Court finds that the 1st prisoner Kodiyalam Rangaewami Iyengar is not guilty of the offences specified in the 1st 2nd 3rd and 4th counts of the charge, but is guilty of the offence, specified in the 5th count, viz, that he abetted the prisoners 2nd to 12th in the commission of the above offences and thereby committed an offence punishable under Ss. 504, 153, 296, 298, and 109 of the I. P. C.

The Court therefore directs that the said 1st prisoner Kodiyalam Rangaswami Iyengar do pay a fine of Rs. 1000 and in default of payment that he be kept to simple imprisonment for a term of 6 months and that the prisoners 2nd Seshagiri Iyengar, 3rd Kristna Iyengar, 4th Ramasami Iyengar, 5th Dorasami Iyengar, 6th Palyur Narayana Iyengar, 7th Regonada Iyengar, 8th Srinivasa Iyengar, 9th Kristnasami Iyengar, 10th Sundaram Iyengar, 11th Vedantam Iyengar, and 12th Kasturi Iyengar do pay a fine of Rs. 50 each and in default of payment be kept to simple imprisonment for a term of 6 months each.

The Court further orders that the fine or so much of it as may be realized be paid to the complainant as compensation for expenses incurred in this prosecution under clause 1. S. 308, C. C. P.

Fine Collected.

- COLUMN. IX. *Date of offence.* 6th January 1874.
 " X. *Date of Complaint.* 8th January 1874.
 " XI. *Date of apprehension or appearance* } 17th January 1874.
 " XII. *Date of commencing trial.* 17th January 1874.
 " XIII. *Date of Sentence.* 20th March 1874.
 " XIV. *Explanation of Delay:*—This being a case of very great importance, the inquiry was unavoidably prolonged for about 2 months. Some of the witnesses were Government officials and had to be summoned from several districts. On this account as well as at the request of the Counsel of both sides, the case had to be adjourned from time to time. The case was closed on the 13th March but the sentence was reserved till the 20th to enable the Magistrate to go through the records. The delay in submitting the calendar is owing to its great length.

Trichinopoly }
 28—3—74 }

(Signed)

J. B. PENNINGTON

Ag. Ds. Magistrate.

15th September 1874—Mr. Pennington's fourth proclamation recalling the second.

செ. 59.

திருச்சிணுப்பள்ளி ஜில்லா ஆக்டிங். மேஜஸ்டிரேட்டு துறையவர்கள்.

திருச்சிணுப்பள்ளி தாலூகா 2 வது டிவிஷன் மேஜஸ்டிரேட்டுக்கு தாக்கீது.

இதற்க்கம் பராசா பட்டறென்பவர் கொடியாலம் றெங்கசாயியங்கார் வகையறாபேரில் குடுதத பிழா விஷயமாய் காணா இஸ் ஜனவரி 17 டெ உமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற முத்தல் செ. உத்திரவில் கண்ட கோட்டின் தாற்பாயத்தை தப்பாய் கிறகித்துக்கொள்ள ஆஸ்பதயிருப்பதாய் தெரியவருற்றபடியாலும் சச்சரவு முகலானவைகள் கடலாமல் தடுக்கவேண்டியதற்காக மாத்திரம் செ கோட்டை பிறப்பித்திருந்தபடியாலும் இனி அப்படிப்பட்ட சச்சரவு கட்டுக வேறு ஒன்றும் இப்போ காணப்படாதானாலையும் செ கோட்டை அமுலில்லைபென்று உத்திரவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்கிற விவரத்தை நீர் சகலருக்கும் தெரிவித்துப்போடவும்.

1874 இல் செப்டம்பர் 15ல்.

திருச்சிணுப்பள்ளி.

(ஒப்பம்)

பென்ரிங்கடன் துறையவர்கள்.

26th January 1876.—Original Decree in Vethanthachar's first suit.

In the District Court of Coimbatore.

Wednesday the twenty sixth day of January, one thousand eight hundred and seventy-six.

Present:—

Francis Martin Kindersley Esquire. Original Suit No. 14 of 1875.

Sreeman Sadagopa Sree Sadagopaswami Avergal Madathe
pathee of Ahobalam Matam. } Plaintiff.

1. Parasara Sudarsana Bhattar.
2. Vedavyasa Vengata Bhattar.
3. Vedavyasa Thatba Bhattar.
4. Vedavyasa Vengata Sudarsana Bhattar.
5. Valhala Desika Rangachariar.
6. Uthama Nambi Rangasami Iyengar: all residing at Srirangam.
7. Kodiyalam Rangasami Iyengar residing at do. Mirasdar.
8. D Periyasami Mudaliar residing at Andar street in the Fort of Trichinopoly profession Sowcar. } Defendants.

Particulars of the claim.

This suit is for a decree establishing the right of Vedanta Desikar to go, wearing Vadagalai Namam, accompanied by Vadagalai insignia before the Ranganathaswami at Srirangam there to perform worship and receive offerings and awarding Rs. 2529—12—6, viz. Rs. 100 for damages incurred owing to the non observance of the usual honours, Rs. 2400 damages for loss of reputation suffered by Plaintiff and Vedanta Desikar and Rs. 29—12—6 value of the offerings withheld.

Decree:—This suit coming on for settlement of Issues.

Upon perusing the pleadings and upon hearing the arguments of Coopoosamiar and Bashiam Iyengar Vakils for the Plaintiff and Srirangachariar and Krishnasami Chettiar Vakils and Mr. Wedderburn counsel for the Defendants 1 to 6, the other Defendants not appearing either in person or by Vakils. This Court doth order and decree that this suit be and the same hereby is dismissed with costs.

Memorandum of costs.

1 to 6 Defendants' costs.

Vakiltanamah

Court fee for motion &c.

Pleaders' fee on Rs 2529—12—6.

... 0—8—0

... 0—10—0

... 126—7—2

Total Rupees... 127—9—2.

To be paid to the Defendants 1 to 6 by Plaintiff.

(Signed) F. M. KINDERSLEY, Acting District Judge.

11th January 1876.—Judgment about "Koda Murai" of Dancing girls in Srirangam.

JUDGMENT.

O. S. No. 985 of 1874.

In the Court of the District Munsiff of Trichinopoly,

Present T. Ganapathy Iyer.

The Plaintiffs seek for a declaration of their right to a service in the Srirangam Pagoda called "Koda Murai" or the carrying of a brass pot or a pot made of other metals with water in the presence of the idol, and for the grant of a perpetual injunction, prohibiting the Defendants 3 and 4, from interfering with their (Plaintiffs) rights.

2. The plaint states that the Koda Murai mirasi in the said Pagoda, on the 12th of each month, belongs to the Plaintiffs' from the time of their ancestors, that they perform the service and enjoy the perquisites rice; that the 5th Defendant who has no right whatever to the service on the 12th applied for it to the Defendants 1 and 2 the Managers of the Pagoda on behalf of the 3rd and 4th Defendants, her grand daughters and had her application granted, notwithstanding the protest on the part of the Plaintiffs; that the order which the Defendants 1 and 2 issued to the 6th the Head Peshkar of the Pagoda, in compliance with the request of the 5th Defendant is opposed to the mamool (practice) and is likely to cause loss to Plaintiffs and hence the suit.

3. Defendants 1 and 2 urge that the Koda Murai in question does not belong to the Plaintiffs and it is not, moreover as mirasi right, that it appears that the Murai had originally belonged to one Mathupatti Venkatachalam and Muthuveeri on whose deaths, 1st Plaintiff and others were directed to do the service, in the absence then of competent representatives of the said Venkatachalam and Muthuveeri that on due enquiry that the 3rd and 4th Defendants (not the 4th and 5th as stated in the written statement) were the descendants of the said Venkatachalam, orders were issued for enlisting them in the same way as Plaintiffs have been and the order in no way affects Plaintiffs' income, that the Plaintiffs do not do their duties properly and they cannot question the authority of the Managers for making proper arrangements for the due discharge of the duties of the Pagoda.

4. Ranganayaki the mother and guardian of Defendants 3 and 4 who are minors and the 5th Defendant contend that an action of the nature in question does not lie in the civil courts; that the Plaintiffs have no ancestral right to the Koda Murai in dispute; that it had belonged to Mottai alias Mathupatti Venkatachalam the sister of the 5th Defendant; that Venkatachalam and her daughter Sellam enjoyed the right during their lives; that Nachiar the maternal aunt of Defendants 3 and 4 performed Sellam's obsequies and inherited her property; that on the demise of Nachiar her funeral rites were performed by Ranganayaki; the mother of Defendants 3 and 4, that during the absence at Calicut of the 5th Defendant and the said Ranganayaki for a period of 10 years, Plaintiffs under the orders of the Managers of the Pagoda performed the service and that on the births of the Defendants 3 and 4 their right to do the service was represented and redress obtained.

5. The 6th Defendant is tried *ex parte*. He is not properly made a Defendant I think.

6. The following issues were recorded:—

1. Whether or not the suit can be maintained?
2. Whether the right claimed by the Plaintiffs is a Merasi right residing in them or not?
3. Whether the Managers of the Pagoda can interfere with such rights?

7. There can be no action without an injury. There is not the slightest allegation in the plaint that the order issued by the Defendants 1 and 2 caused any loss to the Plaintiffs. That the order is likely to cause a loss is no ground for an action. Even that likelihood is not shown in evidence. Whereas Plaintiffs' own witness the 8th witness a dancing woman in the service of the Pagoda in question, and the witnesses for the defence distinctly depose that any accession to the service in question does not in the least affect the income of those already enlisted. I am therefore of opinion on the 1st issue that the suit cannot be maintained.

8. Copies of the different extracts from the Devasthanam records filed by the Plaintiffs' shew that the right of the 1st Plaintiff at least is hereditary. The practice which Plaintiffs' want to make out by the evidence adduced by them that there should be no admission to service on the same day with them without their consent is quite unfounded, for their own 7th witness says that there have been admissions without the consent of parties already registered. Therefore the opposition on the part of the Plaintiffs to any legal measure adopted by the Managers of the Pagoda without the slightest infringement on their own rights and privileges is quite useless and cannot be countenanced. These remarks dispose of the 2nd issue.

9. A copy of the "Hukmnamah" filed by the defence shows that the Pagoda authorities are clothed with power to dismiss the Pagoda servants. Plaintiffs can only be looked upon in the light of servants and there is evidence to show that the Plaintiffs were remiss in the discharge of their duties. The oral and the written evidence adduced by the defence show that the Managers in their discretion and on due enquiry enlisted the services of Defendants 3 and 4 and Plaintiffs cannot question that power I think. The decision of the High Court of Madras reported in page 63 of Volume IV of the Reports, quoted by the Plaintiffs in support of their claim does not support their claim but shows that hereditary servants of a Pagoda can be dismissed for fault committed by them. I am therefore of opinion on the 3rd issue that the Pagoda authorities can interfere with rights of the kind whenever the duties connected with such right are not properly discharged.

This suit is altogether and in every way a vexatious one and must be dismissed with costs. It is accordingly dismissed.

11-1-76.

(Signed) T. GANAPATHY, District Munsif.

31st January 1879—Krishna Bhattar and certain others fined by Trustees.

செ. 22.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட்டேபேக்கார் நாயக்கர் குடும்பத்தினருக்கு.
 தேவஸ்தானம் பெருமாள் வாகன மண்டபத்திலேயே நெறை போட்டிருக்கும்போது இத்தான் போசகூடாத செவியசமையால் நெறைபோட்டிருக்கும்போது தீயதேசத்தா மார்பாடி நெருகுத்தி. ஓயக்கிரிவதாசு, முதலான சிலர்கள் அவர்கள் ஸ்திரீகள் சகிதமாய் மாமுலத்திற்கும் வழக்கத்துக்கும் விநேதமாய் நெறைக்குள் ஊழஞ்சு அக்கிரமம் செய்த தாகவும் அதற்கு உடந்தையாய் அர்ச்சக இருக்கப்பட்ட வாகனப்பேக்கார் வகையறாபேக்க ள் இருந்ததாகவும் நடவடிக்கையினால் தெரியவருகிறபடி அத்தியாயகான் வகையறாபேக்க ளும்பவும் புகார் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அதைப்பற்றி பேர்ப்பட்டிருக்கிற லாக்குமூலம் வகையறா நடவடிக்கைகள் இத்தான் அனுப்புவித்திருக்கிறோம். அப்படி அக்கிரமமாய் ஷ. நெருகுத்தி வகையறா நெறைக்குள் ஊழஞ்சுதற்காக பேட்கானிஸ்டேபிள் மூலமாய் மேஜஸ்திரேட்டாறயர்களுக்கு சார்ஜ்செய்த வேண்டியநடவடிக்கை நடத்தவேண்டியதும் தவி ர கோவில் வேலைக்காரனான அர்ச்சகன் வகையறாபேக்கர் மனசரிஞ்சு இப்படிப்பட்ட அக் கிரமம் செய்த தப்பிதற்குக்காக ஷ அர்ச்சகம் திருஷ்ணப்பட்டிருக்கு ரூ. 5 வாகனப்பேக்காருக் கு ரூ. 5 பிறகு விசாரணையில் கொண்டு மலரியகாரனும் அதற்கு உடந்தையாயிருந்ததாக தெ ரியவந்தபடியால் ஷ. கோரட்டுமலரியகாரருக்கு ரூ. 5 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை வகுல்செய்துகொண்டு கோவில் பழிபயங்களில் விடவும். இது விஷயத்தைப்பற்றி சமலான பேர்களுக்கும் இனி இப்படிப்பட்ட தர்மர்க்கமான நடவடிக்கை நடக்காவிருக்கும்படி இஸ் தியாரசெய்து நிரும் கண்டிப்பாய் திருஷ்டிவைத்த பார்த்த அதற்குபிடிக்கும் சிவவை சில லுபோட்டுக்கொண்டு ஷ உத்சவக்காரரிடத்தில் வகுல்செய்துகொள்ளவும்.

1879 ஜனவரி 31.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வே. அழகிக்கப்பட்டர், (ஒப்பம்) நெக்கசாயியக்கார், மாணேஜர்கள்.

28th February 1881—Sriranga Bhattar and certain others fined by Trustees.

செ. 23.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட்டேபேக்கார் பு. கொழந்தவேலுமுதலியாருக்கு.
 சென்ற ஜனவரி 24-ல் கானிஸ்டேபிள் ராமசுவாமி நாயக்கன் கம்ம ஆட்சிஸ் ஜூ லாகி ஷ தேதியில் பெருமாளுக்கு திருமஞ்சனம் வருகிறதற்கு முன்னடி வழக்கத்துக்கு வி

நேரமாக விசுவரூபதர்சனமகாமலிருக்கச்சே னன்னதி கதவை திறந்து நேபாளத்த சிலஜ வங்களை உள்ளேவிட்டு பெருமாள்சேவைபண்ணிக்கொண்டிருந்ததாகவும் அப்போது தேவி ரூபாள் வெளிக்கதவை சாததி உள்ளே சங்கிலி போட்டுக்கொண்டிருந்ததாகவும் பிறகு ஒரு காழிகை சுவகாசமாயிருந்து ஷை கதவை திறந்துகொண்டு வெளியில் ஜனங்கள் வரும்போது அவர்களுடன்கூட கொல்ல அரிநாயக்கள் 1, ஊழியம் தரைசாயியங்கள் 2, கிருஷ்ணய்யங்கள் 3, அர்ச்சகம் ஸ்ரீரங்கா பட்டர் 4, உத்திரமணியம் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கள் 5 இவர்களும் பின் னும் சில ஜனங்களும் கூடலந்ததாகவும் ஷை நேபாளத்த ஜனங்களில் அயடசகில் ரூ. 5 ரூ. 6 தவ பெருமானே சேவித்ததாகவும் இன்னும் சில விவரத்துடன் வாக்குமூலம் பெழுதிவைத்தா ன். உடனே அப்போது அயடம் ஆதரூபிருக்க விளைக்கார கோலிந்தய்யங்கள் 1, அனுமார் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கள் 1 இவர்கள் வாக்குமூலத்தில் ரூ. 6 கொல்லுகிறார்கள்.

ஷை அர்ச்சக ஸ்ரீரங்காபட்டன் 1, கொல்ல அரிநாயக்கள் 1, ஷை முத்தகிருஷ்ண நாயக் கள் 1, ஊழியம் துரைசாயியங்கள் 1, உத்திரமணியம் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கள் 1 இவர்கள் ரூ. 6 தவ வாக்குமூலத்தை பார்க்கும்போது திருமஞ்சளம்வருகிறதற்கு முன்வழக்கத்துக்கு விசே னமாக விசுவரூபம் நடக்காமலிருக்கும்போது ஷை ஜனங்கள் சேவித்திருக்கிறது ரொம்பவும் அக்கிரமமாயிருக்கிறது.

முதலில் ஆரிவிட்டான் வாசலில் கொல்லன் அரிநாயக்கள் 1, ஷை வாசல் திறந்தவிட் டயம் தேவிஜபாள் வாசல் கதவின் முத்தலையை சர்க்கார் மனுஷியன் பார்வைவிட்டு திறக்க வேண்டிய கிரமத்தைவிட்டு கவயிச்சையாய் கருகல கொல்லன் முத்துகிருஷ்ண நாயக்கள் தி மந்ததும் பிசகு. அப்பால் ஊழியம், அர்ச்சகர்கள் உள்ளேபோய் அவர்கள்தவை திறந்து சே வைபண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தகாலத்தில் அரிநாயக்கள் கூடபோய் ஜனங்கள் பெரு மானே சேவிக்கிறது தெரியாமலிருக்கும்படி சன்னதிவாசல் கதவு சங்கிலி போட்டுக்கொண்டு ஒரு காழிகை சுவகாசமாயிருந்து அப்பால் திறந்திருக்கிறான்' யென்பது தெரியவருகிறது. இந்த விஷயத்தில் பரிவான சிசைஷை ஷை யார்களுக்கு செய்யவேண்டியதாயிருந்தாலும் இது முதல்தடவையா யிருக்கிறபடியாலும் அர்ச்சகர்கள் 1, ஊழியம் தரைசாயியங்கள் 1, கிருஷ் ணய்யங்கள் 1 இவர்களுக்கு இணம் 1க்கு ரூ. 1 வீதம் அபரூதமும் கொல்லன் இரண்டுபேர்க ளுக்கும் நானது தேவீமுதல் 10 நாளைக்கு சம்பெண்டு செய்திருக்கிறோம். அர்ச்சகர்கள் முத லானவர்களிடத்தில் அபரூதம் வரூல் செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

மேல்க்கண்ட பிசகுகள் உத்திரமணியகாரன் சர்க்காரில் தெரியப்படுத்தாமல் சுமார் யிருந்ததப்பித்தக்கார அவனுக்கு ரூ. 1 அபரூதம் விதித்திருக்கிறோம். அதையும் வரூல் செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

1881 ஜூன் பிப்ரவரி 23ல்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீவேதனியாச வெங்கிடகதர்சன பட்டர். (ஒப்பம்) ரெங்கசாயிய யங்கள். (ஒப்பம்) தே. ரெத்தின முதலியார். மாணேஜர்கள்.

6th September 1883.—Singa Bhattar kept out by Trustees.

நெ. 347.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

பேட் பேர்க்கார் அப்பாசாயியருக்கு,

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கப்பட்டருக்கு சுவாமிக்கி பூஜை செய்கிற கையின் இப்பால் ஒரு வீசல் முழுதும் சுத்தாக்கமாயின்வாமல் போய்விட்டதாகவும் அவர் சுவாமியை தொடவும் அலங்காரம் பூஜை முதலானதும் பஞ்சாத்திர விதிப்படி அவர் ஒரு கோவினியும் தரிசனத்தவிர மைத்த வேலைகளுக்கு போகக்கூடாதென்ற விபரங்களாய் ஸ்ரீரங்கத்திலிரு க்கும் ரூ. 109, 110 இந்த இறண்டு பிட்டிஷன் குடுத்ததை இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறது.

அதுகளில் கண்டபடி ஷே சிங்கப்பட்டருக்கு வீதில் நிலலாமவிருக்கிற விவயத்தல் வாங்குந்த அர்ச்சகர்கள், சாஸ்திர ஞான முதலான பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரங்களையும் வரவழித்து விசாரணைசெய்து வாக்குமுலம் வால்கி பிட்டிகைன் சகிதமாய் தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர விசாரணை முடிந்து மரு உத்திரவு அனுப்புகிறவறையில் அந்த சிங்கப்பட்டரை கவாயி தரிசனம் செய்யப்போகிறது தவிர பூஜை அலங்காரம் முதலான யாதொரு வேலையும் பாராமல் காணது தேதிமுதல் நிருத்திவைக்கவும்.

1883ஆம் செப்டம்பர் 6ல்

(ஒப்பம்)

(ஒப்பம்) தே. நெதனமுதலியார். மாணேஜர்கள்.

**11th June 1881.—Petition by Archakas to Trustees objecting to Kup-
pammal's adoption from a different Sakha.**

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகாரா-எ-ஸ்ரீ மாணேஜர்கள் சமூகத்துக்கு.

ஷே கோவில் அர்ச்சகர்கள் அடியில் கையெழுத்து வைத்திருக்கிறவர்கள் பெழுதிக்கொண்ட பிட்டிகைன்.

யென்னவென்றால் ஷே தேவஸ்தானத்தில் கட்டுடக தொத்தணம் முதல் காணது வகாக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் வழக்கத்தக்கும் விநேதமன்னியில் நடந்து வருகிறது.

அப்படிக்கிருக்க எங்களில் சாஸ்திரப்படிக்கும் சாஸ்திர சட்டப்படிக்கும் ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு அபாத்திய ஸ்திதிவாழ்க்கிற ஸ்ரீனிவாச பட்டர் பாரியை குப்பம் மான் வழக்கத்துக்கும் பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்துக்கும் விநேதமாயிருக்கிற அன்னிய ஜாதி ஸ்வீகாரம் காணது ஆனியீ 3ல் செய்துகொள்ளப்போகிறதாக சேழ்விப்புகிறோம். இது பரிசுத்தம் இப்பேர்பட்ட ஸ்வீகாரம் பண்ணிக் கொள்ளும்படியானவர்களுக்கு கட நடந்த தில்லை.

ஆகையால் சாஸ்திர ஸ்ரீலாசையும் யெங்களில் எல்லாறையும் வரவழித்து விசாரிக்கும் படிக்கும் அப்படிக்கி அந்த ஸ்வீகாரம் நடந்தால் சன்னதி மரியாதைகள் செய்யாமலிருக்கும் படிக்கும் உத்திரவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

1881ஆம் சூன் 11ல்.

(ஒப்பம்) நெக்க பட்டர். (ஒப்பம்) ஸமசுவாமி பட்டர். (ஒப்பம்) குப்
பா பட்டர்.

**6th November 1883.—Kuppa Bhattar's statement against
the above adoption**

1883ஆம் நவம்பர் 6ல்

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யெட்பேஷ்கார் அப்பாசாயியார் முன்பாக.

ஷே தேவஸ்தானம் அர்ச்சகர் குப்பா பட்டர் பெழுதிவைத்த வாக்குமுலம்.

கேழ்வி.

சித்திறை வீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகர்கள் தநேரப்பலக பேர்களுக்கும் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் இறந்துபோய் தீட்டு வந்திருக்கிறதே, அதை குறித்து கோவில் சித்தியப்படி அதிகப்படி யே காதி அமாவாசை முதலான உச்சவகைகள் நடக்கவேண்டியதாயிருக்கிறதே யென்ன சொல்வகிறீர்?

ஜவாபு.

யென்வகை மனுவியர்கள் முணுபேர்க்கிருக்கிறதானாலே இப்போது யெங்களில் இந்த கோவில் தோலின நான்முதல் யெங்கள் வகையற அர்ச்சக வம்சத்தில் நடவாமலும் அன்னிய ஜாதி பிள்ளை ஸ்வீகாரம் ஸ்ரீனிவாச பட்டர் பாரியைக்கி ஸ்ரீனிவாச பட்டர் ஸ்வீகார குமா

உன் ஸ்ரீமங்கராஜபட்டர் யிருந்து அவருடைய பாரியை சேஷம்மாஸீருக்க ஷ ஸ்ரீனிவாஸ யட்
டர் பாரியை குப்பம்மாளுக்கு மேல்கண்டபடி அன்னியமான ஸ்லீகாரத்தை பெறிய அப்பு
பட்டர் குமாறர்கள் வகையறு 7, 8 பேர் சேர்ந்து செய்துவந்தது அதைப்பத்தி விவகாரம்
நடந்து ஹைகோர்ட்டில் இப்போது ஹீரங்கிரியுப்பதில் ஒருவருக்கொருவர் விசேஷமான மன
ஸ்தாபங்கள் உண்டாகி இருக்கிறதிலும் தொம்படும் பணம் சிலவாகியிருப்பதால் ஷ ஹீரங்கி
க்காக யெங்களில் ஒருவர் கட்டாமாய் ஸ்லீயதீனம் நவம்பர் 19 உ ஹீரங்கிக்காக போச
வேண்டியிருக்கிறது. மைத்த ரெண்டிபேர்கள் அவர்கள் சந்தியுள்ளமட்டில் பெருமான் கை
ங்கரியம் சொந்தத்தில் ஆசேஷயில்லை. ஆனால் எங்கள் ரெண்டி பேர்களால் நித்தியப்படி ஒ
றையூர் பூஜையும் ஸ்ரீமங்கத்தில் அதிகப்படி யேகாதசி ரேவதி அமாவாசை மைத்த உச்சவங்
களும் நடத்தக்கடாமையாயிருக்கிறது. யெங்களுடன் கட ஒத்தாசைக்கி இன்னும் இரண்டு
யேர்கள் வரறையாவது பார்க்கும்படி உத்திரவு செய்தால் அட்டியன்னியில் சகல காரியங்க
ளும் பார்க்கக்கடும்.

சேழ்வி.

அப்படிக்கி ஒத்தாசைக்கி இரண்டு பேர்களை ஒர்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டு குந்த
கமன்னியில் நடத்தகிறீர்களா? அதுனால் உண்டாகும் லாப நஷ்டத்துக்கு யார் ஜவாபுதாரி?

ஜவாபு.

அப்படிக்கி உத்திரவானால் யெங்களுக்குள் தகுந்த மனுஷியானை வைத்துக்கொண்டு
குந்தகமன்னியில் நடத்துகிறோம். அதுனால் வரப்பட்ட லாப நஷ்டங்களுக்கு நாம்களே
பாத்திரப்படுகிறோம்.

சேழ்வி.

அச்சகாளுக்குள் புத்திர சந்ததியில்லாமல் யானுவது ஸ்லீகாரம் செய்துகொண்டிரு
க்கிறீர்களா?

ஜவாபு.

உத்திர விதி அச்சகர் கோபால பட்டர் நமயன் அய்யாவய்யங்கார் யென்பவர் யெங்
கள் வகையறு வம்சத்தில் காஞ்சிபுரம் அச்சகருகிய தேவராஜபட்டரை ஸ்லீகாரம் பண்ணி
க்கொண்டிருக்கிறார். ஷ விதியில் குப்பாபட்டர் பிள்ளை கிருஷ்ணபட்டருக்கு திருவள்ளூரி
ல் யெங்கள் வம்சம் யெங்கள் சாகையில் குப்பாபட்டர் யென்பவர் பிள்ளையை ஸ்லீகாரம் பண்
ணிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அன்னிய ஜாதியில் 2-வது ஸ்லீகாரம் செய்துகொண்டி
ருக்கிற குப்பம்மாள் புருஷன் ஸ்ரீனிவாஸயட்டர் யென்பவர் சித்திரவிதி அச்சகர் யெப்பலை
பட்டர் குமாறர் தாத்துபட்டரென்பவரை ஸ்லீகாரம் பண்ணிக்கொண்டார். அவர் இறந்து
போய்விட்டார். பிறகு ஷ குப்பம்மாள் ரெண்டாவது ஸ்லீகாரம் அன்னிய ஜாதியில் யெ
ங்கள் வம்சம் சாகையிலும் கோத்திரத்திலும் சேருத பிள்ளையை ஸ்லீகாரம் பண்ணிக்கொ
ண்டிருக்கிறான்.

சேழ்வி.

அன்னிய ஜாதியில் ஸ்லீகாரமானவர்கள் இது வறையில் இந்த கோவிலில் பூஜையண்
னி வந்திருக்கிறீர்களா?

ஜவாபு.

யெனக்கு தெரிந்த 13, 14 வருஷகாலமாய் அன்னிய ஜாதியில் ஸ்லீகாரமானவர்கள்
இந்தக்கோவிலில் பூசை செய்யவில்லை.

(ஒப்பம்) அந்நகம் கிருஷ்ணபட்டர் குமாறர் குப்பாபட்டர். (ஒப்பம்) வே.
அப்பர்சாமிய்யர், யெட்டேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Another Kuppa Bhattar's similar statement

1883 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 7 உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாயியர் முன்பாக

ஓ தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் பெழுதிகைத்த வர்க்குமாம்.

நான் இந்த கோவிலில் 20, 25 வருஷகாலமாய் பூஜைசெய்த வருகிறேன். யெனக்கு கோவிலில் மரசத்தில் முறைநாள் கொச்சம் முறையிருக்கிறது. யெனக்கு கோவிலில் மரசு முறைகளில் நானே பார்த்துவருகிறேன். யெனக்கு தீட்டுவந்தாலும் சித்திநாவிதி அர்ச்சகர்களுக்குத் தீட்டு வந்தால் உத்திறாவிதி அர்ச்சகர் தீட்டில்லாதவர்கள் பூஜைபண்ணுகிறது. உத்திறாவிதி அர்ச்சகர்களுக்குத் தீட்டுவந்தால் சித்திநாவிதி அர்ச்சகர் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. இதுவழக்கம் யென்கள் வகையறு அர்ச்சகர்களுக்குத் புத்திர சந்ததியில்லாமல்போனால் யென்கள் வகையறுவில் பிள்ளை யிருந்தால் ஸ்ரீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது. பிள்ளைகளில்லாவிட்டால் அன்னிபத்தில் ஸ்ரீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறது. ஆனால் இதுவறையில் யெனக்குத் தெரிந்தமட்டில் அன்னிபத்தில் ஸ்ரீகாரம் நடந்த அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தகோவிலில் பூஜை நடத்திவரவில்லை. இப்போது ஸ்ரீகாரம் பட்டர் பாரியை குப்பம்மரளுக்கு ஸ்ரீகாரம் செய்திருக்கிறது யெனக்கு தெரிந்தமட்டில் புதுகாரம்.

(ஒப்பம்) குப்பாபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாயியர் யேட் பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Periya Appu Bhattar's son Krishna Bhattar's similar statement.

1883 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 7 உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாயியர் முன்பாக.

ஓ தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் பெரிய அப்புபட்டர் குமாரன் கிருஷ்ணபட்டர் பெழுதிகைத்த வர்க்குமாம்.

கேழ்வைக்கு ஜயபு.

நான் இந்த கோவிலில் 20, 25 வருஷகாலமாய் பூஜைசெய்துகொண்டிருக்கிறேன். யெனக்கு கோவிலில் மரசத்தில் இரண்டுகால் முறையிருக்கிறது. அதனில் நானே பூஜைசெய்த வருகிறேன். யென்கள் வகையறு சித்திநாவிதியிலிருக்கிற அர்ச்சகர் ஒரு ஐயினர். யென்களுக்குத் தீட்டுவந்தால் உத்திறாவிதியிலிருக்கிற அர்ச்சகர் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. உத்திறாவிதி அர்ச்சகர்களுக்குத் தீட்டுவந்தால் சித்திநாவிதியிலிருக்கிற யென்கள் வகையறு அர்ச்சகர் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. யென்கள் வகையறுக்குத் புத்திர சந்ததியில்லாதவர்கள் யென்கள் பந்தக்களுக்குத் பிள்ளைகிருந்தால்களை ஸ்ரீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது. யெனக்குத் தெரிந்தமட்டில் அனுஷ்டானமாய் நடந்த வருகிறது. இப்போது ஸ்ரீகாரம் பட்டர் பாரியை குப்பம்மரளுக்கு அன்னிபத்தில்தான் பிள்ளை ஸ்ரீகாரம் நடக்கிறதென்று அப்படிக்கி அன்னிபத்தில் ஸ்ரீகாரம் நடந்த அந்தப்பிள்ளை இதுவறையில் யெனக்கு தெரிந்தமட்டில் இந்த கோவிலில் பூஜைசெய்ததில்லை.

(ஒப்பம்) அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாயியர் யேட் பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar's similar statement.

1883 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 7 உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாயியர் முன்பாக.

ஓ தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கபட்டர் குமாரன் குப்பாபட்டர் பெழுதிகைத்த வர்க்குமாம்.

கேழ்வைக்கு ஜயபு.

நான் இந்தகோவிலில் 12 ஆம் ஆண்டாய் பூஜைசெய்துகொண்டிருக்கிறேன். யெனக்கு கோவிலில் மூன்றுகால் முறையிருக்கிறது. யென்குறையில் யென் தம்பையாரும் நானும் யென் தம்பியுமாய் பார்த்துவருகிறோம். யென்கள் வகையறு சித்திநாவிதியிலிருக்கிற அர்ச்சகர் பெல்லாரும் ஒரு ஐயினர். யெனக்குத் தீட்டுவந்தால் தீட்டில்லாத உத்திறாவிதி அர்ச்சகர் பூஜைபண்ணுகிறது. உத்திறாவிதி அர்ச்சகர்களுக்குத் தீட்டுவந்தால் சித்திநாவிதி அர்ச்சகர் பார்த்துவருகிறது. இதுதான் வழக்கம். சித்திநாவிதி உத்திறாவிதி அர்ச்சகர்களுக்கு புத்திரசந்தியில்லாதவர்களுக்கு எங்கள் பந்தக்களுக்கு ஸ்ரீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது.

கொள்ளுகிறது. பெண்களுக்குத் தெரிந்தமட்டில் வெள்ளிகிறுப்புண்பட்டருக்கு பெண்கள் வகையறு அச்சகர
 னில் கட்டுகொண்டால் அவர் மச்சினன் பிள்ளையை ஸ்ரீகாரம் செய்திருக்கிறது. அந்தப்பிள்ளை உபகய
 னமாகவில்லை. இதைத்தவிர வேறே ஸ்ரீகாரம் பெண்களுக்கு தெரிந்த பந்துக்களுக்குக் கட்டவில்லை. இ
 ப்பொது ஸ்ரீனிவாசப்பட்டர் பாரியை குப்பம்மாள் ஒருவிள்ளையை ஸ்ரீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். ஈ
 வைநதற்குள்ளாக கொந்தத்தில் ஸ்ரீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற பிள்ளைகளாவது அன்னியத்தில் ஸ்
 ரீகாரம் செய்துகொண்ட பிள்ளைகளாவது கொவில் பூணடிக்கி போகவில்லை.

(ஒப்பம்) அச்சகம் குப்பாயட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமிய்யர், யேட்டேயுக்கார்.

7th November 1883—Vengacha Bhattar's son Ranga Bhattar's similar statement.

1883 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 7 வது ஸ்ரீகாரம் தேவஸ்தானம் யேட்டேயுக்கார் அப்பாசாமிய்யர்
 குப்பாக.
 ஷே. தேவஸ்தானம் அச்சகர் வெங்காச்சர் பட்டர் குமாறன் நெக்கப்பட்டர் பெருநிலைத்த
 வாக்குமூலம்.

கேள்விகளுக்கு விடையம்.

நான் உத்திரவீதி அச்சகர். நான் 20 வருஷகாலமாய் இந்தக்கோவிலில் அச்சகம் வேலைபா
 ன்றவருகிறேன். பெண்களுக்கு கோவிலில் மச்சம் 1க்கு இரண்டேழுக்கால் நான்முறை பெண்கள் வகை
 யறு கட்டுகொண்டால் அச்சகர் வகுப்பான சித்திரவீதி உத்திரவீதி அச்சகாரைத்தவிர வேறே அன்னிய
 ஸ்தர்கள் இந்தக்கோவிலில் வந்து பூணடிபண்ணினதை நான் பார்த்ததாயில்லை கோட்டமில்லை. இதில் உத்
 திரவீதி கோபாலய்யக்கார் 1, ஷாயர் தம்பி அப்பாசாமிய்யக்கார் 1, ஸ்ரீனிவாசப்பட்டர் 1, கிருஷ்ணப்பட்டர்
 1, இந்த ஈரதுபேர்களும் புத்திர சத்திர சத்திர யில்லாமல் பெண்கள் வகையறு சித்திரவீதி உத்திரவீதி அச்ச
 களுக்குள் பிள்ளையை ஸ்ரீகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்கள் வகையறு அச்சகருக்கு
 புத்திர சத்திர யில்லாமல்போனால் பெண்கள் வகையறு ஸ்ரீகாரத்திற்கு அச்சகரின் பிள்ளையை
 புத்திர சத்திர யில்லாமல்போனால் பெண்கள் வகையறு ஸ்ரீகாரத்திற்கு அச்சகரின் பிள்ளையை
 ஸ்ரீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அன்னியத்தில் பிள்ளையை ஸ்ரீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற
 ஸ்ரீகாரம் இப்பொது குமாரம் வருஷத்தில் ஷே. ஸ்ரீனிவாசப்பட்டர் ஆம்படையர் குப்பம்மாள் இரண்டாவது
 ஸ்ரீகாரமாக வழக்கத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் விஞ்சுதமாய் மன்றங்கோவில் அன்னியமதஸ்தன் அன
 னிய சாலை அன்னிய கோத்திரத்தில் ஒரு பிள்ளையை பெருந்தகக்கொண்டிருக்கிறார். அதனிலும் கோ
 திரத்தில் தவிரவிருக்கிறது. பெண்கள் வகையறு உத்திரவீதி அச்சகருக்குள் தீட்டுவந்தால் சித்திரவீ
 தி அச்சகரின் பூணடிபண்ணுகிறது. சித்திரவீதி அச்சகருக்குள் தீட்டுவந்தால் உத்திரவீதி அச்சக
 ரின் பூணடிபண்ணுகிறது. இது வழக்கமாய் பெண்களுக்குத் தெரிந்தமட்டில் அனுஷ்டானமாய் கட்ட
 வருகிறது.

(ஒப்பம்) நெக்கப்பட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமிய்யர் யேட்டேயுக்கார்.

10th November 1883—Peshkar's arzi to Trustees in the above matter.

நெ. 369.

ஸ்ரீகாரம் தேவஸ்தானம் மசா-ந-ஸ்ரீ மாணேஜர்வர்கள் சமூகத்திற்கு.

ஷே. தேவஸ்தானம் யேட்டேயுக்கார் அப்பாசாமிய்யர் பெருநிலைக்கொண்ட அர்ஜி பெண்ணவென்றால்
 ஷே. தேவஸ்தானத்தில் பூணடிசெய்த வருஷ அச்சகரின் சித்திரவீதி அச்சகர் ஸ்ரீனிவாசப்பட்டர் இந
 தப்போய் அந்தமீதியிலிருக்கிற தரேபண்ட அச்சகருக்கும் தீட்டுவந்திருப்பதில் பெரியகோவில் க
 சியாரகோவில் ஆழ்வான்கோவில் சித்திரவீதி ஒழைபூர் கச்சியாரகோவில் இதுகளில் சித்திரவீதிப்படி
 அதிகப்படிசெய்தால் அந்த அந்த காலத்தில் சரிவர பூணடி செய்தவரையேண்டியதை குறித்து தீட்டில்லாத உ
 த்திரவீதியிலிருக்கிற அச்சகம் கிருஷ்ணப்பட்டர் குமாறன் குப்பாயட்டர் வகையறு ஆசாமிய்யத்திற்குப் பரி
 ன் சித்திரவீதி, உத்திரவீதி அச்சகரின் தரேபண்ட பேர்களையும் வரவழைத்த விசாரணைசெய்ததில் சி
 த்திரவீதியிலிருக்கிற அச்சகரின் பெல்லாரும் ஒரே ஈரதுகொண்டும் அவர்களுக்கு தீட்டுவந்தால் தீட்டி
 ன்லாத உத்திரவீதி அச்சகரின் பூணடிசெய்தவருகிறதென்றும் உத்திரவீதி அச்சகருக்கு தீட்டுவந்தால்
 சித்திரவீதி அச்சகரின் பூணடிசெய்த வருஷத்தென்றும் இவ்விதமாய் கொடுதும் அனுஷ்டானமாய் க
 ட்டுதவந்திருக்கிறதாவும் இப்பொது 2, 3 வருஷத்திற்கு முன்பு சித்திரவீதி அச்சகர் ஸ்ரீனிவாசப்பட்ட
 ர் பாரியை குப்பம்மாள் பெண்பவன் இத்தகுமூன் அச்சகருக்கும் கட்டதவந்திருக்கிற வழக்கத்திற்கும்
 சாஸ்திரத்திற்கும் விஞ்சுதமாய் அன்னிய ஜாதி அன்னிய சாலை அன்னியகோத்திரத்தில் அன்னிய மதஸ்த

ன் பிள்ளையை ஸ்வீகார மெடுத்ததுக்கொண் டிருக்கிறதாகவும் அதைப்பற்றி கோர்ட்டில் விவாசியும் கடத் து பட்டணத்தில் விசேஷ அப்பீலில் இருக்கிறதாகவும் அதன்படித்தில் ஒருவருக்கொருவர் மாச்சரியத்து னால் கஷி இரண்டிபட்டு வெகுபணம்வரைக்கும் செலவுசெய்கிறுக்கிறதாகவும் அதுனால் இப்போது தீட்டு வந்திருக்கிற சித்திசுறவீதி அர்ச்சகர் தீட்டுமுறையை தாய்கள் பார்ச்சமரட்டோமென்றும் தங்களுக்குள் யேதேமணியியர் இரண்டிபெர் அர்ச்சகரானேயித்ததுக்கொண்டெயர்க்கும்படி உத்திரவானுக்குந்தமன்சீ யில் பார்ச்சிறதாகவும் உத்திரவீதி அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் வகையறு வர்க்குமுலம் யெழுதிவைத்தார்கள். அதின்பேரில் சித்திசுறவீதி அர்ச்சகர் கிருஷ்ணபட்டர், குப்பாபட்டர், மெல்க்கண்ட பட்டர், வகையறுப்பெ ற்களை விசாரித்ததில் தங்களுக்குள் புத்திர சந்ததியில்லாமல்போனால் தங்களுடைய சாலையில் பத்தக்க ளுக்குள் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறதென்றும் ஷே. குப்பம்மாள் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வீகாரம் அன்ஸியத்திம் புதுசாய் கடந்திருக்கிறதென்றும் அப்படிக்கி ஸ்வீகாரமானவர்கள் தங்களுக்கு தெரிந்தமட்டில் இதுவரையில் இத்தக்கோரில் பூஜைசெய்யவிலிவென்றும் தங்களுக்குள் தீட்டுவந்தா ல் உத்திரவீதி அர்ச்சகர் பூஜைசெய்கிறதென்றும் உத்திரவீதி அர்ச்சகர்களுக்கு தீட்டுவந்தால் சித்திசுற வீதி அர்ச்சகரானைய தாய்கள் பூஜைசெய்கிறதென்றும் இதுதான் வழக்கமாய் யெப்போதும் நடத்தவ ருகிறதென்றும் வர்க்குமுலம் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். ஷே. வர்க்குமுலங்கள் யெய் இத்தடன் அறுப் புவித்திருக்கிறேன்.

மேல்கண்டபடி அன்ஸிய ஜூதிலில் ஷே. குப்பம்மாள் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வீகார பிள்ளையா னது இனி இத்தக்கோரில் வந்த பூஜைசெய்யாமலிருக்கும்படிக்கி இப்போதே ஒருவீதாயகமனை உத்திர வு கெடைக்கவேறுமென்றே கருத்தை வைத்ததுக்கொண்டு ஷே. உத்திரவீதி அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் வகைய றுபேர்கள் ஷே. ஸ்ரீனிவாசபட்டர் இறந்தபோனதுமுதல் தரைர் செய்துகொண்டு கோவிலில் காலகா ளத்தில் பூஜைசெய்யாமல் குத்தகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

சூகையால் இந்த கோவில் சித்திசுறவீதி உத்திரவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகரானே தயிர வைத்த அன்ஸிய ஜூதிலில் ஸ்வீகாரமானவர்கள் இதுவரையில் பூஜைசெய்யவிலிவென்றதாக மேல்கண்ட இருக்கிற சார கர்களுடைய வர்க்குமுலங்கள் னாலையும் விபத்தமாய் தெரியவருகிறபடியினாலே யிதைக்குறித்து சமூகத் திய புத்தாஜகாரம் உத்திரவாகவேண்டிய சல்களி தெரியவராதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.

இதுவுமல்லாமல் ஷே. குப்பம்மாள் புருஷன் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் யென்பவர் கிறமமாய் சித்திசுறவீ தி அர்ச்சகர் யெப்பலை பட்டர் சூமாரி தாத்தப்பட்டர் யென்பவரை ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொண்டு அந்த ஸ்வீகாரமானவருக்கு மேல்கண்ட உத்திரவீதி அர்ச்சகர் குப்பாபட்டர் தங்கையை கல்லியாணம்செய்த பி தகு அவள் புருஷன் ஷே. தாத்தப்பட்டர் இறந்தபோய் சலை சொத்தகளைபும் அவள் அடைந்து உயிரே டிருக்கக்கே அவள் கிறமமாய் ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டிய ரூயயிருக்க அதற்கு சேர்விடுத மாய் தர்க்குறையை உண்டுபண்ணவேண்டியதற்காகவே ஷே. யார் மாயியார் ஷே. குப்பம்மாளுக்கு இரண்டா வது ஸ்வீகாரமாகபுருஷன் அனுமதியிருக்கிறதபோல் பலைத்தம்பண்ணி அன்ஸியஜாதி பிள்ளையை ஸ்வீகா ரம்செய்து அததான் மேல்கண்டபடி கோர்ட்டில் விவாசியத்திலிருக்கிறது.

இதைப்பற்றி உத்திரவுவருகிறபடி நடத்தகொள்ளுகிறேன்.

1883ஆம் வம்பர்மீ 10உ.

(குப்பம்) வே. அப்பாசாமியர் யேட் பேஷக்கர்.

12th November 1883.—Trustees' order to Peshkar not to allow the ob- jectionable boy.

நெ. 410.

ஸ்ரீநங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்வர்கள்,

ஷே. தேவஸ்தானம் யேட்பேஷக்கர் அப்பாசாமியருக்கு.

நீர் காளதமீ 10உ. யெழுதிய 869 நெ. அர்ஜியையும் அத்துடன் வந்த வர்க்குமுலம் வகையறு நடவடிக்கைகளையும் பார்வையிடப்பட்டது. அதிங்கண்டபடி ஷே. கோவில் அர்ச்ச கம் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் இறந்தபோனது முதல் சித்திசுற விதியிலிருக்கிற அர்ச்சகரானே த யேமுள்ளதபோர்களுக்கும் தீட்டு வந்திருக்கிறதாயும் தீட்டில்லாத மைத்த உத்திரவீதி அர்ச்ச கர் குப்பாபட்டர் வகையறு கிறமப்படி பூஜைசெய்து வறவேண்டியதைக்குறித்து ஷே. அர் ச்சகர்களுக்குள் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் பரிசைய்குப்பம்மாள் யென்பவளுக்கு இரண்டாவது ஸ்வீ காரமாக நியாயத்தக்கும் சாஸ்திரத்தக்கும் விடுதமாய் அன்ஸிய கோத்திரத்தில் அன்ஸி

பகலையில் ஒருபிள்ளையை ஸ்விக்காரம்செய்து அது விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் மார் சரிவத்தின்பேரில் கோர்ட்டில் வியாச்சியம் செய்துகொண்டிருக்கிற விஷயத்தை கோவிலில் காலகாலத்தில் பூஜைசரிவா நடத்தாமல் குந்தகப்படுத்துவதற்கு தெரியவருகிறபடியினால் அப்படிக்கி இந்த கோவில் கோர்ப்பாட்டுக்கும் காஸ்திரத்தக்கும் வினோதமாய் அன்னிய ஜாதிரில் ஸ்விக்காரம் செய்திருக்கிற பிள்ளையானது இனி இந்த கோவிலில் கம்முடைய உத்தியோகத்தில் வந்த பூஜை செய்யக்கூடாது. வெப்போதம் வழக்கப்படிக்குள்ளு கத்திரவியிற் உத்திரவிதி அச்சகாரர் கத்திரவியில் வகுப்பார்களே பூஜை செய்துவரவேண்டுமென்பதாக ஷ அச்சகாரர் தரோபஸ்ஸுபேர்களுக்கும் கண்டிப்பாய் அறிவித்து கோவில் நித்தியப்படி அ திகப்படிக்களில் காலகாலத்தில் பூஜை குந்தகமல்லரிபில் நடத்திவரும்படி திட்டம் செய்யவும்.

(ஒப்பம்) கோ. க. ஸ். வ. வெங்கடசார். தெலுங்கு. (ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார். இங்கிலீஷ். மாணேஜர்கள்.
1883ஆண்டு நவம்பர் 12ல்

29th July 1885—Plaint in Alavandar suit.

மகா-ரா-ஸ்ரீ திருச்சினுப்பள்ளி அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட்டு முன்ஸீப் கோட்டாரவர்கள் சமூகத்திற்கு.

1885ஆண்டு தீய அசல் செகம்பர்.

ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் காதமுனி ராமசவாரியங்கார் 1. } வாதிக்கள்.
ஸ்ரீனிவாஸயங்கார் 2. }
திருச்சிக்கோட்டை ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர் வெங்கிடேசடாக்ரர் 1. } பிரதிவாதிக்கள்.
செ. செ. ரெத்தின முதலியார் 2. }
செ. செ. உத்தமகம்பி ரெங்கசாரியங்கார் 3. }

சீவில்சோலி 50-வது பிரிவுப்படி வாதிக்கள் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறதாவது.

1. ஸ்ரீரெங்கநாதசுவாமி கோவிலுக்குள்ளிருக்கிற நாதமுனி யாழ்வார் கோவிலிலிருந்து ஆளவந்தார் கோவில் பெங்களாக்கு கொடுத்தம்.
2. செ. ஆளவந்தாருக்கு வருஷாவருஷம் ஆடி மாதத்தில் வருகிற திருஷாத்திரத்தாக்கு செ. தேவஸ்தானத்திலிருந்துவரும்படி மரியாதை சங்கமாய் மேளவாத்தியத்துடன் அலங்காரம் வருகிற வழக்கம்.
3. அந்தப்படி ரெகிஸ்ட்ரம் நடந்துவந்ததில் பலாண்டு ஆடிமீ 14ல் க்கி 1874ஆண்டு சூலைமீ 30ல் வந்த செ. ஆளவந்தார் திரு நஷத்திரத்தாக்கு செ. அலங்காரம் குடுக்கும்படி கேட்டதில் அப்போதிரந்த மாணேஜர்கள் குடாமல் காலகாலப்படுத்திப்பேட்டார்கள்.
4. அதல்லாமல் மாளது ன்று சூலைமீ 25ல் வந்த செ. திரு நஷத்திரத்தாக்கு மாணேஜர்களான இந்த பிரதிவாதிக்களை கேட்டதில் கொடுக்கவில்லை.
5. இந்த மரியாதையானது ஸ்தாவரத்தை சேர்ந்ததானதால் 12 வருஷ காலவதிக்குள்பட்டிருக்கிறது.
6. 1874ஆண்டு சூலைமீ 31ல் முதல் வியாச்சியமூல முண்டாயிருக்கிறது.
7. ஆளவந்தார் கடைக்கவேண்டியது. வருஷந்தோரும் ஆடி மாதத்தில் வருகிற செ. ஆளவந்தார் திரு நஷத்திரத்தாக்கு அலங்காரம் தோசை 100 க்கு கூ. 1-9-0 வீதம் 1883ஆண்டு முதல் 1885ஆண்டு வரையில் வருஷம் 3 க்கு கூ. 4-11-0. சாதம் தனிகை 1 க்கு அரிசிபடி 8 வீதம் படி 24 க்கு கூ. 3-0-0. அருவாரணம் வெத்திலை கவுளிக்கி வீதம் 3 க்கு கூ. 0-0-9. பாக்கு அணு 1 வீதம் அணு 3. சந்தனம் படி 5 க்கு அணு 1 வீதம் அணு 3. ஆக மொத்தம் கூ. 8-1-9. ரொ. துக்கைய செ. தேவஸ்தானத்திலிருந்து பிரதி

வாதிகள் குடிக்குப்படியாயும் இனி வருஷத்தோறும் ஷா அலக்காச மரியாதை குடித்துவரும் படியாயும் ஷா மரியாதை விதிகளுக்குப்படியாயும் விவரங்களை கிளவு விடைக்கும்படியாயும் தீர்மானிக்க பீரூர்த்திக்கொடுக்கும்.

1885ஆம் ஆகஸ்ட் 29உ

(ஒப்பம்) குமகவாயியங்கார், (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸயங்கார், இதில்கண்ட சங்கதிகள் பெங்களளுக்கு தெரிக்கமட்டில் வெதார்த்தமானதென்று உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

(ஒப்பம்) குமகவாயியங்கார், (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸயங்கார், (ஒப்பம்) அ. குப்பையங்கார், டிஸ்ட்ரிக்ட்டு முன்ஸீர்.

21st March 1887—Appeal Judgment in the above case.

In the Court of the District Judge at Trichinopoly Present, G. D. Irvine Esquire, District Judge.

Appeal Suit No. 186 of 1886 Nadamuni Rameswami Iyengar and another. (Appellants)

Venkatesa Pawker and 2 others } Defendants (Respondents)

Appeal against the decree of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 362 of 1885.

This Appeal coming on for hearing on the 21st day of March 1887, the Court delivered the following.

Judgment:—In this suit alleged that they were the owners of a small shrine containing a idol (Alavandar) situated within the large temple of Srirangam, that it has been customary for the Managers of the Srirangam Temple to send certain offerings with music &c. every year, that Plaintiffs derived honour and also a small pecuniary benefit therefrom; that the Defendants the Managers of the said Srirangam Temple have failed in the performance of this custom, and have refused to perform it even though asked by Plaintiffs to do so. Hence Plaintiffs sued for a declaration of their right to receive this honour, and for Rs. 8—1—9 being the alleged value of the pecuniary benefit for the past 3 years.

The Lower Court dismissed Plaintiffs' suit and they appeal. I consider that the Munsif on the authority quoted by him rightly held that the suit is not of a civil nature.

It is quite possible that the Defendants as Managers of the Srirangam Devasthanam, may be bound to perform certain religious ceremonies in connection with the shrine referred to. If so, a suit may be against them under Act XX of 1863. But this suit which is to declare Plaintiffs' right to have certain honors paid to them is not sustainable. And although they allege pecuniary loss resulting from the failure on the part of Defendants to make the customary offerings, this loss is (as is pointed out in the case quoted) 'dam non abseque injuria.'

The Lower Court appears to have gone into unnecessary questions as to the marks said to be on the forehead of the idol &c. &c. on which this Court declines to pronounce any opinion.

On the grounds stated above I confirm the decree and dismiss the appeal with costs.

(Signed) DUNCAN IRVINE, District Judge.

28th February 1883—Second Appeal Judgment in the same case.

In the High Court of Judicature at Madras.

Tuesday the Twenty eighth day of February, One-thousand eight-hundred & eighty-eight,

Present:—

The Honourable Mr. Justice Kernan and The Honourable Mr. Justice Parker.

Second Appeal No. 750 of 1887.

1. Nadamuni Ramaswami Iyengar.
2. Do. Srinivasa Iyengar.

} Appellants.
{ (Plaintiffs.)

1. Venkatesa Parker.
2. Rethna Mudaliyar.
- & 3. Uthamanambi Rengasami Iyengar.

} Respondents.
{ (Defendants.)

Second Appeal against the decree of the District Court of Trichinopoly in Appeal Suit No. 185 of 1836 confirming the decree of the Court of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 362 of 1835.

This second Appeal coming on for hearing the Court delivered the following.

Judgment:—The Plaintiffs have not shewn any title whatever to compel the Respondents to make the offerings to the idol.

We therefore dismiss the appeal with costs.

(A True Copy) (Signed) W. MORGAN, Deputy Registrar Appellate side.

11th December 1887.—Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar fined by Trustees

நெ. 243.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மடலே ஜறவர்கள்.

யோடயேஷ்க்கார் வைத்திவரையருக்கு நாக்ஷித்.

“ஷ தேவஸ்தானம் நம்பெருமானுக்கு சென்ற அம்பிசிறி 28வ சனிக்குழமைதினம் புழுக்காய் சாத்தினதில் ஷ தேதி முறைக்கூற அர்ச்சக சிங்கபட்டர் குமாற் குப்பாபட்டர் சில வித்தியாசமாய் நடத்தியிருப்பதாக பழுபரியாய் மேற்கிப்பட்டு நீரும் ஸ்தாலுபதி திரு ஷனாய்யக்கார் வகையரு மூன்றுபேர்களும் உள்ளேபோய் பெருமானே சேவித்ததில் நம்பெருமாற் திருமுடி மண்டலம் திருஷடி பிறதேசங்களில் பளபளப்பில்லாமல் சந்தேகப்பட்டு வெள்ளிப்பாதற்றம் வகையரு வட்டில்களை வெளியில் கொண்டுவரக்கொல்லி கோதித்துப் பார்த்ததில் ஒருவட்டிலில் தோசை விளவல் 4ம் எண்ணெய்க்காய் ஷனாகாய் இருந்ததைப்பற்றி ஷ அர்ச்சகனை விசாரனை செய்ததில் ஷ ஷனாகாய் ஸ்ரீபண்டாரத்தில் வாங்கினதாயும் தோசை புழுக்காய்புத்தோசை யென்றும் சொல்லி வாக்குமூலம் குடுத்ததாயும் அதின்பேயில் சந்தேகப்பட்டு தேவருஜபட்டர், குப்பாபட்டர் மைத்த அர்ச்சகாரும் தைலம் சறிவரசாத்தப்பட்டவில்லையென்று பார்வையிட்டு வாக்குமூலம் யெழுதிவைத்திருக்கிறார்களென்றும், மைத்தொரு மெக்கபட்டர் ஸ்தாலுபதி இவர்களைகொண்டு மருபடியும் பார்வையிடச்செய்ததில் உள்ளேயிருந்தகப்பட்டதாக ஒரு சம்புடத்தை ஆஜிப்படுத்திதை பார்வையிட்டதில் புழுக்காய்புத்தைலம் வழிந்து ஷ யிருவர்களுடைய கையிலும் பட்டிருந்ததாயும் அதைப்பற்றி குப்பாபட்டரை விசாரித்ததில் ஷ சம்புடம் நீடித்தகாளாய் கோவிலிலிருப்பதாயும் அதில் ஜெஷ்டப்பிஷேகத்துக்கு சாத்திற தைலம் வழிந்துவருவதை வழித்துவைக்கிற வழக்கமென்றும் சொல்லியிருக்கிறதாயும் அந்த சம்புடத்தை முத்திறைபோட்டு வைத்திருக்கிறதாயும் தைலம் சறிவரசாத்தப்பட்டதாய் வாஸ்தவியமென்றும் ஷ சம்புடம் கோவில் கணக்குகளில் யேர்ப்படாததாயும் பெருமானுக்கு உபயோகமில்லாததை கோவிலுக்குள் வைத்திருந்தது பிக்கானகாரியமென்றும் எண்ணெய்க்காய் ஷனாகாய் ஸ்ரீபண்டாரத்தான் ஷ அர்ச்சகனுக்கு

இரண்டிலும் அபராதம் விதிக்கிறதே. அதை அவர்களிடத்தில் உடனே வசூல் செய்து கிட்டாவி
 சதாயம் வைத்து தெரியப்படுத்தவும்.

1888ஆம் டிசம்பர் 16உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபரமசாஸ்டர் ஸ்ரீதங்கராஜபட்டர். (ஒப்பம்) ஸ. கிருஷ்ணயங்கார். (ஒப்பம்)
 தே. ரெத்தினமுதலியார். மாணேஜர்கள்.

27th January 1889—Krishna Bhattar suspended by Trustees.

நெ. 23.

ஸ்ரீதங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

போட்டேஷன்கார வைத்திகவாய்ப்புக்கு.

போன டிசம்பர் 30உ காலமே 9 மணிக்கு பெருமாள் சேவைக்கி வந்த
 மாரோ ஒரு மார்வாடி பெருமானுக்கு காணிக்கையாக அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில்
 கொடுத்த தூ. 1-4-0 உண்டுகை கொடத்தில் போடவில்லை யென்பதைப்பற்றி விசாரணை
 செய்து வரலாறுமுதலங்கள் சரிதமாய் ரீர் ஷரீ 31உ. எழுதிய 469 நெ. அர்ச்சகமாயும் வரக்கு
 முலங்கலையும் படித்து யோசித்ததில் பெருமானே சேவிக்கவந்த ஷ. மார்வாடி ரூ. 1-4-0
 காணிக்கையாக அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் கொடுத்ததை அவர்வாங்கி அதில் ரூ. 1 தர
 ன்வைத்தக்கொண்டு பாக்கி ரூ. 0-4-0 யும் ஒரு ரூபசா துட்டையும் சன்னதியில் கையியக்
 வேலைபாக்கியிருந்த ஒரு பைய்யனிடத்தில் கொடுத்த உண்டுகையில் போடும்படி செய்தது
 யேதோ சந்தேகமன்றியில் ரூகவாகிறது. ஷ. அர்ச்சகருடைய வரக்குமுதல்தில் தன் கையி
 ல் மார்வாடி கொடுத்தது ரூபாய் யென்றும் அல்லது ரூபசா துட்டென்றும் தான் பாக்க
 னில்லை. ஷ. பைய்யனிடத்தில் கொடுத்த அவசரமாய் போய்விட்டதாக யெழுதிவைத்திருந்
 திருதானது அவர் செய்த தப்பேதத்தை மறைக்க உத்தேசித்துக்கொண்டதாக காண்படுகிறது
 மேலும் ரூ. வ. ரூ. ரூபசாதுட்டு 1ம் உண்டுகைக்கொடத்தில் தாக்கவாரண பிறகு ஒரு ரூபா
 பைய்யற்றி சன்னிதிவாசலிலிருந்தவர்கள் ஷ. அர்ச்சகரைக்கேட்டபோதுகூட நிஜத்தை வெ
 னிப்படுத்தவில்லை. பிறகு சாயந்திரம் யெத்துனி சக்கரவர்த்தியங்கார் ஷ. சக்கரி தெய்வ
 கேட்டபிறகும் நிஜம் சொல்லவில்லை. கோளினில் பெருமாள் உபயோகத்துக்காக பாரிஸிலை
 பெற்றிருவாரணங்கள் அர்ச்சகர் லசத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டு வருகிறது ஒரு ரூபாய் வீ
 லயத்தில் யிவ்வளவு பெறட்டுசெய்த ஷ. அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் இனிமேல் கம்பி
 க்கைவைக்ககூடாமையாகிறது. இப்பவே ஷையாணா வேலைபிடுகிறது கீக்குவது கீதமமா
 கயிருந்தாலும் இத்தத்தடவை மன்னித்த ஒரு டீர் வண்டியில் ஷையாணா வேலையிலிருந்து சன்
 பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஷ. சன்பெண்டுகாலம் முடிவாவிறவையில் பெருமானே சேவிக்க
 ப்போகிறதெவிற சன்னதிக்குவடிகேசித்து அர்ச்சக சம்மந்தமனை யாதொரு வேலையையும்
 ஷ. கிருஷ்ணபட்டர் செய்யாமலிருக்கும்படி பத்தேசபண்ட செய்து பர்த்துவாவும்.

1889 ஆம் ஜனவரி 27உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபரமசாஸ்டர் ஸ்ரீதங்கராஜபட்டர். (ஒப்பம்) ஸ. கிருஷ்ணயங்கார்.
 22-1-89. (ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார். மாணேஜர்கள்.

**4th December 1889—Letter from the Deputy Magistrate to the District
 Magistrate about Ahobilla Jeer's entry in Srirangam.**

TRICHINOPOLY,
 Deputy Magistrate's Office,
 4th December 1889.

No. 389. FROM,
 M. R. Ry, C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARI,
 Deputy Magistrate Trichinopoly.

To,

THE DISTRICT MAGISTRATE *Trichinopoly.*

Sir,

Replying your Proceedings No. 98 dated 21st November 89, I have the honour to report that some Tengalai Brahmans put in a petition before me on the 6th November last praying for the issue of a notice under Section 144 C. P. C. forbidding one Ahobilaswami, Head of the Vadagalai from performing certain acts specified therein as they are calculated to wound the religious feelings of the Tengalai sect and to cause a breach of the public peace.

2. A mass of documents was put before me which show the existence of disputes like the one on hand from about the year 1800 and the various orders both by Civil and Magisterial Courts amply prove that the rancour and animosity between these sects have not abated in the least. Judgments in Original Suit No. 130 of 1808 in the Zillah Court of Trichinopoly, Judgment in Calendar Case No. 9 of 1874 on the file of the District Magistrate of Trichinopoly, Criminal Appeal Judgment No. 8 of 1874 on the file of the Session's Court of Trichinopoly, High Court's order on criminal petition No. 421 of 1874 and Judgment in Original Suit No. 4 of 1877 in the District Court of Coimbatore give a full history of the rights, periodical contentions and the Courts notices and decisions from about 1800 to 1877.

3. I perused the petition and these documents but did not come to any conclusion as stated in para 1 of the Proceedings under reply. I endorsed it to the Taluk Magistrate to enquire into the matter and issue a notice under Section 144 C. P. C. or an order to the Police to see that no disturbance or riot takes place, if he considers that there is ground for the complaint made and the above course necessary.

4. I did not reject the petition at once as I thought such a summary disposal would not answer a matter of so much moment to the parties concerned and which received so much attention of important judicial functionaries every time it went before them.

5. I send, herewith, a printed book which contains the orders and Judgments quoted above (vide pages 1, 79, 97, 103 & 149). I submit also records connected with the case.

I have the honour to be

Sir,

Your most obedient servant.

(Signed) G. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU, *Deputy Magistrate.*

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

13th December 1889—Police Inspector Subbier's report against the Jeer's entry.

Memorandum of occurrences reported to the Deputy Magistrate, Trichinopoly by Srirangam Inspector of Police in the District of Trichinopoly, on the 13th December 1889.

Number of occurrences:—

As directed by Memo No. 239 (7—12—89) from the Trichinopoly Deputy Magistrate, giving cover to a petition (herewith returned) of a Tengalai Brahmins of Srirangam, I beg to report as follows on the alleged likelihood of breach of peace in Srirangam:—

2. Tengalai and Vadagalai sects of Srirangam Town would appear to have been always opposed to each other and in the exercise of their respective rights and privileges both in Srirangam Temple and in the streets around it, there have undoubtedly been for the past 90 years nearly such disputes as needed not only the interference of Civil Courts but also that of criminal ones.

3. My business here now is only to report whether breach of peace is likely to occur in the matter of Ahobila Jeer of Tiruvallur enjoying some privileges in the streets (Chittrai and Uthurai streets) of Srirangam.

4. The privileges claimed are:—

(a) "Taking Thirumanjanam water (i. e. water to bathe God Narasimhaswami) on the head of the Ahobilaswami's elephant bearing Vadagalai mark (the mark of the mutt itself) through the public Municipal streets" and (b) Reciting Vedas in the said streets when the Ahobila Jeer goes to temple for worship as is done in honour of God Ranganathaswami during procession.

5. Tengalais sect of course object to the enjoyment by the above Vadagalai Priest of the privilege saying that it is an insult to their religious feelings and is not sanctioned by mazool obtaining in Srirangam.

6. To come to a conclusion on this matter I cannot resist the temptation of referring to their past history to obtain some idea of their conduct as a body.

7. In 1858 a serious rioting occurred in the occasion of Iyal procession of Vadagalais through Srirangam streets. It seems to be in evidence that swords and clubs were freely at work and bodily injury thereby caused to Tengalais since this occurrence which might have evidenced the gulf that existed between the parties, authorities have been preferring to interdict such processions whether of Tengalais or Vadagalais.

8. Even last year in the month of May, Tengalai Iyal procession was prohibited by the Deputy Magistrate on the recommendation of Superintendent of Police on the ground that it was likely to cause breach of public peace. Iyal processions whether rightful or not, and of Tengalais or Vadagalais were thus interfered with.

9. In 1850 these parties were bound over to keep public peace by Mr. G. Maltby, the then District Magistrate when dispute arose about caste marks in the temple.

10. Vadagalais were prosecuted and convicted under Sections 153, 296, 298 and 504 by Trichinopoly District Magistrate in C. C. No. of 9 of 1874 on his file. Some general observations on the conduct of the Srirangam Brahmias made by Mr. J.B. Pennington in this Judgment may be found to be of some use.

11. To return to the question at issue. It is contended by the Agent to Ahobila Jeer in a counter petition which is also herewith submitted that the present question is not one between the entire local Vadagalais on one side and the entire local Tengalais on the other but is only between a certain portion of the latter and the Ahobila Jeer including his local disciples who, it is said, form only a small minority. It is not, however, pretended that breach of peace is least likely possible.

12. My personal enquiries besides those of Srirangam Head Constable No. 18 Ramaswami among almost all the Local Tengalais of position elicited the fact that objections raised in the petition are shared by all of them, and there are, therefore, no doubt no two opinions among them.

13. A reference to judgment in Original Suit No. 4 of 1877 of Coimbatore District Court would shew the Ahobila Jeer of Tiravallur is an ex-officio Audina Darmakarta of Vedanta Desikar temple in the Srirangam temple premises and, as such, and as the high priest and representative of the entire Vadagalai sect of Srirangam preferred in vain some claims as against Srirangam Tengalais. This circumstance would, perhaps, indicate that he (the said priest) may have lot of sympathizers even among those who are not directly his disciples. For all practical purposes Vadagalais may act as one man in any movement against Tengalais. Even granting that this priest's sympathizers are infinitesimally small, the present question does not appear to me to have been in anywise affected.

14. Tengalais are understood, as stated above, to be unanimous in their objection to the exercise of the above privileges and are numerically stronger party. There has been considerable agitation and excitement both among them and Vadagalais since the presentation of the petition under report.

15. Under the circumstances, I have not the courage to say that there is no likelihood of breach of peace.

16. If the Magistrate were pleased to kindly decide that the priest should enjoy the privileges claimed, nothing short of taking from the present petitioners and such others as evince interest in this question by their active conduct sufficient security for keeping peace under Section 107, Criminal Procedure Code, would, in my humble opinion, ensure its continuance.

17. If, on the other hand, it is considered that this priest cannot possibly or rightfully enjoy them, I need hardly suggest that an order, under Section 144, Criminal Procedure Code, as against Ahobila Jeer be issued.

18. I received the above Memo from the Deputy Magistrate on the 8th at 5 P. M. marked urgent and directing me to submit my report by return post, but I regret my engagements otherwise altogether prevented me from replying earlier.

19. A Mazar sent to me by Tengalais urging their objection is also forwarded herewith together with two documents put in by Vadagalai priest's agent.

Srirangam
18th December 1889.

(Signed) P. SUBBA IYAR,
Inspector of Police.

P. S.—Srirangam great feast is fast approaching and this dispute I beg to point out must be set at rest before it commences.

13—12—89.

(Signed) P. SUBBA IYAR, Inspector of Police.

14th December 1889—Another letter from the Deputy Magistrate to the District Magistrate about the above Jeer.

No. 405.
14-12-89.

Dated 14th
Despatched }
Received } December 1889.

From,

M. R. By. C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU,
Deputy Magistrate, Trichinopoly.

To,

THE DISTRICT MAGISTRATE, Trichinopoly.

Sir,

Referring to your Proceedings No. 104 dated 6—12—89, I have the honour to forward herewith the report of the Police Inspector of Srirangam with the endorsement of the Superintendent of Police thereon. The matter of course is one of very important issues to Srirangam and should be disposed of before the commencement of the Yekadesi festival as suggested by the Superintendent of Police.

2. The Police are of opinion that there will be a breach of peace or rather have not the courage to say that there will be no breach of peace. This is due to the Ahobila Jeer, head of the Vadagalai sect attempting to exercise certain privileges offensive to the religious feelings of the Tengalais.

This is not the first time that this Vadagalai Jeer attempted at things of the kind. His sect is very rich and very influential while the Tengalais are strong in number. The poor when they grow reckless through religious fanaticism will be more ready to break the peace than to pause to think of the consequences of their action and once again to go to court to enforce their rights.

3. I think a notice under Section 144 C. P. C. should issue to the Ahobila Jeer.

Considering the state of highly wrought feeling at Srirangam in the whole Brahmin Vaishnava community, I shall have no hesitation to issue a notice to the Ahobila Jeer under Section 144 C. P. C.

I have the honour to be
Sir

Your most obedient servant,

(True copy) (Signed) C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU,
Deputy Magistrate.

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

18th December 1889.--District Magistrate's proceedings prohibiting the above Jeer from doing certain acts.

Seal.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated the 18th day of December 1889.

Read the following papers:--

Letter No. 405 dated 14th December 89 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq recommending a notice be issued under Section 144 Criminal Procedure Code to Ahobila Jeer prohibiting him from performing certain acts proposed by him against custom as they are likely to cause a breach of the peace together with its enclosures.

2. Letter from the Superintendent of Police dated the 17th and 18th Instant.

ORDER.

It appears from the Deputy Magistrate's letter, and from the report of the Police, that there is some fear of a breach of the peace. The matter is therefore one which the Magistracy can take cognizance of under Section 144 Criminal Procedure Code.

2. It appears also from the enclosures to the Deputy Magistrate's letter, giving an account of former quarrels on the same subject, that the proceedings of the Vadagalai faction are contrary to custom, and that such proceedings have been prohibited on former occasions, notably by the District Magistrate Mr. Pennington in 1874.

3. The Acting District Magistrate therefore decides, in the interests of the public peace, to prohibit the Ahobila Jeer from doing the acts objected to by the Tengalais. An order under Section 144 Criminal Procedure Code will be issued to that effect.

4. This order will not affect the rights of the Ahobila Jeer or his faction, if any such rights exist. If they have a right to perform the acts now forbidden, they are at liberty to file a suit in the Civil Court, against the Tengalai faction, to establish such right and if they there get a decision in their favour, their right so established, will be supported by the Magistracy, in the event of a future dispute.

(Signed) G. W. FAWCETT, Ag. Dt. Magistrate.
(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Dy. Collector.

10th December 1889 --Deputy Magistrate's proceedings prohibiting the above Jeer's procession with Vadagalai insignia.

Proceedings of the Deputy Magistrate of Trichinopoly under date the 30th December 1889.

Read the following papers:--

1. Petition presented by Sthanegam Adhiyabagam Krishna Iyengar and others of Tengalai sect requesting to issue a notice under Section 144 Criminal Procedure Code prohibi-

biting the Jeer of Abobila wait from performing certain acts offensive to their religious feelings and the Police report thereon.

2. Order to the Jeer directing him to show cause why a notice under Section 144 C. P. C. should not be issued.

3. Petition presented by Mr. T. R. Kuppasami Iyengar Vakil for the Jeer praying for an adjournment.

ORDER.

Mr. T. R. Kuppasami Iyengar appears as Vakil on behalf of the Jeer of Abobila in pursuance of a notice and applies for an adjournment under Section 526 A Criminal Procedure Code.

2. The undersigned notices only 2 or 3 points in the petition under this section.

This section applies to cases or appeals pending before this court. The present question is neither the one nor the other. It is a matter in which an order can be passed even *ex parte*. The occurrence report of the Police Inspector expressing his grave fears of the probable occurrence of a riot was received this morning and a notice was at once issued to the Jeer or his agent or his Vakil to appear this very day at 12 noon and to show cause why a notice under Section 144 C. P. C. should not be issued prohibiting the commission of any or all the acts complained of to the Police Inspector by the Tengalai sect. The Vakil accordingly appears and applies for an adjournment, apparently basing his hopes on a mere quibble. When this was pointed out to him and asked to show cause why the said notice under Section 144 C. P. C. should not be issued, he replied that he had nothing to say as he was instructed by the said Jeer only to apply for an adjournment.

3. As referred to in the petition for adjournment, the Tungalais complained to this court and the papers were called up by District Magistrate for reasons, certainly not as stated therein, but for those given in District Magistrate's Proceedings No. 98 dated 21-11-89 and on perusal and after enquiry and much consideration, he issued a notice under Section 144 C. P. C. forbidding the said Jeer and his Vadagalai party from making a procession in the Srirangam streets and specified the acts prohibited. Thereon the Jeer left Srirangam with the intention of not returning to it for the present at all events.

He has however, returned before three or four days elapsed apparently under the advice of some persons who perhaps have no other means of livelihood than by fomenting factious feelings and being benefited by one or the other or both the factions. Before he left Srirangam he went to the Temple to pay homage to the Deity and receive his usual honours and was accorded those honours as his conduct was in pursuance of the usual custom and in obedience to the notice above referred to. On his return from the Temple he commenced and concluded his procession in a way thoroughly against the spirit of the said notice and quite calculated to offend the feelings of the other sect. But for the indefatigable exertions of the Police Inspector Subba Iyar, there would have been a serious riot. The Jeer now attempts to commit certain other acts not specified in the said notice which, as may be seen from the occurrence report is clearly a quibble and they are sure to offend the religious feelings of the Tengalai sect.

4. This is the time of the great annual festival known as Vikunda Yekadesi or Kottagai festival. Twenty or more thousands of pilgrims of all castes from all parts of India congregate at Srirangam for the purpose of worship. These consist mostly of Vaishnava persuasion chiefly of the Tengalai sect. Should there occur at such a time as this a trivial incident offensive to the religious feelings of one or the other sect, it would certainly and in a general commotion and confusion and a disastrous riot in which even ignorant and yet religious and bigoted pilgrims belonging to rude and remote tracts might take part without knowing what they are about but believing that by such an act they would make an account against Sriranganadhan and secure a sure place in Heaven.

The undersigned therefore resolves to issue a notice under Section 144 C. P. C. and directs the said Jeer of Ahobila mutt that he should abstain from going along the streets of Srirangam in the Supthaprakaram and into the temple and back with his elephants with any of the insignia referred to in the petition wearing Vadagalai marks and that he or his party should abstain from reciting Vedas while going along the said streets.

This notice is all the more necessary considering that to-morrow and the day after are the two principal days of the festival when not less than fifty thousands of people congregate at Srirangam for Yekadesi.

There is a reference in the adjournment petition to the undersigned wearing the Tengalai marks.

This of course is immaterial to the question on hand in face of the existing circumstances, the Police report, the previous notice by the District Magistrate above referred to, and the various orders passed from time to time in favour of the Tengalais and against the Jeer of this same Ahobila mutt as he figured in several cases in the same manner. This reference to the Namam marks is only an attempt to gain time, to perform the acts as alleged by the Tengalais on the ensuing Yekadesi or other festival day.

(Signed) C. R. CHENNAKESAVAJU NAYUDU, *Deputy Magistrate.* 30—12—89.

21st November 1891—District Magistrate's proceedings against the Jeer's procession.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly. Dated the 21st day of November 1891.

No 436 (25—11—91.)

Miscellaneous case No. 4 of 1891. Read Petition presented by the Ahobila Jeer of Tiruvallur, requesting protection in a procession which he proposes undertaking with elephants bearing Vadagalai marks and by other insignia through the streets of Srirangam. Read also petition presented by Tengalai inhabitants of Srirangam.

Read Endorsement on first petition referred to above, forwarding it to the Superintendent of Police, for enquiry and report.

Read Letter No. 1817 (20—11—91) of Police Superintendent reporting on the first petition. Read order of District Magistrate in Miscellaneous case No. 1 of 1891.

ORDER.

It appears from the papers read above that the Petitioner the Ahobila Jeer of Tiruvallur, has been previously restrained from undertaking a procession similar to that now proposed by an order of the District Magistrate passed under section 144, Criminal Procedure Code, and that he has instituted a suit which is now pending in the District Court to establish his right so to go in procession.

It further appears that this suit is set down for 1st hearing on January 11th 1892, and that in consequence of this suit and of other occurrences mentioned in the report of the Inspector of Police to the Superintendent, the relations of Tengalais and Vadagalais of Srirangam are at present peculiarly embittered. The Superintendent of Police is, moreover, of opinion that if the proposed procession is permitted, it may probably lead to a breach of the peace and that for a variety of causes it is at present difficult to muster a sufficient force of Police to overawe a large gathering of people.

The Acting District Magistrate concurs in the opinion of the Superintendent of Police that the procession proposed might probably lead to a riot. He deems it, therefore, necessary as no date has been specified for the procession to issue an *ex parte* order under section 144, Criminal Procedure Code, directing the Ahobila Jeer of Tiruvallur to abstain from going in

procession through the streets of Srirangam with elephants and other insignia in the manner proposed.

21-11-91. (Signed) CHARLES J. WEIR, Acting District Magistrate.

(True Copy) V. RAJAGOPALA CHARI, Deputy Collector.

**27th May 1892—Petition to the District Magistrate by the above
Jeer to go in procession through the streets of Srirangam.**

In the Court of the District Magistrate of Trichinopoly.

The humble petition of Sriman Sadagopatri Srinivasa Yatintra Maha Desikar, sheweth.

1. That the Petitioner is the Jeer of the Ahobilam matam and belongs to the Vadagalai branch of the Vaishnava sect of Brahmins.

2. That for a long time past, the Petitioner's, predecessors the heads of the Ahobilam matam, have been going in procession through the streets of Srirangam on all occasions of their visits there with elephants and horses and other insignia of the Ahobilam mutt all bearing the Vadagalai mark, their disciples forming part of the procession and reciting Vedas Prabandas and Katyams.

3. That the Petitioner himself since becoming Jeer of the said Ahobilam mutt has, on 2 occasions (viz) 5th November 1889 and 20th December 1889, gone in procession the streets of Srirangam with elephants insignia and other marks of respect as Jeer, his disciples accompanying him reciting vedas, Prabandas and Katyams as aforesaid.

4. That the Tengalai sect of the Vaishnava Brahmins living at Srirangam are, and have been for long time past, at variance with the Vadagalai sect there and have from time to time attempted to interfere with the rights and practices of the said Vadagalai sect.

5. That when Petitioner was about to go to Srirangam in procession in the exercise of his rights in December 1889, the said Tengalai people, to prevent Petitioner from exercising his lawful rights as to carrying water on the head of an elephant bearing the Vadagalai mark and reciting Vedas put in a petition to the then District Magistrate of Trichinopoly asking him to prohibit the petitioner from going about the streets of Srirangam in procession in manner aforesaid. The District Magistrate then passed an order dated 18th December 1889, prohibiting the Petitioner from going about the streets with his disciples reciting Vedas, Prabandas &c, in manner on the ground that such acts were likely to cause a public breach of the peace but without any denial of the Petitioner's right to such processions as by the said order will appear.

6. That on a subsequent occasion the said Tengalai people put in another petition to the then Deputy Magistrate of Trichinopoly on which also an order dated 30th December 1889 was passed by the said Deputy Magistrate of Trichinopoly totally prohibiting the petitioner from going about the streets of Srirangam in procession.

7. That the District Magistrate having, by his order dated 18th December 1889, stated in para 5 of this petition, referred the petitioner to a civil suit to establish his right to go about the streets of Srirangam in procession with elephants, insignia and mutt mark with disciples reciting Vedas, Prabandas &c, the Petitioner did file Original Suit No. 7 of 1891 in the District Court of Trichinopoly to establish such rights and for an injunction against the Tengalai people preventing them, the said Tengalai people, from infringing the rights of the Petitioner. That the said suit proceeded to Judgment which was delivered on the 5th February 1892.

8. That the District Judge in para 9 of his said Judgment decided that there would be no difficulty in declaring the right of the Plaintiff, the present Petitioner, to perform the acts aforesaid viz to go about the streets of Srirangam in procession with elephants, insignia of the mutt mark and in para 8 of the said Judgment, he laid down the rights of every citizen

to use the public streets in a lawful manner and on all lawful occasions. The Petitioner craves leave for greater certainty as to the terms and contents of the said Judgment to refer to the same and that it may be taken and read as part and parcel of this petition (see paras 8, 9 and 12 of the said judgment.)

9. That while the said Original Suit No 7 of 1891 was pending, the present Petitioner put in a petition to the then District Magistrate of Trichinopoly, requesting him to secure to the Petitioner the exercise of his rights viz that of going about the streets of Srirangam in procession and the then District Magistrate by his order dated 21st November 1891, refused to pass any such order, he passed an order prohibiting the Petitioner from going through the said streets in procession, on the ground that the said suit O. S. 7 of 1891 was pending and that it would not be easy to muster a large Police force to prevent a breach of the peace, in case the procession was allowed, but the said order in no way divests the Petitioner's rights to go about the streets in procession.

10. That now the proceedings in the said Original Suit No. 7 of 1891 have been ended and as the Petitioner submits in his favour in so far as his rights to do the acts aforesaid are concerned, the reasons for the then District Magistrate's order of 21st November 1891 do not, it is submitted, apply.

11. That the Town of Srirangam is a Municipal Town and the streets are public streets and every citizen has a right to use the streets in a lawful manner on all lawful occasions.

12. That the Petitioner is now living at Karoor and wishes to go in procession through the streets of the said Town of Srirangam.

13. That the Petitioner believes that it is likely that the Tongalai people will attempt to prevent him in the exercise of his said rights and may cause injury to the Petitioner and his people or to the public peace.

14. That the Petitioner therefore prays that the District Magistrate will be pleased to preserve for the Petitioner the free exercise of his lawful rights above mentioned and will be pleased to give all necessary directions for their preservation and exercise and your Petitioner will ever pray.

15. That upon the application of Sri Vanamalai Jeer, the religious head of the Tongalai people above referred to and on the Petition No. 1 of 1891 on the file of the District Magistrate of Trichinopoly proceedings dated 11th May 1891 were passed permitting the said Jeer to pass through the streets in procession, the same being public streets and notwithstanding the fact that he had for the first time contemplated entering the town in such manner.

16. That for the reasons above stated, Petitioner prays that the free exercise of his lawful rights in para 14 hereof referred to may be secured by order that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or matam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers or associates reciting Vedas Prabandas, Katyam, &c. as he and his predecessors' in office used to do until prevented in December 1889.

Trichinopoly }
27th May 1892. }

(Signed) W. GRANT,
Barrister at Law, Counsel for petitioner.

27th June 1892—Police Inspector Mr. Subbier's deposition in the above case

Miscellaneous Petition No 7 of 1892.

I. Police complaint.

* Subbier on affirmation. I have been Inspector of Srirangam for 4 years and 3 months. I am a native of Chintamani, 1 mile from Srirangam. I am 35. I am a Sivite Brahmin. In connection with the Bramaratham festival there was an attempt at disturbance in spite of Mr. Fawcett's order which Tahsildar communicated to the Vadagalais. But for the presence of a

large force on the occasion and for the proceedings taken to bind over some of them would be rioters of the Vadagalai faction, there would have been a disturbance. This procession was carried on at night with the permission of Thasildar and in his presence. The Vadagalai gave cause for disturbance and the Tengalais were about to take advantage. The Vadagalais against mamool went and interfered with a Tengalai procession. There were 200 or 300 Vadagalais on one side, and about 500 or more Tengalais on the other—a handful of Vadagalais fell and pretended they were beaten so as to provoke a quarrel. But the Tengalais were kept in check hence disturbance was avoided. The Tengalais include not also Aiyangars but also Naidus, silk-weavers, and other lower orders including barbers and pariahs. Srirangam pariahs wear only the namam. I saw 4 sticks in the possession of Tengalais on the occasion. I secured them and I remonstrated with them and gave the Tengalai hope that their rights would not be allowed to suffer: hence they were all right. I was in the midst of a crowd. I could not tell what weapon others had. There were only 50 Police men present. I told the Thasildar that I was not equal to the occasion. The Superintendent was away on circuit. Next morning I had 4 Inspectors and 120 men. That night I told the Thasildar that I was not equal to preserve peace and had the procession stopped. I had my men together inside the temple at the spot where once a year a very tall pandal is erected. It is usual to have 50 together. There was another 100 men scattered about. This procession to which I refer is a usual mamool one such as was seen by me on many occasion and it can be seen now. The reason why there was danger for that festival was because of this Jeer. The Tengalais wanted to take vengeance upon him. The Jeer was just then obliged to leave Srirangam on account of an order under Section 144 being passed against him. He was not then in the Town. It was 10th January 1890. The reserve consists of 60 or 80. The Superintendent when I apply for men, tells me that he has none. There was a disturbance and I asked for men and he could only spare me six men. I have never seen the reserve. That night after pacifying the Tengalais, the Thasildar went away, and said that if the District Magistrate sanctioned this procession, I must have a large force. The following morning I had 2 European Inspectors and 120 men. The total force in this District is about 700. In my Division the sanction strength for 6 stations is 51 men. About 1 or so is always in Hospital. But for the strange circumstance there would have been a disturbance—"there would have been many Aiyangars at the Andamans." We suspected that certain of them were going to put out light and cause disturbance. I saw some non-brahmins who had come to fight—silk-weavers, Naidus, and gymnasts; they were making noise like thunder, bawling, falling as if hurt, crying "this is injustice," slapping themselves: they fell at the feet of the Thasildar. We stood petrified. I saw among the gymnasts Venkatarangachari and 2 or 3 others. The pandal was full of Vadagalais who made this disturbance. The Naidus were sitting with Tengalais. We had to stand in the place where the procession was to pass. I did not move from that place all that night, except that for a few hours I had to go to the station to send notices to Inspectors. I saw other streets. There were full of people: these people were not very quiet being agitated as it is a question of general interest. Many houses were shut up for fear of riot. The Public Prosecutor Mr. Krishnamachari told me he was preparing to go to Madras that night. We sent constables to fetch Ratna Mudaliar, the Court witness, but the men came back saying that he had run away from Srirangam. The Thasildar said he would send a warrant for his arrest thinking his presence was needed. I saw no signs of barbers or Naidus being drunk. The District Magistrate's proceedings gave the Thasildar discretion to stop the procession if he believed there was danger of disturbance. He stopped it and reported at 12 midnight. Mr. Fawcett was down there at 6 the following morning and gave me orders to place before him such of the ringleaders as took place in the previous night's disturbance. Six Vadagalais were bound over and procession conducted that morning with the assistance of 120 Police.

On the 21st December 89, the Jeer came and his privileges were restricted by District Magistrate's proceedings he was not allowed to have water carried on the elephant's head. Vadas being recited. I was directed to give effect to the orders. The Jeer went inside the Pagoda, when he returned I saw Vadagalai marked elephant. Three or more Tengalais said "this is against mamool" anticipating disturbance. I hurried on the procession in as much as

in the proceedings it was not forbidden that an elephant should wear Vadagalai mark. Before Tengalais could come to car festival, the procession was over — so on this occasion disturbance was avoided. The Inspector of Srirangam is required to be always present at procession—if the Inspector is called away to other parts of his division, there would be no danger provided proper arrangements were made and another Inspector brought and the Superintendent himself and Taluk Magistrate attended as they usually do. When the Vanamamalai Jeer came the District Magistrate, Superintendent, Thasildar and myself were present; there were 30 or 40 reserve men besides my own men; the 30 men were drawn up with carbines near the station under Superintendent's order. As far as I have observed the interest and excitement in Srirangam has not subsided, they still take interest in the matter. There are 30 or 40 people from Srirangam the Court now. On 3 occasions I reported risk in connection with this Jeer's procession first on the 13th December 89, second 30th December 89, and the third in November 91. On the present occasion also I heard a rumour about this petition being about to be presented. Before 1889 there were no occasion of this Jeer coming. From May 1889 till November 1889 this Jeer did not come. Before I joined I did not interest myself much in Srirangam. On account of disturbance which could not be controlled by local Police the "Iyal procession" has been prevented in Srirangam. I reported in 88 that there would be a breach of peace in connection with one Iyal in 1888 and the procession was prevented. That procession is not held now by either side. The excitement caused among the people by the Vanamamalai Jeer's procession is less than what would be caused if the present procession is allowed. Cross-examination reserved till to-morrow at 12-30.

24-6-92.

(Initialed) W. H. W.

(Signed) P. SUBBIEK.

Read over and acknowledged to be correct.

(Signed) W. H. WELSH, District Magistrate.

Re-called and examined on affirmation on 25-6-92.

There are 11 Constables and 2 Head Constables in Srirangam station.

Cross Examination:—There were attempts at disturbance on 2 occasions: no actual disturbance. The second 10th January 1890. The first was 1st December 1889. The first was on the day when I conducted procession for the Jeer. The dispute was because a Vadagalai elephant preceded his procession. I attended it only when the Jeer returned from the Temple. I did not hear of any disturbance up to the time of his coming into the Temple. The Mutt is in east street. I took him back there. Between Mutt and Southern entrance, he would have to pass 2 streets in which not very many Tengalais live. Parasara Bhattar lives there and 1 or 2 other Bhattars and Manavalanmamuni idol of Tengalais. I don't know that Tengalais live in that Temple and there is an Annangar's house which he would have to pass. Parasara Bhattar lives opposite the South gate. I don't know if priest's palanquin is put down opposite his door. Jeer returned in a palanqui. Jeer stayed nearly an hour in the Temple; in ten minutes from the Mutt he can go to the Temple. He went back a different way which would take 30 or 40 through North, Western and part of East Uttara streets. One of the Stbalathars, a rotation manager, lives in Western street and, 1 or 2 in Southern street. I don't know where Krishnaiengar's son and Schulathar live in North street. The man who was manager last year lives in the Northern street; and his cousins live there. The man for which Bramaramtham is intended lives there. The Jeer wore Vadagalai mark. I did not note whether his palanquin had it. When he returned, he had his elephant. He had some flags. I don't know what marks or whether they were his or others. When he came, there was no danger of disturbance. While he was in the Temple, some people objected to his disciples' recitals. Those who objected were Krishnaiengar and 30 or 40 Tengalais as I can't say how many, but 3 or 4 came to me and objected. I remember Krishna son of Sudarsana. His name is mentioned in the petition about carrying water. The other men I know only by sight. There was no riot in the Temple. There was no fear of riot then. I saw that they were only reciting Kaiyans and not Vedas, and I thought these people unnecessarily interfered. I told them to bring me men who knew Vedas. They did not come back to me. He left to go back about

midday. I had 25 or 30 men to be detained for duty in the ordinary way, but when this question arose I kept them there partly for ordinary duty and partly because of this question. I did not wish to appear to attach too much attention to the procession. This objection was raised when he went from the God to the Goddess. The persons who objected complained to me and asked me to give effect to District Magistrate's order about reciting Vedas which was forbidden. When Jeer returned the recital went on in the streets and there was no more trouble. I had force enough in my 30 men. There was a large concourse of Vadagalai Brahmins and I cannot remember whether there was any music or not. An Aiyangar who is now dead and Ramanuja and Sami Iyengar and others objected to the elephant. I can't remember whether Sami Iyengar was a petitioner. I have had the report with me for many days. Because these 2 or 3 people objected, I expected a breach of the peace in broad day light with the 50 Police present: if the procession had not been hurried and much tact had not been shown on the occasion. The tact was mine. The tact was that I hurried on these people before the Tengalais had mustered themselves, to oppose. Perhaps the procession while entering through the streets of Tengalai abstained from insult. I saw people running in different directions to fetch people. They were running through the entrances of the streets. I did not hear them calling people. I did not attempt to arrest people who were running about, doing this. I did not record their names or direct my constables to take names. I did not attempt to stop them from running about. I was glad they were running away: and I subsequently heard that they had run to fetch more rioters and I told the persons who objected to the innovation that they might make a complaint and cite me as a witness and this quieted them. I cannot say that they acquiesced in my advice, they ran away dissatisfied. When I saw these people running, I saw that these were mischievous people—(Sami Iyengar, Ramanuja Iyengar, this Gentleman and that man Krishniengar and almost all the Adhiyapakas of Srirangam. They gave me the trouble and not the Jeer's people).

The Trustee did not come out of his house. I don't know if he was there: he was not in the street: no objection was made on his behalf: the other Trustees did not object. This occurrence has no connection with the talked one. The Jeer was not in Srirangam on 10th January 90—he left on 23rd December. He came back within a fortnight. He came on the 30th December when the District Magistrate made an order against him. This was passed on the petition of some of the Adhiyapakas. I cannot remember whether the 3 men now pointed out were amongst the number. I sent a report on the 18th December 89 about it. I was called on for it by the District Magistrate: this related to petitioner carrying water on the elephant. The report went to the District Magistrate and about 18th or 19th December he passed his first order. The Jeer had been in Srirangam all November. His visit in November is not personally known to me. I may have been in camp or elsewhere. I can't say how long after his first visit the first order was passed. I don't know what the persons who prostrated themselves asked of the Thasildar. They asked nothing, they shouted and cried and asked for nothing. As far as I know no member of that crowd made any specific request of the Thasildar. I did not know what request they were making. I did not take any steps to ascertain what their request was. I knew their object. Venkatarangachari is neither Tengalai nor Vadagalai—he was not troublesome but was standing with the Tengalais. The Collector's Record-keeper Narayanasami Naidu was one of the Naidus siding with the Tengalais but was not present that night. A chetti whom I know by sight and is honoured in the Temple was with them. The District Magistrate was there before objection was raised—he came at 7-P. M. I don't know when he went away. He was present when the District Magistrate came and so was the Thasildar. The Deputy Collector was a Naidu and a Tengalai. He was not examined next day by the Collector or rather I do not know. He was there before I came. I sent in a second report on the 30th December. This report was sent because Adhiyapakas sent me a petition which went on with the report. The petition was put in by 50 Aiyangars. I reported next day. I made local enquiry before reporting. I made general enquiry. I can't say from whom and I do not remember if I described my informants. I felt the pulse of the people—the feeling of people was embittered because of petitioner coming with his Va-

Vadagalai marks and the people were saying, go to the Deputy Magistrate. I shall go to the District Magistrate—they are doing what has been already prohibited, the Jeer has returned within so short a space of time to cause a disturbance. I saw houses shut up not on this occasion, but at the time of Bramaratham disturbance. When I sent in my report, the Magistrate was in Srirangam Town and, within 12 hours I got his reply, the following day being the day of the feast. The prompt orders were that the Jeer should not go with paraphernalia through the streets and into the Temple. The orders were passed upon the Police and Magistrate's reports and no enquiry was held. I sent my report to the Deputy Magistrate and he sent my report and his own to the District Magistrate. The ring leaders among the Tengalai were bound over on 11th January 1890. On 26th April 1892 I told Superintendent by report that a Barrister was going to present a petition to the District Magistrate and this set the people talking, and that the Jeer was coming back to Srirangam and that there was a breach of the peace anticipated. In 1891 I reported against the Jeer on the occasion of his previous application to go through Srirangam streets. I held enquiries on these occasions. If there is a sufficient Police force there is no danger. The Taluk Magistrate is not always present, but only when a serious disturbance is feared and the Police send for him. The Vadamamalai Jeer's procession was successfully negotiated by my having 30 or 40 reserve men. I reported breach of peace was likely, but because the counsel of the Vadagalai, admitted that the streets were public, the breach of peace did not occur. When there is no festival going on I decidedly cannot keep the peace in connection with the Jeer's visit with the ordinary Police—it is quite inadequate even if the persons from whom opposition is anticipated, were bound over.

Q—I read from your report dated 13th December 89 nothing short of binding over the present petitioner and those who evince interest would suffice &c. Did you report that peace could be kept by binding over some people? Yes. That was not when festival was going on. It was an understood thing that binding over would be of no good without the aid of the Police. I said Tengalai procession was less exciting than a Vadagalai procession. I said this although, I have not seen any Vadagalai procession except the one when the elephant appeared.

Adjourned till Monday at 12.—30.

25—6—92. (Initialed) W. H. W.

(Signed) P. SUBBER.

Read over and acknowledged to be correct.

(Signed) W. H. WELSH, District Magistrate.

Cross examined on affirmation:—Even if people are bound down, it is only by a large increase in the Police force that petitioner's request can be granted. If the headman on both sides are bound down, the increased Police force that would be required is 150 men or more. The 150+11 men, 2 Head Constables+Inspector's writer+possibly Magistrate's orderly: total 165. I cannot say whether the Bramaratham assembly is bigger than it would be for the petitioner coming to his mott. There were 2000 local residents at Bramaratham and outsiders assemble at large number. I do not know whether Petitioner want to come at the time of a big festival. There is no big festival just now. If petitioner is allowed to come at a time when there is no festival of importance, I shall require 165 men. If I was able to keep order at Bramaratham with a less number I require more for the Jeer's visit because this is a more exciting business and people say that it is of an unusual character. The Bramaratham is a festival that we officials have seen 3 times a year whereas the present petitioner's procession is so very unusual and exciting to people of Tengalai sect that it is not allowable without a big force. The whole lot of Tengalai sect of Srirangam with whom I conversed, about it told me this including the chairman elect of Municipality, Mr. Krishnamachariar the Public Prosecutor and other leading Tengalais. I enquired of them in 1889 about 13th December I annexed a list of names of persons examined on that occasion by myself and my Head Constable. I examined the Jeer's agent and some other Vadagalai in 1889. My report of 89 is in District

Magistrate's Office. The Vadagalai mark is the mark of the Mutt. There are some Vadagalai marks on the wall of the Temple, not quite opposite the mutt, 3 feet high I have not seen a Vadagalai mark on the mutt. At that time I made my report, I did not suggest any increase in the Police force. No questions were put to me whether people should be bound down or not, but I suggested it is one of the remedies. There was a list signed by the persons who made a statement. The disputes have lasted for 90 years are between the 2 sects: not disputes about the Jeer: ordinary and special disputes. With my ordinary men I cannot make arrangements for the Jeer to go in procession, supposing there were 2 Jeers one Vadagalai and one Tengalai, violence would be used to the Jeer if there were no Police force.

Q.—And to the elephant and insignia?

A.—Yes. It is the insignia they object to. I do not believe they—the Jeer going by himself without the Vadagalai marked paraphernalia I have found the Tadgalai people were unreasonable when I have discussed the matter with them, that is they may have their own reasons: they say it is against mamool. I examined Vadagalai people in common place conversation about mamool. Even among the Vadagalai, a person lately said that it is not usual for the Jeer to go in procession as he proposes. The person was Raja Iyengar son of Parangikay Ramaswami Iyengar. He is the only person who told me this. The others all said that it was according to custom.

Q.—I want to know from you as a Police Inspector when this innovation started.

A.—Since 1829: and again in 1874 or 1875. (Note. The witness has not said that the innovation was successfully carried out: it may be that it was merely attempted.) I was also told by Padukasastrom Samiengar that this was an innovation: except that leaving the temple with paraphernalia had been stealthily performed in Tillanayagam Pillai's Magistracy or I should say not paraphernalia but the elephant was taken in front of the procession through Uthara street. He told me this 10 or 15 days ago. The Police and Magisterial records of Tillanayagam's time in 1874 are all destroyed. I searched for the papers but ascertained that they were destroyed. I found some rough drafts of occurrence reports of 1874, and read them to Samiengar and their private Vakil and others, told them that it was only under objectionable circumstances that the elephant. The objectionable circumstances was that the Tengalai did not like it and that it was against mamool. I did not find any record of a riot in 1874. I searched to see if there were a Magisterial. I found no such riot. In 1829 there are records of the Peshkar being required to interdict Jeer's procession. These were produced to me by Tengalai people in this enquiry and also previously. There is no record between 1829 and the present time. The order dated 12th July 1829 relates to a procession. These were the only records which I found. On the 21st December 1889 I was present with a large crowd of 500 people. I saw some insignia. I don't know whether the temple people sent insignia to the mutt for him. There was no temple elephant. I cannot say if there was insignia. There was a dispute relating to an elephant. It is usual to have music with all processions unless they are religious in which case there is no music. In the case of some processions of men like the Jeer visiting temples, there is no music. I cannot say whether there was music or not in the Jeer's procession excepting the blowing of a trumpet. If the District Magistrate sanctions the procession under certain circumstances, I can give effect to the order. The Vanamamalai Jeer made an application which was objected to and he withdrew it.

Q.—What do you know about his not having hope of success?

A.—It was festival time: Because it was feast time I imagine he withdrew his application. He came when Mr. Hammick was Magistrate and he was allowed to have procession. I don't know whether the Superintendent of Police made enquiries in Srirangam. He never made local inquiries to my knowledge. He may have consulted Magistrate's Report as well as my Police Reports. There was a riot-march between dancing caste people and Mussalmans. I had a station party of 12 men. It could not be put down because it was uncontrollable. I was not there. After the riot was over, to keep peace, we had 6 men present to stop further

rioting and this kept things quiet. There are Vadagalai marks on the temple walls opposite my house. There has been no riot in consequence of their marks being on the walls so far as I know but there were objections made on paper to the District Magistrate. I reported that some were new ones—Carpenters and dancing caste people go in procession and some of the lower orders excepting pallars and pariabs. Christian funerals with crosses are carried through our part of a street in Srirangam—not through all streets. I never saw it, there are very few such houses. I never heard of disturbance on that. I don't know anything about a procession of Sudras being stopped in Trichinopoly Fort. In, Bhimannaickenpaliam I saw a penance which had been stopped for years and revived. It was not under the orders of the District. Some reference was made in the offices. I don't know what. The District Magistrate was present and I was present on duty. The Bramaratham was discontinued in 1890 for 6 or 7 hours, but not before or since. After being so discontinued, it has been going on and there was no disturbance after that. The disturbance of 1890 is one of the instances in which shows that—Q. This proves that the Jeer ought not to go in procession. A. I don't say he ought not to go in procession. The District Magistrate ordered that they should be conducted and Bramaratham procession are consequently continued. I have not seen Iyal procession going on every day. They have been almost permanently prohibited in Srirangam. They take place the 13th day after a man is dead. There was but one occasion when I had to report the likelihood of a breach of the peace and then it was stopped. The Public Prosecutor is a Tengalai. I have known him for 4 or 5 years. He said the Jeer's procession was revolting to the feelings of the Tengalai. He first told me this in 1889. He has since told me that. The chairman knows that the Jeer's procession is against mamool and that there is bitter feelings about it. He tells me this since 1889 and that it is nothing to their feelings. They are distressed by it because it is against mamool and it usurps the rights of their sects and also they dislike it because it would cause a great disturbance. The chairman said there would be a change in the internal management of the temple. Have you heard that Krishniengar has been dismissed from management? I hear he resigned. There was a mahazar petition against me in 1889 got up by Tengalai for allowing this elephant to be used as it was. I am under orders to be transferred to Tanjore District. The Tengalai did not memorialize to have me kept. They asked not to have a Vadagalai posted in my place. I heard of it a month ago. I was suspended for one month 7 or 8 years ago for departmental irregularities. I rose higher afterwards. Supposing I have a proper Police force, the Jeer's procession can be allowed.

By Court:— The present Police Superintendent was in this District before I was, namely in 1875, so he is in a position to know things about Srirangam that have not been reported by me. In case these processions were allowed, the number of Tengalai Adhiyabakas and Bhattars that would have to be bound over is about 25 or 30 in addition to about a dozen Sudras. The 13 men of Srirangam have in addition to keeping the peace, the duties of heads, patrolling roads by night, services of process, the Bench Magistrate's Court &c. There is only one Station on the island of Srirangam, the limits of the Station extent about 8 miles beyond the limits of the island to Valadi, Deraiyur, and Pachur.

(Signed) P. SUBBIER.

Read over and declared correct.
27—6—92.

W. H. WELSH,
District Magistrate.

5th June 1892—Thasildar Mr. Kandasami Pillai's deposition in the same case.

Miscellaneous petition No. 7 of 1892.
5—6—92.

Kandasami Pillai on affirmation.

I have been Thasildar from 1884 and before that I was acting for 4 years. I have near 12 years' experience. I went to Bramaratham feast 10th January 1890 to make arrangements

under District Magistrate's order. As the Vadagalai people objected, I sent for them and said they were not justified in objecting to the procession which was usual. They went away. In a few minutes they returned in a mob and said that the procession ought not to be started and should be stopped. They shouted and cried and fell down and said that they were being beaten. I don't remember the names except Padukasastham Saniengar and Narayana Iyengar. There was crowd in a pandal (and a Tengalais) I ordered to stop the procession till I should get District Magistrate's orders. There were 200 Vadagalais and 400 Tengalais. There were sudras present specially among the Tengalais. I asked the Inspector to stop the procession as I thought the consequences would be serious if I started it—a riot and breach of the peace. Krishniengar was there when I was talking to the Vadagalai. If the procession had been started I was afraid of a breach of the peace: the Tengalais and Vadagalais fight with hands. I also observed sticks among the Tengalais. There would have been serious rioting and death might have occurred. I said I would report to District Magistrate and they would not move: they kept quiet pending his orders. Mr. Fawcett came before me, sent a report. He asked what happened and sent for Vadagalais who obstructed the procession and bound them to keep the peace. The procession was started under his orders in the presence of the Police Town Inspector and others and a large body of Police. If the Abobila Jeer's procession is allowed to go through, I am of opinion after 12 years' experience, that in consequence of the feeling of the people, there will be a breach of the peace if the procession is allowed. Sudras take an interest in the Brahmin factions in Srirangam. Sudras are disciples of Srirangam priests. The Tengalai faction is the stronger. The Tengalais are mostly poor. Some of them only are respectable. I expected that a breach of the peace likely in respect of the Iyal procession in connection with a request of Padukasastham Saniengar to bring Nadamuni Alwar through Srirangam streets in procession. I reported that a breach of the peace was likely.

Cross Examination;—The 10 days Bramaratham happens on the last day of Yakadasi festival which is as important as Yakadasi, that night there will not be so many people. The crowd in the Mantapam and the neighbourhood will be not so large as 5000. I don't know how many there were in the mantapam. The procession starts not from the throne of the God, but at the end of the mantapam. I saw a gentleman on a pal south of the mantapam who was to receive honours in the procession. I mean to say that I did not turn to the mantapam to see how many people there were. It was dark. There were only a few lights in the mantapam. Light is generally kept with God I could have seen if I had turned to the north. I cannot say that I turned to the north, nor what crowd there was in the 1000 pillared mantapam. It is next to the pandal, but it extends a long way: To the southern side, there is a mantapam south of the pandal. I don't think there was a crowd in it. The crowd of 700 was within the pandal. The Vadagalais objected to the procession. I don't remember that they said it insulted their religious feelings. If I remember right, I sent for some of the Vadagalais who were in the crowd. I called for them and asked what their objection was. There were 17 or 20 of such people. I made no list of names and kept no record. It was 8 or 9 at night. I told them the procession was mamool. They left the place; so I did not think it needful to take their names. They did not use threats. They did not abuse any Tengalai. There was no altercation. I was talking to them. In 10 or 15 minutes, they came in a mob, at first, 40 or 50, afterwards 200. They cried that it was insulting to their feelings and that they were being beaten. They fell down to show that they were being beaten. They did not fall down simply to beg my assistance. About 10, if I remember right so fall. Some were sitting, some falling, stopping and moving, as if they were being beaten. I did not see any of them beaten. It was pretence. It was not to plead pity but to show force and frighten me, they made a noise shouting. They did not threaten the Inspector from their manner when they objected to the procession. They showed that they were likely to use force. I don't remember their using words indicative of force. The Tengalai people stopped the procession and there was no altercation. I silenced them by telling them wait for the Magistrate. They would not leave the place: they said they would remain there I silenced them by saying the District Magistrate would hear their case and render justice. 8 or 9 did not fall at my feet. They

out of one but not at my feet: they did not ask of me anything. They were not I think, as if they were asking a favour. I said to them "Who is beating you? Why do you?" Of the Teugalais the Inspector pointed out one or two men holding sticks who were waders. They are temple warders of pandal: these may have been those servants. It is usual for such servants to have sticks. I don't think any Brahmins had sticks or other weapons. I did not notice weapons, except 1 or 2 sticks. There were, among the Teugalais, a large number of Non-Brahmins nearly half of them, but I am not certain. The Non-Brahmins included Kavalgars and Kavaries. I don't remember silk weavers. I don't remember seeing Non-Brahmins among the Vadagalais. The Vadagalais were Brahmins; there were few men known to me; there were no children and no women; there were few boys at 12. I don't know, if there are Vadagalai silk weavers in Puttur. I have not noticed silk weavers of Puttur assembling at Srirangam in their festival at Srirangam. I did not notice anything unusual: except that a crowd came to attempt to stop the procession.

I did not hold out to them any assurance that I would see the procession carried out next day. The Deputy Magistrate was not expected next morning. The Deputy Magistrate was not there that night. I sent for him but, meanwhile, I had stopped the procession and crowd and he went away. He was Choonakesavulu Naidu, a Teugalai and Kavarai. I cannot say that he took interest in Teugalai matters. I cannot say that he took interest which everybody takes generally in religion. Some of the Vadagalais whom I send for, were those who signed the petition. I don't know whether they are leading me or not.

Q—How could you suppose that death could have been caused when there was nothing to indicate such a thing?

A—There is no knowing to what they will come when they begin to fight. Others, besides Brahmins, were interested. I have heard of instances of Brahmins fought with sticks, not in Srirangam; but not of their fights having resulted in death; but I have heard of there having been riots; but not in my experience. Owing to the size of the crowd and the way in which they shouted and offered opposition, I thought they would go to the extent of causing death. The shout lasted for about 15 or 20 minutes. I thought that if I and the Inspector had not kept them from coming in contact with each other, they would have exchanged violence. We had 50 men present with us. We were able to maintain the peace with that force by stopping the procession. I left the place leaving Constables there. I stayed nearly an hour afterwards. I stayed from 6 in that evening till past 11 at night. The Inspector was asked to produce before the District Magistrate, such men as he could identify; and the District Magistrate selected six of them. I heard that the order, requiring these persons to give security, was cancelled by the High Court. The feelings of the people have become strong. Since the time when this Jeeyar came here in 1889 and was prohibited, they have become worse. Before that they were very violent and wherever there were applications for processions, they were excited. Except in the application regarding the Iyal processions, I do not remember any trouble except that the Vadagalais complained one that an iron Teugalai Namam was put newly and a Vadagalai Namam was obliterated. The iron Namam was ordered to be removed — a Teugalai one, but there was no order that I remember about a Namam that was enlarged. I remember no instances except the Iyal procession when the parties exhibited party spirit. Their feelings became strong when the Jeeyar came in 1889. A petition was sent to me to restrain him, but I said I had no jurisdiction and sent it back. I don't know of any other petition between these 2 parties at that time or since being referred to me for report. I have never before that seen this Jeeyar visit the temple. I was not satisfied by my knowledge, enquiries and conversation that the Jeeyar's claim to have such privileges as he desired, was just, or that he had previously exercised them. I don't remember who were the petitioners. I may know Sri-mvasengar by sight, but I don't know him by name. I have not seen this Jeeyar visit Ahobila Matam. I have not seen any Madathipathis visit Srirangam during my tenure of office. I know Kumbakonam Sankaracharyar. I have not seen Singhi Sankaracharyar. Kumbakonam Sankaracharyar has elephants and insignia which bear Saiva marks. I know Thiruvaduthurai Pandaram who has elephant bearing Saiva marks; also Dharmavaram Pandaram. They would

visit temples followed by insignia on the 2 occasions, in which I saw them, they were followed and preceded by such insignia. They may not like to visit temples without it and would rather refrain from visiting any temple than go without it. I am not their disciple. I do not owe allegiance to them. I respect them. If I were heard of a mutt, I would not go without my insignia, but another man might not feel offence. Elephants are allowed to go to Srirangam Temple with Saiva marks I think that, if the District Magistrate permits the procession the Tengalais will object; and if there is only an ordinary force of police, they will cause a riot; but if there is a strong body of Police, they will not riot. If 15 or 20 of the Tengalais are bound over, there will be rioting.

By Court—Then also, I think, there must be a strong body of Police.

Cross-examination—These Tengalais and Vadagalais talk to each other and intermarry and eat, until this question arises. The ill-feeling is in their religious matter. When this question arises, they divide themselves into two factions and would fight to such an extent as to resort even in death. Even their own father-in-law, uncles, and brother-in-law or relations are not cared for. I have told you that there are no instances of death. I have seen Vanamamalai Jeeyar only when he came last time. The Police were there and the District Magistrate and the Superintendent and, so the affair was quite peaceable. The ill-feeling is as strong among Vadagalais and Tengalais; they would, as much, object to a Tengalai procession, as a Tengalai does to a Vadagalai. This Vanamamalai Jeeyar attempted to come 6 months before. I reported there would be a breach of peace and procession was stopped. Six months after he came again, his visit being allowed. The streets of Srirangam are public and all classes of people go on procession.

Re-examination—I don't remember whether the time of the Vanamamalai Jeeyar's visit was a festive occasion.

By Court—There are no traditions to my knowledge of this dispute, having existed for centuries. This only from the beginning of the present century that I have heard of frequent disputes.

(Signed) R. KANDASAMI.

Read over and acknowledged to be correct.

(Signed) W. H. WELSH, *District Magistrate.*

**4th August 1892.—Proceedings of the District Magistrate prohibiting
Ahobila Jeeyar's procession.**

Proceedings of the District Magistrate of Trichinopoly

Dated the 4th of August 1892.

Miscellaneous Petition No. 7 of 1892.

Read.—(1) Petition, dated the 27th May 1892, presented by Mr. W. Grant, Barrister-at-law, counsel for Sriman Sadagopatri Srinivasa Yetindara Maha Desikar, the Jeeyar of Ahobila Matam, requesting that the free exercise of the lawful rights of the Jeeyar may be secured by order that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or Matam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers or associates reciting Vedas, Prabandhas, Katiyams, &c. as he and his predecessors in office used to do until prevented in December 1859.

2. This office Proceedings No. 366 dated 27—5—92, requesting the Superintendent of Police to report whether the request of the petitioner can be granted without the risk of a civil tumult, such as cannot be prevented by the ordinary Police Force of the Town.

3. Letter No. 982 dated 28—5—92 of the Superintendent of Police, reporting on the above petition, together with this office letter No. 375 (30—5—92) thereon, asking him to report whether it is advisable to move Government to issue a perpetual order under Section 144 C. P. C. in the Gazette.

4. Notice, dated 5th June, to the counsel for the petitioner to show cause why such a notice should not be issued.

5. Letter No. 1518 dated 18-6-92 from the Superintendent of Police, forwarding the report of the Inspector of Police, Srirangam, with regard to the intended procession of the Ahobila Jeeyar and reporting that the issue by Government of a permanent injunction against the Jeer is very desirable. At the first hearing on the 24th June a petition was presented by the Vakil of persons opposed to Jeer. The Jeeyar's Vakil objected to its being considered in this enquiry. It was not considered and has not yet been read though it is among the records. At the desire of the Jeeyar's Vakil the Police were called upon to begin.

Court witness Rathna Mudaliyar was examined and the Police then asked to be allowed to dispense with the other Court witnesses and to examine only Inspector Subbier and Thasildar Kandasami Pillai. They on the conclusion of the examination of these two witnesses proposed to examine other witnesses. This was objected to by the Jeeyar's Vakil. The Jeeyar then examined nine witnesses and exhibits were filed on either side as recited at foot.

2. Court witness Rathna Mudaliyar says that it will be very displeasing to the Tengalai people if he Jeeyar goes through the streets, with Vadagalai marks. "There is much party spirit. "There are 7 walls of Srirangam Temple." "The streets through which petitioner wants to pass are within the 7 walls. There are doors in the gates. There are door keepers under my orders. The big Nairana that is affixed to the Deity proper is Tengalai. The party spirit is general. It is shared by Naicks. They are not quite people: they will not be still if things are done which they do not like. There are more than 1000 who feel this: not more than 5000 there are 8000."

3. The witnesses called by the petitioner give evidence that there is no ill-feeling between the sects likely to lead to a breach of the peace. Thus the 1st witness says "when the Jeeyar came last there was no objection. The Tengalais went without causing disturbance. I saw him (Jeeyar) when he was going to the Mutt. I don't know whether the Tengalais caused any disturbance about this procession, or whether they complained. I can't say whether the Tengalais approve of the visit of this Jeeyar or what proceedings they have taken against him."

Second witness says "My wife is a Tengalai. I have not so much as heard whether any respectable Tengalais objected to this procession. There was a suit in Coimbatore District but I don't know how it ended. I did not hear of any prohibition to carry water and recite Vedas."

This third witness is a Vakil, who conducted cases on behalf of Ahobila Mutt and who for a time lived in a house belonging to it. He says "I have no more now to do with the house than that I recommended the tenant. As for whether I removed my furniture or not you may know best. You may judge whether I have anything to do with the house. I have my straw rick at that house. I used to pay Rupees $1\frac{1}{2}$ or sometimes 2 rent."

The 4th witness says "There is no disturbance now if Jeeyar comes and there never has been any disturbance."

"There is no enmity between Tengalais and Vadagalais. They live amicably. I don't know of 7 or 8 Vadagalais being bound over in 1890 nor if Vadagalais were fined in 1874 and 1875.

5. This witness however gives evidence that there may be occasions for religious excitement. "If he (Utratiswami) comes with a green umbrella we should object. My brother did not put in any petition but Utratiswami's people objected to the temple authorities sending insignia to most Vyasaraaya. This petition of theirs was dismissed by the collector. Though these are public streets, since these insignia have been settled by kings, there will be affliction from misuse of them."

This witness explains however in re-examination "I will not riot, if Utratiswami were to come against the custom of our people, I will complain. There was no disturbance about the Jeeyar's procession in 1873 or 1889."

6. Sixth witness Pragnachari says about Vyasarayas "if they used such umbrellas we would not fight but the priests would fight."

7. Seventh witness says "regarding petitioner's procession water was brought on the head of an elephant with Vadagalai mark and the Mutt Music accompanied. I don't think any objection was raised or that any disturbance took place. I saw no disturbance even the last time. I saw some few Police Constables coming along. If he (Utratiswami) is to have his own white umbrella, it will be objectionable. I applied to the District Magistrate that he should have the temple insignia and so it was ordered. I petitioned the District Magistrate to prevent any obstruction: he ordered that all the usual insignia (should be used) that day. It is temple authorities duty to honor all the Swamis. If they refused to send the insignia our feelings will be hurt. In 1888 May, I petitioned that Rangachari should not be permitted to conduct a festival of Iyal procession in honour of the deceased Vadula Desika Rangachariar, a Tengalal Schalathar, and that if such a procession be allowed there would be a violent disturbance. This procession was stopped in consequence of a disturbance being anticipated. Other Iyal processions in Srirangam of both Tengalal and Vadagalal were stopped on the ground that there would be a disturbance.

8. Though petitioner's witnesses say that the proposed procession of an Ahobila Jeeyar of Tiruvallur is not an innovation and has occurred 3 or 4 or 5 or 6 times previously, and that there never was any disturbance or likelihood of one, yet from their evidence that a certain umbrella carried by Utratiswami would cause a fight and the like it seems reasonable to presume that there is bitter feeling between both the sects and that the opinion of these witnesses is by no means to be considered impartial or to be trusted.

9. It is preferable to accept the Thasildar's statement. "I am of opinion after 12 years' experience that in consequence of the feeling of the people there will be a breach of the peace if the procession is allowed. The Tengalal faction is the stronger. The Tengalals are mostly poor. Some of them only are respectable." The Police Inspector also gives evidence of the likelihood of disturbance. He describes how a Tengalal procession objected to by Vadagalals caused a disturbance which annoyed people unconcerned in the dispute. "It was a question of general interest. Many houses were shut up for fear of riot. Six Vadagalals were bound over and procession conducted that morning with the aid of 120 Police." He describes how the petitioner once previously introduced an innovation and very nearly caused a serious riot. "On 21st December 1889, the Jeeyar was not allowed to have water carried on the elephant's head and Vedas being recited. I was directed to give effect to the order. The Jeeyar went inside the Pagoda. When he returned I saw a Vadagalal marked elephant. Three or more Tengalals said "this is against mamool." Anticipating disturbance I hurried on the procession."

10. It is clear that for an Ahobila Jeeyar to go in procession with his insignia through those parts of the precincts of the Ranganadaswami Temple and fortress which are now called public streets would provoke the indignation of considerable number of persons interested in the temple. It appears from the evidence, oral and documentary, that this would be an innovation. The Police have filed as Exhibit E, the Judgment of the District Court in O. S. No. 7 of 1891 in which the petitioner sued for injunction and in which the 3rd issue was "whether Plaintiff has a right in common with other citizens to pass along the public streets in the manner alleged in the plaint on an elephant having his mutt mark, and in procession reciting Vedas, &c., and attended by his disciples". His passing along the streets in this manner would be distasteful to the Defendants in that suit, who were sufficiently interested in this very matter to go to law about it. There is no knowing how many more people of various ranks share this feeling.

11. The main point to be determined is whether there is an indefinite number of people at Srirangam who are likely to fight about it unless overarmed by a stronger force than the 15 men all told of the constabulary who are stationed there and who have so many other duties, that only 1 or 2 of them would be available to keep the peace at any given time. The

Police Inspector gives evidence that an extra force of 150 men would be required even if 32 Tengalais were bound over to keep the peace. I see no reason to doubt the correctness of his opinion. In the enquiry on this petition the people whom it is proposed to bind over are not represented; this is, therefore, a one sided enquiry. Even if evidence taken in Court seemed sufficient to prove the likelihood of disorder, a Magistrate would of course still be responsible for the public peace and would not be justified in disregarding the opinions of the local Police officers merely on the ground that they had not brought forward evidence in Court in support of their views. In the present enquiry it is however clear from petitioner's witnesses depositions alone that there is a feud between two large sections of the population which is at all times likely to cause civil tumult if certain unusual ceremonial acts are done.

12. It appears further that when by no means of bringing Police from other Districts and binding over the suspected rioters such ceremonies are performed the danger of future disorder is no whit diminished. I notice also that at times people of the Vadagalai sect have been offended by ceremonies. These circumstances distinguish the present question from those referred to in VI Madras page 221. To bind over all the adversaries and to carry out all proposed innovations by force would evidently be to go beyond the measures which the High Court lays down as appropriate M. P. 220 of the above ruling.

13. Because a citizen of Tiruvatic wishes to parade certain insignia in the neighbourhood of Ranganadaswami Temple, it is suggested by his counsel that an indefinite number of the citizens of Srirangam are to be bound over to keep the peace. The evidence shows that the comfort of other citizens who are not interested in the ecclesiastical question would be disturbed, even if a Magistrate bound over every Tengalai within six miles of Trichinopoly, a good number of the constabulary would have to be diverted from their legitimate work to come and see that no one forfeited his recognizance and to keep order in the town.

14. Plainly the grant of petitioner's request would be oppressive to his fellow citizens and it must be refused. Petitioner has not shown cause why the local Government by Notification in the Official Gazette should not direct that an order made to him under Section 144 Criminal Procedure Code to abstain from the proposed act be perpetual.

15. There is another reason why petitioner's prayer should not be granted. He asks for an order "that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or Mutam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers and other associates reciting Vedas, Prabandhas, Katyams, &c". It is not stated to whom the order should be issued. The law does not appear to justify the issue of an order which is not emergent, otherwise than after notice to persons likely to be affected adversely by it. This petition being for an order not in accordance with Section 144 Criminal Procedure Code, must be rejected.

4-8-92. (Signed) W. H. WELSH,

District Magistrate.

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR,

Deputy Collector.

5th September 1892—Revision petition to the High Court against the above.

Memorandum of criminal Revision case.

Under Sections 435 and 439 of Criminal Procedure Code.

Before the District Magistrate of Trichinopoly, M. P. No. 7 of 1892.

Before the High Court of Madras, Criminal Revision case No. 438 of

In the Court of 1st Instance. In the High Court.

Sreeman Sadagopa
Srinivasa Yathindra
Maha Desikar, the Jeeyar
of the Ahobila Matam.

} Petitioner.

} Petitioner.

The petitioner above named begs to apply to the High Court at Madras for revision of the proceedings of the District Magistrate of Trichinopoly, dated 4th August 1892, for the following reasons:—

1. The Magistrate failed to exercise jurisdiction vested in him in law and misunderstood the object and purposes for which his interference was sought.
2. The evidence established that the petitioner sought to enforce legal rights which certain persons under the Magistrate's jurisdiction intended to resist, and the Magistrate should, therefore, have passed orders to secure the exercise of such rights.
3. The mere facts that certain persons were likely to interfere with such rights and thereby possibly disturb the public peace was no ground for the Magistrate to refuse to interfere and protect the rights claimed.
4. The petitioner's rights as Jeeyar and as a citizen were established and should have been protected by the Magistrate's order.
5. The Magistrate has failed to discharge his duties under chapter 8 of the Criminal Procedure Code in not taking security from persons alleged to be likely to commit a breach of peace in opposition to petitioner's legal rights.
6. The Magistrate's proceedings are illegal and not in accordance with law.

5th September 1892.

(Signed) W. GRANT, *Counsel for Petitioner.*

8th December 1892—Proceedings of the High Court against the Jeeyar.

In the High Court of Judicator at Madras. Thursday, the eighth day of December, one thousand eight hundred and ninety two. Present. The Honorable Sir Arthur J. H. Collins, Kt. Chief Justice and the Honorable Mr. Justice Handley.

Criminal Revision Case No. 438 of 92. (Criminal Revision Petition No. 202 of 1892). Sreeman Sadagopa Srinivasa Yathindra Maha Desikar, the Jeeyar of the Ahobila Matam Petitioner.

Petition under Sections 435 and 439 of the Criminal Procedure Code, praying the High Court to revise the order of the District Magistrate of Trichinopoly in his Proceedings dated the 4th August 1892.

This Petition coming on for hearing. Upon perusing the Petition and the records submitted in accordance with the order of this Court, dated 8th September 1892, and upon hearing the arguments of Messrs. H. G. Wedderburn and W. Grant, counsel for the Petitioner and of the Ag. Public Prosecutor and Mr. T. Rangachariar Vakil *contra* the Court made the following.

ORDER.—We think the Magistrate was quite right in refusing to make any order upon the Petition presented to him. That Petition asked for an order securing a certain right which the Petitioner alleged he had in connection with a certain procession. This right rests at present entirely upon Petitioner's assertions and has not been established by any judicial decision. There is no provision of the Criminal Procedure Code under which a Magistrate can properly adjudicate upon such a matter. It is suggested here that the Magistrate should have passed orders under Section 107 or 144 of the Criminal Procedure Code. It appears to us that neither Section is applicable. Until the right claimed by Petitioner is established the Magistrate ought not to make any declaration upholding it and as to binding over certain members of the opposing sects not to cause a breach of the peace such an order is not asked for in the Petition and we do not see that anything is alleged which would justify an order. On a proper application to the Magistrate we have no doubt that he will act under Section 107 if he considers it necessary for the preservation of the Public peace. We decline to interfere and dismiss the petition.

By the Court.

(Signed) H. W. FOSTER, Registrar.

16th December 1890—Plaint in Ahobila Jeeyar's original suit about his right of entry into Srirangam with his own insignia.

To

THE DISTRICT COURT OF TRICHINOPOLY.

Original Suit No. of 1891.

Plaintiffs.

versus.

Defendants.

Sreeman Sadagopa Sree Sreenivasa
Yadirthira Maha Desikar Avergai, Head
of Sree Ahobilam Mutt.

1. Krishniengar.
2. Ramanuja Iyengar.
3. Srinivasa Iyengar.
4. Kristniengar.
5. Satakopaingar.
6. Venkatachariar.
7. Tirumalachariar.
8. Kristnaswami Aiengar.
9. Aiyadorai Aiengar.
10. Venkatachariar.

Plaint.

Under Sections 48—50 of the Code of Civil Procedure, the plaintiff above-named states as follows:—

1. The Uthra street, Chitra street and Adaiyavalanjan street in the Town of Srirangam within the jurisdiction of this Court are common to all classes of people and are public ones.

2. They are attached to the said Srirangam Municipality. On the sides of the said streets, people of all religion have erected dwelling houses &c., and reside in them: and Mutts have been founded for several Matadhipatis: and they have been enjoying the said streets with all rights.

3. It has been the custom of my predecessors, the heads of the Mutt, whenever they came to Srirangam to go in procession to Ahobila Mutt which has been existing for a long time in east Ulthra street and to the temple to worship Sri Ranganadhaswami through the public streets of the said town with elephant and all kinds of insignia bearing the mark of my Mutt, and with disciples reciting Vedas, Prabandhams and Katyams &c.

4. When I came to Srirangam in the month of November 1889 last, I went to my Mutt through the said public streets with elephant and all other insignia bearing the mark of my Mutt and disciples reciting Vedas, Prabandhams and Katyams &c., as usual as was done by my predecessors who were heads of the Mutt. Further, as usual I went to the temple on two occasions—on the 5th November and on the 20th December last and worshipped the Swami and returned. The defendants have consented to the same.

5. While so, the defendant's who are haters of Vadagalai sect having fraudulently and illegally presented petition with the evil intention of preventing the Tirumanjanam (water) from being brought from the Cauvery and Kolarun to my Mutt on the elephant bearing the said Mutt-mark through the said public streets according to the custom continued from the origin of the said Mutt for the worship of the idol Sri Lakshmi Narasimha Swamy always kept with and worshipped by the Head of Ahobila Mutt, and my disciples from reciting Vedas, Prabandhams and Katyam &c., when I go to and return from temple and Mutt &c., with elephant and all other insignia bearing my Mutt-mark, through the said public streets, the same have been directed to be stopped by District Magistrate of this District and the Deputy Magistrate of this Division on the 18th September 1889 and on the 30th of the said month. The Defendants have no right whatever to present petition and stop them so.

6. The said orders are illegal and prejudicial to the long standing custom and my right.

7. As the said streets of Srirangam are public and common to people of all religions, I have a right to go in procession through the said streets with my disciples and elephants and other insignia with the Mutt-mark and also to bring the Tirumanjanam water on the head of the elephant bearing my Mutt-mark.

8. Owing to the wrongful acts of the defendants, [1] having been prevented, I could not worship Sri Ranganada Swami during *Vaikunda Yekadasi Uthsavam* [festival] and further, I have sustained loss of position, honor, and loss of property as mentioned here below.

9. The cause of action for this has arisen on the 18th and 30th December 1889 in Srirangam.

It is therefore prayed that the Court may be pleased to pass a decree granting permanent injunction restraining the defendants from preventing me, whenever I come to the said Srirangam, from going to and returning from my Mutt &c., and the said temple of Sri Ranganadha Swami through the said streets with elephant and all other insignia bearing mutt-mark and disciples reciting Vedas, Prabandham and Katyams &c., as usual; and from bringing Tirumanjanam water upon the elephant bearing my mutt-mark, from the Cauvery and Kolarun, as usual; and though the loss of honor and property sustained by me by the wrongful acts of the defendants is one of a large amount awarding damages as mentioned below according to the defendants' circumstances;

directing the defendants to pay me the costs of this suit and granting such other reliefs which to the Court may seem proper and which the nature of this case may require.

(Particulars of valuation).

	Rs.	A.	P.
Out of rupees 15,400 the amount which accrued, at rupees 350, the expenses of my Mutt per day, for 44 days from the 5th November 1889 to 18th December 1889 when I remained in Srirangam, rupees 18,600; the amount not required by me being deducted, the remaining amount of loss due to me	1800	0	0
Amount of damages for loss of honor	1000	0	0
Total amount of damages.	2800	0	0

Valuation for bringing Tirumanjanam water to my Mutt from the Cauvery and Kolarn on the elephant bearing my Mutt-mark through the streets	100	0	0
--	-----	---	---

Valuation for my disciples reciting Vedas, Prabandbams and Katyam &c., and for the elephant and all other insignia bearing Mutt-mark accompanying me through the said streets whenever I pass through the said streets... ..	100	0	0
--	-----	---	---

Total amount of valuation.	3000	0	0
----------------------------	------	---	---

16th December 1890.

(Signed) Sir Satakopa Sri.

(Signed) _____,

Pleader.

(") _____,

Pleader.

(Here enter verification)

24th December 1890. (Signed) Rig. Swamy Iyengar.

(") Sri Satakopa Sri.

Statement of the Defenants in the above case.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

Original Suit No. 7 of 1891.

Plaintiff.

Versus:-

Defendants.

Sreeman Sadagopa, Sree,
Sreenivasa Yadindra
Maha Desigar Avergal.

Krishna Aiongar and 9 others.

Written statement presented under Section 110 of the Code of Civil Procedure.

1. The suit is not at all maintainable in law.

2. The defendants are informed, and they do believe that the plaintiff is not the legally constituted Jeeyar of the Ahobilam Matt and he is therefore incompetent to sue as the Mattathipathi of the said Matt.

3. The plaint discloses no valid cause of action as against these defendants. The order of the Magistracy referred to in the plaint was passed under the discretionary power vested in them under Section 144 of the Code of Criminal Procedure for preventing breach of peace, riot etc. The said order cannot therefore give any cause of action to plaintiff to sue the defendants for damages.

4. The allegations contained in paras 1 and 2 of the plaint are not quite correct. The streets within the Supthaprakaram of Sri Ranganathswami's Temple at Srirangam are part and parcel of the said temple and belong to the same.

5. The averments contained in para 3 of the plaint are completely false. The Ahobilam Jeeyar has no right to go in procession through the streets of Srirangam within its Supthaprakaram in the manner stated in para 3 of the plaint. It has been the immemorial custom and usage in Srirangam that the Tengalai Brahmans alone should recite Vedas and their mantrams and observe all their rituals within the Supthaprakaram of the said temple, inasmuch as the said temple exclusively belongs to the Tengalai Brahmans and they have the exclusive right to dictate all rituals and ceremonies to be observed within the precincts of the said temple as recognised by various judicial decisions. Neither the Ahobilam Jeeyar nor the Vadagalais have any right whatever to recite Vedas, Prabandams or their mantrams etc. within the Supthaprakaram of the said temple contrary to the wishes and to the annoyance of the Tengalai Brahmans.

6. The right claimed by the Plaintiff to enter into the Supthaprakaram of the Srirangam temple in the manner alleged in the plaint is illegal, opposed to all former practice and is calculated to wound the religious feelings of the Tengalai community. The said right has further been forbidden by a long course of decisions and Magisterial orders which still remain in force.

7. The allegations contained in para 4 of the plaint are not true. The plaintiff when he first made his entry into Srirangam and went to the temple of Sri Ranganathswami to pay homage to the Deity and receive his usual honours, his (plaintiff's) conduct was in accordance with the immemorial custom (i. e.) he did not go in procession with his elephants and insigna wearing any Vadagalai marks and accompanied by his disciples or any other Vadagalai Brahmans reciting Vedas, Prabandams or Kalyams. Subsequently the plaintiff in collusion with the Vadagalai Brahmans of Srirangam whose hostility to the Tengalais is notorious and who always seek for an opportunity to acquire new rights to themselves in violation to the established and long recognised rights of the Tengalai community, has wilfully and with an intent to create annoyance and wound the religious feelings of the aforesaid Tengalai community committed and attempted to commit various illegal and wrongful acts likely to create serious riot and danger to human life. Thereupon the local Magistracy after a due and careful enquiry into the whole matter passed proceedings and issued the orders referred to in the plaint. The said orders are just and legal and are in consonance with the long course of judicial decisions and immemorial usage.

8. The allegations contained in para 5 of the plaint are not true. The rights claimed by the plaintiff in the said para are new and opposed to the various decisions of Courts and long established usage. The plaintiff having introduced and attempted to introduce the said innovations and exercise the said rights; the local Magistracy most properly and rightly issued the orders referred to in the plaint strictly forbidding the plaintiff to abstain from doing any acts mentioned in the said orders. The defendants simply brought to the notice of the Magisterial and Police authorities the various illegal and wrongful acts which the plaintiff had committed and attempted to commit, with a *bona-fide* intention to enable the said authorities to adopt proper measures to prevent serious riot and danger to human life.

9. The Plaintiff sustained no damages whatever in consequence of the alleged acts on the part of the defendants. The damages claimed are too remote and unsustainable. They are also excessive. The plaintiff's claim in respect thereof is also barred by lapse of time.

10. The plaintiff is not entitled to all or any of the reliefs claimed in the plaint. The defendants therefore pray that the suit may be dismissed with costs.

We, the defendants, do declare that what is stated above is true to the best of our knowledge and information.

(Signed) _____, District Judge

5th February 1892 — Decree in the above case dismissing the suit.

DECREE.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

PRESENT:—H. H. O'FARRELL Esquire, District Judge.

Original Suit No. 7 of 1891.

Plaintiff.

Sriman Sadagopa Sri
Srinivasa Yathindra
Maha Desikar Aver-
gal, Head of the Sri
Ahobila Mutt at
Tiruvallur.

Versus:—

Defendants.

1. Krihua Iyengar.
2. Ramanuja Iyengar.
3. Srinivasa Iyengar.
4. Krishniengar.
5. Sadagopa Iyengar.
6. Venkatachariar.
7. Tirumalachariar.
8. Krishnasami Iyengar.
9. Iyathurai Iyengar.
10. Venkata Chariar.

Claim for a perpetual injunction and for damages.

Valuation of suit is Rupees 3,000—0—0.

This cause coming on for final hearing on the 25th day of January 1892 before me in the presence of Messrs. N. Subramanien Barrister-at-Law, S. Raghava Iyengar and R. Narasingam Iyengar, Pleaders on the part of the plaintiff, Messrs. Raja, T. Rama Row on the part of 1, 2, 6 and 10 defendants, S. Krishnamachariyar and T. Sridhara Row, Pleaders on the part of the defendants 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 and 10, the 3rd defendant having been declared *ex parte* and the 9th defendant having been exonerated; this Court doth hereby order and decree that this suit be, and the same hereby is, dismissed and that each party do bear his or their own costs.

(Here enter costs of suit).

Given under my hand and the seal of the Court, this 5th day of February 1892.

(Signed) H. H. O'FARRELL, District Judge.

5th February 1892— Judgment in the same case.

IN THE DISTRICT COURT OF TRICHINOPOLY.

PRESENT:—H. H. O'FARRELL Esquire, District Judge.

Original Suit No. 7 of 1891.

Plaintiff.

Sriman Sadagopatri
Srinivasa Yathindra Maha De-
sikar Avergal.

versus

Defendants.

Krishna Iyengar and 9
others.

This cause coming on for final hearing, the Court delivered the following

JUDGMENT:—

Suit for a perpetual injunction and damages for loss of position &c.

It is alleged in the plaint that the Utra, Chitúra, and Adayavalaijan streets of Srirangam are common to all classes of people and are public ones, that on the sides of the streets, people of all religion have erected dwelling houses and reside in them and Mutts have been founded for several Madathepathis; that it has been the custom of his (plaintiff's) predecessors, (the heads of the Mutt) whenever they came to Srirangam, to go in procession to Ahobila Mutt existing in East Utra street and to the temple to worship Ranganathaswami through the public streets of Srirangam with elephant insignia and with Mutt-mark and with their disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyams; that when plaintiff came to Srirangam in November 1889, he not only went to his Mutt in procession through the public streets of Srirangam with elephants, insignia, Mutt-mark and disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyam but also went to Ranganathaswami's temple on two occasions (i. e.) 5th November and 20th December 1889; that defendants have been consenting to the same; that it has been the custom to bring water from the Cauvery and the Kolaru on the head of the elephant with the Mutt-mark in procession through the public streets of Srirangam attended with plaintiff's disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyam to his Mutt to bathe his puja idol; that defendants who are the haters of the Vadagalai sect with a bad intention to prevent plaintiff's disciples from reciting Veda, Prabandam and Katyam put in a petition fraudulently and illegally to the District Magistrate who issued a prohibitory order to plaintiff on the 18th December 1889 and Deputy Magistrate of the Division who issued order on the 30th December 1889; that the defendants have no right whatever to put in the petition and prevent the plaintiff; that the said orders are illegal and prejudicial to the long-standing custom and right of the plaintiff; that as the said public streets of Srirangam are public and common to people of all religions, he has a right to go in procession through the said streets with his disciples and elephants and other insignia with the Mutt-mark and also to bring the Tirumanjnam water on the head of the elephant; that plaintiff has sustained loss of position, honor and loss of property by the said wrongful acts of defendants, and that cause of action arose on the 18th and 30th December 1889 at Srirangam.

8. The Defendants 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 and 10 contend that the suit is not at all maintainable in law, that they are informed and do believe that the plaintiff is not the legally constituted Jeeyar of the Ahobilam Mutt and he is therefore incompetent to sue as the head of the said Mutt; that the plaint discloses no valid cause of action as against these defendants; that the orders of the Magistracy referred to in the plaint were passed under the discretionary power vested in them under Section 144 Criminal Procedure Code, and the said orders cannot therefore give any cause of action to plaintiff to sue them (defendants) for damages; that the allegations contained in paras 1 and 2 of the plaint are not correct; that the streets within the Supthaprakaram of Sri Ranganathaswami's temple at Srirangam are part and parcel of the same; that the Ahobilam Jeeyar has no right to go in procession through the streets of Srirangam, within its Supthaprakaram; that neither the Ahobilam Jeeyar nor the Vadagalais have any right whatever to recite Vedas &c., within the Supthaprakaram of the said temple which exclusively belongs to the Tengalai Brahmans who alone should recite Vedas &c., and the sole dictators of all rituals and ceremonies within its precincts, that the right claimed by the plaintiff is illegal, opposed to former practice and forbidden by a long course of decisions and Magisterial orders now in force; that Plaintiff when he first entered Srirangam and went to the temple his conduct was in accordance with the immemorial custom [i. e.] he did not go in procession with his elephants and insignia and accompanied by his disciples reciting Vedas &c, that subsequently, when plaintiff in collusion with the Vadagalai Brahmans of Srirangam committed and attempted to commit various illegal and wrongful acts likely to create serious riot and danger to human life, the local Magistracy passed proceedings and issued the plaint mentioned orders; that the said orders are just and legal and are in consonance with a long course of judicial decisions and immemorial usage; that the defendants simply brought to the notice

of the Magisterial and Police authorities the various illegal and wrongful acts of plaintiff with a bona fide intention to enable the said authorities to take proper measures and prevent riot and danger to human life, that in consequence of that plaintiff sustained no damages; that the damages are remote, unsustainable and also excessive, and that plaintiff's claim in respect thereof is also barred by time. The 3rd defendant was placed *ex-parte* and 9th defendant exonerated from the suit.

The following issues were framed:—

1. Is the suit legally sustainable?
2. Has the plaintiff any cause of action against the defendants?
3. Is the plaintiff the duly constituted Jeevar of the Ahobilam Mutt and are defendants competent to raise the plea?
4. Whether plaintiff has got the right to go to his Mutt, temple with all honors as alleged in para 3 of the plaint along the streets within the town of Srirangam?
5. Whether the plaintiff proceeded to the temple in November, December 1889, in the manner alleged by him and whether the defendants acquiesced in the same?
6. Whether plaintiff is entitled to recover any damages or are the damages too remote?
7. If plaintiff is entitled to damages what is the amount and which defendants are liable to for them?

4. At the hearing of the suit Mr. N. Subramaniam plaintiff's Counsel pointed out that he did not claim to be entitled to do the acts specified as Jeevar of the Ahobilam Mutt, but rested his case on the common law rights of any subject to use the public streets in a lawful manner. The issues were accordingly amended by striking out issues 3, 4 and 5 and adding a new issue which runs thus as issue No. 3.

Whether plaintiff has a right in common with other citizens to pass along the public streets in the manner alleged in the plaint, on an elephant bearing his Mutt mark, and in procession reciting Vedas &c, and attended by his disciples?

Issues Nos. 6 and 7 become respectively issues Nos. 4 and 5.

5. It is argued by the defendants that there is no cause of action. The plaintiff sues the defendants for having procured by fraudulent means, the nature of which is not stated, an illegal order, infringing his rights, whereas the order was one passed under Section 144 Criminal Procedure Code on grounds of public policy and to prevent a riot which the Magistrate anticipated would ensue if the plaintiff did the acts he now seeks to be allowed to do. It is also pointed out that the frame of the suit is wrong. Plaintiff asks for an injunction prohibiting the defendants from interfering with his supposed rights, whereas this Court could have no power to issue an injunction which would have the effect of interfering with the powers reposed in the Magistracy for the preservation of the public peace. It is also pointed out that under the provisions of Section 144 Criminal Procedure Code the order passed by the District Magistrate expired long before the date on which plaintiff brought his suit, and on that ground also he would have no cause of action.

6. Plaintiff's Counsel admits that he cannot contend that the District Magistrate's order was illegal, but he says it denied his right to do the acts alleged, and therefore he had a good cause of action against the persons procuring it. Unless his right to do the acts in question is determined the same question will arise again from time to time, and the District Magistrate will prohibit the acts in question on grounds of public policy. He apparently admitted that his suit should have been for a declaration rather than an injunction and asked that the plaint might be amended in that sense.

7. The proceedings of the District Magistrate dated 18th December 1889 were referred to in argument on both sides. They run thus:—

"Proceedings of the Ag. District Magistrate of Trichinopoly, [dated the 18th day of December 1889.

"Read the following papers:

"Letter No. 495 of 4-12-89 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq recommending a notice be issued under Section 144 Criminal Procedure Code to Ahobila Jeeyar prohibiting him from performing certain acts proposed by him against custom as they are likely to cause a breach of the peace together with its enclosures.

"2. Letter from the Superintendent of Police, dated the 17th and 18th Instant.

ORDER.

"It appears from the Deputy Magistrate's letter and from the report of the Police, that there is some fear of a breach of the peace. The matter is therefore one which the Magistracy can take cognizance of under Section 144 Criminal Procedure Code.

"2. It appears also from the enclosures to the Deputy Magistrate's letter, giving an account of former quarrels on the same subject, that the proceedings of the Vadagalai faction are contrary to custom, and that such proceedings have been prohibited on former occasions, notably by the then District Magistrate, Mr. Pennington in 1873.

"3. The Ag. District Magistrate therefore decides in the interests of the public peace, to prohibit the Ahobila Jeeyar from doing the acts objected to by the Tengalais. An order under Section 144 Criminal Procedure Code will be issued to that effect.

"4. This order will not affect the rights of the Ahobila Jeeyar or his faction, if any such rights exist. If they have a right to perform the acts now forbidden, they are at liberty to file a suit in the Civil Court, against the Tengalai faction, to establish such right, and if they there get a decision in their favour, their right so established will be supported by the Magistracy, in the event of a future dispute." I do not find in these proceedings any denial or infringement of the plaintiff's right, as a citizen, to use the public streets "in a lawful manner and on all lawful occasions" or any allegation—that he was not entitled if he chose as a matter of abstract right to parade the streets in the manner he now wishes to do. All that the Magistrate decided was that on the particular occasion to allow the exercise of that right would be detrimental to the public peace and would probably cause a riot and he therefore by a temporary order under Section 144 Criminal Procedure Code prohibited it.

8. It is quite true that the District Magistrate goes on in para 4 to recommend the plaintiff if he have any rights to sue for their establishment in the Civil Courts. But that plaintiff refers as the contract shows to rights which the plaintiff claimed or the Magistrate supposed him to claim, not merely as a citizen but as Ahobila Jeeyar. Now the plaintiff does not claim any special right as Ahobila Jeeyar. His position as I understand is that any citizen who holds a religious office is entitled to parade the public streets wearing the insignia of his office. I cannot for an instant imagine that the District Magistrate, after the decision in the well known Salem case, could possibly be ignorant of so clear a proposition of law as that of a citizen's right to use the public streets in a lawful manner and on all lawful occasions.

9. If therefore the plaintiff were merely seeking for a declaration of his abstract right to do the acts set out in his plaint (subject to the discretion vested in the Magistracy for the maintenance of the public peace) there would be no difficulty in granting him a declaration to that effect. I observe that the defendants deny now that the streets are public and say that they are the private property of the Temple. They are not the authorities of the temple and have no right to set up such a plea. If the District Magistrate's order had in any way turned on the question whether the streets were the private property of the temple, I would have considered whether an issue should not be raised, to decide that question. But there is no suggestion that it proceeded on any such ground and the question could not be effectually decided in a suit like the present to which the trustees of the temple have not been made parties.

10. What the plaintiff wants in this suit is not a declaration of his abstract right, but an injunction. Now I cannot give him an injunction unless he shows not only a right, but an infringement of it by the defendants. The District Magistrate decided on the special occasion that to allow plaintiff to do the acts complained of was inexpedient in the interests of the pub-

lic peace. He had jurisdiction to pass that order. The plaintiff's Counsel has cited no case to show that an action will lie against a person who obtains from a Magistrate an order in a matter which that Magistrate had jurisdiction. In the well known Salem case the Magistrate's order was *ultra vires*. In the present case it is not. That makes all the difference. Supposing that the plaintiff alleged that the defendants falsely represented to the District Magistrate that the acts would cause a riot, whereas in reality they would not have been likely to do so; even then I doubt whether a Civil Court would have power to interfere and decide whether the Magistrate judged rightly or wrongly as to the probability of a tumult ensuing on the performance of the acts. The Civil Courts are not responsible for the maintenance of the public peace, and ought not rightly to usurp the powers of the Magistracy in such matters. But I am not required to determine any such issue in the present case. The plaintiff's Counsel has not mentioned for a moment to contend that the exercise of the plaintiff's rights in the manner asked for would not have provoked a riot.

11. Then what is the plaintiff's cause of action? Simply that the defendants from evil motives induced the District Magistrate to take proper measures for the preservation of the public peace? I am not concerned with their motives. Then what am I asked to do in this action to prohibit them by an injunction from moving the District Magistrate on future occasions to take necessary measures to preserve the peace? Or to prohibit them from doing so unless on due circumspection they can conscientiously say that their action is prompted by pure public spirit? To state the supposed cause of action is to show that is no cause of action at all.

12. There is another ground on which it seems to me that an injunction could not be granted in the present case. The Magistrate's order had expired long before the suit was brought and the plaintiff could not apprehend any present injury to his rights at the time the plaint was presented. I could not assume that on a future occasion there would be any reasonable likelihood of the exercise of the rights in question being prohibited without which reasonable apprehension the suit would not lie. I have no doubt that should the occasion arise again, the Magistracy will give the plaintiff's wishes due consideration and make every endeavour to sustain him in the exercise of his legitimate rights subject to their paramount duty of maintaining the public peace.

13. For these reasons I find that plaintiff has no cause of action and dismiss the suit. I doubt whether I have any power to allow an amendment of the plaint which would convert a suit for an injunction into one for a mere declaration of plaintiff's rights, and in the present case—I should not think it advisable to exercise the power supposing that I have it.

14. The defendants have vexatiously denied the rights of the Plaintiff to the Jeeyarship of the Ahobilam Mutt. That was a matter that in no way concerned them and was not necessary to be raised at all; much less should they have pressed for an issue. For these reasons in dismissing the suit, I direct that each party pay their own costs.

(Signed) H. H. O'FARRELL,

District Judge.

TRICHINOPOLY
DISTRICT COURT,
5th February 1892.

13th July 1892—Memorandum of Appeal to the High Court in the said case.

MEMORANDUM OF APPEAL.

Before the District Court of Trichinopoly,

Original Suit No. 7 of 1891.

Before the High Court of Judicature at Madras,

Appeal-Suit No. 111 of 1892.

In the Court of
1st Instance.

In the High
Court.

Sriman Satagopa Sri Srinivasa
Yathindra Maha Desikar Avergal,
Head of the Sri Ahobila Mutt,
residing at Tiruvallur.

Plf.

Appt.

versus

1. Krishna Aiyangar.
2. Ramaanja Aiyangar.
3. Srinivasa Aiyangar.
4. Krishna Aiyangar.
5. Satagopa Aiyangar.
6. Venkata Chariar.
7. Tirumala Chariar.
8. Krishnaawami Aiyangar.
9. Iyathorai Aiyangar.
10. Venkata Chariar.

Defts.

Resps.

The Plaintiff abovenamed appeals to the High Court at Madras, against the decree of the District Court of Trichinopoly, dated 5th February 1892, for the following reasons:—

1. The plaint discloses a good and sufficient cause of action.

2. The defendants have denied that plaintiff is the legally constituted Jeeyar and therefore say that he is not entitled to the exercise of the rights claimed by him and the defendants have further maliciously and without reasonable or probable cause interfered with plaintiff's rights by putting the Magistracy in motion and threatening a Breach of Peace, if plaintiff exercised his rights. The plaintiff was therefore entitled to the declaration sought by him as well as to consequential relief.

3. The determination of the nature and extent of plaintiff's rights was rendered necessary by defendants' denial thereof and in order to seek the Magistracy to assist him in the future in the protection of plaintiff's rights. The plaintiff was therefore entitled to sue for a declaration.

4. The plaintiff's cause of action has been misapprehended by the Lower Court and is not correctly stated in the Judgment paragraphs 11 and 12.

5. If plaintiff's cause of action as stated in the plaint was not a sufficient and legal cause of action, the Lower Court was wrong in not allowing or directing the necessary amendment and such amendment would not have converted the suit into a suit of a different character so as to contravene the provisions of the Code of Civil Procedure.

6. The suit should be remanded for hearing on its merits as to plaintiff's rights and defendants' infringement thereof and not have been dismissed on a preliminary point.

Dated the 13th day of July 1892.

(Signed) W GRANT,
Barrister-at-Law,
Counsel for Plaintiff (Appellant).

**16th November 1893.—Decree of the High Court in the above case,
dismissing the Appeal.**

Memo of ground of objection.—Because the Lower Court was wrong in not having allowed the Defendants' costs.

Decree.—This appeal coming on for hearing. Upon perusing the grounds of Appeal, the Memo of objections put in by 1st, 2nd, 4th, 5th and 6th Respondants, the Judgment and Decree of the Lower Court and the material papers in the case and upon hearing the arguments of Mr. W. Grant, counsel and Mr. N. Narayana Iyengar, Vakil for the Appellant and of Mr. T. Rangachariar, Vakil for the 1st, 2nd, 4th and 6th Respondents and the other Respondents not appearing in person or by counsel this Court doth order and decree that the decree of the Lower Court be, and the same, hereby is, confirmed and this appeal dismissed; and this Court dismissing the Memo of objections doth further order and decree that Appellant do pay to 1st, 2nd, 4th, 5th and 6th Respondents Rs. 150—9—6 for their costs of this appeal.

Memorandum of costs.

1st, 2nd, 4th to 6th Respondants (1st, 2nd, 4th to 6th Defendants' costs.)

	Rs.	As.	P.
Stamp for Vakaltnamah	2	0	0
Pleaders fee on Rs. 3000	150	0	0
One Printed copy purchased	7	9	6
	<hr/>		
	159	9	6
	<hr/>		

To be paid to the 1st, 2nd, 4th to 6th Respondants (1st, 2nd, 4th to 6th Defendants)
by the Appellant (Plaintiff.)

(Signed) A. T. FORBES,

Dy. Registrar.

**16th November 1893—Judgment of the High Court in the same suit
dismissing the Appeal.**

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Thursday the sixteenth day of November, one thousand eight hundred and ninety three

Present:—

The Honorable Sir Arthur Collins Kt, chief justice, and The Honorable Mr. Justice Sheppard.

Appeal No. 111 of 1892.

Sriman Sadagopa Sri Srinivasa
Yathindra Maha Desikar Avergal,
Head of the Sri Abobila Muti.

} Appellant.
{ (Plaintiff).

1. Krishna Iyengar.
2. Ramanuja Iyengar.
3. Srinivasa Iyengar.
4. Krishna Iyengar.
5. Sadagopa Iyengar.
6. Venkatachariar.
7. Thirumalachariar.
8. Krishnasami Iyengar.
9. Iyathurai Iyengar.
10. Venkatachariar.

} Respondants.
{ Defendants.

Appeal against the Decree of the District Court of Trichinopoly in Original Suit No. 7 of 1891.

This appeal coming on for hearing the Court delivered the following

Judgment:—It is quite clear that the Plaintiff could not be entitled to an injunction.

The plaint does not ask for a declaration and we are not prepared to say that a decree could be given in such a case as this even if it were asked for. It is clear that as it is not stated in the plaint, it was never alleged at the hearing that the order was obtained by any fraud practised on the Magistrate, there being in fact to the knowledge of the Plaintiff no reasonable cause for apprehending a breach of the peace.

We do not think the case is one in which an amendment should be allowed.

The appeal is dismissed with costs and the Memo of objections dismissed.

By the Court.

(Signed) A. T. FORBES,

Deputy Registrar, Appellate side.

10th January 1890—District Magistrate in favour of Tungalais' Brahmaratham.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated 10th January 1890.—Read again Petition, dated the 9th instant, from Nadamuni Ranga Iyengar and others of Srirangam, stating that Tungalai Védavyasa Bhāttar and others are attempting to perform the ceremony of Brahmaratham similar to 'lyal' procession in the streets of Sriangam against the custom to wound the religious feelings of Vadagalai people and requesting that orders may be passed under section 144, Criminal Procedure Code, as there is a likelihood of a breach of the peace in consequence of a man being taken in procession in a char with divine honours. Heard: Vakils on both sides. The Tungalais of the temple at Srirangam propose to carry out a procession called Brahmaratham this afternoon, tomorrow and the day after in which one of the disciples of the Deity belonging to the sect is to be carried in a palanquin or other "Vahanam" of the Deity and honored as a God. The Vadagalais object saying that the rendering of such honors to a man would be contrary to custom and would be hurtful to their religious feelings and that if such procession is allowed, there would be a danger of a breach of the peace. Vakil Sanjiva Row on behalf of the Madhva Brahmans also objects to the procession, but does not say that there is any likelihood of any breach of the peace.

I visited Srirangam this morning to enquire in this matter. I questioned the Deputy Magistrate, the Taluq Magistrate and the Police Inspector, who are all stopping in Srirangam for the festival, and they all assured me: (1) that the Tungalai sect doing nothing contrary to custom and (2) that there is no danger whatever of a breach of the peace.

The Vadagalai Vakils have produced absolutely no evidence to show that the contemplated procession is contrary to custom but they explain this by saying that the question never arose before, so that there can be nothing on record. The Tungalais produce a deposition given in 1821 by the Peshkar, a Government servant, before Mr. Philips, then Collector, and also an order of the Collector dated—referring to the Brahmaratham. Practically no evidence has been produced before me by either side on the question of custom. The Taluq Magistrate Kandasami Pillai has, however been here for several years and must be familiar with the custom on the occasion. Whatever, may be the custom, there is no case for the interference of a Magistrate unless there is an ascertained danger of a breach of the peace. The Police Inspector assured me this morning that there is no such danger but there is no doubt that the Tungalais are much excited in the matter and he may be wrong. I have no time now for further enquiry as the first procession is this afternoon, I must, therefore, only send orders to the Magistracy and the Police on the spot directing them how to deal with any emergency that may arise.

I therefore hereby order, (1) that all proceedings must be carried out strictly in accordance with custom, the Taluq Magistrate who has been here for years and belongs to neither sect being the referee as to what constitutes custom, and (2) that if there is any real danger of a serious breach of the peace that the procession be stopped.

(Signed) G. W. FAWCETT, Acting District Magistrate.

To.

The Police Inspector of Srirangam, for information and guidance.

11th January 1890—District Magistrate in the same matter.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated 11th January 1890.

No. 2 (14-1-90)

Read again this Court's proceedings, No. 5, of yesterday's date. Heard verbal reports on the spot at Srirangam from the Police Inspector, from the Deputy Magistrate and the Taluq Magistrate.

ORDER.

The Tengalais began the procession yesterday evening; but a large crowd of Vadagalais assembled and objected. The Taluq Magistrate spoke to some leading objectors and pointed out to them that everything in the procession was according to custom, and they were apparently convinced and went away. The procession was about to start from the 1000 pillared mantapam, shortly after that, when a noise began in the large pandal close by, the Taluq Magistrate turned and saw a number of men of the Vadagalai sect shouting and objecting to the procession. The Taluq Magistrate tried to quiet them, but they were violent, some falling down as if beaten and pretending to cry and persisting in their objection. There were about 200 people in the crowd of objectors. There were over 300 people in the Tengalai procession. The Police Inspector saw cudgels in the hands of 4 men of Tengalai sect who said they were temple servants. The Taluq Magistrate and the Police Inspector then feared that there would be a riot and that the Police at hand would be insufficient to quell it and stopped the procession in accordance with this Court's proceedings No. 5 of yesterday's date, read above. The Police Inspector saw the following persons in the disorderly crowd just mentioned that participated in objecting after the Taluq Magistrate had shown them that the procession was according to custom and that threatened a riot, (1) Padukasastram Samiengar (2) Piliyur Narayana Iyengar son of Seshadri Iyengar (3) Vadayur Desikam Iyengar (4) Rugvedam Samiengar (5) Piliyur Narayana Iyengar son of Ranga Iyengar (6) Valambur Srinivasachari. The Taluq Magistrate also saw Nos. 1, 2, 3 and 4 of these in the same crowd. These men have now been produced before me. It is evident that these six persons were prepared to use force to obstruct the Tengalai procession, which the Taluq Magistrate, who knows the custom well and who belongs to neither sect, assures me was being conducted strictly according to custom, and to cause a breach of the peace and riot, and that they are likely to repeat the same conduct when the procession is begun again to day to which time it has been adjourned.

On being called on under Section 107, Criminal Procedure Code, to show cause why they should not be ordered to execute a bond to keep the peace; they all deny having had any part in the disturbance and all but the second say they went away quietly on the Taluq Magistrate's assuring them that all was according to custom. The second says he was beaten and fell down. This is not believable in the face of the statement of the Taluq Magistrate and the Inspector.

The six persons just named viz—(1) Padukasastram Samiengar, (2) Piliyur Narayana Iyengar son of Seshadri Iyengar, (3) Vadayur Desikam Iyengar, (4) Rugvedam Samiengar, (5) Piliyur Narayana Iyengar son of Ranga Iyengar, (6) Valambur Srinivasachari, are hereby ordered under section 114, Criminal Procedure Code, to execute a bond and to give security to keep the peace for one week; viz, to the amount of Rs. 500 each in personal recognizances with two sureties each; each surety to the amount of Rs. 200; such surety to be given within one hour.

(Signed) G. W. FAWCETT, Acting District Magistrate.

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

(True copy.)

22nd November 1890—Deputy Magistrate enumerating the Tengalais' Brahmaratham.

Proceedings of the Deputy Magistrate of Trichinopoly Division.

Dated 22nd November 1890.

Read again petition dated 21st November 1890 presented by Mr. S. T. Rangasami Iyer High Court Vakil on behalf of the Vadagalai sects and the Madhvas of Srirangam objecting to the performance of Brahmaratham procession on the morning of the 23rd November on which occasion the Rotation Manager Veda Vyasa Alasinga Bhattar was proposed to be carried on a vehicle (called Tholookiniyan) with all honours.

Read also letter No. A dated 22-11-90 from the Taluk 2nd Class Magistrate of Trinopoly with its enclosures reporting on the said petition.

Read also petition dated 22nd November 1890 presented by S. T. Rangasami Iyer on behalf of Srinivasa Iyengar and others withdrawing their objections for the Brahmaratham procession referred to above.

ORDER.

The papers read above show that the Brahmaratham in question is one of the under-mentioned several of the kind observed in the Srirangam temple every year.

(a) Two Brahmarathams to Veda Vyasa Bhattar and Parasara Bhattar each in turn. These to be taken in Tholookiniyan.

(b) One Brahmaratham to Arayar as above.

(c) Two Brahmarathams or Sreemookha Kattipaddi and Pavithroachava Mariyadai to Annangar and Rangachariar in turn. These are to walk with all honours.

(d) One Brahmaratham to Amoothanar to be taken in Tholookiniyan.

(e) One Brahmaratham or Yelavelakken Mariyadai to Wethamanambi Iyengar to walk with all honours.

(f) Two Yanaiyetham Mariyadai to two Mirasi Kanakkopillais: one in the month of Karthigai and the other in Chittarai going upon elephants with all honours.

(g) Yanaiyetham Mariyadai to Sathanees yearly as above.

(h) One Katbiralangaram Yanaiyetham to a Vellala ryot in Virandanathir village going upon elephants with honours.

The procession objected to is not a new one and the objection is not therefore valid. As however the Vadagalais and the Madhvas sects have asked permission to withdraw their objection petition the withdrawal is accepted

(Signed) SYMD KADIR PADSIAH, Deputy Magistrate.

10th March 1890—Plaint in Vethanthachar's third suit.

திருச்சினுப்பள்ளி டிஸ்ட்ரிக்ட்டு முன்ஸீப் கோர்ட்டாறவர்கள் சமூகத்துக்கு.

திருச்சினுப்பள்ளி தாலுகா ஸ்ரீரங்கம் கீழ்ச்சித்தறை வீதியிலிருக்கும் காதமுனி சேஷாத்சிரியங்கார் குமாறன் சீருமணன், விஷ்ணு, விவசாயம், 60 வயது காதமுனி நெக்கயங்கார் 1. ஐ விதியிலிருக்கும் சாயியங்கார் குமாறன் ஷே ஜாதி மதம் அந்தஸ்து 30 வயது ஸ்ரீனிவாஸசமூகவயங்கார் 2.

ஐ ஆரீலிருக்கும் தகப்பன் பேர் தெரியாத ஐ ஜாதி, மதம், பென் ஷனர், 60 வயது, L. சீருமணயங்கார் 1. தகப்பன் பேர் தெரியாத ஐ ஜாதி மதம் குருடீடம் 45 வயது ஸ்ரீ உத்தமகம்பி நெக்கசாயியங்கார் 2. திருச்சினுப்பள்ளி கோட்டை ஆண்டாச் தெருவிலிருக்கும் கஞ்சமலை முதலியார் குமாறன் வெள்ளாழ ஜாதி, சிவமதம், விவசாயம், 40 வயது, தே. ரெத்ன முதலியார் 3.

வாதிகள்.
பிரதிவாதிகள்.

வாதிகள் சீவில் கோடு 50 வது பிறிவுப்படிக்கும் 1877 லு I வது ஆக்ட்டு 55 வது பிறிவுப்படிக்கும் கொடுத்த பிரகாச.

1. பிரதிவாதிகள் விசாரணைவிருக்கிற ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் சன்னதிக் கியெதிரில் வேதாந்த தேசிகர் சன்னதியிருக்கிறதை.
2. வாதிகளைப்போன்ற வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஐ தேசிகர் ஆச்சாரியன்.
3. வடகலைத்திருமணுடன் திருநகரத்திர காலங்களிலும் செங்களுதசவாயியின் உதவலங்களிலும் வெளிசெல் யெழுந்தருளி யேற்பட்டிருக்கும் பிரகாச மரியாதையானது புத்திக் கு யெட்டாத நீண்ட காலமாய் அவருக்கு நடந்துவருகிறது.

3. வாதிசனின் தாவர காலவதியால் தடைபட்டிருக்கிறது.

4. ஷே வேதாந்தாசாரியார் சன்னதியானது ஸ்ரீரங்கனுதகவாயி கோவிலுக்குள்ளடங்கிய ஆழ்வார் ஆச்சாரியார் சன்னதிகளிலொன்று. அந்த சன்னதிக்கு இந்த சம்பர் பிரதி வாதிகள் வகையறா ஸ்ரீரங்கனுதகவாயி கோவில் தர்மகர்த்தர்கள்தான் பாத்தியஸ்தர்கள்.

5. ஷே வேதாந்தாசாரியார் சன்னதியிலிருக்கிற ஷிக்கிரகத்தைக்கு மாழும்படிக்கும் வழக்கப்படிக்கும் நடத்தவேண்டிய சாரியங்களைமெல்லாம் நடத்த மத்தயாருக்கும் யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. தர்மகர்த்தர்கள் உத்திறவுப்படி பரிசாரகன் வடக்காதபகஷத்தில் அவரை அப்புரப்படுத்தி நடத்த இப்போதிருக்கிற தர்மகர்த்தர்களுடையவும் இனி வருகிற தர்மகர்த்தர்களுடையவும் அதிகாரமேதவிர இந்த வாதிசனர்காவது ஷே பரிசாரகருக்காவது அல்லது வடக்கலை பிராமணன் சூத்திரானுக்காவது யாதொரு பாத்திய சம்பந்தமில்லை.

6. 1873ஆம் ஆசம்பர்மீ ஸ்ரீரங்கனுதகவாயிக்கி நடந்த அத்தியயன உத்ஸவத்தில் ஷே வேதாந்தாசார் ஷிக்கிரகத்தையும் மைத்தொரு ராதமுனி ஆழ்வார் ஷிக்கிரகத்தையும் அந்த கோவில்களின் பரிசாரகர் வகையறா வடக்கலையார்கள் வழக்கத்துக்கும் கோற்படுகனின் தீர்ப்புளுக்கும் உத்திறவுகளுக்கும் விரோதமாக வடக்கலைத் திருமண போட்டு ஸ்ரீரங்கனுதகவாயி முன்பாக கொண்டுவந்ததைப்பற்றி மாஜஸ்ட்ரேட்டில் பிரதானி கொடியாலம் நெங்க சாரியியங்கார் வகையறா 12 பேர்களுக்கு கூ. 1561 அபராதம் போட்டு அந்த தீர்ப்பானம் அப்பால் ஹைகோர்ட்டு அப்பில் கலாஸ்மெண்டு அப்பில் இதுகளில் உறுதியாகி நானதுவறையில் ஊர்தித்திரிருக்கிறது. ஷே அபராத துணை பிரதான நடத்தினவர் சிலவுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. ஷே வேதாந்தாசார் ஷிக்கிரகத்தை பரிசாரகன் 1874ஆம் முதல் திரு நகைத்திரத்துக்கும் ஸ்ரீரங்கனுதகவாயி உத்ஸவங்களுக்கும் வழக்கப்படி தெங்கலைத் திருமண வைத்துக் கொண்டுவராமல் நானது வறையில் அக்கிறமம் செய்துவருகிறார்.

8. பிரதின் 7வது பாறையில் கண்டபடி 1889ஆம் செப்டம்பர் மீத்தில் ஷே வேதாந்தாசார் திரு நகைத்திர விஷயமாய் வாதிகள் யென்னை யாதொன்றும் கேழ்க்கவில்லை.

9. வாதிகள் வகுப்பார் வடக்கலையார்களுக்கு தலைவரும் 2ம் வாதிக்கு ஆசாரியரும் ஷே வேதாந்தாசாரியார் சன்னதி பரிசாரக பாத்தியமுள்ளவருமான முன்னிருந்த அகோபில் மடம் சடசோபஜியர்ஸ்லாயி அந்த வேதாந்தாசாரியாரை வடக்கலை திருமண வைத்து திரு நகைத்திரத்துக்கும் ஸ்ரீரங்கனுதகவாயி உத்ஸவத்திற்கும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கோயம்புத்தூர் டிஸ்ட்ரிக்டு கோர்ட்டு 1875ஆம் அகல் செ. 14. 1877ஆம் அகல் செ. 4. இதுகளில் தருந்த பொருமாணகட்டி செய்த விவாச்சியங்கலை சீனில் கோர்ட்டார் பிடிக்கும்படியானதல்லவென்று தள்ளித் தீர்ப்பாகி அதுகள் அப்பிலில் உறுதியாகியிருக்கிறது. இதுகள் குலேயும் வாதிசனின் தாவர செல்லுபடியற்றது.

10. 1874ஆம் முதல் வெறியில் கொண்டுவராத வேதாந்தாசார் ஷிக்கிரகத்தை வழக்கத்துக்கு விரோதமாக வடக்கலைத்திருமண வைத்து கொண்டுவரவேண்டுமென்று மைத்த வடக்கலையார்களின் துண்டுதளின்பேறில் எளியவர்களான வாதிசனால் மூன் நடந்த தீர்ப்பு வகையறா சங்கதிகளை மறைத்து இந்த விவாச்சியம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்கள் சுயசிச்சையிலுல் கொண்டுவந்ததல்ல.

11. பிரதின் 8வது கனத்தில் கண்டிருக்கிற 1877ஆம் 15வது ஆக்டு 10வது பிரதிவு இந்த விவாச்சியத்துக்கு கொஞ்சக்கூட சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

12. இந்த விவாச்சியம் ஸ்பனிசிக் ரிஸீப் ஆக்ட்டாசிய 1877ஆம் 1வது ஆக்டு 55வது பிரதிவுப்படி கொண்டுவரக்கடியதல்ல.

13. வாதிகள் இந்த தாவரவை நடத்த சீனில்கோடு 30வது பிரதிவுப்படி மைத்த வடக்கலை மதஸ்தர்களுக்கு கோட்டன் கொடுக்கவும் பரிசாரகமான அறிக்கை செய்யவுயில்லாதது ஆல் வாதிகள் விவாச்சியம் தள்ளுபடி செய்யதக்கதாக இருக்கிறது.

ஆதையால் முதல் சுறக்கியிலேயே வாதிகள் விவாச்சியத்தைத்தள்ளி என் சிலவு வாதிசனால் கிடைக்கும்படி தீர்மானிக்கக் கோருகிறேன்.

1891ஆம் மேமீ 2வது

(ஒப்பம்) ஸ. கிருஷ்ணயங்கார். (ஒப்பம்) எஸ். கிருஷ்ணமாதச்சாரியார் வக்கீல்.
 (ஒப்பம்) ஸ. சாயியங்கார் வக்கீல்.

ஷை முதல் பிரதிவாதிவாசிய நான் இதில் பொழுதிய சங்கதிகள் நிகரடுகளின்பேரிலு
 ம் அழிக்கையின்பேரிலும் கம்பிக்கையின்பேரிலும் யெழுதியிருக்கிறதென்றும் அவைகள் ய
 தார்த்தமாவைகளென்று கம்புகிறேனென்றும் உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

(ஒப்பம்) ஸ. கிருஷ்ணயங்கார். (ஒப்பம்) டி. யெம். ரெங்காச்சாரியார் டிஸ்
 ட்ரிக்ட்டி முன்னிடி,

2nd May 1891—Statement of 2nd Defendant in the same case.

திருச்செனுப்பள்ளி சுஸ்திரிகட்டு முனிசிப் கோர்ட்டார் அவர்கள் சமூகத்திற்கு.

1890ஆம் ஆகஸ்டு 15ம்.

2ம் பிரதிவாதி ஸ்ரீ உத்தமசுப்பிரமணியம் ரெங்கசாயியங்கார் சீவில் கோதி 110வது பிரிவுப்படி குடுத்த ஷை
 டெட்டிமென்டு.

1. வாதிக்கள் தாங்கள் சத்தப்பிறட்டுவாதிக்களுக்கு யாதொரு பரிசாராரும் கிடைக்க வாயில்லை.
2. வாதிக்கு இந்த விவாதிக்கையும் கொண்டுவர யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. பிறுதில்கண்ட
 வேதார்த்தாசாரியார் சன்னதியில் வாதிக்கு வெவ்வித பாத்தியமும் சம்பந்தமுமில்லை.
3. வாதிக்களின் தாங்கள் காலாதுதியால் தடைப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஷை வேதார்த்தாசாரியார் சன்னதியானது ஸ்ரீ ரெங்கசாயியங்கார் கோவிலுக்குள்ளடங்கிய ஆ
 தியாசாரியார் சன்னதிகளில் ஒன்று. அந்த சன்னதிக்கு இந்த ரெ. பிரதிவாதிக்கும் ஷை வேதார்த்த
 மகர்த்தாரும் பாத்தியஸ்தர்கள். அவர்களை இந்த ரெ. சில் பிரதிவாதிக்களாக சேர்க்காததினால் தாங்கள்
 ஷையின்டர் தோஷத்திற்குள் பட்டதாகயிருக்கிறது.

5. ஷை வேதார்த்தாசாரியார் சன்னதியிலிருக்கிற விக்கிரகத்திற்கு மாண்புபட்டும் வழக்கப்படி
 க்கும் நடத்தியண்டைய சாரியங்களை வெல்லும் நடத்த ஷை தர்மகர்த்தர்களால் பாத்தியஸ்தர்கள். ஷை
 த்யாருக்கும் அந்த பாத்தியமில்லை. தர்மகர்த்தர்கள் உத்திரவுப்படி பரிசாரகர் நடக்காத பட்சத்தில் தவ
 ஷை அபத்தப்படுத்தி நடத்த ஷை தர்மகர்த்தர்கள் தூரண அதிகாரியிருக்கிறதென்றவர யாதிகளுக்காவது ஷை
 பரிசாரகருக்காவது உட்கலைவார்களுக்காவது யாதொரு பாத்திய சம்பந்தமில்லை.

6. 1873ஆம் ஆகஸ்டு ஸ்ரீ ரெங்கசாயியங்கார் கோவிலுக்கு நடந்த அத்தியான உத்தவத்தில் ஷை வேதா
 ர்த்தாசாரியார் விக்கிரகத்தையும் மாரத்தொரு பாத்தியுடன் ஆய்வார் விக்கிரகத்தையும் அந்த கோவில்களின்
 பரிசாரகர் ஷைவேரூ வடகலையாறன் கழுக்கத்திற்கும் கோர்ட்டி ஜெப்புகளுக்கும் உத்திரவுகளுக்கும் வி
 ரோதமாக உட்கலை திருமண போட்டி ஸ்ரீ ரெங்கசாயியங்கார் முன்பாக கொண்டுவந்ததைப்பற்றி மாஜிஸ்த்ரின்
 திரேட்டில் பிறுதாதி சொடியாலம் ரெங்கசாயி தர்மகர்த்தர் வகையறு 12 பேர்களுக்கு ரூ. 1561 அபத்தம்
 போட்டு அந்த தீர்மானம் அப்பால் ஷை தர்மகர்த்தர் அப்பால் கவன்மேண்டப்பில் இதுகளில் உறுதியாகி கர்ம
 வரையில் ஷைவேரூத்திலிருக்கிறது. ஷை அபத்தத்துக்கையை பிறுதாதி நடத்தினவர் ஷைவேரூக்காக கொடுக்கப்
 பட்டிருக்கிறது. ஷை வேதார்த்தாசாரியாரை திரு மகர்த்தரிடம் அக்காவது ஸ்ரீ ரெங்கசாயியங்கார் உத்தவத்
 களிலாவது உட்கலை திருமணடன் வெளியில் யெழுத்தருளப்பண்ணினதும் மதியானதையும் நடந்ததயில்லை.

7. பிறுதின் 7 வது பாருயில் கண்டபடி 1889ஆம் ஆகஸ்டு 15ம் திஸ் ஷை வேதார்த்தாசாரியார்
 திருக்கத்தி விவரமாய் வாதிக்க யெண்டை யாதொன்றும் தேட்டில்லை.

8. வாதிக்கள் வருப்பார் வடகலையார்களுக்கு தலைவரும் 2ம் வாதிக்கு ஆசாரியருமான முன்னிரு
 க்கு அகோபில மட்டம் சடகோபலியய்ச்சுவாயி அந்த வேதார்த்தாசாரியார் சன்னதிக்குத்தான் பாத்தியஸ்
 தர்மபால் அவருக்கு உட்கலைத்திருமண ஷைவேரூ திருக்கத்திற்கு ஸ்ரீ ரெங்கசாயியங்கார் உத்தவவக்க
 ஷைவேரூக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் வருமானம் கிடைக்கவேண்டுமென்றும் ரூ. 2500க்கு மேல் பொதுமா
 ஷைவேரூக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் செய்த இரண்டு ஆசல் விவரத்தியமும் சிவில் கோர்ட்டார்
 ஷைவேரூக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் தள்ளித்தீர்ப்பாகி அதனை அப்பிலிலும் உறுதியாயிருக்கிறது.

9. பிறுதின் 8 வது கலத்தில் கண்ட 1879ஆம் ஆகஸ்டு 10வது பிரிவு இந்த விவரத்தியத்த
 ஷைவேரூக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சம்பந்தப்பட்டதல்லை.

10. இந்த விவரத்தியத்தினால் ஷைவேரூக்கினை சூட்டி 55வது பிரிவுப்படி கொண்டுவரக்கூடியத
 ஷைவேரூக்கினை

11. வாதிக்கள் இந்த தாக்கீது நடத்த வேில்கோட் 30வது பிரிவுப்படி மாரத்த வடகலையார்களுக்கு
 கோர்ட்டார் கொடுக்கவும் பரிசீலனையான அரிக்கை செய்யவுமில்லாததினால் வாதிக்கள் விவாதிக்கியம் தர்ம
 படி பொதுவாகியிருக்கிறது.

12. பிழைக் 4வது பாலையில் தர்மகர்த்தர்களையும் கமந்தவர்களையும் தவறாமையாய் எழுதியிருப்பது பிரதம பிரதீவாதிகள் யாதொரு அக்கிரமும் செய்யவில்லை.

13. பாத்வாதிகளின் செய்கைகளினால் பலவித சிவில் விவாதங்களிலும் கருத்து இடமுண்டாகுமென்று பிழைக் 1வது பாலையில் சொல்வது பொய். இந்த வார்த்தையானது பெர்மான்சி இஞ்சன்ஷன் சேற்றீக்க ஆதாரமாக எழுதியிருக்கிறதேதவிர. வாக்ஷன்வியத்தின் எழுதியதல்ல. சிவில் சிவியல அப்பீல் வாலையில் முடிவான தீர்மானங்களாக இருக்கும்போது அதைகளுக்கு விசேஷமாகப் பலிதவழக்குகள் உண்டாகக்கூடியவை. மேல்கண்ட தீர்மானங்களுடைய வாதிகள் இந்த தாயகெண்டு வர தடைபட்டிருக்கிறார்கள்.

14. பிழைக் மோசடிகளால் விக்கிரகத்தக்கு மிருக மரியாதையென்று கண்டிருப்பதாலும் அது கோவில் மதசம்பந்தமான சடங்குகளைச் சேர்ந்ததாயிருக்கிறது.

15. முதலவாதி வகையான காதமுனிபாழ்வார் விக்கிரகத்தை வடகலைத் திருமண்போட்டு வெளியில் கொண்டு வரவேண்டியென்று மரியாதைக்கும் வருமானத்திற்கும் தகுந்தபொருமானாகக் கூடிய சோயம்புத்தூர் அண்டித்தட்டு கோட்டு 1875 னூல் அகம் சி. 13-ல் செய்த விவாதங்களும் சிவில் கோட்டார் விசாரிக்கும்படியானதல்லவென்று தன்னித் தீர்ப்பாய் அப்பீலிலும் உருவியாகி இருக்கிறது.

16. ஷே நரதமுனிபாழ்வார் கோவில்வாசலில் வைத்த வடகலைத் திருமண மாலிஸ்டிரேட்டாரால் 1863 னூல் ததில் எடுக்கப்பட்டும் அதற்காக முதலவாதிக்கு ரூ. 1000 ஆயிரம் அபராதம் விதிக்கப்பட்டும் ஐக்கோட்டி அப்பீலில் அது ருசுவாகியிருந்தால் அந்த அபராதம் போலுதென்று தீர்மானமாகியும் இருக்கிறது. ஆகையால் வாதிகள் தரவாகையத்தாளி என்னைவு வாதினால் கிடைக்கும்படி தீர்மானிக்க கோருகிறேன். 1891 னூல் மெய் 2வ (ஒப்பம்) உத்தமநம்பி ஓங்காராயியங்கார் (ஒப்பம்) வ. வாயியங்கார் உக்கில். எஸ். சிறுமுனைமாரார் உக்கில். ஷே 2ம் பிரதீவாதியாகிய நான் எழுதியசுக்களிகள் அறிக்கையின் பெரினும் நம்பிக்கையின் பெரினும் எழுதியிருக்கிறதென்றும் அவைகள் பதார்த்தமானவகையென்றும் நம்புகிறேனென்றும் உறுதியாய் சொல்லுகிறேன் (ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பி ஓங்காராயியங்கார்.

Received 2nd May 1891. Sealed T. M. RANGACHARYAR, District Munsif.

20th October 1890 - Statement of 3rd Defendant in the same case.

திருச்செல்லூர்பள்ளி அட்டரிக்கட்டு முசுளீடி கோட்டாதவர்கள் சமுசத்திக்கு.

1890 னூல் அகம் செ. 155ல் 3ம் பிரதீவாதி கே. நெத்தினமுதலியார் சிவில் கோட்டு 110வது பிரிவுப்படி கொடுத்த ஸ்டீட்டமென்சீ.

1. வாதிகள் தாயக அத்த போட்டு. வாதிக்கு யாதொரு பரிசாரமும் கிடைக்க வாயில்லை.
2. வாதிக்கு இந்த தாயக கொண்டு வர யாதொரு பாத்தியமுயில்லை. பிரதீவாதிகள் வேதார்த்தாரியார் கோவிலின் வாதிக்கு வெ. விதபாத்தியமும் சம்பந்தமுயில்லை.
3. ஷே வேதார்த்தாரியார் கோவிலானது ஸ்ரீரெங்குத சுவாமியார் கோவிலுக்குள் அடங்கிய ஆழ்வார் கோவில்களில் ஒன்று. அந்த கோவிலுக்கு இந்த சம்பர் பிரதீவாதிகளாகிய ஸ்ரீரெங்குத சுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தர்களே பாத்தியஸ்தர்கள்.
4. ஷே வேதார்த்தாரியார் கோவிலிலிருக்கிற விக்கிரகத்தக்கு நடத்தவேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் நடத்த பிரதீவாதிகள் தான் பாத்தியஸ்தர்கள். கமந்தவாருக்கும் அந்த பாத்தியமில்லை.
5. ஸ்ரீரெங்குதசுவாமியகி 1873-ம் னூல் அகம் பர்மான்சீ ததில் நடந்த கொட்டகை உதவததில் ஷே வேதார்த்தாரியார் விக்கிரகத்தை அந்த கோவில் பரிசாரகர்கள் வகையான வடகலைவர்கள் வழக்கத்துக்கு விசேஷமாகப் நெத்தியில் வடகலை திருமண்போட்டு ஸ்ரீரெங்குத சுவாமி முன்பாக கொண்டு வந்ததைப்பற்றி மேஜர் அட்டரிக்கட்டு பிழைக்கி, கொண்டு வந்தவர்களுக்கு ரூ. 1561 அபராதம்போட்டு அந்த தீர்மானம் ஹைகோர்ட்டு அப்பீலிலும் கலாக்மெண்டு அப்பீலிலும் உறுதியாகி நாளடைவையில் ஷரீரத்தி விருத்தியாலும் வடகலை திருமண்போட்டு ஸ்ரீரெங்குத சுவாமி முன்பாக கொண்டு வரவேண்டியென்று சிவில் கோர்ட்டில் வழக்குசெய்த அந்த வழக்குகள் ஹைகோர்ட்டு வகையில் தள்ளுபடியாயிருக்கிறதாயும் பரிசாரகர்களினால் தெரிநிறுத்தலெ வாதிகள் தரவாகையத்தியால் தடைப்பட்டும், தெக்குடி கோட்டா தோஷத்திக்குள் ப்பட்டதாயிருக்கிறது. பிரதீவாதிகள் 7வது பாலையில் கண்டபடி 1889 னூல் செட்டம்பர்மீ ததில் வாதிகள் கம்மை கேட்டதயில்லை.
6. பிரதீவாதிகள் 1877 னூல் 15வது ஆக்ட்டு 10வது பிரிவு இந்த விவாதத்தக்கு கொஞ்சம் கூட சம்பந்தமில்லாததாயிருக்கிறது.
7. ஸ்ரீரெங்குத சுவாமி உதவதங்கள் குக்க மன்னியில் இதற்காக நடந்தவருக்கை கல்லை செய்கு பெரிய கலகமுண்டாக்கவேண்டுகிற யெண்ணத்தடல் முன் நடவடிக்கைகளை மறைத்த சிவீர் தான்

முதலியபெயரில் இந்த தாலா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வாரிசுகள் அங்கியிச்செய்யவில்லை செய்த வழக்கல்ல.

8. இந்த விவரத்தையும் 1877ஆம் வருஷ சூன்மீ 55வது பிரிவுப்படி கொண்டுவரக்கூடியதும், வாரிசுகள் (பெற்றமென்றே இச்சங்கடம்) கோற்றக்கூடியதொரு ஆதாரமுமில்லை. ஆகையால் வாரிசுகள் தாலாவைத்தள்ளி சம்பள சிலையு வாரிசுகளால் கையடக்கும்படி நீதிமன்றிக்கக் கோருகிறோம்.

1890ஆம் ஆகஸ்டுமீ 20வது.

(ஒப்பம்) தே. செந்தில முத்துமாரர்

(ஒப்பம்) எ. சா. சிவசங்கர வக்கீல்.

3ம் பிரிவுவாரியாலியாக காம் இத்தொழுவிய சங்கடிகள் உத்தியோகத்தில் பேரிதழும் பெரிதும் கம்பென்களின் பேரிதழும் பெரிதாயிருக்கிறதென்றும் அவைகள் மொத்தம் தாமதமானவைகளென்று கம்பென்களிடமிருந்து உத்தியோகம் வசிக்காதுகொடுக்கும்.

(ஒப்பம்) தே. செந்தில முத்துமாரர்,

(Signed) P. DORAISAMI IYAR, District Munsif.

2nd May 1891—Suit withdrawn by Plaintiffs.

சிறுச்சி இரப்பள்ளி டிஸ்ட்ரிக்ட்டு முன்னீயு கோற்றட்டாறவர்கள் சமூகத்தக்கு.

1890 ஆம் ஆகஸ்டு மீ 155

வாரிசுகளான நாதமுனிமுத்துமாரர்கள் 1. ஸ்ரீனிவாஸமுத்துமாரர்கள் 2. நாயக்கன் டிவில் கோடு 373 வது பிரிவுப்படி கொடுத்த மனு.

வா. செ. பிரகாச இப்போதிருக்கும் ஸ்திரீயிலேயே வைத்துக்கொண்டு மேல் நடத்தும்படித்தில் அதிலிருக்கும் சில சட்டப்பிச்சுகளால் வாரிசுகளால் தாலா செல்லுபடியத்ததாக போய்க்கொண்டதால் இந்த தாலாவைத்தள்ளிக் கொள்ளும்படிக்கும் வேறுதாலா கொண்டு வர அனுமதிக்கொடுக்கும்படிக்கும் உத்தியோகம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

(ஒப்பம்). ஸ்ரீனிவாஸமுத்துமாரர். (ஒப்பம்). என். இராமசங்கர வக்கீல்.

(ஒப்பம்). டி. வி. சஞ்சீவராய வக்கீல்.

Received 2-5-91 (sealed).

(Signed) T. M. RANGACHARIYAR, District Munsif.

M. P. No. 1425 of 1891.

Order.— Suit withdrawn with leave to sue again. Plaintiffs to pay Defendants' costs.

(Signed) T. M. RANGACHARIYAR, District Munsif.

8th December 1890—Judgment of the Salem District Court that an Archaka may be dismissed by the Trustees.

(Seal)

IN THE DISTRICT COURT OF SALEM.

The 8th day of December 1890.

Present.— L. A. CAMPBELL ESQUIRE JUDGE.

Appeal suit Nos. 156 and 159 of 1889. Appeal suit No. 156 of 1889.

1. T. Ramasami Iyengar.
2. Kanathi Ranga chetty.
3. Venkatarama Reddy.
4. Vela Gounder.
5. Solai Muthu Odayan.
6. Vakil Subramaniya Iyer.
7. Ponnusami Iyengar.

Defendants
1 to 7

Appellants.

Samanna Iyengar—Plaintiff Respondent.
Appeal suit No. 159 of 1889.

Samanna Iyengar—Plaintiff Appellant.

1. T. Ramasami Iyengar
2. K. Kanathi Ranga chetty.
3. Venkatarama Reddy
4. Vela Gounder.
5. Solai Mathu Odayan
6. Vakil Subramaniya Iyer.
7. Ponnasami Iyengar.
8. Kuppusami Iyengar.
9. Ayyaviengar.

Defendants.

Respondents.

Appeal against the decree of the Court of the District Munsif of Namakal in Original Suit No. 847 of 1888 dated 4th April 1889.

These appeals coming on for hearing the Court delivered the following:—

JUDGMENT:— The Plaintiff in this suit was a priest or Archaka and has been dismissed by the Committee of the Temple.

He considers his dismissal unlawful and wrongful and sues for reinstatement and damages.

Much time was occupied in the Lower Court in discussing the question whether Plaintiff has or has not an hereditary right to such office. This point seems to me beside the mark in this instance, because the Plaintiff was not removed at the simple will and pleasure of the Committee, but for misconduct. His own idea as stated in his evidence as 1st witness for Defendant that if I do something wrong the Dharmakartha cannot remove me from office. He cannot punish me in any way is one that I held distinctly erroneous.

The priest is the servant of the temple and the Committee is entrusted with the management not merely of the funds but of the services of the temple and must have full power to punish and dismiss the temple servants for sufficient cause. If this be so it is of no consequence whether Plaintiff was an hereditary temple servant or not.

The Committee could in any case remove him. The Munsif has held on evidence that seems sufficient that Plaintiff was guilty of insubordination.

It is clear he took a leading part in opposing the orders of the Committee and used language distinctly intemperate. He went so far as to refuse to allow service to be performed until he and the other Archakas were paid certain additional sums out of the salary of a Va-cant priesthood.

He urged open rebellion against the orders of the Committee. Lastly he admittedly lost a jewel. I see no reason to question the decree of the Munsif, which considers the removal justifiable and refuses Plaintiff damages or compensation.

His appeal is rejected.

But the Munsif has directed his restoration to office and the Defendants appeal against this portion of the decree.

The grounds for this order are as follows.

I think he has strong claim upon the temple authorities for mercy. He has been more than sufficiently punished for his misconduct. His dismissal has deprived him of all his income and the present litigation has nearly ruined him and reduced him to the condition of a beggar. I therefore while upholding the action of the authorities, consider that as Plaintiff would have become wiser by experience he may now be reinstated and I accordingly direct that he be restored to his office, which it appears, has been only temporarily filled up.

I am unable to consider that the Court can thus fetter the action of the Defendants.

If the removal was justifiable, it cannot be interfered with at all.

So much of the decree as orders the reinstatement of the Plaintiff will accordingly be expunged therefrom.

Plaintiff will bear the costs of both parties in these appeals. A single fee only will be allowed for the two appeals.

(Signed) L. A. CAMPBELL, District Judge.

29th January 1891—Krishna Bhattar fined by Trustees.

செ. 8.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்தானம் மனைஜரவர்கள் யேட்டேபேஷக்கார் வயித்திசுவரய்யருக்கு ஈளது டிசம்பர் 1௨ தினம் பகல் 1 மணி ஆறியும் சிங்கர் கோயிலில் பொக்கல் பெரியவசம் முதலானதகன அர்ச்சகர்க்கு வாராமல் உட்கொண்டிருந்த சங்கதியை ஷே கோவில் கொல்லச்செய்யுத மூர்த்தி செய்பவன் அடையிருந்த வக்த பெரியகோலிலிருந்த யெத்தளி ரெக்கலாயியயவாரிடம் தெரிவித்துகொண்டதில் ஷே ரெக்கலாயியயவாரர் முறை யாருதென்று விசாரித்த அர்ச்சக இருஷணப்பட்டருதென்று தெரிந்த மாலீ பேஷக்காரிடம் தெரியப்படுத்திக் கொண்டதின்பேரில் கோவில் மகாஜனம் ரெக்கல்ஷணய்யவகாரை யனுப்பி இருஷணப்பட்டரைக் கூட்டவரும்படி சொன்னதற்கு ஷே பட்டர் வரமாதேனென்று சொன்னதைப்பற்றி ஷே ரெக்கல்ஷணய்யவாரிடம் வாக்ஷிய வாக்ஷுராலம் I ரெக்கலாயியயவாரர் வாக்ஷுராலம் I யிலும் அனுப்பியிருப்பதாய் ஷே பேஷக்கார் யெழுதிய டிசம்பர் 1891 721 செ. அர்ஜிவந்த பார்வையிடப்பட்டது. அர்ஜிவந்த வாக்ஷுராலங்களை பார்வையிட்டதில் அர்ச்சக இருஷண பட்டர் சிங்கபெருமான் கோலிக்கு தருந்தகாலத்தின்போய் பொக்கல் முதலானதகனை சுழுது செய்யப் பண்ணுமல் அகாலத்தில் உட்கொண்டும் பேஷக்கார் கூப்பிட்டதற்கு வாராமலிருந்ததும் அவர்பேரில் மெத்த பெரு தனக்கு போக்கடாமலிருந்தால் கோலே ஒருகளை போசும்படி தருந்த வேற்பாடு செய்திருக்கவே ணும். உட்கொண்ட செய்யாமலிருந்ததும் பெசரு. இந்த பெசருகளுக்காக ஷே இருஷணப்பட்டருக்கு ரூ. 5 அபராதம் விதித்திருந்ததே ஷே அபராதத்தை வகுல் செய்கு ஆதாயம்வைத்த தெரிவிக்கவும்.

1891 ஆல் ஜனவரி 9௨.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. சுழிங்கப்பட்டர்,
(ஒப்பம்) தெ. ரெத்தினமுதலியார், மானேஜர்கள்.

10th March 1891—Rupees 175 levied from Krishna Bhattar for the loss of 2 diamonds in the ear-ornament.

செ. 8. லீல், 10-3-91.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்தானம் மனைஜரவர்கள்.
யேட்டே பேஷக்கார் வைத்திசுவரய்யருக்கு.

சென்னப்பட்டனம் பைசாவி மாதல செட்டியார் 1291-ம் பசலி தாருணா ஹி அற்ப டிசம்பர் 21௨ ஸ்ரீரெங்கம் தகவரையிடுகி சாத்தவேண்டியதற்காக காணிக்கையாக சமர்ப்படுத்த ரூ. 3400 மதிப்பு கிறயம்போட்டு கணக்கில் தாக்கலாயிருக்கிற கெம்பு, வைரம், பர்சைகல் யெழும்பிருக்கிற காதுகாப்பு கிருவாரணம் இரண்டில் வலதுபுறம் காதுகாப்பின் நடுவில் யெழும்பிருந்த பெரிய கிமைக்கமலம் ஒன்று காணாமல்போனதைப்பற்றி விசாரணைசெய்து வாக்ஷுராலங்கள் சந்தமாய் ரீர் யெழுதிய ஈளது 91 ஆல் ததிய 12 செ. அர்ஜியையும் அதின் பேரில் பிள்ளும் சில விசாரணை செய்யும்படி உமக்கு அனுப்பின 13 செ. உத்திரவின் பேரில் விசாரணைசெய்து வாக்ஷுராலங்கள் சந்தமாய் ரீர் யெழுதிய 41 செ. அர்ஜியைப் படிக்கப் பட்டது.

(2) ஷே கிருவாரணத்தை நித்தியப்படி பெருமானுக்கு சாத்தவேண்டியதற்காக அர்ச்சகனிடத்தில் குறித்துவைத்திருக்கதில் ஷே கிமைக்கமலம் காணாமல்போவது உமக்கு தெரிந்த ரீர் அர்ச்சகனை விசாரணை செய்ததில் சென்ற மார்ச்சு 23௨ அர்ச்சகமுறை பார்த்த கிருஷண பட்டர், அடுத்த 24௨ முறைக்கார கின்னதேவராஜ பட்டரிடத்தில் ஷே கிருவாரணம் வகையறு ஒப்புவித்ததில் ஷே தேவராஜ பட்டர் பார்த்த வலது காதுகாப்பில் நடுக்கமலமில்லையென்று சொன்னதாகவும் ஷே 24௨ க்கி முன்பட்ட தேதிகளில் அர்ச்சகர் முறைபார்த்த பெரியதேவராஜ பட்டர், இராமகவாரிபட்டர், குப்பாபட்டர், ரெங்கப்பட்டர், குப்பாபட்டர் குமாரன் ஸ்ரீனிவாஸராவ பட்டர் திவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வாக்ஷுராலங்களி னாலே இன்ன காலத்தில் ஷே கமலம் காணாமல்போச்சுதென்று அரியக்கடாமலுமிருக்கிறது.

(3) நித்தியப்படி அதிகப்படி கிருவாரணங்களை ஒரு முறைக்காரர் மைத்தொரு முறைக்காரரிடத்தில் ஒப்புவிக்கும்போது செம்மைபாகப் பார்த்த ஒப்புவிக்கப்பட்டு வந்த தாக காணப்படவில்லை. மேலும் சிலையுயர்ந்த கிருவாரணங்கள் விஷயத்தில் யிகளும் அஜா

கிருதைபாகவும் அளித்ததைப்பாகவும் அர்ச்சகர்களுக்குள் ஒருவர் கைவிட்டுந்து ஸம்மதென்று வர் கைகளில் மாறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதாக ஷே யார்களுடைய வாக்குமூலங்களாலே தெரியவருகிறது.

(4) மார்ச்சுமீ 23வ. முறைபார்த்த அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் சென்ற ஜனவரியி 8உ உம்மிடத்தில் குடுத்திருக்கிற வாக்குமூலத்தில் வெப்போ ஷே கமலம் காணாமல் போச்சு தோ, தெரியாதென்றும் பொட்டியில் தேடிப்பார்த்ததில் அசப்படவில்லையென்றும் இன்னமு ம் தேடிப்பார்த்து அசப்பட்டவுடனே ஆஜர் செய்வதாகவும் அசப்பட்டாண்டால் அந்தக் கம லக்கிறயம் வர்த்தகாள் பென்ன மதிக்கிறார்களோ அந்த கிறபத்துக்கு பர்த்தியப்பட்டு செலுத் துகிறதாயும் அந்த வைசம் வெப்போ நழுவி விழுந்துவிட்டதோ தெரியாதென்றும் அதுவாக நழுவி விழுந்துவிட்டதேதவிர அதை மனதரிந்து பேர்த்தெடுக்கவில்லையென்றும் பேர்க்கப்ப ட்டதாக வர்த்தகாள் சொல்லும்புகூத்தில் அந்த நஷ்டடத்துக்கு பர்த்தியப்படமாட்டோமெ ன்றும் பேர்த்ததை நேரில் பார்த்ததாக யாராவது சொன்னால் அந்த நஷ்டடத்துக்கு பர்த்தியப் படுகிறேவென்றும் பெருமாள் ஒய்யார நடை போகுக்காலத்தில் சிலசமயம் திருவாரணங்க ள் ஆசைந்து பெருமாள் திருமேனியில் அடிபட்டு சிலதுபேர்த்த விழுந்துவிடுமென்றும் அப் படி விழுந்துவிடுவதில் சிலது அசப்படுமென்றும் சிலது தெரியாமல் போய்விடுமென்றும் அந்த சொத்தகரு தாங்கள் சொத்தத்திலிருந்து தான் பர்த்தியப்பட்டுவருகிறதாகவும் இந்த வைரத்துக்கும் அவிதமாவே பர்த்தியப்படுகிறோமென்றும் யெழுதிவைத்திருக்கிறார்.

(5) ஷே யார் சொல்லியிருக்கிறது மெத்த அசந்தர்ப்பமாயும் பொருப்பத்தவிதமாக வுயிருக்கிறது. ஷே காதுகாப்பு ஆபரணம் மாதவசெட்டியார் பெருமாளுக்கு காணிக்கையா க கொடுத்த ஆறுவருஷமாகிறது. காள்ப்பட்ட பழையதல்ல, ஷே ஆபரணத்தை நாம நே ரில் பார்த்ததில் மிகவும் செட்டியாக தங்கம்போட்டு வயிரம், கெட்டி, பச்சைகள் வெழைத்தி ருக்கிறது. ஒய்யார் நடையாரும்போது பெருமாள் திருமேனியில் அடிபட்டு நழுவி, விழும் படியான அய்வனவு வேசாக அல்லது தர்பலமாக யெழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஷே காது காப்பு கைதவரி கீழே விழுந்தாலும் காதுமாவது கெம்பாவது கீழே நழுவி விழும்படியான தல்ல.

(6) ஷே ஆபரணத்தை பெருமாளுக்கு சமர்ப்பிவித்த மாதவசெட்டியாரும் குத்தன வேலைக்காரர்களான திருச்சினுப்பள்ளி கோட்டையிலிருக்கும் ழமசுவாயி பத்தர், கிருஷ்ண பத்தர், இருளாண்டி, செட்டி- இவர்களும் காணாமல் போயிருக்கிற கமலம் தானாக விழுந்ததாக காணப்படவில்லையென்றும் பேர்த்தே யெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் பேர்த்தெடுக்க ஆறை நாழிகை சாவகாசம் போருமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கம்முடைய பர்வையிலும் அ ப்படியே காணப்படுகிறது.

(6) அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் தம்முடைய முறையில் திருவாரணங்களை செம்மை யாக பார்த்து ஒப்புக்கொள்ளாத அஜாக்கிருதைபுடனேகூட பெருமாள் ஒய்யார் நடை போரு ம்போது ஷே கமலம் நழுவி விழுந்திருக்குமென்றும் சொல்வது மெத்த அசந்தர்ப்பம். மே லும் பேர்த்தெடுக்கப்பட்டதென்று வேலைக்காரர்கள் சொன்னாலும் தான் பர்த்தியப்படவே ண்டியதில்லையென்று ஷே யார் சொல்லியிருக்கிறதும் மிகவும் பெசரு. ஷே யாராவது அல்ல து வேறே யாராவது ஷே வயிரத்தை பேர்த்தெடுத்ததை நேரில் பார்த்தவர்களிருந்தால் ஷே யாரும் மைக்கலர்களும் இதுவறையில் மேஜுத்திரேட்டு தர்ப்பில் தண்டனைப்பட்டிருப்பா ர்களென்பதைகூட அவர் கவனிக்கவில்லை;

(8) வைரத்தை பேர்த்தெடுத்ததை நேரில் பார்த்த சாத்திகளில்லாததுனாலே மேல் நடவடிக்கை நடத்தவதை திருத்தி, காணாமல்போன வைரத்தின் கிறயம் மாதவ செட்டியார் சொல்லியிருக்கிறபடி ஊ. 165. அதை காதுகாப்பில் வைத்த மருபடி செதுக்க களி வரை யறவுக்கு ஊ. 10. ஆக ஊ. 175 யும் ஷே கிருஷ்ணபட்டரிடம் கீர் இந்த உத்திரவு பெத்துக் கொண்டு ஒரு வாரத்துக்குள் ஜாடாவாய் வகுல்செய்து தெரியப்படுத்தவும். அப்படி செலு த்தாதபட்சத்தில் ஷே யார் பெருமாள் சன்னதியில்போய் யாதொரு வேலையும் பர்க்கவொட டாமல் தடைசெய்த தெரிவிக்கவேண்டியது. மேலும் ஷே வைரம் வாங்குவதில் தகை ஜாஸ திப்பட்டாலும் புதுப்பிக்கிறதில் ஜாஸ்தி சிலவாளுலும் ஷே இரண்டு தகைகளுக்கும் ஷே யார் பர்த்தியப்படவேணுமென்பதை ஷே யாருக்கு கண்டிப்பாய் தெரிவித்து இந்த உத்திரவுக்கு

ஒரு கல் வெழுதி அதில் நீர் கையெழுத்து செய்து ஷாபாருக்கும் கைத்த அர்ச்சகர்களுக்கும் தெரியவேண்டியதற்காக ஷாபாசிதத்தில் கொடுத்த கையெழுத்து வரலி வைத்துக்கொள்ளவும்.

(9) இப்போதிருக்கிற அர்ச்சகரளில் சிலர் கள் தகுந்தபடி வயது சென்றவர்களாயும் மைத்தவர்கள் மிகவும் பாவிபர்களாயுமிருக்கிறார்கள். இனிமேல் இவர்களிடத்தில் திருவாய் நணல்கள் குடாமல் தகுந்த வயதள்ள அர்ச்சகர்களே வைத்துக்கொண்டு பெருமாளுக்கு சாதத்தவேண்டியதற்காக இவர்களிடத்தில் குடுத்தாலும் யேல்லா திருவாய்நணல்களுக்கும் வயது சென்ற அர்ச்சகர்களே ஜவாப்புதாசி யென்பதையும் அவர்களுக்கு தெரிவிக்கவும். அர்ச்சக புள்ளிவாஸனுக்களபட்டர் மென்பவர் கும்பகோணத்தக்கும் சென்னைப்பட்டணத்தக்கும் போயிருந்த வந்ததாக தெரியவருகிறது. யார் உத்திறவின்பேரில் போனார். சென்னைப்பட்டணத்திலென்ன காரியமிருந்ததென்பதை பத்திரி விஜயரித்து தெரிவிக்கவில்லை. ஷா கமலம் காணாமல் போச்சதென்று வெளிக்கிளந்த காலத்தில் ஷா புள்ளிவாஸனுக்கள பட்டர் ஊர்வாஜா னாமல் போனதைபத்திரி காணும் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பெருமாள் திருவாயால் இவ்விதமாக இன்னுள்ள போச்சதென்பது வெளிப்படுமென்பதில் சந்தேகம் காணப்படவில்லை. இனிமேல் அர்ச்சகர்களில் யாவாவது வெளி ஊர்களுக்கு போகிறதாரிருந்தால் உம்மிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டு போகவேண்டுமென்றும் இத்தனை காலத்துக்கு போகிறார்களென்றும் அவர்களுடைய முறையை பார்க்கச்செய்திருக்கிற யேப்பாட்டையும் அவர்கள் வசத்திலிருக்கிற திருவாய்நணல்கள், வெள்ளிப்பாத்திரம், வந்திரம் வகையானவை இன்னுட்களில் ஒப்புளித்திருக்கிறார்களென்பதை நீர் தெரிந்து ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்துகொண்டு அதின்பேரில் நீர் உத்திறவு கொடுத்தனுப்பவேண்டியது.

1891ஆம் மார்ச்சு 10

(ஒப்பம்) ல. திருவன்னாயக்கார். (ஒப்பம்) தே. நெத்தின முத்தியார். மாணேஜர்கள்.

18th November 1891--Trustees' order to Peshkar to get the new diamonds.

நெ. 436.

ஸ்ரீமேற்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

ஷாபேஷ்கார் கைத்தெய்வத்துக்கு சென்னைப்பட்டணம் பைசா மாநவகொட்டியார் காரணியையர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வைத்யபுரம் காத காப்பில் நூலில் ஒரு பெரிய வயிரம் காணாமல் போனதற்கு பத்திரியாய் ஒரு வயிரம் ஷாபாபால் வரப்பட்டிருக்கிறதாயும் அதின் கிராம் ரூ. 210, சூதிரதென்றும், அந்த வயிரம் கட்டி மெம்பர் வசத்தெய்வயக்கார் மாரிபத்திலிருக்கிறதென்றும் போச்சுத்த அர்ச்சகம் திருவாய்நணல்களிடத்தில் வசூலாகி 1300 ம்பசவி பன்னாண்டி 19ம் ஆண்டு சிட்டாவில் அமான்த்தாரதாயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 175யும் அவர்களிடம் அனுப்பி ஷாபாபால் காத காப்பில் வைரம் வைத்து செதுக்கப்பட்டும் செலவுசெய்து கொடுத்தது செலவெழுதி கொள்ளும்படி உத்திரவாகவேண்டுமென்று சில விவரங்களையும் நீர் வெழுதிய கவம்பாண்டி த்திய 5உ யுள்ள 146 நெ. அர்ஜியையும் ஷாபாபாலையும் படிக்கப்பட்டது. அர்ஜியில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடி அர்ச்சகம் திருவாய்நணல்களிடத்தில் வசூலாகி அமான்த்தாரதாயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 175யும் சிலவுபோட்டுக்கொண்டு ஷாபாபால் காத காப்பில் வைரம் வைத்து செதுக்கிறதில் கேட்டியாயும் காண்புக்காயும் வேலைசெய்து தெரியப்படுத்திறதென்றும் சில கொடுக்கப்படுகிற பணத்தக்கு நிதவாகவி ரிக்கார்ட்டில் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு தெரியப்படுத்தவும்.

1891ஆம் நவம்பர் 18

ஸ்ரீமேற்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள். (ஒப்பம்) தே. நெத்தின முத்தியார், மாணேஜர்கள்.

23rd August 1893--Krishna Bhattar fined by Trustees.

நெ. 573.

ஸ்ரீமேற்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள் யேட்டேஷ்கார் வையித்திஸ்வரய்யருக்கு சென்ற ஆகஸ்ட் 12ம் ரூத்திரி 7½ மணிசுமரருக்கு பெருமாளை மக்களா சாஸனம் செ

ய்ய யெழுந்தருளின ஸ்ரீவாதலதேவிக கோயில் கந்தாடை அண்ணன் சுவாமியவர்கள் சன்னதி வாசலில் வந்தவுடன் கட்டடங்களை விலக்கி சன்னதிக்குள்ளே போய் மங்களாசாசனம் செய் துக்கொண்டிருக்கையில் அவயிடமிருந்த அர்ச்சகம் கிருஷ்ணப்பட்டர் ஷு கவாமியவர்களுக்கு தீர்த்தம் சாதித்த பிறகு நடத்தவேண்டிய சாத்துப்படி மாலே சடகோப மரிபாதைகள் நடப் பதற்குமுன் அவடம் சுவாமி சேவைக்கி வந்திருந்த சப் ரிஜின்டடரும் ஆபிசிலிருக்கிற அய் யங்களுக்கு தீர்த்தம் சாதித்த நிமித்தியம் ஷு அண்ணன் சுவாமியவர்கள் மைத்த மரிபாதை களை பெற்றுக்கொள்ளாமல் வெளிவிலப் போய்விட்டதாகவும் அது சங்கதிகளை தெரிந்த பிறகு நான் கொட்டி மணியகாரர் வெத்தளி திருமலையங்கார் வகையரு பேற்றனை ஆளைப்பார்த்து ஷு அண்ணன் சுவாமியவர்கள் சேவை மரிபாதைக் குறைய செய்ததைப்பற்றி விசாரணை செய்ததில் வேறப்பட்ட வாக்குமுலங்கள் 4 சகிதமாய் நீர் யெழுதிய குலைச் 20உ யுள்ள 331 செ. அரிஜி வகையருக்கள் வந்த பார்வையிடப்பட்டது. அது காரியதத்துக்கு அரிஜியுட் ன் வந்த வாக்குமுலங்கள் வகையரு நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிட்ட விஷயத்தில் ஸ்ரீ அண் ணன்சுவாமி அவர்களுக்கு செய்வேண்டிய மரிபாதைகள் இண்படிக்கென்பது அர்ச்சகம் கிருஷ்ணப்பட்டருக்கு தெரிந்து யிருந்தும் அப்படிக்கி செய்யாமல் அவமரிபாதையாய் வேரை ஒருவருக்கு தீர்த்தம் சாதித்தது ஸ்ரீமயலும் பிசகு. ஷு கிருஷ்ணப்பட்டர் ஷயது சென்றவறு யும் நீண்டகாலமாய் அனுபவவித்தறயும் இருகூப்பட்டவர் இப்படி செய்ததைப்பார்த்தால் வேணுமென்று செய்ததாகவே நினைக்கவேண்டியதாக யிருக்கிறது. ஆணைப்படி அலகயியும் செய்வேணுமென்றெ யெண்ணதடல செய்திருக்கும் பகந்ததில் ஷு அண்ணன் சுவாமி யிடம் போய் மன்றாப்புக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கமாட்டார். அதோடும்கூட தான் கொடுத்தி ருக்கிற வாக்குமுலத்தில் அப்படி தவரி நடந்தது பிசகுதானென்று ஒப்புக்கொண்டும் யிருக் கிற இத்தியாதி காரணங்களை போசிக்கும் விஷயத்தில் அவர் தவரிப்போயிருப்பதாக காணப் படுகிறது. நீண்டயனுபவமும் விருததாப்பியமுள்ள ஷு கிருஷ்ணப்பட்டரே தவரிப்போனால் கிரு வயதாகவும் அனுபவமில்லாதவர்களாவும் இருந்தப்பட்டவர்கள் தவருகிறதாக்கும் யெ ன்ன தடை. ஆகையால் இனி அப்படி செய்யாமலிருப்பதற்கு தகுந்த அபராதம் போடவே ண்டியதிவிருந்த மன்னித்து ரூ. 1 ஒரு ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஷு பாருடைய சம்பள வகுமானதில்ப்பிடித்து ஆகாயம் வைத்து தெரியப்படுத்தவும் அரியவும்.

1893(ஹ) ஆகஸ்ட்டுச் 23உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமசுப்பீ ரெக்கசாமியங்கார். (ஒப்பம்) கே. யெஸ். ரெக்க சாமி அய்யங்கார். (ஒப்பம்) தெ. ரெத்தின முதலியார். மாணேஜர்கள்.

12th March 1891—Judgment of the District Court that Temple Kaniyatchi is not saleable

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

PRESENT:— H. H. O'FARRELL Esquire, *Ag. District Judge.*

Appeal Suit No. 52 of 1889.

V. Rangasami Iyengar.

Plaintiff (Respondent).

Versus.

Ranga Iyengar and 5 others.

(2nd Defendant Appellant).

Appeal against the decree of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 277 of 1888.

This appeal coming on for hearing on the 12th day of March 1891 the Court delivered the following.

JUDGMENT.— The defendants 3, 4 and 5 are the Trustees of the temple of Srirangaswami at Srirangam. The plaintiff states that the mirasi office of Thiruvallakkuayagam with the right to perform service of 1/4th of a day on the 2nd day festival of Thalaviduvankodu in the temple in question belonged to the 1st defendant by right of self acquisition; that the latter continued to do the duties of the said office and enjoy the emoluments attached thereto, and sold the same to plaintiff for 125 Rs. on the 20th May 1888; that notwithstanding repeated

demands by him orally and by petition to transfer the registry of the said miras in his name and give him the emoluments the defendants 3 to 5 have failed to do so at the instigation of defendants 1 and 2, and that these latter have unlawfully detained the emoluments due to him for service, on the 20th June 1888; the suit was, therefore, for the following reliefs:—

- (1). for possession of the mirasi office in question with the right of performing service for 1/24th of a day.
- (2). for a declaration of Plaintiff's right to receive the emoluments described in the plaint.
- (3). for the recovery of the value of the cakes unlawfully received by Defendants 1 and 2 in June 88.
- (4). for costs of the suit from Defendants 1 and 2.

2. The 2nd Defendant pleaded that the mirasi office in question is not the self-acquisition of the 1st Defendant but was purchased with the joint funds of both of them; that owing to misunderstandings between himself on the one hand and his father, the 1st Defendant, and the Plaintiff, on the other hand, the plaint sale deed has been got up fraudulently for an inadequate price and without his (2nd defendant's) concurrence or any necessity; that the said sale deed is not binding on him, and that the suit was not properly valued. The 2nd defendant's pleader urged also a legal objection at the time of the trial that the alienation of the mirasi office is contrary to law and public policy.

3. The Lower Court gave a Judgment for plaintiff.

4. 2nd defendant appeals on the following grounds:—

1. The decision of the Lower Court is against law and weight of evidence.
2. Plaintiff not having positively proved his case, the 1st issue, viz, that the mirasi office was self-acquisition of 1st defendant, a decree for plaintiff is illegal.
3. 1st defendant having proved by his evidence that his family had property at one time, presumption that all other property subsequently acquired was joint would arise.
4. The enjoyment after purchase of the plaint miras by 2nd defendant would show that it was thrown into the common stock, even if not joint when purchased.
5. No reasonably credited necessity existent or not existent, for the sale was made out by plaintiff.
6. The Lower Court is wrong in saying that the sale of the mirasi right sued for is valid, inasmuch as it misunderstood the decisions bearing on the point and the principle of law concerning the same.
7. The finding of the lower Court on the 3rd issue is against law and the inference from evidence on this point is illogical.
8. The Lower Court is wrong in having thoroughly ignored Exhibit II, which effectually proves the fraudulent nature of the sale deed marked C.

5. The plaintiff purchased in 1888 from the 1st defendant the adoptive father of the 2nd defendant his mirasi right to the plaint office of Thiruvallakunayagam in the Srirangam temple, which the 1st defendant in his turn had purchased in 1870 from one Vasudeva Iyengar. The plaintiff sued the 2nd defendant and the trustees of the temple and obtained a decree recognising his rights from which the 2nd defendant alone appeals.

6. The first ground of appeal taken is that as the family was joint and 1st defendant had stated in evidence that it had once possessed joint property, it must be taken that the funds from which the purchase in 1870 was made were joint.

7. Although no doubt the 2nd defendant had set up the case in his written statement that the funds by means of which the purchase was made were joint, he, it seems to me, entirely abandoned this case at the hearing and alleged that the purchase was made benami from funds which he (2nd defendant) had acquired from his.

8. The burden of proof, therefore, in any case lay upon the 2nd defendant, and he cannot now turn round and attempt to rely on a case he had abandoned at the trial.

9. There is also no admission that there was any nucleus of joint funds. The 1st defendant, it is true, said that the family had once owned mirassi offices which had been alienated. But he did not admit that any portion of the proceeds of the sales had come into his possession.

10. I am of opinion that it lay on 2nd defendant to prove this latter fact (*vide* *Mayne's regulation 267* as to burden of proof in such cases) and that the Munsif was right in concluding that the office was 1st defendant's self acquisition. The next ground argued was that the sale, being of a religious office, was contrary to public policy.

11. There is no doubt that the sale of a religious office is contrary to public policy.

The question is whether this was a religious office?

12. The evidence is that it is an hereditary office, the holder of which is registered in the accounts of the temple; that the duties are to hold the poles of the God's seat when taken in procession; to tie Parivattam on the shoulders and to distribute the sacred food to the spectators. It is admitted that the office can only be held by Yashwan Brahmis.

13. All those duties take place in the performance of a religious ceremony, and I think the office must be held to be a religious one unless shown to be otherwise. Of this there is no proof except the fact that such offices have been sold and the sale recognised by the temple authorities. It is, however, a notorious fact that such sales take place even in the case of offices such as those of Archakas which are extra compensation, and the evidence must show not only the custom but its legality. I do not think any interference can be drawn from the mere fact of such sales having taken place.

14. I therefore resolve to reverse the decision of the Lower Court. It is clearly proved, however, that plaintiff really paid value for the office in question and the Munsif's finding on this point has not been seriously contested. There is no reason alleged why the 1st defendant should have executed a collusion sale to the plaintiff. I direct, therefore, that plaintiff be entitled to recover Rs. 125 from the 1st defendant and that his suit be, in other respects dismissed. Each party will bear his own costs.

10-3-91.

(Signed) H. H. O'FARRELL, District Judge.

16th September 1892—Judgment of the High Court in the above case.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Friday, the sixteenth day of September One-thousand eight-hundred and ninety-two.

Present:—

The Honourable Mr. Justice Parker and The Honourable Mr. Justice Best.

Second Appeal No. 1571 of 1891.

Appellant (Plaintiff.)

Kangasaramengar.

1. Ranga Iyengar (died)

2. Rama Iyengar.

3. D. Rethna Mudaliyar.

4. Sri Parasara Bhattar alias Sirrauga Raja

Bhattar.

5. L. Krishna Iyengar.

Respondents.

Defendants 1 to 3 & 5 & 6.

Second Appeal against the decree of the District Court of Trichinopoly in Appeal Suit No. 52 of 1889, reversing the decree of the Court of the Additional

District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 227 of 1888.

This second Appeal coming on for hearing on Monday the 5th Instant and having stood over for consideration till this day, the Court delivered the following:

Judgments:—Best J.

It is urged on behalf of the Appellant that the District Judge is wrong in holding the office, the subject of the suit, to be a religious office and therefore extra

common owner.

The duties of the office are, it appears, to hold the poles of the God's seat when taken in procession, to tie cloths (Parivattam) on the heads of the Sthalathars and to distribute sacred food to the Sthalathars. It is admitted that the office can only be held by a Vaishnava Brahmin; and the duties are performed as part of a religious ceremony. The Judge is therefore right in holding it to be a religious office. As a rule such offices cannot be the subject of sale. In the present case, however, it has been admitted by the 2nd Respondent himself that the office is saleable; and as a matter of fact 1st Defendant, by whom it was sold to Appellant acquired his right to it by purchase. 2nd Respondent, who is the adopted son of 1st Defendant, contended originally that the acquisition by 1st Defendant was made with the joint funds of himself and 1st Defendant, but at the trial he changed his ground and said that the acquisition was with his own money and only benami in the name of 1st Defendant.

Both the Courts have found that the office is the self acquisition of 1st Defendant alone.

Under these circumstances I do not think that 2nd Defendant's objection is sustainable and I would in allowance of this appeal set aside the decree of the Lower Appellate Court and restore that of the District Munsif and direct 2nd Defendant to pay Plaintiff's costs both in the Lower Appellate Court and in this Court.

PARKER J.— I concur with Mr. Justice Best that the Decree of the District Judge may be reversed and that of the District Munsif restored.

As the 2nd Defendant alone appealed the decree should not have been reversed when it was found that he had no interest in the subject matter of the suit. Neither 1st Defendant nor Defendants 3, 5 appeared before the District Court to raise the question as to the inalienability of the office in question. Had they done so it would have been necessary for the District Judge to determine whether by the custom of the particular institution such alienations were valid. (See the Privy Council case reported in Indian Law Reports I Madras 235). It was found by the District Munsif that these Mirasi offices had usually been the subject of alienation and that the temple authorities recognised their validity, but the District Judge gave no finding upon this point.

I may further point out that the District Judge was also in error in making a decree against 1st Defendant when he had not been made a party to the Appeal.

The 2nd Defendant should pay Plaintiff's costs in this appeal and in the Lower Appellate Court.

(A true copy)

(Signed) V. M. Ramiengar,
Acting Deputy Registrar, Appellate side.

11th May 1891—Vanamamalai Jeeyar's procession sanctioned by the
District Magistrate.

No. 196

12-5-91.

PROCEEDINGS OF THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Dated the 11th of May 1891.

Mis. Case No. 1 of 1891.

Presented by Yakil Mr. Salisbury on behalf of Vanamamalai Jeeyar dated

the 13th Ultimo praying this Court to cancel its order dated the 4th Ultimo prohibiting the Jeeyar from entering the Srirangam Municipality with elephants and banners bearing any caste marks of the Tengalai sect, for two months from that date.

ORDER.

The two counsels have been heard in this case and from what has been urged before me I see no reason to take evidence in the case. The counsel for the opposing party (the Vadagalais) admits that the Tengalai Jeeyar is desirous to pass along what are public streets, along which every body has a right to go. He however states that he is ready to prove that he has not gone along these streets before the procession and that he is not entitled to honours in the temple. But these points are not really relevant. Even supposing this to be the first time that the Tengalai Jeeyar has ever contemplated coming into the town, his right to come it seems to me to be complete as long as the exercise of this right is not likely to lead to Civil tumult. Again supposing that the Jeeyar is not entitled to honours in the temple the same thing seems to hold good. He has the right which every body has to use the streets up to the temple door. What honours he is entitled to inside the temple is another and it seems to me to be not a cognate question in the case. I see therefore no reason to maintain the order made on the 4th April which was passed *ex parte* and merely because there appeared then to be danger to the public peace. The order will therefore be modified and will remain in force only up to sunday next the 17th Instant after which it will cease to have effect. The order is maintained until Sunday next in order to admit of the police making such arrangements as they may think necessary for keeping the peace. If it is found that the police cannot guarantee order, I shall be prepared to pass an order again under section 144 but such an order will not be forced except any good reasons are shown for supposing that the usual means for maintaining order will be of no avail.

(Signed) M. HAMMICK, *Ag. Dt. Magt.*

11-5-91.

(True copy)

(Signed) _____ Deputy Collector.

30-1-93.

**10th June 1891—Petition to the Deputy Magistrate to help Nathamuni
hai's procession with Vadagala mark, & Vadagalai insignia;
Vadagalais reciting Vadam and Prabandam.**

To,

THE DEPUTY MAGISTRATE,
TRICHINOPOLY.

The humble petition of Pathuka Sabasram Venkata Varatha chariar on behalf of minor Rangasami Iyengar.

Respectfully sheweth.

That the petitioner is one of the proprietors of the Temple of Nathamuni Alwar situated at Srirangam.

That the Thirunatchatram day of the aforesaid Alwar falls on the 20th of June 1891.

That on the aforesaid day it has been customary to take out the idol with the mark the idol ever wear (U) in procession around the streets of Srirangam with Hirathus bearing Vadagalai mark carried and Vadam and Prapantham recited by the petitioner's sect.

Petitioner prays that police force be ordered to help the petitioner and his sect in the enjoyment of this simple and natural right.

For which act of kindness the petitioner as in duty bound ever pray.

10-6-91.

(சுயம்) ஸ்ரீ. சாஸ்திரியர்.

**14th June 1891—Letter from the Police Inspector to the Taluk
Second Class Magistrate against the said procession.**

From, P. SUBBIER,
Inspector of Police, Srirangam.
To, THE TALUK 2nd CLASS MAGISTRATE,
Trichinopoly.

Sir,

With reference to petition herewith returned with its enclosures of Pathuka-sahasram Venkata Varathachary of Srirangam which accompanied your Yadast dated 11th Instant I beg to report as follows on the subject of Nathamuni Alwar's procession therein alluded to.

2. The petitioner wishes to carry the idol known as "Nathamuni Alwar" with Vadagalai mark on its forehead from its own temple situated within the precincts of the great shrine in Srirangam round Chitrai Street on the 20th Instant when the Thirunachatram day falls.

3. The petitioner is admittedly (Vide Exhibit A) one of the 15 or 16 men said to be in charge of this Alwar's temple and cannot therefore do anything practically to move the idol from its temple on his own responsibility. He needs the consent and cooperation of the "de facto" Managers of this temple who are said to be Nathamuni Ramasami Iyengar and Nathamuni Srinivasa Iyengar.

4. These 2 men state (Vide Exhibits B and C) that they have at present no idea of conducting any such procession in honor of their Alwar and the latter goes a little further than the former when he adds that the petitioner has no right to the Alwar's temple at all. Thus it would appear there is split in the very camp of Vadagalais attached to this temple.

5. Devasthanam Trustees Mr. D. Rethua Mudaliar and another gentleman protest against this procession (vide Exhibit D) saying that this idol cannot be brought out of its temple with the Vadagalai mark.

6. The petitioner's proposed undertaking receives evidently no support from the above men and when he is in such a predicament, I cannot understand how he can possibly endeavour to bring the idol out so that he may give it the honour of a street procession.

7. Records shew that during the last 17 years the idol did not come out of its temple with Vadagalai mark.

I am Sir,

Your most obedient servant,

(Signed) P. SUBBIER, Inspector.

CAMP LALGUDI, }

14-6-91.

**17th June 1891—Proceedings of the Deputy Magistrate dismissing
the petition.**

PROCEEDINGS OF THE DEPUTY MAGISTRATE TRICHINOPOLY DIVISION.

Dated 17th June 1891.

the Chary of Srirangam applying for Police help on the occasion of Nathamuni Alwar's procession on the 20th Instant.

Read also this office Endorsement No. 73/10—6—91 calling upon the Thasilzar and 2nd class Magistrate of Trichinopoly Taluk to report upon the petition.

Read also Taluk Magistrate's report No. A/7—6—91 with its enclosures.

Petitioner according to his own statement before the Taluk Magistrate appears to be one of the 15 or 16 Paricharakas of the Nathamuni Alwar's shrine in Srirangam. Petitioner applies for Police help to take the image of Nathamuni Alwar (a Vadagalai Saint) with Vadagalai namam and insignias bearing Vadagalai marks in procession around the streets of Srirangam on the 20th Instant which is the birthday of the saint. The Police Inspector's enquiry shows that Petitioner has nothing to do with the management of the shrine in question, that Ramaswami Aiyangar and another who are the actual managers of the shrine have no idea of taking the Alwar in procession and that the Trustees of the Srirangam temple within whose precincts the shrine is situated object to the procession which has not taken place for the past 17 years on the ground that breach of peace was likely to occur if the Alwar was brought out with a Vadagalai Namam on its face.

Petitioner has apparently nothing to do with the Alwar shrine above referred to. The prayer is inadmissible. The petition is accordingly dismissed.

Camp Nappur }
17—6—91. } (Signed) SYED KHADIR PADSHAH, Deputy Magistrate.

21st October 1892—District Judge's proceedings appointing members of the Devasthanam Committee referring to the increased proportion of Tengalai Members.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

The 21st day of October 1892.

Present:—J. W. F. DUMERGUE Esq. *Ag District Judge.*

M. P. Nos. 378 to 380, 564 to 595, 599 to 601,
629 and 636 of 1892.

Vythi Iyer and others—Petitioners in M. P. No. 378 of 1892. Ramanuja Iyengar and others—379—. M. S. Anantharethnam Iyer—380—. Vasu Iyengar and others—564—. R. Sami Row and others—565—. V. Ramanuja Iyengar and others—566—. Subhanuachariar and others—567—. Sundramier and others—568—. Josiyam Thiruvengada Chariar and others—569—. Srinivasa Varada Chariar and others—570—. T. C. Srinivasa Iyengar and others—571—. Josiyam Thiruvengada Chariar and others—572—. Srinivasalu Naidu and others—573—. Chinnathambi Ambalagaran and others—574—. Venkatesa Iyengar and others—575—. Siugam Iyengar and Srinivasa Varada Chari—576—. Vathiar Desikam Iyengar and Seshadri Achariar—577—. Venkata Thatha Chariar and others—578—. S. Subramani Iyer and others—579—. Samanna Iyer and others—580—. R. Sivarama Iyer and others—581—. K. Rengasamiengar—582—. Srinivasa Iyengar and others—583—. Venkatarama Iyer and others—584—. Krishna Iyengar and others—585—. Manakkal Ramaswami Iyer—586—. A. Sivasankara Iyer and others—587—. Padmanaba Chettiar and others—588—. Vasu Iyengar and others—589—. Venkatesa Bhutt and others—590—. Manakkal Krishnasami Iyer—591—. T. R. Vasudeva Row and others—592—. Ramanuja Iyengar—593—. Alwar Mudaliar and others—594—. Manikkam Pillai and others—595—. Sundaresa Sastriar and others—599—. Guru Row and others—

ing the large number of petitions which has been received proposing candidates of whom a list is prefixed to these proceedings the Court has received valuable assistance from the representatives made by the members of the bar. This also had the advantage of advice from the Collector. It must here be noted that Messrs. T. R. Kappusami Iyengar, N. G. Gopala Iyer, S. T. Rangasami Iyer and T. Sridama Row expressed their inability to stand as candidates owing to the pressure of their professional duties.

3. The object to be kept in view in making a selection is two-fold—fair and authoritative representation of the various sects and castes and efficient and impartial administration of the several religious institutions under the control of the Committee. Originally the Committee was composed of one Vadagalai, two Sivites and two Tengalai members. Subsequently a third Tengalai member was appointed to fill a vacancy and this arrangement has continued to the present time. Of the two gentlemen both Bramins, who remain on the Committee—one is a Sivite and the other a Vadagalai. The proposed candidates represent the Madva, Sivite, Vadagalai and Tengalai sects.

4. The Madva nominees would in themselves be an unexceptionable selection but there are no religious institutions which peculiarly appertain to the Madva sect in the District. The appointment of a Madva member would not therefore be representative of any religious institution under the control of the Committee.

5. It is urged that the Sivite element should be strengthened because the number of Sivite temples in the District is far greater than the number of Vaishnavite temples and this point was conceded in para 6 of the Proceedings of this Court dated 3rd February 1888 where stress was laid on the amount of work involved in supervision. But the work of management is performed by Managers, who are appointed by the Committee and if as to be hoped the Committee is strong and impartial all its members will co-operate in supervision. Moreover it was pointed out in the proceedings of this Court dated 25th March 1887 that the Vaishnavite-temple at Srirangam in importance—and wealth outweighs all other temples—put together. On the whole therefore it does not appear that there is any necessity for increasing the number of Sivite members.

6. With regard to Vadagalai nominees there is no precedent for appointing a second Vadagalai member of the committee and though an excellent selection might doubtless be made from the gentlemen whose names have been brought forward, no sufficient reason has been shown for an innovation at the present juncture.

7. On the other hand there is the less reason in that the Vadagalais have joined the Tengalai and other sects in indicating that the appointment of Mr. S. Krishnama Chariar the Government Pleader and a Tengalai Bramin would be most acceptable to all classes. In this view the Collector has concurred. Mr. Krishnama Chariar's wishes have been consulted and as he has consented to serve on the committee he is hereby appointed.

8. Of the remaining nominees, the Collector has mentioned Mr. Subramania Sastry and Mr. Thota Ramasami Chetti as qualified for appointment. But Mr. Subramania Sastry is the head of the leading educational establishment in Trichinopoly and his duties in connection with it combined with his duties in connection with the Madras University are in themselves sufficiently onerous without an additional burden. But Mr. Thota Ramasamy Chettiar who is a gentleman of good

position has leisure at his command and will adequately represent the Sudra element on the committee is appointed.

9. For the remaining vacancy it does not appear that a better selection can be made than that of Rao Bahadur L. Krishna Iyengar Pensioned District Court Shristadar and Chairman of the Srirangam Municipality. He is a gentleman greatly respected and of wide experience and was once a member of the committee but resigned owing to the pressure of official duties, Mr. L. Krishna Iyengar is therefore appointed.

(Signed)

W. DEMERGUE, *Ag. District Judge.*

30th November 1892—Ranga Bhattar's petition and statement that the old Gold Tungalai Namam on the Big Deity was tampered with and Peshkar's report to the Trustees in the matter.

தேவஸ்தானம் தேவஸ்தானம் பெட்டிப்பக்கம் 15-11-1892 வைத்தியவரப்பறவர்கள் முகந்திகு.

தேவஸ்தானம் அச்சகம் தைப்பட்டர் வணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட பிட்டு.

யென்னவென்றால் நான்கு 15-11-1892 பென்னுடைய முறைவை வழக்கம்போல் ஒப்புக் கொண்டதில் பெரிய பெருமனாகு சாதனியிருந்த தங்க தெங்கலை திருமண காப்பில் பாதத்தின் துணியில் வரைக்கும் பின்னமில்லாமல் சரியாக இருந்ததை நனைப்படுத்தியும் 14-11-1892 முறை பார்த்த அச்சகம் ஸ்ரீனிவாஸராவ பட்டர் யென்னிடத்தில் ஒப்புயித்தார். நான் ஓ பின்ன முன்னதை பார்த்த வழக்கம்போல் இல்லாமலிருந்ததால் உடனே அவ்விடமிருந்த முகமுதல் செல்லமாய் திருவண்ணாழிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நேரில் ஓ திருமண காப்பை களைந்துவந்து பார்த்துக்கொண்டேன். ஓ முகமுதலும் ஓ பின்னதை நேரில் பார்த்திருக்கிறார். இன்றையதினம் தாங்களும் நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆகலால் இது மத விஷயமானதாலும் வழக்கத்துக்கு விசேஷமாய் நடந்திருப்பதாலும் நான் ஒப்புக்கொள்ளும் காலத்தில் ஓ சங்கதி நடந்திருப்பதாலும் இது சங்கதிக் கி நான் ஜவாப்புகாரியாகக் கூடாதகாரியமா இருப்பதாலும் இதைப்பற்றி விசேஷம் செய்யும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நத்தனாஸ் கார்த்திகையி 17-11.

(ஒப்பம்) தைப்பட்டர்.

1893-11-17-1893-11-17

இந்த பிட்டுகள் நான் கொடுத்ததால். ஆற்பெடி 19-11-1893 இதுக்கு அடுத்த முன் முறை பெனாகு யந்தை. அப்போது ஓ தைக்கலை திருமண காப்பு வழக்கம்போல் சரியாக யிருந்தது. மருபடி பெனக்கு 21-11-1893 நான்வறையில் பெனக்கு முறையில்லை. மத்தியில் பார்த்த அச்சகர்கள் கலாநிதையில் ஓ திருமண காப்பு இருந்திருக்கிறது, முத்தியில் முறைக்கும் நான்கு கார்த்திகையி 15-11-1893 முறைக்கும் மத்தியில் கோபாலசாயி பட்டர் 1, சின்னக்கும் தைப்பட்டர் 1, முகமுதல் பட்டர் 1, நாகிம்ம பட்டர் 1. குப்பச பட்டர் 1, சீச்ச பட்டர் 1, ஸ்ரீனிவாஸராவ பட்டர் 1 ஆகியோர்கள் முறை விதப்படி வேலை பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வசத்தில் ஓ திருமண காப்பு யகையரு திருவாபரணங்கள் இருந்திருக்கிறது. நான் 22-11-1893 கலாமாய் அச்சகம் வேலைபார்த்து வருகிறேன். ஓ திருமண காப்பு ஓ 22 வருஷகாலமும் யென்னுடைய முறை கால்களில் நான் அதில் யாதொரு வித்தியாச முயில்லை. ஓ திருமண இப்போது இருக்கிற விதமையப்போல் யெப்போதுயிருந்ததாக மற்ற அச்சகர்கள் சொல்வது யிசு. ஓ திருமண காப்பு உள்பட நித்தியப்படி திருவாபரணம் முழுதும் நான் உள்பட மற்ற அச்சகர்கள் கலாநிதயில் தான் இருந்துவருகிறது. ஓ

தெங்கலை திருமண காப்பு இப்போதிருக்கிற விதிமீல் பின்னப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரி இன்னு முலத்தான் நடத்தது யென்று சொல்லி குசப்படுத்த யென்னால் முடியாதது. இப்போது யெ னக்கு தெரியாது.

(ஒப்பம்) தெங்கப்பட்டர்.

கெ. 495.

ஸ்ரீமங்கல தேவஸ்தானம் மகா-ரா-ஸ்ரீ மாலேஜாவர்கள் சமுதாயத்துக்கு.

யேட் பேஷ்கார் வைத்திகவாய்யர் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால் னை தேவஸ்தானம் பெரிய சன்னதியில் பெரிய பெருமானுக்கு சாத்தியிருக்கிற தங்க தெங்கலை திருமண காப்பில் பாதத்தை துணியில் வளைத்து பின்னையில் வாதிருந்ததை பின்னப்படுத்தியும் காணாது காத்திகைகள் 14வ. முறைபார்த்த அர்ச்சகம் ஸ்ரீ னிவாஸரூகவ பட்டர் தன்னிடத்தில் ஒப்புவித்ததாகவும் அதே காலத்தில் கருகலத்தில் பண ம் வைத்ததுக்கொண்டிருந்த பிதவியினிடமும் முஜாஸ்ர சௌலமய்யரிடமும் தெரிவித்து பிதவி உள்ளே போகக்கூடாமலிருந்ததுனால் னை சௌலமய்யர் திருவண்ணாழிக்குள் போய் னை திரு மண காப்பை பார்வையிட்டிருக்கிறதாகவும் இன்றையதினம் அர்ச்சகம் தெங்கப்பட்டர் அர்ச்ச கம் திருவண்ணாழிக்குள் முறை ஒப்புவிக்கும் காலத்தில் மேலேகண்ட பின்னத்தைப்பத் தி தகராடி செய்ததாகவும் தான் ஸ்ரீனிவாஸரூகவ பட்டரிடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளும் காலத்தில் அப்படியே யிருந்ததாகவும் அதைப்பற்றி உடனே வழக்கத்தைக்கு விசேஷமாக நடவடிக்கி ருந்ததை முறை ஒப்புக்கொண்டவுடனே பிதவி முஜாமதாரிடமும் காண்பித்திருக்கிற தாகவும் அதை விஜாரிக்கவேண்டுமென்றும் னை தெங்கப்பட்டர் பிதவிக்குள் கொடுத்திருக்கிறார்.

உடனே உள்ளே போய் கொண்டு மனிசகாரர் சலிதமாய் னை திருமண காப்பை பா ர்வையிட்டதில் மேலேகண்டபடி மடங்கி பின்னப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று சித்திராப்படி யேகாதசி புறப்பாடாகி பிறகு கௌதிகம் புறப்பாடாக வேண்டி யிருக்கிறதில் வெச்சனைக்காரர்கள், மிராசு கணக்குப்பிள்ளைகள், தேவஸ்தானினியான் பிடிக்கக் கூடாதென்று மேலேகண்ட திருமண காப்பு பின்னப்படுத்தியிருக்கிறதை யெடுத்து சர்க்கார் முத்திறையில் வைத்துக்கொண்டு, கல்லிழைத்த திருமண காப்பை யெடுத்து சாத்தி மேல் காரியம் நடக்கவேண்டுமென்று ஆசைபுக்கிறதுடன் ஸ்தலத்தார் மனுஷ்யாரும் உணக்குப்பிள் னையும் ஆசைபுக்கிறார்கள்.

பெருமாள் புறப்பாடு அட்டப்பட்டிருக்கிறது. இறண்டு புறப்பாடு ஆரவேணும்.

ஆகையால் உடனே சமுதாய விஜயஞ்செய்து பார்வையிட்டு மேல்காரியம் நடத்த உத் திறவாகவேண்டிய சர்க்கரி சிந்தாமலியலாவதா யெழுதிக்கொண்டேன். மேலேகண்ட அர்ச்ச கம் தெங்கப்பட்டருடைய மனுவையும் இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறேன். தெங்குஅறை 18 சாவி கொத்தம் பெரிய முத்திறையும் அனுப்பவேணும். மகா-ரா-ஸ்ரீ ரேட்டேஷன் மர் னேஜாவர்களுடைய யாதாஸ்த யென்பேரால் அனுப்பினதையும் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

1892ஆம் நவம்பர் 30வ. }
பகல் 11 மணி }

(ஒப்பம்) வைத்திகவாய்யர்,
யேட் பேஷ்கார்.

30th November 1892—Periya Devaraja Bhattar's statement that the said old Gold Namam is Tengalai.

1892ஆம் நவம்பர் 30வ. ஸ்ரீமங்கல தேவஸ்தானம் மகா-ரா-ஸ்ரீ மாலேஜாவர்கள் முன்பாக அர்ச்சகம் பெரிய தேவரூப பட்டர் யெழுதிக்கொண்ட னைக்குமலம்.

செய்திருக்கவாய்யர்.

சென்ற அற்புத மாதத்தில் பெரிய கோவில் என்னுடைய முறை காரில் நான் அர்ச்சகம் மேல் பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது ஆகிரிவிருக்கிற பெருமானுக்கு வழக்கமாய் சாத்திவரப்பட்ட தங்க திரு மண இப்போது பார்த்தேன். னை திருமண பாதத்திலும் அடி மூல இரண்டு பக்கங்களிலும் வளைந்திரு க்கிறது. அத தெரிவிக்கும் அப்படியேதானிருந்தது. சென்ற 35 ஆம் காலமாய் நான் அர்ச்சகம் முறை மே ல் பார்த்த வருகிறேன். நான் பார்த்தகால முகவரம் னை திருமண இப்போது நான் பார்த்த விதிமீல்

திருப்பதைப்பத்தி நாம் மீட்டும் பரிசீலிப்போகிறோம். ஷா பிசகு இன்னாலும் கடத்திடுப்பதாக தடுத்திருக்கிறதும் பழைக்கால் கிரிமினல் பிரிஸ்கூடும் நடத்தவதில் தடைபடுகிறது. அச்சகார கவர்தினத்தால் தடுத்த வரப்பட்ட ஷா திருமண்காடயில் இப்படிப்பட்ட பிசகு நேர்ந்திருப்பதைப்பற்றி அந்தப்பிசகு இன்னாலும் தானே நேர்ந்திருக்கிறதென்கிற உண்மையை வெளிப்படுத்தி திருப்பதிகாரம் குடிக்கும் வகறியிடும் ஷா பிசகுக்கு அவர்களே உத்திரவாதிப்பாதிருக்கிறார்கள். பிள்ளும் அச்சகாரானுடைய நடவடிக்கைகள் சரியாக யிருக்கவில்லையெனது உறுதிப்படுத்தினும் ஒரு சமயத்தில் பெருமான் காதலாப்பிசகுநத விஷய உயர்ந்த ஒரு வயிரம் காணாமல்போய் ருசுக்கிப்பில் அந்த நடவடிக்கிற்கு முடிவற்றபரிசீலி அச்சகாரன் பாததீயப்பட்டு வகை செய்திருக்கிறது. இப்போது இப்படிப்பட்ட அச்சதர்ப்பம் நேர்ந்திருக்கிறது.

முக்கியமாய் உள்நூலில் சரிபடுத்திவிடுகிறது நடவடிக்கை மாணேஜர் சேஷாத் திரியயக்காரவர்கள் தெல்கலை ஆதினத்திற்கு யாதொரு குறையும் தெரிடாமலிருக்கும்படி கவனித்திருந்தால் இந்தவகலை அச்சகாரன் இப்படிப்பட்ட துணிகாரமான நடவடிக்கைகள் செய்ய பிறுத்தனப்படமாட்டார்கள். காமவிஷயமாய் அபாருடைய கவனிப்பு நாழுவென்பதாகியே நீர் முதலிய சிலகச்சேரி உத்தியோகஸ்தரன் வாகருமுலத் துணிலே வெளிப்பாடுத இதனுடைய இந்தகேஸ் விசாரணைக்கே ஷா மாணேஜர் சேஷாத் திரியயக்கார வர்களே நாம் கூட வயத்தக்கொள்ளவில்லை.

துணதலுல வெங்கண்ட அச்சகார அக்கப்பட்டர் தவிர அற்பசி டீ 19 உ முதல் கார்திவக டீ 19 உ வகாரக்கும முறையாத்திற்குக்கே கோபாலசாயி பட்டர் 1, சிவன தேவராஜ பட்டர் 2, குமகவா மி பட்டர் 3, ராசிம்ம பட்டர் 4, குப்பா பட்டர் 5, கிருஷ்ண பட்டர் 6, முனிசாஸுரகல பட்டர் 7, சூக யேரு பெர்களுக்கு இனம் பிசகு ரூ 10 (பதம்) கீதம் ரூ. 70 ம ஷா காலவாளில் பெதிப தேவராஜ பட்டர் முறை பாலலிட்டபுறம் இந்த கேஸ் விசாரணையில் அவர் உண்மையை வெளிப்படுத்தாமல் பிசகாய் வர்க்குமலம் கொடுத்திருப்பதற்காக அலகுக்கு ரூ. 10 சூ. ரூ. 80 பெக்பதம் அபரூதம் விதரிப்ப பட்டிருக்கிறது. இந்த துணதலு உடனே அவர்களுடைய வருப்படியில் விடுத்த ஆதாயம் வலத்த தெரி யப்படுத்தவேண்டிய தந்தலி அச்சகாரன் வசத்திலிருக்கப்பட்ட திருவாரணங்ககள் யாலத்திறதும் கயி வுனர் வெக்கட்டரமணயயர், வகலை சாயியயக்கார இவர்களையும் மிராக கலாக்குப்பிள்ளைகள், குப்பி பேஷ்கார், முசமுதார், நீரும கூடயிருக்க சிபரமாய் ஜாய்தா நயார் செய்த சாச்சியார கோலில ஒப்பந்த ம்புதிசாய் பட்டோலை யேர்ப்படுத்தித்திறதும் தவிர அச்சகாரன் வசம் ஒப்புக்கப்பட்ட மேலே கண்ட திருவாரணங்களில் யாலதாரு நடவடும் சம்பலியாமல் பத்தோபஸ்தாக வைத்த கேட்ட சமயங்களில் ஒப்புவிப்பதாக எல்லா அச்சகாரனிடத்திலும் ஸ்டார்பில் ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரத்திற்குள் மு க்தரிவிக்கா வாகி தப்பாமல் தனுப்பவேண்டியதுடன் ஷா திருமண் காப்பை பழய ஸ்திதியில் புதுப்பிக்க வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி நாம் இனி ஒரு உத்திரவு கொடுக்கிற வகறியில், ஷிப்போது நாம் துணி சுத் திகையர் போய்க்கி சட்டம மண் ஒட்டி சேல் செய்த அச்சகாரனிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறபடிக்கே பத்தோபஸ்தாய் வைத்திருக்கும்படி திட்டம் செய்யவும் உறுதியும்.

1893 டிப்பிரவரி டீ 19 உ.

(குப்பம்) ஸ்ரீபரகாசபட்டர் ஸ்ரீசக்கராஜபட்டர், (குப்பம்) தே. ரென்முதலியார், மாணேஜர்க்கு.

19th February 1893—Papers connected with the above case.

எட்டபேஷ்கார் அர்ஜி வாக்குமுலங்கள் முதலான நடவடிக்கைகளை பார்வையிடப்பட்ட து. அச்சகாரர்களில் ஒருவரான செல்பட்டர் குடுத்திருக்கிற மனுவினாலும் அவர் வாக்குமு லத்தினாலும் 22 டிஸ் காலமாய் ஷா தெக்கலைத் திருமண் இப்போதிருக்கிற ஸ்திதி பிரகாரம் எ ப்போதுயிருத்ததில்லையென்றும் சொந்த அற்பசி டீ 19 உ தன்னுடைய முறை வந்தபோது கிற திருமண் சரியாகவே இருந்ததென்றும் மறுபடி கார்த்திகை டீ 19 உ தன்முறை வந்ததில் ஷா தெக்கலைத் திருமண் காப்பு வகையரா திருவாரணங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமபோது ஷா திரு மண் இப்போதிருக்கிற ஸ்திதிப்படியிருந்ததுவே உடனே பேஷ்காரிடத்தில் பிட்டிஷன் கு டெதிருக்கிறதாகவும் தெரியவருகிறது. ஷாயர் சொல்லுகிறதற்கு விநோதமாக மைத்த அ ச்சகாரர்கள் சொல்லியிருப்பது எவ்வளவும் நம்பும்படியாயிருக்கவில்லை. அச்சகாரன் செய்திரு க்கும் குத்தம் பிசகும் பாரியாயிருப்பதால் அவர்களை வேலைவிட்டுத் நீக்கி கிரிமினல் பிரிஸ்கூ டுடன் செய்யவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது ஆனாலும் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ முதலியவர்கள் பிசகும் கயவால் மண்ணித்து அபரூதம்போட்டிருப்பதை நாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அ

அச்சகான் அடிக்கடி அநேகவிதமான பிசுருகன் செய்துவந்து இருப்பதால் இனிமேல் ஏதாவது அப்படிக்குச்செய்ததாக தெரியவந்தால் இதேகாரணத்தைக்கொண்டே வேலையிலிருந்து நீக்கப்படும்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீவேதவிபாச அழகிச்சுப்பட்டர். 19-2-93. மாணேஜர்

21st July 1893—Trustees' order to Peshkar to prepare a new gold Namam.

செ 811.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்கள்.

வேட்பேஷ்கார் வைத்தீசுவர ஆய்வுக்கு.

வெள்ளிய பெருமாளாகுடி சீத்தியப்படியில் சாத்தவேண்டியதற்காக தக்க செக்கலை திருமண செய்வ வேண்டியதற்காக கூலி வகையறுக்களுக்கு ஜர்ப்தா அனுப்பியிருக்கிறதாயும் அதில்சண்டபடி தெற்குலையற விலிருந்து ஒரு சேர் தங்கம் பெறுதற்கென்கூறும்படியாயும் கூலி வகையறுக்களுக்கு ரூ. 7-8-0 சிலை வுபோட்டுக்கொள்ளும்படியாயும் சில் போட்டு அச்சகான் வசயிருப்பதை உட்கி தெற்குலையறவில் னை க்கும்படியாயும் உத்திரவுகோரி ஈர் எழுதிய சூலை 13உயள்ள 314 செ. அஜீதைய படிக்கப்பட்டது.

அதுகாரியத்திற்கு அர்ஜியில் உண்டான பாயத்தக்குடனே ஒரு சேர் தங்கம் பெறக்க தக்கவேலைக்கார னை கொண்டு வேலைசெய்த சேக்கிரத்தில் சாத்தி தெரியப்படுத்தவும். வைர செக்கலை திருமண காப்பு றும்படி கருத்துப்போய் கொட்டுப்போவதால் அதையும், அச்சகார் வசம் உண்டிற்றுகிற செக்கலை திரும னை காப்பும்படியும் வாக்கி தெற்குலையறக்குள் வைக்க தெரியப்படுத்தவும். கூலி ரூ 7-8-0க்கும் சாங்கிஷ ன செய்கிறுக்கிறத. தங்கம் பெறுத்தசெய்த வேலை தீர்த்தவுடன் விவரமான கணக்கு அனுப்பவும்.

1893ஆம் சூலை 21உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமசுரீயி தெக்கசாயியாங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். செக்கசாயியங்கார். இக்கலைவில் (ஒப்பம்) தே. வெண முதலியார். இக்கலைவில் மாணேஜர்.

28th August 1893—Police Inspector's report, with a list of certain articles with and without Namams.

Occurrence report to the Deputy Magistrate Trichinopoly by the Inspector of Police, Srirangam on the 28th August 1893.

I beg to submit herewith two lists one showing the articles which contain Namams and the other showing the articles which do not contain Namams as far as I have seen in Srirangam Ranganathaswami temple as per orders given to me on the endorsement dated 14th August 1893 in the petition given by some of the Vadagalai residents of Srirangam temple and as per personal orders. The Tungalais and temple authorities wanted me to see and examine all the articles and places where Namams are put or affixed, and as it would take a very long time to see all and note them I have seen some of them, because there are Namams in walls, towers and several other places in the temple. I have seen the vessels and other articles desired by the Vadagalai Petitioners to be seen and examined and they are shown in the lists attached.

(Signed) O. SAMBASIVAIYER, Inspector of Police.

28-8-93.

ஸ்ரீறங்கம் ஸ்ரீறக்கருதகவாயி கோவிலில் காணியிருக்கப்பட்ட பாத்திரம் வகையறு சாமான்களின் ஜாய்தா.

1. வெள்ளி திருமஞ்சன கலசம்	... 47	8. திரு முத்தக்கொடை	... 1
2. வெள்ளி பாம்பாளை	... 1	9. காணாருகி	... 1
3. வை பருப்பு சட்டி	... 1	10. ஒழைபூர் வெள்ளி பஞ்சபாத்திர வெட்டி	... 1
4. வை திருமஞ்சன சூடம்	... 5	11. வெள்ளி உத்தருணி	... 1
5. வை பஞ்சபாத்திரம்	... 1	12. ஒழைபூர் வெள்ளி திருப்படிசம்	... 1
6. வை பொக்கல் வெட்டி	... 1	13. வை பழய வெட்டிகள்	... 2
7. வை கலசப்பாளை	...		

14.	வெள்ளி பழைய தகவல்	...	2	பட்டி ருக்கிறத.		
15.	வெள்ளி உத்தரவு	...	1	52.	ஷே கோவில் மண்டபத்தில் சட்டியி	
16.	ஒளரஜர் வெள்ளி குடம்	...	1	ருக்கிற தஸ்மாஸ்கிரி	...	
17.	சூரதனை பாத்திரம்	...	11	53.	வெள்ளி யாழிவாகனம்	...
18.	திருப்பொவக தலைது அபக்கால்	...	1	54.	ஷே தஸ்மாஸ்கிரி	...
19.	சன்னதிபசது வெள்ளிடி	...	1	55.	சந்தனபடி அஸ்மாஸ்கிரி	...
20.	சேனைக்கால்	...	1	56.	சந்தன மண்டபம்	...
21.	தங்கசாமரம்	...	1	57.	திருமாதகவம்	...
22.	சன்னதி பித்தனை சூட்டி	...	1	58.	சன்னது உகைது திசமாசனத்தின் வெ	
23.	புது தங்க பல்லாக்கு	...	1	ள்ளிப்படி	...	
24.	சரிசைக பலனூக்கு	...	1	59.	தாம்பர சாசனங்கள்	...
25.	தஸ்மாஸ்கிரி	...	1	60.	வெங்கலை செட்டி யாழ்வனை சட்டி	...
26.	மஸ்ஸெட் தஸ்மாஸ்கிரி	...	1	61.	வெள்ளி இலட்டு தாம்பரம்	...
27.	விண்ண பல்லாக்களை பலனூக்கு. ஷே	...	1	62.	வெள்ளி கொப்பரை	...
28.	நாச்சியார் பல்லாக்கின் சரிசைக பல	...	1	63.	தங்க குடை	...
29.	வெள்ளிப்பல்லாக்கு, வெள்ளி தகவ	...	1	64.	தங்க காணாஞ்சி	...
30.	கள் பேறக்கப்பட்டு பல்லாக்கு ப	...	1	65.	தங்க மதனாரிய வெட்டம்	...
31.	முதாயிருக்கிறது. பலகையில் ச	...	1	66.	தங்க பஞ்சபாத்திர வெட்டம்	...
32.	மயிருக்கிறது.	...	1	67.	பாலை முகவெட்டம்	...
33.	செருடவாகனம்	...	1	68.	வெள்ளி குடம்	...
34.	அனுமார் வாகனம்	...	1	69.	வெள்ளித்தடி	...
35.	யாளை குல்	...	2	70.	வெள்ளி காணிக்கை தாட்டுகள்	...
36.	யாளை நிகரன்	...	4	71.	முத்தங்கி	...
37.	வெளியாடை	...	4	72.	தங்க சாமரம்	...
38.	கிரைகள்	...	1	73.	திருமஞ்சன குடங்கள்	...
39.	மகரத்தோரணம்	...	1	74.	ஜெஷ்ட்டா அபிஷேக குடங்கள்	...
40.	ஷே மகரத்தோரணத்தை சேர்ந்த	...	4	20 குடங்கள் பாக்கப்பட்டது.		
41.	நிகரன் 2 க்கு சாமயில்கை,	...	4	ஷே 20ல் சாமயிருக்கிறது. ஷே		
42.	குடைகள்	...	2	குடங்கள் 100 எனும் சாமயிருப்		
43.	ஏசாந்த நிரை	...	4	பதமும் சொல்லப்படுகிறது.		
44.	கிரைகள்	...	4	75.	சுத்தியவார தெரை	...
45.	இவைகள் புதிதாய் செய்யப்பட்ட	...	1	76.	தங்க கண்ணாடி சீயில்	...
46.	தாச யிருக்கிறது.	...	1	77.	சாய் பந்தங்கள்	...
47.	தின்த தந்தபல்லாக்கு	...	1	78.	பித்தனை தவலை	...
48.	தங்க தோளிக்கிணியான்	...	10	79.	சித்திகள்	...
49.	உதவித் தட்டிகள்	...	1	80.	வெங்கலை உருளி	...
50.	வெள்ளி திரிச்சி	...	1	81.	பித்தனை சயு பாத்திரங்கள்	...
51.	வினாற்றிலும் ஊஞ்சல் மண்டபம் யா	...	1	82.	ஊஞ்சல்கள்	...
52.	கிரைகள் இரண்டிலும் கல்லில் சாமம்	...	1	83.	சப்பாவாச சுவற்றிலும் அருச்சுரன் ம	
53.	போடப்பட்டிருக்கிறது.	...	1	ண்டபம்	...	
54.	பெரியமணி	...	1	84.	கல்லிலும் பெய்ததொட்டிகளும் ஓர்	
55.	ரேவதி மண்டபத்தில் தந்தத்தினால்	...	1	விட்டால்	...	
56.	சாமம் போடப்பட்டிருக்கிறது.	...	1	85.	வாசல் உள் கோபுரத்திலும் கல்களில்	
57.	வெள்ளி யாளை	...	1	86.	சாமம் போட்டிருப்பதில் காட்டப்ப	
58.	செருட வாகனம்	...	1	ட்டது.	...	
59.	மட்டவரை	...	1	87.	விமானத்தை சுற்றிலும் சுவற்றிலும்	
60.	தங்க திருமஞ்சன வேதி	...	1	ம மண்டபத்திலும் சித்தரங்களில்		
61.	திருவண்ணல் கோவில் கல்யாண இர	...	1	போடப்பட்டிருப்பதையும் காண்பி		
62.	ண்டிலும் கல்லில் சாமம் போடப்	...	1	கப்பட்டது.	...	
63.		...	1	88.	கோரணம்	...

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கனாகசுவாமி கோயிலில் காமயில்லாத பாததிரம் வகையறு சாமான்களின் ஜப்தா.

1. வெள்ளி திரமஞ்சன கலசம்	... 26	22. வெள்ளி அபர்வகாசனம்	... 1
2. ஷா கலசாப்தித்தட்டு	... 1	23. குதிரகாசனம்	... 1
3. ஷா வெண்கல கிணனி	... 1	24. இரட்டை பிரஸப	... 1
4. ஷா பொட்டம் தட்டி	... 1	25. சிம்மாஸனம்	... 2
5. ஷாபூர் வெள்ளி பஞ்சபாதிர ஷா டபுல்	... 4	26. வெள்ளி தேரனிகொ	... 1
6. வெள்ளி அபர்ப்பம்	... 1	27. தங்க கலசா தாசா	... 1
7. ஆராதனை பாதிரங்கள்	... 7	28. தங்க கங்குதி	... 1
8. மங்கல ஆராதனா	... 9	29. ஷா பத்தமநதி	... 1
9. ராமானுசம்	... 1	30. தங்க பஞ்சபாதிர வெடகல்	... 4
10. கிண மணி	... 2	31. தங்க பிரிஷஸ் சூப் கேஸஸ் தட்டி	... 1
11. வெட்டி ஷ்கன்	... 2	32. ஷா உத்தரூணி	... 1
12. தட்டி	... 1	33. ஷா கலசப்பாசன்	... 1
13. கங்குதி பத்தமநதி	... 2	34. ஷா குடம்	... 1
14. பழைய தங்க பல்லாக்கு ஷா தங்கப்பல்லாக்கு கோயிலில் மயிருக்கிறத	... 1	35. ஷா நருப்படிசை	... 1
15. சிம்மாஸனம்	... 1	36. தங்க தடி	... 2
(Under repair and plates broken)		37. கருட்டிசை	... 4
16. சாதா செகப்படி பனனாக்கு	... 1	38. திரமஞ்சன குடம்	... 1
17. தந்த பல்லாக்கு	... 1	39. தங்க கலசம் கிரீடமுன்பட	... 1
18. குதிரை வாகனம் தங்கயிலா	... 1	40. வெள்ளி அரியணைத்தட்டு	... 1
19. செஷுவாசனம் ஷா	... 1	41. சுக்ரீலாசா வெள்ளி பாததிரங்கள்	... 12
20. ஷா கிண குல்	... 2	42. வெள்ளி கண்ணரி கிழி	... 8
21. பழைய நிசை	... 3	43. கோரத கலசம் இதிஸ் கிரீடமம் தாவது ஸ்திரி டிரீணபிருக்கிறத. மற்றத போர்துபோய்விட்டதே செவ்வப்படுகிறது.	

(Signed) C. SAMBASIVAIYER, Inspector of Police. 28-8-93.

14th November 1893—Mr. Miller's order cancelling the Deputy Magistrate's order against the use of the new gold Tengalai Namam.

SRIKANGAM NAMAM CASE.

Reference on G. No. $\frac{511}{M}$ of 93 Despatched 17th November 1893.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly, dated the 14th day of November 1893.

Miscellaneous Petition No. 1 of 1893.

Read the following papers:—

(1) Petition dated 7th October 1893, presented by Mr. Robert F. Grant, Counsel for D. Rethna Mudaliyar and two others, Trustees of the Srirangam Devasthanam, praying for the cancelment of the order of the Deputy Magistrate in charge of the Trichinopoly Taluq, dated 26th September 1893, passed under Section 144 Cr. P. C. prohibiting the Trustees from placing on the forehead of the Ranganathaswamy a gold Namam and from newly placing certain Tengalai Namam and from newly placing certain Thengalai Namam on elephant jhools etc.

Heard Mr. R. F. Grant, Barrister-at-law.

(2) This office reference to the Deputy Magistrate, Trichinopoly Taluq, dated 7th October 1893, requesting to submit the records of the case and to report on the allegations contained in the above petition.

(3) Letter No. 1726 dated 19th October 93 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq reporting on the above petition with records.

(4) Memorial of the Tengalais of Srirangam dated the 21st October 1893 complaining against the order of the Deputy Magistrate in his Proceedings dated 28th October 1893, directing that the notice issued on the 26th September 1893 related also to the introduction of Tengalai Namams to elephant jhools, etc.

(5) Letter from the Deputy Magistrate No. 1808 dated 28th October 93 reporting on the above Memorial.

(6) Proceedings of the Deputy Magistrate dated 20th October 1893, should apply also to the use of elephant jhools, etc. with new Tengalai Namams.

(7) This Office reference dated the 1st November 1893, requesting the Deputy Magistrate to send up the Report of the Police Inspector, Srirangam dated 19th October 1893 referred to in the proceedings of the 20th October 1893.

(8) The Report of the Srirangam Police Inspector received with the Deputy Magistrate's letter No. 1881 dated 3rd November 93.

ORDER.

This is a petition under section 144 Cr. P. C. asking me to revise an order passed under the same section by the Deputy Magistrate of Trichinopoly by which the Trustees of the Ranganathaswami Temple at Srirangam are prohibited from placing on the forehead of the principal image in the temple a gold Namam or distinctive mark prepared by them for the purpose and from newly placing certain Tengalai Namams on elephant jhools, palanquins and vessels of the temple

(2) A petition was received by the Deputy Magistrate from certain Vadalgalai residents of Srirangam on the 14th August 1893 alleging that the proposal of the Temple Trustees to fix the newly prepared gold Namam to the big idol as well as to make new Namams for jhools and other articles which before had no marks was likely to cause a breach of the peace. This petition was referred to the Inspector of Police who on the 17th August reported that the spirit of the Vadalgalais was bad and that if the new Namam was fixed there was a likelihood of the breach of the peace.

The Deputy Magistrate then held an enquiry and on the 26th of September passed the order which I am asked to revise.

(3) This order directs the counter-petitioners i. e. practically the Managers of the Temple to abstain from fixing the disputed gold Tengalai Namam to the forehead of the big deity and from placing new Tengalai Namams on elephant jhools Nishams(flags) Kamalakadi and other articles which bear no marks unless they establish their right to do so by a decree of a competent Civil Court.

(4) To arrive at this order the Magistrate has considered whether the Vadalgalais have any right in the temple and how far the placing of the new Namam is likely to injure the image, the chief contentions of the petitioners being that their rights were being interfered with and that the fixing of so large a Namam as the new one would injure the image. They also alleged that the old Namams, one

gold and one jewelled which were formerly placed on the idol's forehead were Vadagalai and not Tengalai Namams and that the fixing of the Tengalai Namam would wound their religious feelings.

The Trustees urged that the temple was a Tengalai temple and that they had a right to put Tengalai Namams where they pleased and that it was necessary to make a new Namam in this case because the old one had been tampered with by the Vadagalai archakas.

The Magistrate had found that the Vadagalais had some rights in the temple that the replacement of the old Namam by the new one would injure the image and that the former Namams were in fact Tengalai Namams but not so distinctly different from Vadagalai Namams as is the new one. He also was of opinion that the old Namam had not been tampered with.

(5) The question of the respective rights of the parties is one for the decision by a Civil Court and it is not for the Magistrate to decide which party shall go to the Court as plaintiff and which as defendant. His only duty is to preserve the peace.

In this case the petition of the Vadagalais amounted in fact to a threat that if the Tengalais were not prohibited from putting up the new Namams they the Petitioners would create a breach of the peace.

(6) It is not necessary for me to detail all the evidence adduced on either side to prove the rights of the parties in the temple. The Deputy Magistrate finds that there are as many old and permanent Vadagalai Namams in the temple as Tengalai marks and that the archakas are Vadagalais. These findings do not seem to affect the question which is whether the Temple Trustees have a right to replace an old Namam found by the Magistrate to have been as Tengalai Namam by a new one.

7. As to this it is found that the old Namam was of such a shape that the Vadagalais might have regarded it as a Vadagalai Namam. The Tengalais assert that the Vadagalai archakas have tampered with it and rounded off the outer and lower corners so that the mark has something the appearance of a Vadagalai Namam. The Deputy Magistrate could not see any such alteration. But it seemed clear enough to me at my inspection that the corners have been folded over by some one as to remove the angles and substitute a curve. It is possible that the Tengalais may have done this in order to furnish an excuse for preparing a new Namam; but it is certainly not so probable as is the theory that the alteration had been made by Vadagalai worshippers, who have, the Deputy Magistrate finds, the sole right to touch the idol and have the custody of the Namam. The new Namam is larger than the old and is of such a shape that no alteration such as has been made to the old could give it the appearance of a Vadagalai Namam. It may be that this fact and not a desire to wound the feelings of the Vadagalais influenced the Trustees in their choice of a shape for the new Namam.

(8) I cannot assent to the finding that the Vadagalais permitted the use of the old Namam because they thought it was a Vadagalai Namam. It is clearly not a Vadagalai Namam and could not have been mistaken for one by the Vadagalai Archakas who had to fix it on the forehead of the image.

(9) Nor is it easy to believe on the testimony of some Vadagalai Archakas that the new Namam will necessarily injure the image. The Tengalais

lais are as much worshippers of the image as the Vadagalais and their feelings are likely to be wounded by any injury to the object of their worship as are those of their opponents. As Trustees, the appellants, are responsible for the image and it seems highly improbable that they would willfully injure it nor is there any *prima facie* probability that the Namam of 50 tolas weight will injure the image. The witnesses who as the Deputy Magistrate found ought to know most of this point are unfortunately Vadagalai Brahmins and interested to prevent the use of the new Namam.

(10) All the documentary evidence produced goes to show that the Tengalais have rights in the temple superior to those of the Vadagalais and if the Deputy Magistrate is right in his finding that old Tengalai Namams are in the temple about equal in number with the Vadagalai Namams, that only proves that the Tengalais have in recent years put up a large number of new Namams, for at present the Tengalai Namams largely outnumber those of Vadagalai shape. Under these circumstances the order prohibiting the replacing of a Tengalai Namam by a new Tengalai Namam seems to be *uncalled for and improper and is accordingly cancelled.*

(11) The Vadagalais are warned that if the action of the Tengalais in this matter is an encroachment on their rights they should go to the Civil Court to restrain the Trustees. The Superintendent of Police will be asked to state if there is any necessity to bind over the heads of the Vadagalai community to maintain the peace.

(12) As regards the new Namams to be fixed on jhools etc., the Deputy Magistrate's order may stand, as it is not desirable to allow innovations by one sect which may be reasonably objected to by the other. If the Trustees have the right to put marks on these articles for use in procession they must prove their right.

(Signed) L. C. MILLER, *Acting District Magistrate.*

14th November 1893.

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

**25th November 1893—Chinna Devaraja Bhattar suspended
by Trustees for disobedience and refusal to use the new
Namam.**

நெ. 493

ஸீல்

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மாணேஜர்வர்கள்.

யேட்டபேச்சுக்கார் வைத்திகவாய்ப்புக்கு.

நீம்பெருமாளுக்கு சாத்த 14 திதாசு நானது வருஷத்தில 311 நெ. உத்திரவுப்படி செ
ய்கிருந்த தக்க தெங்கலை திருமண்காப்பை சாத்தித் தெரியப்படுத்தும்படிக்கான 480/1893
நெ. உத்திரவுப்படி இன்லியதினம் முறைக்காரான அச்சகம் சின்ன தேவராஜபட்டரை
கப்பிட்டு ஷே திருமண்காப்பை பெறியபெருமாளுக்கு சாத்தும்படி சொன்னதில், திருமண
காப்பை சாத்தமாட்டேனென்றும், வாக்குமூலம் யெழுறி வைக்கமாட்டேனென்றும், சொன்
னதின்பேரில் யேற்ப்பட்ட வாக்குமூலம் 2 மகஜர் 1 ஆக 3ம் அனுப்பியிருக்கிறதாக சில விப
ரங்களைக்கண்டு உத்திரவுகோரி நீரொழுதிய காரணம் 25 உ யுள்ள 515 நெ. அச்சிவை படிக்க
பட்டது.

மைத்த அர்ச்சகர்களுக்கு பெரிய மனஸ்தாபம் உண்டாயிருக்கிறது. கெடுதலாய்ப்போய் விட்ட ஷை நாமத்தைக்கு பதிலாய் புதிசாய் செய்யப்பட்ட நாமத்தை சாத்த ஒட்டாமல் வடக லை கம்பூனுட்டியார தடைவின்பேரில் ஷை பழய நாமம் அந்தமமாய் அர்ச்சகர்களால் விரைக்க ப்பட்டதான் யென்றும் அத்தகரக செய்யப்பட்ட புதிய நாமத்தை பெரிய பெருமானுக்கு சாத்தயதில் யாதொரு ஆணைபுரியும் காண்ப்படவில்லையென்றும் டிஸ்திரிக்ட்டு மேஜிஸ்திரேட்டாரவர்களுடைய சென்ற கவம்பர்ஸ் 14உயில் புரொசீடியுக்குள் பிராஸான தீர்ப்பின்பே ரில் அப்படிப்பட்ட புதிய நாமத்தை கின்ன தேவனாஜப்பட்டா முறைபிலேயே நாம் பெரு மாளுக்கு சாத்தகம்படி உத்திரவு செய்து அதை அவர் மருத்தவிட்ட சிபித்தியம் ஷை யாதை சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஆனதிலே 182 கார்த்திகைமீ 21உயில் முறை பார்க்க வேண்டிய சொசுப்பட்டருக்கு முறையை ஒப்புவிக்காமல் பெருமாள் காரியத்தை அன்றைய தினம் ருத்திரி 12 மணிவரை குந்தக்கப்படுததின் ஷை கிருஷ்ணப்பட்டர் பெரிய தேவனாஜபட் டர் இரூவர்களுக்கும் மரு உத்திரவு கொடுக்கிறவகையில் சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஷை ரெவீகப்பட்டரைக்கொண்டே அவருடைய பூசைமுறை முதலிய உண்டவத்தையும் கடப் பிண்க்கவும். அப்படிக்கி கடந்த ஒட்டாமல் ஷை கிருஷ்ணப்பட்டா வகையறு மென்மேலும் கு ந்தகம் செய்கிறபகைத்தில் மீசே மேஜிஸ்திரேட்டாரவாசனிடம் தெரியப்படுத்தி போலீஸ் பந் தேபஸ்துக்கள் பெற்றுக்கொண்டு மேல்கடத்தி தெரியப்படுத்தவும். மைத்த அர்ஜியில்கண்ட திருவாரணம் வகையறு இடுகி பாக்கவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி முடிவான உத்திரவு அ ணுப்பப்படு. முத்தி சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிற கின்ன தேவனாஜப்பட்டரை யென்ன கட வடிக்கை கடத்தியிருக்கிறீர். அனைப்பற்றிக தெரியப்படுத்தவும். மேலே கண்டபடி ஷை கார்த்திகைமீ 21உ யில் அர்ச்சகரானுடைய தகராசினால் பகல் காலத்தில் மெருமாள் புறப்பாடு அட்டடிப்பட்டு ருத்திரி அகாலத்தில் பெருமாள் புரப்பாடு ஆருமபடி நேர்த்தருப்பதில் வெய் வகையறு ஜாஸ்தி சிலவு நட்டும் வெவ்வையு கேகிட்டு யிருக்கிறதே அதை ஷை அர்ச்சகம் பெரிய தேவனாஜப்பட்டர் கிருஷ்ணப்பட்டர் இவர்களுடைய வரும்படியில் பிடித்து ஆகாயம் வைத்துத் தெரியப்படுத்தவும்.

1893 டிசம்பர் 31உ

(ஒப்பம்) உதகாமம்பி ரெக்சாசாயியங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். ரெக்சாசாயிய யங்கார். (ஒப்பம்) தே. சேதந முதலியார். மாணேஜர்கள்.

29th January 1894—Remainder sent to Peshkar by Trustees in the above matters.

செ 23.

புத்தகம் தேவஸ்தானம் மாணேஜரலர்கள். ஷைட் பேஷ்கார் வைத்திகவாய்வுக்கு.

அர்ச்சகம் ரெக்ட பட்டர் தனதுடைய முறையை பார்க்கும்படிக்கும் அதில் உத்திரமமாய் 19உவே கித்திர அர்ச்சகம் கிருஷ்ண பட்டர் வகையறுவை சஸ்பெண்டு செய்தும் மக்கு அனுப்பியிருக்கிற உத்திர வுக்கப்படி கிறவேத்திக்கொடாமல் கீர் கால காரணம் செய்து ஒருசிறதாயும் தன்னுடைய முறையை தான் பாரசுத்தலும் பிசுர்த ஷைட்முண்டாத்திரகாவும் தனதுடைய முறையை தன்னை பார்க்கும்படி செய்ய உ த்திரவாகவேனுமென்றும் நானத மீ 23 உயில் ஷையார் கொடுத்த பிட்டி டிசை இத்தானே அனுப்பியி ருக்கிறது.

சென்ற வருஷத்திய 230 செ. உத்திரவை கீர் இதுவரையில் கிறவேத்தினதாக தெரிய வவில்லை. அதற்கு காரணம் தெரிவிப்பதான் ஷை உத்திரவை உடனே கிறவேத்தி சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கி ற கின்ன தேவனாஜ பட்டர், கிருஷ்ண பட்டர், பெரிய தேவனாஜ பட்டா இவர்களை முன்ஸிட்ட உத்திரவு களையெல்லாம் அவர்களுக்கு செய்மையாய் பகத்த காரணபித்த அலர்கள் உடனே பிரவேசிக்காமல் வெளியில் கிருத்தி சங்கதியை தெரியப்படுத்தவும்.

1894 டிசம்பர் 29உ.

(ஒப்பம்) புதி உத்தம கம்பி ரெக்சாசாயியங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். ரெக்சாசாயியங்கார். (ஒப்பம்) தே. சேதந முதலியார், மாணேஜர்கள்.

இறமயமன்றியில் மேஜஸ்டிரேட்டாறவர்களுக்கும் போலீஸ்தாறவர்களுக்கும் காரும் தெரிவித்து தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்து கொடுக்கிறோம். ஷா சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிற இருவரை ஆரிவிட்ட வாசலுக்குள் விடாமல் தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்யவும். அவர்களுடைய முறைவய சர்க்கார் ஆசாபியாக வெங்கப்பட்டரை பார்த்துவரும்படிக்கி தாக்கீது செய்யவும்.

1894-ஆம் பிப்ரவரி 6-ம்

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமகம்மீ செவ்வகாரியியங்கார். (ஒப்பம்) கே. வெஸ். செங்க
காரியியங்கார். (ஒப்பம்) தே. சென்னை முதலியார். மாணேஜர்கள்.

6th February 1894—Yadast from the Trustees to the Police Inspector that the Temple worship is stopped by the Archakas.

நெ. 6.

ஸ்ரீ தங்கம் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு மாணேஜர்கள் யாதாஸ்து.

சேத்தியவழியமாயி நாளது பிப்ரவரி 6-ம். யாசிய தமாலாசியதின்ம் பெருமாளுக்கு நடக்கவேண்டிய அதிகப்படி உதவவதற்கு நடக்கவொட்டாமல் குந்தகப்படுத்தின அச்சகம் கோபாலசாமி பட்டர், குமலவாமி பட்டர் இவர்கள் உத்தியுக்கு தீழ்ப்படியாத தப்பிதததக்கு சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்க அவர்கள் இறமயம் வெங்கனால் சேதிக்கப்பட்ட அச்சகர் தெங்கப்பட்டர் வகையருக்களை கொண்டு சவாபி காரியத்தை கால்கள் நிறம்படி நடத்தவொட்டாமல் உக்கத்தவை சேத்தியப்பட்டர் முதல் இதை பால் 2 மணி வரையில சவாபி காரியம் நடவாமல் குந்தகப்பட்டிருக்கிறது. ஷா இருவர் களையும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாக கூட்டம் கூடுதெவர்களுக்கும் இறமப்படி சார்ஜ் செய்யும்படிக்கும் பெருமாலை காரியம் நடத்திக்கொள்ள தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்துகொடுக்கும்படிக்கும் சேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். மாணேஜர்கள்.

6-2-94.

15th February 1894—Mr Wedderburn's petition of the trustees to the District Magistrate to bind over Archakas &c. and allow worship.

IN THE COURT OF THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

The 10th day of February 1894.

Application under Section 107 of the Code of Criminal Procedure.

Petitioners:—D. Rethna Muthaliar. K. S. Rangasami Iyengar,
U. Rangasami Iyengar.

1. The Petitioners are Trustees of the temple of Srirangam appointed under Act XX of 1863.
2. On the 14th November 1893, the Acting District Magistrate made the order copy of which is appended cancelling an order of the Deputy Magistrate prohibiting the affixing of a new 'Pungalai Namam' on the head of the idol Ranganadaswami and directing the Vadagalais to apply to a Civil Court if their rights were infringed. The Vadagalais have not applied to the Civil Court up to date.
3. On the 25th November 1893, the Trustees called upon the Archaka on duty Chinna Devaraja Bhattar to affix the new Namam. He refused to obey and was suspended on the spot and ordered to leave the Temple. Upon this a crowd collected and created a disturbance. Two Trustees and a Police Inspector were present. The order was not enforced on account of the disturbance.
4. On the 10th December, Ranga Bhattar, the Archaka on duty was re-

fused his turn by the other Archakas and when the Trustees wished to enforce his rights, a crowd collected and the Trustees were again defied. The Thasildar was present and the Police Inspector.

5. On the 31st December 1893 two of the Archakas Periya Devaraja Bhattar and Krishna Bhattar were suspended by the Trustees for their conduct.

6. On the 5th February, eight of the Archakas were in pollution on account of the death of a relation leaving only three who could perform service on that day (three Archakas were necessary to take out the idol). The Trustees ordered these three Archakas to do their duty.

Two of them Gopalaswami and Ramaswami Bhattar refused to co-operate with Ranga Bhattar who was ready to obey orders. Upon this the Trustees directed Ranga Bhattar and two others to perform the duty, whereupon Gopalaswami and Ramaswami Bhattar interfered and a crowd collected and the door of the inner temple was locked by Gopalaswami and Ramaswami Bhattar.

7. Upon this the Peahkar called upon the crowd to disperse and applied to the Town Magistrate for assistance.

The Police were directed to assist the Trustees.

8. The next day, the acting Police Inspector came and turned the crowd out of the inner temple and applied more Constables and asked the Town Magistrate to attend.

9. On the same day Gopalaswami and Ramaswami Bhattar were suspended for a year and ordered to leave and the order was read out in the presence of the Inspector.

This order was disobeyed with a show of force.

10. The Trustees then ordered the doors of the temple to be shut and the Police Inspector promised to send for assistance.

11. The doors of the temple remain closed as the Trustees apprehend a breach of the peace on the part of the Vadagalais.

12. The Petitioners therefore pray that the undermentioned Vadagalais may be bound over to keep the peace as being the ringleaders of the crowd and chief opponents of the Trustees in carrying out their legal duties.

1. Chinna Devaraja Bhattar.
2. Periya Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Seshiengar.
7. Savundi Singamiengar.
8. Ranga Iyengar (his son).

9. Iyyasami Iyengar.
10. P. Ranga Iyengar.
11. Tamboo Iyengar.
12. P. Desigam Iyengar.
13. Annu Iyengar.
14. Rigvedam Sami Iyengar.
15. P. Venkata Varadiengar.
16. Srinivasa Ragahava Iyengar.

(all residing at Srirangam).

(Signed) K. S. RANGASAMI IYENGAR.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமசுந்தரி

செய்தகரையிவக்கரை.

(Signed) H. G. WEDDERBURN, Counsel for petitioners.

(True copy.) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

**10th February 1894—Proceedings of the District Magistrate
to issue notice to the counter petitioners on the above
Petition.**

PROCEEDINGS OF THE ACTING DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Read petition put in by H. G. Wedderburn, Barrister on behalf of the Trustees of Srirangam Temple requesting that 16 persons.

1. Chinna Devaraja Bhattar.	9. Ayyasami Iyengar.
2. Periya Devaraja Bhattar.	10. P. Ranga Iyengar.
3. Krishna Bhattar.	11. Thambu Iyengar.
4. Gopalaswami Bhattar.	12. P. Desigam Iyengar.
5. Ramaswami Bhattar.	13. Anna Iyengar.
6. Sesha Iyengar.	14. Rigvedam Iyengar.
7. Savundi Singam Iyengar.	15. Venkata Varada Iyengar.
8. Ranga Iyengar (his son).	16. Srinivasa Raghava Iyengar.

(all residing at Srirangam) noted in the margin be bound over to keep the peace under Section 107 C. C. P. Heard Mr. Wedderburn. Read this office Proceedings Dis No. 82 dated 9th February 1894 and all the papers referred to therein. The Trustees of the temple state that they attempted to get put up a Namam to one of the idols in the temple in the manner allowed by the late Acting District Magistrate and that as one or other of the Archakas (Vadagalais) disobeyed the order, they suspended two of them and appointed substitutes, but that the suspended Archakas and others refused to allow the man newly appointed to put up the Namam. They also contend that the suspended Archakas refuse to permit the worshipping to be performed by the men whom they have appointed. Petitioners allege that a breach of the peace is likely to occur in consequence. The Acting District Magistrate resolves to call on the 16 persons noted in the margin to appear on Monday the 12th day of February 1894 at 2 o'clock in the afternoon and show cause why they should not be bound over to keep the peace.

(Signed) J. ANDREW, *Acting District Magistrate* 10-2-94

(True copy). (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

**10th February 1894—Notice to the counter-petitioners under
Section 114 C. P. C**

Notice under Section 114 C. P. C.

Whereas it has been made to appear to me by credible information that you refuse to allow the Trustees of the Srirangam Temple to cause to be put up a Namam as directed by the late Acting District Magistrate, and that you refuse to allow the said Trustees to have the worship performed by Archakas appointed by them, and that a breach of the peace is likely to be caused in consequence.

You are hereby required to attend in person at the office of the Magistrate of the District on the 12th day of February 1894 at 2 o'clock on the afternoon to show cause why you should not be required to enter into a bond for Rupees 200 and also to give 2 sureties in the sum of Rs. 200 each, that you will keep the peace for the term of 3 months.

Trichinopoly District Magistrate's Office 10-2-94.

(seal) (Signed) J. ANDREW, *Acting District Magistrate.*

(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

15th February 1894—Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly under Section 144 Criminal Procedure Code, prohibiting Archakas &c from interfering with the Trustees' orders in carrying on worship.

PROCEEDINGS OF THE ACTING DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Mis. Case No. 2 of 1894, dated 15th February 1894.

Despatched 16th February 1894, under Section 144 Cr. P. C.

Read-Proceedings of late Ag. District Magistrate, reference on current No. 511 M. dated 14th November 1893, and papers referred to therein.

Also Proceedings of Ag. District Magistrate Dis. No. 82 M. of 1894 dated 9th February 1894, and papers connected therewith. Also application under Section 107 C. O. P. presented by Mr. Wedderburn, barrister on behalf of the three Trustees of the Srirangam Temple, requesting that the following Archakas, and their supporters (the remaining counter-petitioners) be bound over to keep the peace.

1. Chinna Devaraja Bhattar.	9. Ayyaswami Iyengar.
2. Poriya Devaraja Bhattar.	10. P. Ranga Iyengar.
3. Krishna Bhattar.	11. Thumbu Iyengar.
4. Gopalaswami Bhattar.	12. P. Desigam Iyengar.
5. Ramaswami Bhattar.	13. Annu Iyengar.
6. Sesba Iyengar.	14. Rigvedam Sami Iyengar.
7. Savundi Singam Iyengar.	15. P. Venkata Varada Iyengar.
8. Ranga Iyengar.	16. Srinivasa Ragava Iyengar.

Read also records of enquiry on that application, viz. in addition to the papers above quoted—(a) Deposition of Vaithisvra Aiyar, Temple Peshkar given on behalf of the petitioners, and (b) that of the Srirangam Police Inspector, examined as Court witness, and (c) documents filed by Petitioners Exhibits A to OO, and (d) documents filed by counter-petitioners' Exhibits 1 to XXIII, and (e) notice calling on counter-petitioners to show cause why they should not be bound over.

Also copy of Taluk Magistrate's report regarding the closing of the Temple received with endorsement of Headquarters Deputy Magistrate No. 197 dated 10th Instant.

Also Police Occurrence report on the same subject.

Heard Mr. Wedderburn on behalf of petitioners, and the Honorable Mr. Sankara Nair and Mr. Kappusami Iyengar on behalf of counter-petitioners.

2. To make matters plain, it is desirable to give here a short history of the dispute. For a long time there have been disputes between the Tengalai and Vadagalai Brahmins of Srirangam. The Archakas (counter-petitioners) represent the Vadagalai faction, and broadly speaking for the purpose of these Proceedings the Trustees (petitioners) represent the Tengalais.

3. Some months ago the Tengalais wished to affix a new Tengalai Namam to the forehead of the chief image. If this the Vadagalais objected on the ground that the prepared Namam was of such a size as would injure the idol, and that in any case a Vadagalai, and not a Tengalai Namam should be affixed. They also petitioned the Headquarters Deputy Magistrate to restrain the Tengalais from affixing the Namam in question. The Deputy Magistrate after an exhaustive enquiry,

issued an order as prayed for under Section 144 C. C. P. On appeal the late Ag. D. Magistrate came to the conclusion that the existing Namam was not as contended by the Vadagalais a Vadagalai Namam, that the Tengalais have rights in the temple superior to those of Vadagalais, and cancelled the order of the Deputy Magistrate and referred the Vadagalais to a Civil Court in case the action of the Tengalais was an encroachment on their rights.

4. Since then the Trustees have attempted to have the new namam, affixed by the Archakas who have disobeyed their orders and have refused to affix it or allow it to be affixed. Without going into the details of the disputes of the past weeks, it is enough to state here that the Trustees suspended Archaka Chiina Devaraja Bhattar (No. 1) for refusing to put on the namam, and that they then suspended Archaka Periya Devaraja Bhattar (No. 2) Krishna Bhattar (No. 3) for obstructing Archaka Ranga Bhattar who attempted to put on the Namam under orders of the Trustees. The Archakas contend that this man was not entitled to perform any of the ceremonies as he had leased out his Archaka rights to the others. The Trustees deny this, and say it was the turn of Ranga Bhattar to perform the worship. Then the Trustees suspended Archaka Gopalaswami Bhattar (No. 4) and Ramaswami Bhattar (No. 5) for refusing to help Ranga Bhattar to carry the idol, and for collecting a crowd in order to offer physical obstruction. Some questions were put to the Peshkar in cross-examination to show that these men were not suspended in the manner alleged, but I am satisfied that they were suspended, nor is it material as to whether the details of the suspensions are all correct, for admittedly the Archakas received a notice from the Trustees (in reply to one sent by them complaining that the Trustees would not allow them to perform the worship) on the 10th in which it was stated that the Archakas were all suspended. The Archakas also broadly dispute the right of the Trustees to suspend them without the interposition of a Civil Court and on the ground that the order to affix the Namam was improper. Hence the details of the suspension are not very material. The doors of the inner shrine, as well as that of the place where the jewels required for the daily use of the image are kept are in charge of the Archakas who keep the keys thereof. The doors of the outer gates are in charge of the Trustees, as well as the boxes containing the other jewels—though Archakas have the right of sealing such boxes. The result of all these disputes is that for some days past no worship has been performed, as the door of the inner shrine containing the image is kept locked by the Archakas, while the outer doors are kept locked by the Trustees. Thus egress and ingress are alike put a stop to. The result is that it has been necessary to keep an extra police force there to keep the peace; each side being evidently prepared to offer active resistance to any action taken by the other.

5. About a week ago an application was presented asking me to go to the Srirangam Temple and by my presence there, endeavour to have the worship properly performed. This I declined to do. It is not the business of a Magistrate to mix up in disputes of a more or less intricate nature regarding the internal arrangements of a Temple. Such disputes may properly form the subject of a civil suit. Subsequently however the present application was made on the ground that a breach of the peace was likely to occur if some order was not issued. Accordingly—as prayed—I issued an order calling on the counter-petitioners to show cause why they should not be bound over under Section 107 C. C. P. On appearing the Ar-

Archakas contended that they were not parties to the Proceedings of the late Ag. Dist. Magistrate and are consequently not bound by it. They also dispute the right of the Trustees to suspend them, and contend that the Namam should be a Vada-galai Namam and that the one insisted on by the Trustees would injure the image, and that the action of the Trustees in ordering the new Namam is improper, and any order of suspension by them would be invalid. They express their willingness to abide by any decree of a Court declaring the kind of Namam that should be put on.

6. There is no doubt that a substantial question of right is at issue between the parties, 1st as to whether the Namam is a proper one, and 2nd as to whether the order of suspension is valid. Orders passed by a Magistrate are not, and cannot be, final on such matters. But it appeared to me on considering all these contentions that Section 107 C. C. P. would not be applicable, and would further be ineffectual. This Section applies when a person is (1) likely to commit a breach of the peace, or (2) is likely to do any wrongful act that may occasion such breach. The Archakas here are not alleged to meditate committing a breach of the peace. Their action is passive refusing to allow, what they contend to be, a wrongful act to be committed by the Trustees. In fact it would be the action of the Trustees that might be likely to cause a breach of the peace in trying to enforce the putting on of the new Namam. If it was alleged that they meditate committing a "wrongful act," that would be begging the whole question in dispute, and if they were prosecuted, a conviction could scarcely be upheld unless it were affirmatively proved that the new Namam was a proper one or that the Archakas were bound in law to carry out the orders of the Trustees. But these are the whole points in issue. Moreover it has to be remembered that there is at present no restraining order under Section 144 C. C. P. The only restraining order under Section 144 C. C. P. was that passed by the Deputy Magistrate, and the Proceedings of my predecessor simply cancels that order--it does not in itself legally restrain any one from doing any act under Section 144 C. C. P. I therefore on the first day of hearing intimated that I would proceed under Section 144 C. C. P. and not under Section 107 C. C. P. This did not prejudice either party, as I had intimated to a number of them who were present when the application was made that the main question I would consider was the right of the Trustees to suspend the Archakas, and the remedy of the latter against wrongful suspension. Further the arguments lasted over to the next day and so counter-petitioners have not suffered materially by the change in procedure.

7. The state of things satisfies me that action under Section 144 C. C. P. is desirable. It is true, as already stated, that I, as Magistrate, am not concerned as to the rights of one side or the other. Each side has persistently refrained from carrying the dispute to a Civil Court, the only Court that can properly set such disputes at rest, and whether that reluctance on each side to go to a Civil Court arises from a wish to avoid expense, or to a wish to avoid having to appear as Plaintiff or Petitioner and so having to bear the onus of proof, is immaterial. It is therefore not desirable under the peculiar circumstances of this dispute that a Magistrate should intervene with the object of having the performance of worship facilitated by one side or the other. But it is desirable that there should be some speedy remedy in order to avoid risk of riots, for the Police cannot be indefinitely kept watching the Temple gates to the detriment of their other duties.

8. It now remains to be seen what order should issue. The Namam not having been affixed, should I issue an order to the Trustees to refrain from putting it on until they obtain a Civil Decree in favour of a Tengalai Namam? or should I order the Archakas to refrain from offering obstruction to the Trustees in having it put on. It is necessary to see what prima facie, are the rights and powers of the Trustees. A mass of documentary evidence has been put forward, by the Trustees to show that they have the power to suspend Archakas and that if any order of suspension is improper, the remedy of the Archakas is by Civil suit for redress. One ruling is quoted to this effect. The Archakas contend that if the Trustees want to suspend an Archaka, and if that order is improper, or if the Archakas consider it to be so, the Trustees should obtain an order of a Civil Court. These people do not stand each other in the simple relation of master and servant. The Archakas have peculiar privileges. Their office is hereditary, and they alone—and not the Trustees—can touch the image and perform the worship. But though the office is hereditary it does not follow that the Trustees may not have power to suspend them, leaving them to such redress in a Civil Court if the suspension is improper, just as a Divisional officer has power to dismiss a village servant (even though he holds office by virtue of hereditary right) whose remedy lies by way of appeal. Taking all the documentary evidence, I find that the Trustees have prima facie shown that they have the right to suspend Archakas, and that the remedy of the latter is to seek redress in a Civil Court. This is not intended as an absolute decision as to the rights and powers of the Trustees,—that is for a Civil Court—nor do I find it necessary to decide whether their order of suspension must be made in good faith. In the present case—although the Archakas may not have been actual parties to the Proceedings before the late District Magistrate—it is obvious that the orders of the Trustees to put on the new Namam and in suspending the Archakas, are not manifestly—in the face of it—improper orders, for after an elaborate enquiry the late District Magistrate came to a decision in their favour as to the sort of Namam that should be put up: I therefore think it necessary to restrain the Archakas from obstructing the Trustees. If the action of the Trustees is improper, the Archakas can go to a civil court for an injunction to restrain them. Both parties have had ample time to consider what they should do.

9. I hereby order as follows under section 144 C. C. P. Archakas Chinna Devaraja Bhattar (1) Peirya Devaraja Bhattar (2) Krishna Bhattar (3) Gopalswami Bhattar (4) and Ramaswami Bhattar (5) are hereby directed to abstain from performing or attempting to perform the duties of Archaka in the Sricangam temple until permitted to do so by the Trustees. The above named Archakas and the other Archakas mentioned in these proceedings are hereby directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the putting on of the new Namam by order of the Trustees by Ranga Bhattar or other Archakas already appointed or that may be hereafter appointed by the Trustees, and all the Archakas mentioned are directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the performance of the temple worship by the Archakas appointed or hereafter to be appointed by the Trustees. The Archakas who have the keys of the door of the inner shrine and of the door of the inner room containing the jewels in charge of the Archakas are hereby directed to open or cause to be opened such doors when ordered to do so by or by order of the Trustees, for the performance of the temple worship by Archakas appointed or to be appointed by the Trustees. The other

counter-petitioners and the public in general are likewise directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the putting on of the Namam by Archakas already appointed or to be appointed by the Trustees and from offering any obstruction or resistance to the performance of worship by such Archakas.

10. Any one disobeying this order will be liable to punishment under Section 188 I. P. C.

11. I think it necessary to draw the attention of all concerned—Tengalais and Vadagalais alike—to the provisions of Section 141 clause (4) last part of the I. P. C. If one side thinks that the other is causing any wrong—by act or omission—their course is to appeal to a civil or criminal court. Any attempt to enforce “any right or supposed right” by an assembly of 5 or more will render them liable to the provisions of this section.

12. The orders contained in these proceedings will remain in force for 2 months from this date. If however, the Archakas obtain an order or injunction of the civil court restraining the Trustees from putting up the Namam or from carrying out any order of suspension, the counter petitioners can apply to the District Magistrate with a view to a reconsideration of the orders passed in these Proceedings.

(Signed) J. ANDREW, *Ag. District Magistrate.*
 (True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR,
for Ag. District Magistrate.

To, The Superintendent of Police, Headquarters Deputy Magistrate, Town Sub Magistrate, Thasildar Magistrate, and Police Inspector, Srirangam.

17th February 1894—Deposition of Ranga Bhattar to Trustees that he will obey all commands

1894ஆம் பிப்ரவரி 17ம். பூதீதங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-நா-ஸ்ரீ மாணேஜர்கள் முன்பாக வை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் தெக்கப்பட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.
 நான் தங்களுடைய வருதிப்படிக்கி யென்றுகடைய பூஜை முறைகளை செய்கிறும் தங்களுடைய உத்திரவுப்படி பெரிய பெருமானுக்கு செய்திருக்கிற புதிய தெக்கலை நாமத்தை சரத்தவதிலும் யென்னு யாதொரு அப்பியந்திரமுயிலலை. வை நாமத்தை பெரிய பெருமானுக்கு சரத்துவதிலும் யாதொரு பாதகமுயிலலை.
 படிக்கக்கேட்டேன் சரிவாசியிருக்கிறது.
 (ஒப்பம்) தெக்கப்பட்டர்.

17th February 1894—Deposition of Kuppa Bhattar to the same effect.

1894ஆம் பிப்ரவரி 17ம். பூதீதங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-நா-ஸ்ரீ மாணேஜர்கள் முன்பாக வை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கப்பட்டர் முகாமல் குப்பாப்பட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.
 நானது மாகிஸ்ரீ 7ம்-பாபிய இவ்வையதிலும் பெரிய கோவில்லில் யென்றுகடைய முறை. நான் தங்களுடைய வருதிப்படிக்கு யென்றுகடைய சிதம்படி பூஜை முறைகளை செய்கிறும் தங்களுடைய உத்திரவுப்படி பெரிய பெருமானுக்கு செய்திருக்கிற புதிய தெக்கலை நாமத்தை சரத்துவதிலும் யென்னு யாதொரு அப்பியந்திரமுயிலலை. வை நாமத்தை பெரிய பெருமானுக்கு சரத்துவதிலும் யாதொரு குகே பணியுயிலலை.
 படிக்கக்கேட்டேன் சரிதான்.
 (ஒப்பம்) பூதி அர். குப்பாப்பட்டர்.

3rd March 1894—Similar deposition by Kuppa Bhattar.

1894இல் மார்ச்சு 3-ல் ஹீர்த்ரம் தேவதர்ஸம் மாராஸாஜி மரீஜாஜ் வரன் முன்பே.

மர்ச்சம் குப்பரப்பட்டர் வெழுதிகலந்த வரக்குறாம்.

ஒரள மாரிதர் 2:1-ல் பெரியகலத்தில் மர்ச்சம் முல் 5 பென்முடையது. காரணத்தினால் பெருமனுக்கு வேண்டி தலைமையாமைமால் பெருமர் பால் 10 சென்சுடன் பெரியகலக்குள் சீக்கிரத்தால் சிறியகலவைகளைத் திறந் துறையு தர்ச்சம் பெரியகலக்குள் சிறியகலப்பட்ட இவர்களை கைத்தொடுக்கவேண்டுகளாயம் தந்தவனாகியது.

(குப்பல்) ஜி. மர். குப்பரப்பட்டர் புகச்சொல்கதென்.

14th March 1894—Mr. Burton's petition to the District Magistrate to revise the above proceedings of 15-2-94.

THE DISTRICT MAGISTRATE PRICHINOLLY.

Memorandum of Original Revision Petition under Section 144 Criminal Procedure Code.

Petitioners:—

Chinna Davaraja Bhattar.	Ayyasami Iyengar.
Periya Davaraja Bhattar.	P. Rangai Iyengar.
Krishna Bhattar.	Thamboo Iyengar.
Gopalaswami Bhattar.	Besiga Iyengar.
Ramaswami Bhattar.	Aarti Iyengar.
Sesha Iyengar.	Hiraveenan Sani Iyengar.
Savundhi Sivaramaengar.	P. Venkata Varada Chariar.
Ranga Iyengar.	Srinivasa Ranganu Iyengar.

The petitioners above named beg to present this humble petition on the order of this Honourable Court dated 15th February 1894 M. C. 2701 and pray that it may be rescinded for the following among reasons.

1. Because the order in question is passed when there was apparently no necessity.
2. Because Section 144 C. P. C. does not apply to interfere the hereditary Archakas of the Temple from exercising their lawful rights and object to doing what is improper, irregular and against the longstanding custom.
3. Because your honour has ceased into and decided questions of a civil nature.
4. Because your honour has ordered the fixing of the new Namam which is purely a question of ritual and is against the agreement among the Archakas.
5. Because your honour's order in its contravention of the Judgment of the High Court in second Appeal No. 1782 of 1891.
6. Because your honour has not recorded any finding as to whether the details of the suspension were correct, true and lawful.
7. Because your honour's order has practically deprived petitioners 1 to 5 of their possession of the inner shrine and of the rights to the keys thereof and also the jewels box and because their possession could be disturbed only under chapter XII of Criminal Procedure Code, if at all and not by any order under Section 144.
8. Because your honour having found that the action of the Trustees tended to provoke a breach of the peace, they should have been bound over.
9. Because the change of procedure adopted by your honour from Section 107 to section 144 has materially prejudiced them (petitioners.)
10. Because in the face of your honour's finding that it is not for the Magistrate to facilitate performance of worship, the order in question need not have been passed.
11. Because your honour having acknowledged that the Archakas have peculiar privileges and being the sole authority in matters of rituals your honour need not have maintained the order of suspension, on the analogy of Kuvuan.

12. Because Act XX of 1863 does not give Trustees any power to suspend Archakas.
13. Because the order that Archakas should obey the Trustees will lead to many religious acts being committed in the Temple and will lead to dangerous consequences.
14. Because your honour's order is in the nature of a perpetual injunction which is not legal.
15. Because the effect of your honour's order is irrevokable and such an order cannot be passed under section 144 C. P. C.

14—3—94.

(Signed) W. BURTON, Counsel for Petitioners.

20th March 1894 - The above petition dismissed.**PROCEEDINGS OF ACTING DISTRICT MAGISTRATE TRICHINOPOLY.****Dated 20—3—1894.**

Mis. case No. 3 of 1894.

Read proceedings of this Court dated 15—2—94 in Mis. case No. 2 of 1894. Read also petition presented by Mr. Ragaviah Burton! Barrister-at-Law, requesting this Court to modify or revoke the orders contained in the above proceedings for the reasons stated in the petition.

Heard counsel for the Petitioners.

Having heard the arguments, and considered all the facts, the Ag. District Magistrate sees no reason to modify or cancel his former orders. The petition is accordingly dismissed.

20—3—94

Signed. J. ANDREW, Ag. District Magistrate.

30th March 1894—Mr. Brown's Criminal Revision Petition to the High Court in the above proceedings.

MEMORANDUM OF ORIGINAL REVISION PETITION, BEFORE THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Mis. case No. 2 of 1894.

Before the High Court of Judicature at Madras Criminal Revision Petition
No. 175 of 1894.

Before the Dt. Magistrate.

1. Periya Devaraja Bhattar.
2. Chitona Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopaleswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Sesha Iyengar.
7. Savundi Singamiongar.
8. Ranga Iyengar.
9. Ayyasami Iyengar.
10. P. Ranga Iyengar.
11. Thumboo Iyengar.
12. Desigan Iyengar.
13. Annu Iyengar.
14. Rigvedam Samiengar.
15. P. Veukata Verdachaiar.
16. Srinivasa Nagaviengar.

Before the High Court.

Counter Petitioners.

The petitioners above named beg to present this Criminal Revision Petition to the High Court of Judicature at Madras against the order of the Et. Magistrate of Trichinopoly dated 15th February 1894, on the following among other grounds.

1. Because no case under section 144 has been made out.
2. Because the District Magistrate found that if any breach of the peace was likely, it would be likely to result from the proposed action of the Trustees and not of the present Petitioners.
3. Because the Trustees have not proved that their proposed action was lawful or that they had authority to suspend the Archakas.
4. Because the District Magistrate has not found that there was any intention on the part of the persons against whom his order was made to cause a breach of the peace or any danger of any breach of the peace or any disturbance likely to be caused by them.
5. Because notice was given only of an application under Section 107 which application was dismissed and no order under Section 144 should have been made.
6. Because if the District Magistrate considered that there was reason to make an order under Section 144, he should have given the usual notice to show cause against it or at least granted the short adjournment asked for by the present petitioners. Valid to enable them to meet the case.
7. Because in any view the District Magistrate's order is too wide and much of it is obviously unnecessary.

30-3-94

(Signed)

K. BROWN, Counsel for Petitioners

8th April 1894—High Court Proceedings against the above petitioners.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Wednesday the 8th day of April One thousand eight hundred and ninety four.

PRESENT :—

The Honorable Sir Arthur J. B. Collins Kt, Chief Justice.

and

The Honourable Mr. Justice Parker.

Criminal Revision Case No. 176 of 1894.
(Criminal Revision petition No. 80 of 1894).

1. Periya Devaraja Bhattar.
2. Chinna Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Sessa Aiyangar.
7. S. Singami Aiyangar.
8. Ranga Aiyangar.
9. Ayyasami Aiyangar.
10. R. Ranga Aiyangar.
11. Thambu Aiyangar.
12. Desika Aiyangar.
13. Annu Aiyangar.
14. Rigvedam Sami Aiyangar.
15. Venkatarada Aiyangar.
16. Srinivasa Ragbava Aiyangar.

Petitioners.
Counter Petitioners.

1. Ratna Mudaliar.
2. K. Rangasami Aiyangar.
3. W. Rangasami Aiyangar.

} Counter Petitioners.
Petitioners.

Petition under Section 435 and 439 of the Cr. P. C. praying the High Court to revise the Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly dated 15th February 1894 possession Miscellaneous Case No. 2 of 1894.

This petition coming on for hearing, upon perusing the petition and the records submitted in accordance with the order of this Court dated 5th April 1894 and upon hearing the argument of Mr. E. Norton for Mr. K. Brown counsel for the Petitioners and of Mr. H. G. Wedderburn counsel for the Counter Petitioners the Court made the following order.

•We see no reason to entertain this revision petition as the order under Section 144 Cr. P. C. has now expired. It was merely a temporary order passed by the District Magistrate for the maintenance of the Public peace and Public order.

(By the Court)
(True copy)

(Signed) A. F. FORBES,
Deputy Registrar Appellate side.

**Head Peshkar's deposition in the Sesharaya Mantapam Thiruman
dispute 14th April 1894.**

IN THE COURT OF THE 1st CLASS MAGISTRATE OF ARIYALUR DIVISION.
Calendar No. 10 of 1894

Deposition of 10th witness for Prosecution. Name--Vijthesuvara Iyer.
Father's Name--Sabbaraya Iyer. Head Peshkar Srirangam Temple. Camp. Tho-
ramangalam. Dated 14-4-1894. Solemnly affirmed in accordance with the pro-
visions of Act X. of 1873.

I am the Head Peshkar Srirangam Temple. I know my predecessor Appa-
sami Iyer. I have seen his signatures often in the old records of my office. I have
often seen his initials. Exhibit B is the list of Namams. I find the initials of Ap-
pasami Iyer in it. It shows it was prepared on 1st September 1863. I know the
signature of D. Periyasami Mudaliyar who was the Trustee of the Srirangam Tem-
ple in 1863. I was his private clerk for about ten years. I have often seen him
write and sign. I know his signature. Exhibit C dated 15th September 1863 is
signed by him. Appasami Iyer and Periyasami Mudaliyar are dead and gone. Ex-
hibits B and C were in the records of my office. They were kept there. I pro-
duced them before the Deputy Magistrate Trichinopoly in the late Namam case.
I am the Peshkar of the Temple for the last 9 years. I know Seeha Rayar Manta-
pam and the Dasa Avatars in it. 2 or 3 of them had Thilakams and 6 or 7 have
Tengalai Namams. None of them had Vadagalai Marks. I noticed them while
showing European Gentlemen over the place. The Namams have now been tam-
pered with from the night of 3rd October. On the morning of 4th October last
on information received I went there with Police Inspector and others and found
them tampered with. I had seen Tengalai Namam 20 days previously.

—I was never dismissed or suspended. I was twice on leave. I was not
present when Mr. Syed Kadir Padsha inspected the Temple. He inspected the
Temple twice or thrice. My appointment is in the gift of the Trustees, who are

conducting the prosecution in this case from the Temple funds. I don't know if the committee have authorized such expenditure. I know nothing about the contents of Exhibits B and C. In Exhibit C, I don't know whose signature the Temple one is. One Sri Parasara Sudarsana Bhatlar is now alive, I don't know if he was a Trustee in 1863.

He is not a Trustee now. One Venkatarayer Deputy Peskar is now sick. I don't know if he was employed in 1863 in the Temple. He was examined as a witness before the Deputy Magistrate Trinchinopoly. As far as I know none of the clerks employed in 1863 are alive now. *By the complainant's Vakil, Exhibit D is an order dated 16th August 1863 and it is signed by the late Periyasami Mudahyar. It is also signed in some other languages. Re—The expenses of the Prosecution are borne from the Temple funds, as Sesbarayer Mantapam a part of the Temple has been damaged. There are three Trustees now and of these 2 are Tengalais and 3rd is Rethna Mudaliyar a sivite. All the three have sanctioned this Prosecution. To Court. I don't know the marks in Ramaswami Temple. I never went into the Temple. I had no occasion. It is in charge of Vadagalais. Read in Tamil and acknowledged correct.*

(SIGNED)

A. SUBNUMUGASUNDRAM, Deputy Magistrate.

21st May 1894—Proceedings of the Deputy Magistrate convicting nine Vadagalais for mischief to Tengalai Mark in Sessa Rayer Mantapam

DEPUTY 1st CLASS MAGISTRATE OF ARYALUR.

IN THE COURT OF THE DEPUTY 1st CLASS MAGISTRATE OF ARYALUR.
File case No. 17 of 1894.
Calendar case No. 10 of 1894.

JUDGMENT.

Name of the Accused:—

1. Eriyapuram Krishna Iyengar.
2. Puliyur Krishna Iyengar,
3. Marichampettai Krishna Iyengar.
4. Seshathri Iyengar.
5. Mavalur Sessa Iyengar.
6. Varatharaja Iyengar.
7. Sunder Iyengar.
8. Motia Kuppasa Iyengar.
9. Gopala Iyengar.
10. Seivirasa Thatha Chari.
11. Rangaswamy Iyengar Vadugur.
12. Singam Iyengar.
13. Kumbanatham Rangaswamy Iyengar.

Offences.— Rioting, being members of an unlawful assembly and mischief Sections 147, 148 and 426 Indian Penal Code.

"Pleading":— 2nd and 6th accused not guilty and the rest guilty.

"Sentence":— 2nd and 6th acquitted and set at liberty Section 253 Criminal Procedure Code and 7th and 8th accused persons to simple imprisonment till the rising of the Court and to pay a fine of Rs. 5 each in default further simple imprisonment for 15 days and 1st, 3rd, 4th, 5th, 9th, 10th, 11th, 12th & 13th to rigorous imprisonment for 3 months and to pay a fine of 500 Rs. each in default 6 months further rigorous imprisonment.

This case and calendar case No. 9 of 1894 disposed of today are well known as counter or cross cases between the Iyangers of Srirangam. The two cases were transferred to the file of this Court for disposal by the District Magistrate in his proceedings disposal No. 104/M dated 20—2—94.

2. Near the Town of Trinchinopoly is situated an island surrounded by the Cauvery and the Coleroon and on this island is the town of Srirangam with a very large and ancient Vishnu temple dedicated to Sri Ranganadaswamy. The temple with all its endowments and

abnormous revenue appears to have been specially created for the benefit of Iyangers who are the chief residents of Srirangam and who are everything and anything in the temple.

3. These Iyangers are divided into two sects Tengalai and Vadagalai (or as Europeans understand them as Y mark & U mark Brahmin respectively) only in religious matters. The simplest way to identify them is that the man who wears a bottom to his mark on his forehead is a Tengalai and the man who wears no bottom is a Vadagalai as.

Tengalai.

and

Vadagalai.

4. Socially both these sects are equals they are relatives and friends, they intermarry and they inter-dine but they differ in their religious ceremonies and prayers and more particularly in their marks on their foreheads. They are relatives and friends as far as they can be and as long as they can be, but the moment a slightest controversy or dispute regarding their particular faith arises, they are only too ready to take up sides and to counter-swear and fight as hard as they can and as hard as the circumstances may require. When their religious frenzy or fanaticism is excited their weapon of fight is not the sword, as they are a very intelligent class of people, but unlawful assemblies and riots and subsequent scenes in Courts of law with all their lowcunning, trickery, and hard swearing.

5. The above are necessarily general remarks warranted by the evidence on record. No one will be able to sit in Judgment between these people unless he has some idea of the history of their disputes from the very beginning. This can be easily obtained by a perusal of the able and lucid Judgment of Mr. Pennington, the then District Magistrate of Trichinopoly delivered in 1874 (Exhibit F). This is the recent record available giving as a reliable account of the disputes between these two sects of people.

6. From this elaborate Judgment it will be seen that earliest record of the fights between Tengalais and Vadagalais dates from 1803, almost from commencement of the British rule in these parts though there is reason to believe that they must have existed long long before almost from the very beginning of the temple which appears to be about 400 years old.

7. The first in order of time is the Judgment of Mr. Latham the Zillah Judge of Trichy delivered in 1803 (Exhibit G). This document Mr. Pennington very properly calls it is the magna charta of Tengalais. It declares that "the Tengalais are confirmed" in their superiority over the Vadagalais of Srirangam and are declared the dictators in all the ceremonies to be performed to the Swamias therein.

8. There are many Judgments Civil and Criminal and various proceedings, orders, and proclamations by several Judges and Magistrates (most of them filed by both parties in these two cases,) too numerous to be commented upon here as they extend over a period of nearly a century. They all show that from the beginning to the last these Iyangers never missed an opportunity to break the peace or to threaten to break it and that Magisterial and Police interference was often called for. They never spared a new District Magistrate without getting from him some order or other. Their tendency appears to have been to avoid Civil Courts as much as they can and to fight and to rush to Magistrates for speedy Justice. The peculiarity whenever they went to the authorities for aid, is that the applicants were the very persons who threatened to peace and that the Magistracy had to act not consistently, but as occasion required.

9. The temple at Srirangam is under the control of the Pagoda committee who appoint 2 of the Managers or Trustees, the third being one of the stalathars (of course Iyangers) who hold office for one year and then vacate in favour of the next. The 3rd is called the ro-

tation trustees. These three trustees or managers conduct the affairs of the temple with several subordinates under them, mostly Iyengars of both the sects. The present trustees are D. Ratna Mudaliar a Sivite, Rangasawmy Iyengar a Teengalai man and 3rd Uthama Nambi Rangasami Iyengar also a Teengalai man.

10. The above remarks are indispensably necessary for the proper understanding of both the counter cases which form the subject of present trials.

11. The present case No. 10 is the one brought by Teengalais against Vadagalais in a religious or sectarian dispute like this, in which religious frenzy blinds the people. One task of appreciating the evidence is not an easy one, but still we must do our duty as best as we can.

12. In this case 13 accused persons (Vadagalai) are charged under section 143, 147 and 426 Indian Penal Code. The complainant and Prosecution 1st witness Srinivasa Iyengar a Teengalai man calls himself a yethooli or temple policeman whose duty it is to watch and protect the temple properly and to go night rounds in the precincts of the temple of 4th at about 3 A. M. he and 3 other yethoolies like himself and a temple peon and a kavalgar were going night rounds inside the temple and that they observed some light in, and heard some noise from the Sessa Kayer mantapam which, it must be remembered, is the scene of the offence in both the cases. These 4 yethoolies went in advance to the Mantapam leaving behind them, the peon and the kavalgar as they had a lantern in their hands. They found the accused persons (Vadagalais) holding a torch and chiselling off the bottoms of Teengalai Namams on the foreheads of the figures in the Pillars called Dhasa avathars, (10 incarnations of Vishnu). They challenged them when the accused persons turned round and beat them with their hands holding their tufts of hair. They raised alarm, when the peon and the kavalgar ran to the mantapam and witnessed the closing scene and ran away to fetch assistance. Before the assistance could come, the accused persons dispersed and tried to effect their escape by getting the gate-keeper to open the outer-door and as he refused to do so, they went in different directions and concealed themselves.

13. Prosecution 1st witness swears that 5th accused was holding the torch and that third and fourth accused were chiselling the Namams and that when he objected 1st, 4th and 9th accused beat him for doing so.

14. The three other yethoolies (Prosecution 2nd 3rd and 4th witnesses) more or less corroborate Prosecution 1st witness besides saying that they were themselves beaten by the accused persons. Prosecution 2nd witness Kustoori Rauga Iyengar states that he was beaten by 2nd, 6th and 13th accused. Prosecution 3rd witness Appa Srinivasa Iyengar states that 10th, 11th and 12th accused beat him. Prosecution 4th witness Venkatachary says that 8th accused beat him as ordered by 7th accused.

15. The Temple peon Govindasawmy (Prosecution 5th witness) is a Sivite and a Military pensioner. He says that he and the Kavalgar stayed behind at the request of yethoolies and that they both ran to Mantapam on hearing alarm and that he saw 10th, 11th and 12th accused beat prosecution 4th witness at the instigation of 7th accused. Prosecution 6th witness Kavalgar Raaghu states that he saw 1st, 3rd and 4th accused beat prosecution 1st witness and 5th accused beat prosecution 4th witness.

16. Prosecution 7th witness Palanyandy is the gate-keeper. He says that, 3rd and 4th accused with others came to him at that hour of the night and asked him to open the door and that he declined, to do so as he had no keys. Prosecution 8th witness Maria Pillai is a Duffadar of the temple and pensioned Policeman and sivite. He states that he daily used to lock up the outer doors of the temple being inside only some servants and yethoolies and that he used to lodge the keys with the Head Peshkar Vytheeswara Iyer for the night and take them back early every morning and open the doors. He says that on the night of 3rd October last he locked up the temple doors as usual and lodged the keys with the Peshkar and that early next morning he went to open the door. He adds that the complainant (Prosecution 1st witness) told him not to open the door and to report the night's occurrence in the Sessa Kayer Mantapam to the Peshkar and the Police. He went and fetched the Peshkar and the Police Inspector Sambasiva Iyer in whose presence the temple door was opened. Pro-

execution 9th witness the Police Inspector states that he received the information that morning and went to the temple and heard the verbal complaint of the prosecution 1st witness and then received a written complaint (Exhibit A) from him that very day. This is the case for the Prosecution as to the occurrence of that night.

17. The defence of the accused persons is virtually the Counter Case No. 9 in which the complainant and Prosecution 1st witness Seshdri Iyengar a Vadagalais is the 4th accused in this case. The case for the accused or rather their general defence is, that they (Vadagalais) were keeping inside the Ramaswami kovil almost connected with the Seth Rayer mantapam on the night in question and that they came out at about 3 A. M. to answer the calls of nature and found the Tengalais holding torches and chiselling away Vadagalai Nannams on the foreheads of Dhasa avathars in the same mantapam and that when they interfered and objected they were set upon and beaten by Tengalais some second or third hand information of this story was given to the police the same morning.

18. Now the Tengalais swear that the Dhasa Avathars in the pillars of Sessa Rayer mantapam always wore Vadagalai marks. Now the most important issues in the case are (1) they all always wore Vadagalai marks in the Sessa Rayer mantapam were Tengalai or Vadagalai. Whether the Nannams of Dhasa avathars in the Vadagalais who tampered with the Nannams. A conclusion on the first issue will necessarily drive us to a conclusion on the second issue.

19. There is a good deal of oral and documentary evidence to show what Nannams they were. All the prosecution witnesses who are Tengalais swear that they had Vadagalai Nannams, but the accused persons and their Vadagalai witnesses swear they had Vadagalai Nannams but the evidence on both sides of such people is necessary interested. It must be here noted that a personal inspection by the Court has been of no avail, as nothing could be made out of it, one way or the other.

20. Let us see if there is a preponderance of anything like independent evidence one way or the other. Prosecution 5th witness Peon Govindaswamy prosecution 8th witness Duffadar Marthi Pillai, prosecution 10th witness Vytheeswara Iyer, the Head Peethkar of the temple for several years swear that the figures were Tengalai Nannams. They say they had special opportunities of noticing them while they used to show European visitors to the temple over these places. They are aviries by religion and not religiously interested one way or the other but it can be said that they are temple servants and are under the control of the trustees.

21. The prosecution admits that this case is carried on at the expense of the temple funds and with the sanction of the trustees, two of whom are Tengalais, there can be nothing in this as it is their duty to protect temple property and prevent injury to it.

22. Exhibit D and C are the lists of the Nannams prepared in 1863 under the orders of a Magistrate and sent up to him. They are office copies produced from the temple records by the Peethkar Vytheeswara Iyer (prosecution 10th witness). He also proves the signature of the then trustee Periyaswamy Mudaliar in Exhibit C and prosecution 11th witness Vadama-lai Pillai a Mirasi Kannaar proves his father's signature in Exhibit D—There is no reason to doubt their genuineness but the contents of them are not conclusive on the point at issue. I.e. whether the Dhasa avathars in Sessa Rayer Mantapam wore Tengalai or Vadagalai Nannams but they contain a general statement that the Sessa Rayer Mantapam contains Tengalai Nannams. Exhibit H is a certified copy of an arzi written by then trustees in 1863 forwarding the list of Nannams to the Head Assistant Magistrate. In it it is said that Srirangam temple has been a Tengalai one from time immemorial and all the Nannams in stones and everywhere else in the temple and temple properties have always been Tengalai ones and that there were no Vadagalai marks at all in the temple, except a few faintly by mischievous Vadagalais in recent years contrary to custom. This document is more than 30 years old and there is nothing to doubt its authenticity.

23. The defence evidence on the point at issue is that of Defence 12th, 13th, 14th and 15th witnesses. Defence 12th witness Kandasswamy is a peon that went with the Head quar-ter Deputy Magistrate Mr. Syed Kadir Padshah when he went to inspect Srirangam temple in connection with a Nannam dispute. He says he observed Vadagalai Nannams on the fore-

heads of Avathars. He would have had no such opportunity to observe them, as he would have had to attend to his master and to keep off the crowd which would naturally press on such occasions. Defence 13th and 14th witnesses are madhya residents of Srirangam and they have already given evidence before for Vadagalais. Defence 15th witness is Annasawmy Iyengar a Tengalal man bought in to swear in favour of Vadagalais (a dodge which was played before Mr. Pennington), he is evidently a man of straw and has lost his status in life.

24. The Thasa avathars in the stone pillars of Sesha Rayer Mantapam and the Namams on their foreheads are cut in stone in relief or are embossed. It is much easier for a Vadagalai man to convert a Tengalal Namam into Vadagalai by knocking or breaking off the bottom. It is impossible for a Vadagalai Namam in relief in stone to be altered into Tengalal unless they can stick a small piece of stone as bottom to the Namam. The Vadagalais attempt to explain that the Tengalais tampered with the Vadagalai Namams, not with a view to convert them into Tengalal, but with a view to erase the bottom curve in such a way that they might afterwards contend that they were originally Tengalal and that Vadagalais tampered with them. This explanation of theirs appears to be far fetched and does not sound well. The suggestion of the other side, that Tengalal Namam can be easily altered into Vadagalai is more probable.

25. It is in evidence and the Court has also seen that there is a Big Tengalal Namam in relief in the ceiling of Sesha Rayer Mantapam just in the centre of it. It is contended with some show of reason, that this ought to be taken as proof that the Mantapam which is very old probably as old as the temple itself was built for Tengalais and as such should have had its pillars also with Tengalal marks.

26. The current of all decisions and proceedings of the authorities go to show that the Tengalais have exclusive rights and privileges in the temple and that they always resisted all attempts of Vadagalais to give prominence to their mark either by putting them up or by taking idols in procession with those marks such being the case they would not have tolerated a Mantapam to be erected and to stand with Vadagalai marks in them.

27. On a careful consideration of the evidences on both sides, oral and documentary, the court is driven to the conclusion that the Avathars in Sesha Rayer Mantapam bore Tengalal marks on their foreheads.

28. Then this being granted and the parties on both sides having admitted that Namams of the Avathars have been tampered with on the night in question, it remains to see who could have done it. Surely Tengalais would not have injured and tampered with their own Namams and it must be the Vadagalais that have done the mischief.

29. Who had the strongest motive for doing so? The Vadagalais say that in the late Namam Case (Exhibit J) the Deputy Magistrate had remarked on 26-9-93 that "many Vadagalai marks cut in stone in Sesha Rayer mantapam existed and that Tengalais in order to falsify that statement did the mischief that night. On the other hand Tengalais contend that the Deputy Magistrate by mistake or otherwise made the above remarks in his proceedings while there are no Vadagalai marks at all in the Mantapam and that therefore Vadagalais did the mischief in order to justify the Magistrate's remark. The Treasury Deputy Magistrate has also ordered the Taluk Magistrate to make a list of Namams in the temple and this he was doing while this mischief was committed. As far as motive is concerned both sides had equal motives to tamper but having found that Avathars had Tengalal marks previous to that night, the irresistible inference would be that Vadagalais did the mischief.

30. The Deputy Magistrate Mr. Syed Kadir Padshah was not summoned by the court as he has not referred in his proceedings to the Namams of these Avathars. Nor has he taken and preserved any notes at his inspection. Besides as a judicial officer he cannot be asked as to what came to his knowledge as a Judge. Therefore it was not thought desirable to drag him away from his work unless there was certainty of his giving some evidence material to the question at issue.

31. It is here necessary to remark that it is possible to mistake one mark for the other. In a large crowd of Iyengars no two Vadagalai marks or two Tengalal marks are alike; they differ in size, angles and breadth and length of lines. Unless the bottom is very prominently drawn down over the nose, the mistake can rise in the thickness or thinness of the

curse line at the sloping junction between the nose and forehead. It is possible to make a Namam which will resemble either, neither or both the marks.

32. We will now proceed to see which of the Vadagalais were concerned in the mischief. We will take the case of each of the accused in order with pros. and cons.

33. *1st Ettiyapuram Krishna Iyengar.* Prosecution 1st witness proves that this accused beat him. Prosecution 2nd, 3rd, 4th, and 6th witnesses prove that they saw this accused beat Prosecution 1st witness. His defence is that he slept that night in a friend's house at Srirangam itself. His friend and money-lender Srinivasa Raghava Iyengar Defence 8th witness says he was with him till 12—30 that night and another friend of his Govinda Iyengar (Defence 9th witness) says he slept with him that night. Both are his friends and Vadagalai Iyengars. Besides his reason for going to his friend at that hour of the night is suspicious.

34. *2nd accused Puliyar Krishna Iyengar.* 2nd witness states that this accused beat him and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. His defence is that he slept in the Desigar Kovil in Srirangam. Only one witness Sessa Iyengar (Defence 5th witness) proves this and he is a Vadagalai. As against this accused there is no other independent evidence than that of three Vadagalais. The peon and the kavalgar (Prosecution 5th and 6th witnesses) do not mention him. It is not safe to convict him on the uncorroborated testimony of Tengalais alone.

35. *3rd Murichampettai Krishnasawmy Iyengar.* Prosecution 1st, 2nd, 3rd and 4th witnesses say that he was chiselling the Namam of Narasimma Avathar. Prosecution 6th witness says that he beat the Prosecution 1st witness. His defence is that he slept in the Ramasawmy kovil near the Sessa Rayar mantapam that night but being in sleep noticed nothing of what happened there that night. This story is incredible. He called no witness for the defence.

36. *4th Seshadri Iyengar.* This man is the complainant in the counter case. Prosecution 1st, 2nd, 3rd & 4th witnesses say that this accused chiselled the Namam of Koorma Avathar and Prosecution 1st and 6th witnesses say that he beat the prosecution 1st witness. His defence is the counter case, that he came out of Ramasawmy's temple and found the Tengalais tampering with the Vadagalai Namams and that he challenged them, and that he and his comrades were beaten by the Tengalais. To prove this story no evidence was let in in this case.

37. *5th accused Manolur Sessa Iyengar.* Prosecution 1st, 2nd, 3rd and 4th witnesses prove that he was holding the torch and prosecution 6th witness states that he beat the prosecution 4th witness. His defence is that he was present at the scene that night and that Tengalais did all the mischief and beat Vadagalais. He calls no witnesses.

38. *6th Faradaraja Iyengar.* Prosecution 2nd witness states that the accused beat him and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. The peon and the kavalgar do not mention him. His defence is that he was chanting Vedam in the house of defence 1st witness G. Krishna Iyengar and slept there that night. 2 witnesses prove his defence against this accused. There is only the evidence of three Tengalais and it is not safe to convict him on that evidence alone.

39. *7th accused Sundram Iyengar and 8th Kuppan Iyengar.* Prosecution 2nd, 3rd, 4th & 5th witnesses say that 7th accused ordered the 8th accused to beat prosecution 4th witness and that 8th accused accordingly beat him. 7th and 8th accused are old men on the other side of 50 and say that they cannot see well nor move about during nights. Their defence is that they slept in a room in Nadamuni Alwar Kovil. Defence 6th and 7th witnesses say that they slept with them that night, but the reasons given by them for going there are suspicious. The Court observed them during the trial which lasted over two months. No doubt they are old and weak in their eye sights and will not be of much use in a dark night. There was however moonlight at the time of the offence.

40. *9th accused Gopala Iyengar.* Prosecution 1st witness says that this accused beat him. Prosecution 2nd, 3rd and 4th witnesses corroborate him. Prosecution 5th witness the peon says that this accused held the torch and threw it down probably at the close of the scene. His defence is that he was present at the scuffle and was beaten by the Tengalais who caused mischief to Vadagalai Namams. No witnesses were called for him.

41. 10th accused Srinivasa Thathackary. Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is like that of 3rd accused, that he slept in the Ramasawmy Kovil attached to Sessa Rayar Mantopam and that he slept away and know nothing of what happened there that night. His story is not believable. He calls no witness.

42. 11th accused Vadugoor Rengasawmy Iyengar. Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is that he slept in his house in Srirangam and calls two witnesses (Defence 10th and 11th witnesses) who support him but one of them is a Vadagalai and another is a man interested in Vadagalais.

43. 12th accused Singam Iyengar. Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is that he slept at home and two witnesses (Defence 3rd and 4th witnesses) who are Vadagalais corroborate him.

44. 13th accused S. Rengasawmy Iyengar. Prosecution 2nd witness says he slapped him on his face and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. He says that he was present at the row and that Tengalais beat him and other Vadagalais. He called no witnesses.

45. Taking as a whole out of 13 accused persons accused Nos. 4, 5, 9 and 13 admit having been present at the row and accused Nos. 2 and 10 admit they slept near the scene. None of those call any witnesses in support of their defence. The accused Nos. 2 and 6 could not be convicted on the uncorroborated testimony of Tengalais alone. The alibi of the accused Nos. 1, 7, 8, 11 and 12 that they were elsewhere in Srirangam itself could not help them much as the scene of the offences was not even a quarter of a mile from their abodes. Besides all the witnesses to the alibi are Vadagalais interested in and making common cause with the accused persons.

46. After a patient hearing extending over a period of two months and after careful and anxious consideration of the evidence the Court cannot but come to the following conclusion. The Court finds that accused Nos. 2 and 6 are not guilty of the charges framed against them and accordingly acquits them and orders them to be set at liberty. The Court finds that accused Nos. 1, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 and 13 are guilty of the offences specified in the charge to wit offences under sections 143, 147 and 426 Indian Penal Code.

47. To those who are beyond these religious prejudices, these disputes about the differences in the Namams would appear to be silly. It is a serious reflection upon the educated gentlemen of both the communities, of whom there are several in this Presidency, that such disputes should have been allowed to exist so long without finding a satisfactory solution among themselves.

48. In passing sentence the court has a stern though unpleasant duty to perform. The court owes a duty to the public and to the Government. Upon these Iyengar Magisterial Proclamations, warnings, and threats have been simply thrown away. Since disputes have existed in almost every Vishnu Temple in Southern India and therefore with these people were convicted they must be made an example of. The fine of Rs. 1000 inflicted by an Assistant Magistrate and by Mr. Pennington had no effect upon them. They must not only be imprisoned but also made to pay heavy fine.

49. The accused Nos. 7 and 8 are very old men. They are homeless and friendless and are very poor and are living from hand to mouth; the Court will therefore deal with them very leniently. For all the three offences 7th and 8th accused persons are sentenced to simple imprisonment till the rising of the court and to pay a fine of Rs. 5 each and in default of payment to 15 days simple imprisonment. For these offences the accused Nos. 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12 and 13, each sentenced to be kept in rigorous imprisonment for 3 months each and to pay a fine of Rs. 500 each and in default of payment to be kept in additional rigorous imprisonment for 6 months each.

Camp Perambalur. }
21-5-94

(True copy)

(Signed) A. SHUNMUGASUNDRAM
Deputy Magistrate.

(Signed) SRINIVASALU, Head Clerk.

IN THE COURT OF THE DEPUTY 1st CLASS MAGISTRATE OF ARIVALUR.

File Case No. 16 of 1894.

Calendar Case No. 9 of 1894.

JUDGMENT:—

Name of the Accused:—

1. Sutharsana Krishna Iyengar.	10. Thirumalai Iyengar.
2. Ranga Iyengar.	11. Annaviengar.
3. Kastoori Iyengar.	12. Vathiar Ramannja Iyengar.
4. Sikku Paravathiam Venkatachariar.	13. Kada Kada Venkatachariar.
5. Athikapadi Srinivasa Iyengar.	14. Nengapuram Thirumalachar alias
Samy Iyengar.
6. Appathorai Srinivasa Iyengar.	15. Natak Sami Iyengar.
7. Baratham Venkatachariar.	16. Thirumulisai Thirumalachar.
8. Sonakkotti Srinivasa Iyengar.	
9. Sadagopa Iyengar.	

Offence:—Rioting, being members of an unlawful assembly and mischief Sections 147, 148 and 426 Indian Penal Code.

Finding:—No case made out against the 2nd, 3rd, 8th and 10th accused and the rest not guilty.

Sentence:—Accused No 2nd, 3rd, 8th and 10th discharged under Section 253 Criminal Procedure Code and the rest acquitted and set at liberty under Section 258 Criminal Procedure Code.

This case is counter to calendar case No. 10 disposed of today and is brought by Vadagalais of Srirangam against Tengalais.

2. The Judgment in calendar case 10 may be read with advantage in this case also and the general remarks contained in paras 1 to 11 of that judgment apply mutatis mutandis to this case also.

3. In this case Vadagalais state that the Thesavathars in the Sesha Rayar mantapam always wore Vadagalai marks on their foreheads and that on the night of 3rd October or rather on 4th morning at about 3 A. M. they found the accused persons who are Tengalais chiselling the Vadagalai Namams off these Avathars and that they interfered and objected and were set upon and beaten by Tengalais for doing so.

4. Sixteen accused persons (Tengalais) were put up before the Court. After the case of the Prosecution the Court found that there was no evidence whatever against accused 2nd, 3rd, 8th and 10th and discharged them under section 253 Criminal Procedure Code.

5. The remaining 12 accused persons were put on their trial on charges under section 147, 148 and 426 Indian Penal Code.

6. The complainant and Prosecution 1st witness Seshadrichary, a Vadagalai states, that, on the night of 3rd October, he and others slept in the Ramasawmy temple close to the Sesha Rayar mantapam and that he came out in the morning at about 3 A. M. to answer the calls of nature. He found accused Nos. 9, 11 and 13 holding torches one each and 1st accused chiselling the Vadagalai Namam of the Rama Avathar and 12th accused chiselling the Namam of the Krishna Avathar and 14th accused chiselling the Namam of Bakarama Avathar. He adds he went up and challenged them and the 12th accused caught hold of his hair and held him down and beat him. He says his comrades who came out of the temple after him were also similarly treated and that he ran away and raised alarm at the gate and sent word by Prosecution 4th witness Seshachary who was outside the closed door to give information to the Police. Prosecution 1st witness is the manager of Ramasawmy temple, where he says he and others slept after performing some prayers there till late that night.

7. Prosecution 2nd witness Gopala Iyengar is a cook who worked in Ramasawmy temple that night. He says that he came out hearing noise in Sesha Rayar mantapam and found 9th, 11th and 13th accused holding each a torch and that 1st, 12th and 14th accused persons were chiselling off the Namams of the Avathars and when challenged 4th and 12th & 13th accused beat the Prosecution 1st witness. He adds he was himself beaten by 7th accused